

Bekir Mutlu Gökçesu

- şiirler -

Yayın Tarihi:

16.9.2010

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Bekir Mutlu Gökçesu (1962 -)

1962 Ankara

Eserleri:

...

.Aciz

Bir yanlışlık var bu işte
Aklımın almadığı
Tekrar düşünmeliyim galiba
Kadınlığı ve adamlığı...
Yoksa bir insanın rızası
Nasıl olur, olabilir?
Dağ başımı burası?
Bu konu tam bir yüz karası...
Meclisten dışarı amma
Sözüm önce hemcinsim olana
Delikanlılıktan dem vurup ta
Zafiyetine gem vuramayana
Kadın=erkek=insan kardeşim
Var mı buna bir itirazın?
Ne olur artık sınıf atla
Son ver bu açlığına
Herkesin akli senin gibi
Tek bir yere takılı sanma
Senin gibiler yüzünden
Ayıp oluyor beyefendi adamlara...
Yine meclisten dışarı amma
Bu kez de sözüm
Karşı cinsimden olanlara
Sizde olan akıl bende olsa
Daha ne isteyebilirim ki başka
Rahatsızsan eğer örtbas etme
KORKMA
Çöz bu konuyu aklınla
ŞUSMA...

(Aklımın ermediği varsa hala
Af ola
Kızıyorum, üzüldüğüm
Bu kelimeyi duydukça
Davetimdir herkesi delikanlılığa...
Ben adını dahi ağzıma alamadım
O yüzden baş harfini(T) koyamadım...)

Bekir Mutlu Gökçesu

"Vefa mı? "

Karşı pencerenin camından ikram gözüme
Kadim bir dost yüzü gibi giderayak gün batımı
Hiç keyifsiz bakar mı vazodan sarı çiçekler?
Bakıyorlardı evet...
Ve kupkuru bir sitemi çağrıştırır haykırırları
"Vefa mı? "

Görüşümün aymazlığında elime geldi zaman
Tutuldu...
Eski akşamlar aklıma...

Biz bütün çocuklar akşam olunca güle oynaya
El verir taşırdık güneşi minicik avuçlarımızda
Aman yanmasın yer, gök, doğru karşı tepeye
Sonra hep beraber yuvarlanırdık öteye, beriye
Mutluyduk...
Derken denizleri düşledik
Özgürce akmalıydık elbette zamanı gelince
Dolmalı, boşalmalı, aşmalıydık kendimizi, her şeyi
Eminim başardık da bunu epeyce...
Ve fakat buluşmalıydık, karışmalıydık büyük denizlerde
Karışmasına karıştık da buluşmayı beceremedik işte...
Aslında hep bekleyip durduk hasretle bir yerlerde
Kavilleşmeyi unutmuştuk galiba çekip gitmeden önce
Vakıa hasret de, kavil de yüreklerde...

Kupkuru adamların ağızlarında bir dolu laf...
Çalış dedilerdi oysa bize, çalışmaya durduk biz de...
Hiç keyifsiz bakar mı sarı çiçekler, ilahi?
Bakıyorlar vallahi...

Biz bütün çocuklar akşam olunca güle oynaya...

Bekir Mutlu Gökçesu

1'ci Başı Çiziktirmesi(Şiir Değil)

Aman dostum
Sakin ola ihmal etme
Ne kadar 1'in varsa bas bana
Valla haklısın 1 bile çok
Adam olana...
Benden sana hep 10 ama
Üst üste koy 10'ları topla
Belki iyi para eder zamanla
Amma... aklında bulunsun
Sakin ha kendinle çarpma
Sermayeyi kediye yüklersin
Canım puanlarını sıfır edersin...

Bekir Mutlu Gökçesu

5 Kala

Gece yarısına 5 kala
Koşar zaman
Bir sonraki zamana
Tutabilene aşk olsun
Tükenmekte gün, yorgun
Karmakarışığım
Gün kadar yorgun ve solgun
Uzandım
Yok artık gözlerim, kapadım
Hayata dair sesler dışarıda
Duyabildiklerim
Arabalar, insanlar
Gitgide azalmakta
Bir müzik uzaklarda
Bitti bitecek gibi o da
Ya duyamadıklarım
İçimde tarifsiz bir sancı
Vesveselerimin başlangıcı
Uzanamadığım çaresizlikler
Yetişemediğim trajediler
Köhne mekanlar, arka sokaklar
Her tükenişe 5 kala
Ne olurdu sanki dursa zamanlar

Bekir Mutlu Gökçesu

Abc...

Yazdığım sen
Dokunduğum tenin olsun bu gece
Gönlümce
Şiir değil...
Tuttuğum ellerin
Baktığım gözlerin olsun
Düşlerin benim olsun
Düşlerim senin
Dünya kimin olursa olsun
Umurumda değil...

Bekir Mutlu Gökçesu

Acaba?

Şimdi ben
Kır çiçeği olsam
Bir yerlerde
Baharı bekleyen
Daha mı mutlu olurdu
Acaba?
Şimdi ben bahar olsam
Çayır, çimeni
Ve papatyaları özleyen
Daha mı mutlu olurdu
Acaba?
Şimdi ben hepsi olsam
Her ne istesem olsam
Ama sen olmasan
Bu kadar mutlu olabilir miydim
Acaba?

Bekir Mutlu Gökçesu

Adam kardan

ben öyle bir adam biliyorum ki
ateşten dudağı, kömür gözleri
sıcacık elleri, sevgi dolu yüreği...
ben öyle bir adam biliyorum ki
güleç yüzlü, dimdik, demir gibi
ne candan bir dost, ne de sevgili
yapayalnız, çırılçıplak erir gibi...

Bekir Mutlu Gökçesu

Adı Murat

Geceye bir düş lazım
Düşe bir kuş
Alsın uçursun onu
Kuşa bir sabah
Sabaha bir doğuş lazım
Doğuşa bir gülüş
Gülüşe bir koşuş
Koşuşa bir at
Ata bir ad
Adı Murat

Bekir Mutlu Gökçesu

Adı Şiir...

Adı şiir
Selamın
Ve vedanın...

Sevincim
Heyecanım
Hüznüm
Hezeyanım
Kabulüm
Ve itirazım
Belli belirsiz
Ama
Kahkahalarca
Tebessümüm
İçime tutsak
Ama
Irmaklarca
Göz yaşım
Ruhumdaki
Geceler
Ve sabahım
Yaz, kış
Ve baharım
Yalnızlığım
Aşksızlığım
Varım yağum
Hasılı
Aşkla
Hissettiğim
Her neviden
Azım, çoğum
Çizgisi yok
Şekli yok
Yaşamın
Resmedemem
Bu nedenle
Adı şiir
Sorunun
Ve cevabın...

Bekir Mutlu Gökçesu

Adı Yok

Aklımda bir şiir vardı dün gece...
Oturmuş bir taşın üstüne ağlıyordun
Bütün yıldızlarımı çalmışlar diye
Ben sakladım onları sana dedim
Ben sakladım onları sana gözlerimde
Sen gülmeye başladın ben ağlamaya
Yağmur kokusu sardı her yanımızı
Tam sarılacaktın, tam öpecektin beni
Birden güneşimizi tuttu kocaman bir el
Derken güneş ayı yuttu can havliyle
Gürültüler çoğaldı, alkış, kıyamet
Anlam veremiyorduk olup bitenlere...
Yok yok aklımdaki bu değildi dün gece
Gözlerim kamaştı, kafam karıştı
Rüyaydı belki de...

Bekir Mutlu Gökçesu

Adını Sen Koy

Çok zaman oldu...
Dinmeyen bir özlemin
İçimde
Mevsimlerce büyüyen
Kuraklığında
Çatlayıp, kırılırken sana
Topraklarım
Yağmur içtim
Islaktı dudaklarım...
Kendinden geçti
Baharından geçmedi
Aşka dair yamaçlarım
Çiçekler topladım sana
Kurutup sakladım...
Senin dilinden
Dizeler dizdim
Ellerini görürüm
Yüreğini bulurum belki diye
Olmadı, yoktun...
Şiirler düşledim sana
Kaleme alınmamış
Adını sen koy istedim
Bende öylesine çaktın...

Nereden bileceksin?
Issızlığımdır yokluğun...

Bekir Mutlu Gökçesu

Aferim Oğlum Balta Sana da Prafo Sopa!

Canım ağaç
Kul, köle oldu
Kök, kök sarıldı
Toprağa inançla
Yaşamak
Ve yaşatmak uğruna
Toprak da ana elbette
Su verdi, can verdi ona
Yuva oldu kuşlara
Hem göze, hem gönle
Hitap oldu
Çiçek, çiçek
Konu oldu bahara
Şifa oldu, tat oldu
Meyve oldu tabağa
Resim oldu
Hayat oldu
Nefes oldu
Gölge oldu
Oldu da oldu...
Ne yalanı, ne yılanı
Barındırmadı koynunda
Yine de yaranamadı
İnsanoğluna
Ya kül oldu
Ya da sap oldu
Bir baltaya
Maalesef sonunda...

(Eğitim Şart)

Bekir Mutlu Gökçesu

Affet

Yoktur gibi gelse de
Günahım, kusurum çoktur
Hayat affet
Bana anlatamadıkların
Öğretemediklerin
Ve sözünü dinletemediklerin
İçin beni affet
Hissedemediklerim
Ve anlayamadıklarım
İçin beni affet...

Bildiğim çok az
Bilmediklerimin yanında
Gördüğüm çok az
Görmediklerimin yanında
Söylediklerim de az
Söyleyemediklerime oranla
Az bir adamım aslında
Ama bu bile bana fazla
Öyle barışığım ki bu adamlarla...
Sanki bu da sana fazla
Affet...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ağaç

Eski evimizin bahçesi
Üç, dört ağaç, bir kaç çiçekten ibaretti
Sahipsiz, kendi halinde, Allah'a emanetti
Taş yığınları arasında bir çıkıştı
Belki çaresiz bir bakış, kaçıştı
Bahçenin tam ortasında bir ağaç vardı
Gelir pencereme kadar uzanırdı
Müdavimi bir çift kumru
Her gün çeşit, çeşit kuşlar uğrardı
Başkalarını bilmem ama
Benim baktığım yerden
Benim için önemliydi, farklı bir yaşamdı
Bilmezdim ne ağacı olduğunu
Bilmezdim o kuşlar nerden gelir, nereye giderdi
Beni ilgilendiren her gün gelmeleriydi
Ağaç siper, kuşlar coşku, heyecan, aşkı belki
Mutlu olurum izlerken onları

Neyse uzatmayalım, hangi yıldız hatırlamıyorum
Bahar geldi, yaz geldi
Ama ağaç çiçek vermedi, yeşermedi
Neticede ağacı kesmeye karar verdiler
Direndim ama beni de dinlemediler
Bir akşam bakınca pencereden
Gördüm ki ağaç gitmişti elden
Eser kalmamıştı kuşlardan, müdavimlerden
Sıvaları dökük karşı binayı gördüm
Ağacın yeller esen yerinden
Kapatım pencereyi, çektim perdeleri, çekiş o çekiş
Başkalarını bilemem ama
O ağaç önemliydi benim için
Benim baktığım yerden

Ağaç haklıydı, kim bilir neden kurudu
Adamlar haklıydı, ağaç kurudu kestiler
Kuşlar haklı olarak çekip gittiler
Ben de haklıydım, bakışımı, kaçışımı engellediler
E peki kim haksızdı?
Azıcık düşününce onu da buldum kendimce
Ağaç haksızdı, kurumamalıydı
Adamlar haksızdı, ağacı kurutmamalıydı
Ben de haksızdım, sadece baktım ve ona kaçtım
Kökünü, gövdesini, adını bile merak etmedim

Sonunda ben haksız pek bulamadım ama
Haklıyı buldum galiba; kuşlar ve müdavimler
Onlar tekrar, tekrar geldiler, hep geldiler
Fakat konacak, şakiyacak dal bulamayınca
Tedirgin, mahzun ve ürkek çekip gittiler...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ağla Ağlayabildiğince

Çek usta çek kahrını
Hem yazdın, hem okudun
Çok sürdün sefasını
Çek usta çek şimdi
Çefasını aşkın...

Çek usta çek
Derin, derin çek havasını
Matem akşamlarının...
Ruhunun imbiğinden çek
Arıt kederi, savur hüzne...
Hüzün de pek yakışmış
Ustam be gözlerine...

Çök usta çök
Bırak şu yigitliği
Çök dizlerinin üstüne
Gözlerinden el çek
Ağla ağlayabildiğince...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ağlama

Ağlıyor musun yoksa sen?
Uşümüş buz gibi ellerin
Bir resmin var aklımda
Meydan okuyan hayata
Ağlama sevdiğim...

Ezgisi karışsın geceme
Tenime buğusu gözlerinin
Bana beni getir uzaklardan
Bakışımı, gülüşümü özledim...

Ey benim tutsak özgürlüğüm
Çayırım, çiçeğim, bir avuç gökyüzüm
Derin bir nefes al benim için
Bir şarkı mırıldan dudağıma
Seninim de, sonsuza dek seninim de
Yalan da olsa...
Ben ağladığını hiç bilmeyim...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ah Akşamlar Ah

Harika bir akşam
Günler sonra
Şimdi uzak telaşlar
Tek bir kıpırtı yok
Öyle sakın ki ağaçlar
Ah gözünü sevdiğim
Gecesine sardığım
Sabahını özlediğim
Çakır keyif akşamlar
Heybemde az güneş
Islattığım saçlarımda
Nisan yağmuru hazzı
Gevşettiğim kravatımda
Numunelik sallanır
Günün umursamazlığı
Bir de açınca
En üstten iki düğmeyi
Mintanımın içinden
Koynuma girmez mi
Bahar havası
Ah akşamlar ah...
Şimdi
Yeniden doğmam mı?
Yazmam mı ben aşkı?

Bekir Mutlu Gökçesu

Ah Gölüm...

Ah gülüm
Bugün soğuk
Çok üşüdüm
Ah, ah gülüm
Üşüdükçe yürüdüm
Yürüdükçe
Seni düşündüm
Kaybolacakken
Bir ışık gördüm
Gülüyordun
Gülüşünü
Örtündüm...

...
Biliyorum
Ben de aşkım
Seni seviyorum
Ben de
Ama
Hayat hep güzel
Benle de, bensiz de...

Bekir Mutlu Gökçesu

Aheste

Aheste çek küreklerini
Can, canan hırpalanmasın
Dünyada yegane mülküm
Tinimden, tenimden olma
Şu emanet kayıktır...
Denizle şaka olmaz, bilirsin
Hırslanma, ağır ol kayıkçı
Altımızdan kayan can suyum
Şu doyulmaz abıhayattır...
Aheste çek küreklerini
Ruhumun, aheste...
Acelemiz yok kayıkçı
Gidiyoruz işte...

Bekir Mutlu Gökçesu

Akar Gider Hayat

Dö ner he ce dizeye
Döner gün geceye
Yanar söner ışıklar
Döner mevsim
Gelir geçer karlar
Döner renkler
Zamanın kıvamında
Döner kuşlar yuvalarına
Döner devran biteviye
Döner, insanlar da döner
Döner, döner bakar maziye
Döner kimi iyi ve güzele
Döner, yanar döner kimi de
Ve döner dünya
Durmaz döner son hızla
Akar gider hayat
Yeni bitenler, yitenler...
Ağlayanlar, gülenler...
Bir an gelip
Şöyle durup bakınca
Denk gelir eğrisi doğrusuna
...mı acaba?

Bekir Mutlu Gökçesu

Aklımda

Karsız olur mu evveli baharın, hiç böyle kararsız?
Bunca sevda yükü çekilir mi yarsız?
Senin olsun düşlerim ve hayalin
Yoluna çıkmıyorum, yazmıyorum aklıma gözlerini
Son kertesinde mevsimin yine içimden geçiyorsun
Elimde değil...
İçim senden geçiyor çaresiz, yüreğinden de
Direnmeyi unuttum ben zamanın birinde
Bir bakışından geçemiyorum
Bir bakışından işte...

Ne ışıkları gecenin, ne yüzümdeki karanlık umurumda değil
Ortası da yok...
Uzaklarda köpek sesleri, uzaklarda kavga, yaşam uzaklarda bir uç
Gökyüzüne yakın bir yerdeyim, şehir uzaklarda ve şehir uzaklarda
Yolları tüketmiş gibiyim, yılları, söyleyebileceğim ne varsa hepsini
Yıldızları tüketmiş gibiyim ve yazlarını ömrün, bahar uzaklarda...
Ladesim lades olsun mu? Olsun...
Yerde ne var? toprak, havada? bulut sen beni unut.
Son kertesinde mevsimin yine içimden geçiyorsun usulca
Unuttum her şeyi ben, bir bakışın aklımda...

Bekir Mutlu Gökçesu

Aklımdasın

Şimdi sen
Kim bilir hangi akşamda?
Mananın hangi nüansında?
Kim bilir şimdi sen
Hangi bakışımda?
Kaçınıcı yalnızlığımdasın...
Sen şimdi kim bilir?
Hangi yaz akşamında?
Yanı başımda...
Belki bir bahar sabahı
Dudaklarımda...
Belki de kim bilir?
Kaçınıcı gözyaşımdasın?
Unuttum sayısını sensizliğimin
Bildiğim
Tüm zamanlarımdasın...
Kaçınıcı mevsimiyse
Bu kaçınıcı gecenin
Her neyse
Aklımdasın...

Bekir Mutlu Gökçesu

Al

Al üstüne yüreğimi
Al üstüne gözlerimi
Al üstüne ellerimi
Tenimi, ne varsa al
Al aklımı fikrimi yar
İçimde kalmasın
Al üstüne sitemimi
Al üstüne yar
Al seni çok açar...

Bekir Mutlu Gökçesu

Al At

ne saçlarının kokusu gecede
ne o eski ben nefes nefese
sende, tende, hecede...
gölmek yasak, ölmek yasak
düşlemek de...
al bir at koşumu ruhum aksine
tozu dumana katar
kaçar dört nala içimden
özgürlüğe...

Bekir Mutlu Gökçesu

Al Kış

Kar, kış
Kadın, adam
İnsanca yaşam
Alkış...

Kar, kış
Çocuk, oyun
Doysun
Umut olsun
Alkış...

Kar, kış
Kuş, uçuş
Çabalayış
Alkış...

Kar, kış
Ne kadar varsa
Dünyada
Güzel bakış
Hoşgörü, anlayış
Uzlaşma ve barış
Hepsine alkış...

Kar, kış
Acı, gözyaşı
Haykırış...
Kahrolsun
Aldatış...
Tez dönsün
Dönsün dilerim
Her yerden
Ne kadar varsa
Dünyada
Yola çıkmış
Yanlış...

Bekir Mutlu Gökçesu

Alev Kırmızı Yapraklar

Alev kırmızı yapraklar
Tutuştular bir köşede bahçemde
İzledim durdum günlerce
Tarifsiz bir mutluluk ve sevinçle
Dökülmeye başladıklarını görünce
Bir sabah erkenden
Koşup doldurdum ceplerime
Topladım güzü sakladım evime
Bahar geçti, yaz geçti
Varsın güzde geçsin
Ben baharım, yazım, güzüm hem de
Hepsinden bir sevinç kaldı yüzümde
Alev kırmızı yapraklarımla
Şimdi hazırım dördüncü mevsime

Bekir Mutlu Gökçesu

Alfabe

A:aşkıım
B:bir tanem
C:canım
Ç:çocuğım
D:düşüm
E:eşim
F:filizim
G:gülüm
G:?
H:her şeyim
I:ılımanım
İ:isteklim
J:japonem
K:kadınım
L:leylağım
M:manam
N:nazlım
O:okşayanım
Ö:öğretenim
P:pınarım
R:ruhum
S:sevgilim
Ş:şaheserim
T:talihim
U:uysalım
Ü:üşüyenim
V:varlığım
Y:yarım
Z:zalim (Şaka valla gülelim diye)

Bekir Mutlu Gökçesu

Altıüzaltmışaltıncı şiir de sana

sana
bulutları toplamayacağım
bir daha gözlerimde...
uzun yollar kat etmeyeceğim
kavuşmak için sana...
akşamları beklemeyeceğim seni
olura gelirsin diye...
şiirler uçmayacak içimden
kimsesizliğine...
sana
dert yanmayacağım
yalnızlığımdan da dem vurmuyacağım
hiç ağlamayacağım bir daha
kaderimize...
ellerin senin, tenin senin
alayı benim sensizliğim
vebali senin...
ve düşler kurmayacağım artık
ikimize...
...
sana bulutları toplamayacağım
bir daha gözlerimde...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ana

Dağ ana
Kurda kuşa
Toprak ana
Dağa taşa
Tabiat ana
Bahara yaza
Toprağa
Gök ana
Güneşe aya
Yaşama doğaya
Kadın ana
Allah'ın kuluna
Can ana
Gül ana
Can feda sana...

Bekir Mutlu Gökçesu

Anahtar

evde yokum
anahtar paspasın altında...

...
çok uzun bir seyahate çıkıyorum
gözlerin aklımda...
iyi bak, konuş, seni sor duvarlara
eşyalarım dokun
adamakıllı sinsin kokun odama...

...
giderken unutma, paspasın altına...

...
dilediğinde yine gel
uykularıma uzan
hayallerimi kur yeni baştan
ister iç, ister geç
sen de benim gibi aşktan...

...
ne zaman istersen gel tabi
ben yokum ama
gözlerin aklımda
anahtar paspasın altında...

Bekir Mutlu Gökçesu

Anam

dudağımızdaki isimler yalanmış
yaşandı sandığımız resimler
aklıımızdaki hayalmış meğer
sıcacık öpüşmeler
koşuşturmalar
gündüzler ve geceler
hep yalan...
birbirimizi kandırmalar
duramamalar, meraklar
yalanmış meğer aşklar
hep yalan...
annem kadar gerçek olmalıydı
aşk...
ve sıcak...
ve sonsuza dek beni saracak...
yalanmış sevmeler, sevişmeler
gülüşmeler yalan...
bir yanlış tüm doğruları götürüyor bir zaman
noksanız biz erkekler biraz akıldan...
senden olduk ve seni bekledik hep bir kadından
yalanmış anam, senden gayrisi hep yalan...

Bekir Mutlu Gökçesu

Anam Benim

Anam benim
Dilsizim, sessizim
Sen şiiirim
Her söyleneni, yazılanı
Sineye çekenim
Anam benim
Şairim, yaratanım
Doğuranım
Doyuranım
Özleyenim, gözleyenim
Derdini gizleyenim
Anam benim, gülüm
Helal sütüm

Bekir Mutlu Gökçesu

Anlatamam

Saatin sesi
Geceme y¼rek
Kayığına d¼şlerimin
İki kürek
Eskisi gibi...
Ve sen sevgili
İçimde dinmeyen
Bahar yeli...

Saatin sesi
Her Şey yalan
Yalan gerisi...

...
Uzaklarda bir yer
Kim bilir hangi seher?
Kursaklarında ekmeğim
Gözlerinde ürkekliğim
İstasyonda güvercinler...
Usulca yanaŐmakta tren
Alıp gidecek beni de
Sen inmezsen eğer...
Uzağım satır başlarından
Duraklarında imgenin
Sözcüklerim siğ
Dizeler natamam
Sorma sevgili sorma
Anlatamam...

Bekir Mutlu Gökçesu

Anlatsana Anne

Okula doğru yürüelim seninle
Çiçek toplayalım öğretmenime
Mevsimlerden bahar olsun
Günlerden Perşembe
Sevinsin arkadaşlarım bizi görünce...
Okşa saçımı, nazla, avut beni
Ninniler söyle bana üzülünce
Babamı gözleyelim akşam pencerede...
Sofralarda tebessümün açsın, saçılınsın
Doyur bizi sevgiye...
Korku mu kalır ben de o yürek varken sende
Utanınca yine saklanayım mı eteğine?

Okula doğru yürüelim
Yarışanlar, karışanlar, şaşırانlarla
Ne işimiz olur bizim seninle?
Çiçek toplayalım öğretmenime
Uzak durma öyle, anlatsana anne
Tut elimden sıkıca, hadi tut yine...

Bekir Mutlu Gökçesu

Artık Ben Bir Kuştum...

Bir udun nağmeleri
Gezindi odamda
Kadifeden
Çıplak ayaklarıyla
Gitti geldi aklım
Pır diye uçtum
Tellerinden
Artık ben bir kuştum...
Şimdi
Bir Marmara akşamında
Alıp karşıma deryayı
Çoktan kurdum masayı
Vestiyere bıraktım
Derdi, tasayı...

Bekir Mutlu Gökçesu

Arzuhalim1

Gideceğim sevdiğim
Galiba içinden
Geldiğim gibi
Bir sabah erkenden...
Her şeyim sessiz oldu benim
Kavgam, gürültüm
Hatta sevişmelerim...
Uyku mahmuru kuşlar
Uğurlayacaklar sadece...
Getirmedikleri gibi
Alıp götürcekler beni senden...
Çılgık çılgına olacak gidişim
Şiirden ve bu şehirden...
Şakın ağlama sevdiğim
Ben yine güleceğim
Her zaman olduğu
Ve geldiği gibi içimden...

Bekir Mutlu Gökçesu

Aslında

Delilik bu
Görünmeyen yıldızlara
Sunmak gibi
Gözlerinin geceyi
Kadehlerce içen ferini...
Dolu dizgin bir yüreğin
Yaşanmıştan öte
Yaşanmamışlıklarıdır
Aslında tüketemediği...
Ve kimi
Birden algılaman gibi
Aslında
Hiç gelmeyeceğini...
O an
Işıklarını yitirir gece
Gözlerinde...
Ve karışmak istersin
Görünmezlere...

Bekir Mutlu Gökçesu

Aş K'yi

aa ne duruyorsun
haydi başla
A'yı unutma sakın
koy cebine iyi sakla
b, c, ç, d, e, f, g,...
çok hızlandı
biraz yavaşla
sindire sindire dedik
hazmedemezsin sonra
Aşıyorsun demektir
Ş'ye varınca
sen yine de aldanma
hey sağlam bassana
bak yuvarlandın
gerisin geriye K'ya
düştün AŞK'a
müstahak sana
yok yok ağlama
olur böyle
yılmak yok ama
A cebinde nasıl olsa
haydi kalk
yeniden başla...

Bekir Mutlu Gökçesu

Aşk

Düşlerin izdüşümünde
Serpilir kimi aşk
Bir kar tanesinin
Hissedilişinde belki
Belki bir bakışta
Belki de bir bakışı
Arayışta...
Kim bilebilir ki?
Hangi yoklukta
Veya çoklukta
Devleşir bir aşk...

Bekir Mutlu Gökçesu

Aşk Bazen Böyle Bir Şey İste

Ay göründü akşamdan
Ben kaldım seninle
Sevda kızılı harmandan
Güller kırmızı
Raks eder masamda
Mumun alazı
Senin gülüşlerim, ellerim senin
Bakışımı sarar gözlerin
Sevda üzere kalmışım sende
Senin yüreğim senin...

Ay tırmanır yıldızlı geceye
Sarar gönül heceye, dizeye
Uçup giderken yürek sahibine
Takılı kalır ritim iki kelimeye
Seni seviyorum, seni seviyorum...

Ay iner suya zarif imgelerden
Söner ay, yanar su
Tükenir mum
Kaçışır imgeler öteye beriye
Artık gözlerim gece
Güller gece...
Önce
Takılır aklım sensizliğe
Böyle nereye?
Sonra
Sen gülünce içimden
Tebessümlerce...
Ne arayış kalır
Gecede, günde ve tende
Ne de sorgulanır
Sadece yaşanır yüreklerde
Sevda üzere kalmak birbirinde
Aşk bazen böyle bir şey iste...

Bekir Mutlu Gökçesu

Aşk Benden

Dün yine erken
İndi akşam güne
Ne gam
Batar gibi yaptı
Ben de kaldı güneş
Rengi gülüme eş
İçimde yandı
Sırılsıklam sevdamla
Yıkandı
Nağmeler senden
Aşk bendendi
Tez geldi bu yıl bahar
Ne güzelsin sen ey yar...
Dindi gece
Bir sevinç, bir telaşla
İşte yine güne uzandı
Bu sabah güneş erken
Yine benden uyandı...

Bekir Mutlu Gökçesu

Aşk Bu

Aşk bu
Sözüduğun hava kadar
Sınmeli içine
Bir bulut kadar hafif
Şüzülüp, gezinebilmeli
İçinde özgürce...
Ve bir sağanak gibi inmeli
İşlemeli iliklerine kadar
Canı isteyince...
Aşk bu, sana mı soracak...

Bekir Mutlu Gökçesu

Aşk Manaya Uyandı

Aşk, aşk olalı
Böyle zorlanmadı
İki gönül bir olup
Sevda ile yandı da
İhtişamına aşkın
Kapılmadı...
(Öyle gerekiyordu)
Akıllarca yaşandı
Bu yüzden yıkılmadı
Çok başkaydı...
Hırslandı aşk
Bir açık aradı
Hani ihtiras
Hani kıskançlık
Hani nefret
Hani vuslat
Hani terk...
Bulamadı
Bu nasıl aşkı?
Böyle yıllar yılı
Sessiz, sedasız
Nasıl yaşandı?
Tabi aşk şaşaalı
Tam çatlayacaktı ki
Birden manaya uyandı...

Bekir Mutlu Gökçesu

Aşk Olsun Bana!

Aşk olsun bana!
En güzel bakışını
Giymişim üzerime
En içten gülüşünü
Takinmişim yüzüme
Ellerini, gözlerini
En sıcak buseni
Gizlemişim tenime
Düşlerin düşlerimde
Yüreğin yüreğimde
Adını da dolamışım
Dilime...
Sen ne yaparsın?
Şimdi
Bir başına kendinle...

Bekir Mutlu Gökçesu

Aşk seninle

Aşk güzeldi
Bakışın güzel
Güzeldi gülüşün
Öpüşün güzel
Güzeldim gözünde
Adım güzeldi dilinde
Sen söyleyince
Sevdalı iki kuştuk
Hep birbirimize uçtuk
Her mevsim güzeldi
Hayal de, gerçek de
Su gibi aktı zaman
Rüyaydı sanki yaşanan
Güzeldi aşk, çok güzeldi
Seninle...

Bekir Mutlu Gökçesu

Aşk Var

Sende aklım
Gözlerim, bakışım
Biliyorsun...
Uykun var
Düşüyor göz kapakların
Yorgunsun
Mesafelere kırgın
Hep bu saatlerde
Artıyor sancıların
Omuzlarından bastırıyor
Yükü aşkın
Direniyorsun
Gülüşmelerimizden
Göz bebeklerimi doğurup
Dudaklarında tebessüm
Dalıyorsun...
Soruyorum kendime
Her gece
Bu çoğalmam mı?
Tükenmem mi?
Diye
Her sabah uyanınca
Sana sevinçle
Haykırmak istiyorum
Bu alemde
Aşk var diye...

Bekir Mutlu Gökçesu

Aşk Yağmuru

Bir aşk yağmuru yağdı
Tüm sevenlerin üzerine
Nasibimi aldım
Sırılsıklam ıslandım bende

Benim olmanı diledim tanrıdan
Dualarım yağmura karıştı
Süzüldü dudaklarımdan

Ah bu mutluluk hiç bitmese
Bu yağmur hiç dinmese derken
Yağmur bitti, tüm ümitlerim yitti

İşte ben yine aşksız, yine susuz
Islak kaldırımlar boyu hep hayalin
Saatlerce yürümüşüm fütursuz

Gökkuşağından geçerken yolum
Bir mucize gibi doğdun içime
Sarıp sarmaladı gökkuşağı ikimizi
Çekti bizi renkli alemine
Sonra usulca bıraktı aşk bahçelerine

Günler sonra yine yağmur yağıyordu
Işıltılı gözlerimizde
Sevgiyle kenetlenen ellerimizde
Aşkların en güzeli yüceliyordu
Ve ben artık korkmuyordum
Yağmur denecek diye

(Sararmış Sayfalardan)

Bekir Mutlu Gökçesu

Aşk=Özgürlük

Daha iyi anlıyorum şimdi
Hiç kasıtsız ve kısıtsız
Özgürlüğündü vazgeçemediğin...
Şen gerçek misin derdin
Öfkesizliğimi, gülüşümü severdin
Doğallığımızı bir de...
Hiç koşulsuz ve beklentisiz
Sevdin işte, sadece sevdin
Fark etmedi senin için ne dedimse...
Düştüm, güçüm oysa içimde
Kolaylandım seninle
Şimdi daha iyi anlıyorum
Özgürlüğündü vazgeçemediğin bende...

Benim de...

Bekir Mutlu Gökçesu

Aşkı Aştım Seninle

Suskuyu mayaladı
Yokluğunda geceler
Yüreğime...
Bir de sana tutkumu
Yazdım sahipsiz hecelerce...
Okşadım saçlarını
Dokundum sana dizelerinde
Aşkı aştım ben seninle
Sen bilmesen de...
Bir şiir daha düşmeden yüreğine
Düşlemeyi sevdim gözlerinde
Dökülmeden henüz dudaklarından
Öptüm seni doyamadım içmelere...

Bekir Mutlu Gökçesu

Aşkı Ben mi İcat Ettim?

İhsan et canımı
Mazur gör cananımı
Affet ihtirasımı
Ol kulun olmazdan önce
Ne bilirdim ben
Aşkın ihtişamını
Ve mümbit ihtivasını
Bedenimi ruhumla süslerken
Gösterdiğin ihtimamını
Ben gösteremedim sana
Ruhum beni aşka sürüklerken
Hoş gör haklı maruzatımı
Ol kulun olmazdan
Çananı tanımazdan önce
İçtimanın ve teatinin tadını
Ne bilirdim ben
Beni sen yarattın da
Aşkı ben mi icat ettim?
Varsa şayet
Bana yaz tüm aşkların günahını
Mazur gör cananımı

Bekir Mutlu Gökçesu

Aşkımıza Gece Yetmez

şirlerimiz bitmez
Aşkımıza gece yetmez
Seni almak isterim tenime
Sıcaklığını saklamak ellerimde
Seni döldürmek gözlerime
Seni ezberlemek su gibi
Suyu bildiğim gibi

Etrafa saçılan tebessümleri
Önce topladım birer, birer
Havada patlayan havai fişek
Rengi kırıntıları sonra
Kıyı köşedeki sözcükleri
Yüzümdeki minik busecikleri
Geceden kalma herşeyi
Anlayacağın bana gizledim seni
Sonra onlardan şirler oldu
Hala olmakta

Bekir Mutlu Gökçesu

Aşkın Aslı Yok Yaylası

Ben üşürken
Yokluğuna
Aşkın
Aslı yok yaylasında
Bazen
Hiç bir bağı olmamak
Bile
O kadar çok şey ki
Aslında...
Köşe başındaki simitçi
Yanındaki boyacı
Gazeteci, çaycı
Öteki, beriki...
Sabahları
Tepende turlayan martı
Radyodaki şarkı...
Hepsi, hepsi
Daha yakın sana...

Ya ben öylemi?
Tutabilir misin?
Uzatsam ellerimi...
Görebilir misin?
Gözlerimdeki seni...
Silebilir misin?
Parmak uçlarınla
Sensizliğimi...

Bekir Mutlu Gökçesu

Aşkın Doğası Ebedi...

Her neye
Ve her kimeyse
Aşk;
En çok doğallık
İster...
O, kalpten hissediş
Biraz da gizleyiş
İster...
Tutkunu tanır
Yolunu bulur o
Su misali
Kıpır, kıpır akar
Coşar, coşar
Kendi bendinde
Coşar da durulur
Akar yine
Kendi halinde...
İnansın yeter ki
Ebedi ömrünü verir
Seven bir gönüle...
Fakat abartılmaya
Gelmez aşk
Bir düşe konar
Gerçeği arar
Bir gerçeğe
Sirtını dayar
Bir düşe uçar
Kuş misali
Çok sıkarsan şaşar
İlk fırsatta kaçar
Fazla hırpalanmaya
Gelmez aşk...

Bekir Mutlu Gökçesu

Aşkın Gözü Kör mü?

Sen benden çok uzak
Sensizlik o denli yakın bana
Bilemiyorum
Bu sonsuz aşk sana mı?
Yoksa gururum mu?
Şenden çok sevdiğim
Özleminle dolu gecelerimde
Hep hayalinle sabahladım
İnan hayalinle
Daha candan sarmaş dolaştım
Anlayamıyorum
Sen mi çözümsüzsün?
Yoksa hayalin mi mükemmel olan?
Yanımdayken sözcükler kilitlendi dilimde
Sanki ben değildim
Sensizliği yudum, yudum için
Kavuşmak için tanrıya yalvaran
Aşkımı anlatmak bir ömür alırdı oysa
Bir şiir olurdu sözcüklerim
Şairleri kıskandıracak cinsten
Ve aşkımız bir tanem
Dünyanın en güzel şiiri olabilirdi
Dedim ya bilemiyorum
Ben mi aptalım, sen mi deymezsın?
Yoksa aşkın mı gözü kör

(Sararmış sayfalardan)

Bekir Mutlu Gökçesu

Aşkın Rengi

Kahverengiden boza
En uçuk mora
Hare, hare halkalandı
Duman, duman
Buğulandı gözlerim
Bir menekşe mahzunluğu
Yayıldı karasından
Göz bebeklerimin
Aynanın karşısında
Çakılı kaldım
Zira
Ben sevdayı
Kırmızı sanırdım
Tutkundu, eflatundu
Bakışlarımda
Aşkın rengine uyandım...

Bekir Mutlu Gökçesu

Aşkın Rengi Bakışın Ta Kendisi

...
Derken dostlar
O kadın geldi
O kadın ki
Uzun hikaye
Aşkımın ta kendisiydi
Ve aynı buğu
Tütüyordu
Gözlerinin elasında
Buram, buram
O halde
Aşk benzeyemezdi
Hiçbir renge
O, bir buğuydu, taşan
Yaşatan ve yaşayan
O halde
Aşkın rengi
Bakışın ta kendisiydi
Bir rüya olsa gerek
Gerçek ötesiydi
Onu ancak
Yaşayan hissedebilirdi...

Bekir Mutlu Gökçesu

Avuçlarıma Düşer Gözlerin

Dışarıda
Bir deli yağmur yüreğim
Yağar ha yağarım
Bir de şu çıplak ağaç
Gözümü sabitlediğim
Bakar ha bakarım
Baktıkça sana benzer
Üşüyecek gibi olur içim
Taştı taşacak özlemim
Ağaç kadar yalın
Bir o kadar güçlüsün
Ağaç hep aynı yerde
Sen çok daha özgürsün
Şimdi kim bilir nerelerdesin?
Fakat bilirim ruhen benlesin
Sulh olurum kendimle
Geriye kalır özlemin
Bakışır, gülüşürüz
Avuçlarıma düşer gözlerin

Bekir Mutlu Gökçesu

Avularımnda

Son ırpınışlarıydı
Buz kesilmişti
Avularımnda
Bakamıyordum
Ağlamaklıydı gözlerim
Son gücümle
Gülmeyi denedim
Isıtmaya yetmedi
Titreyen nefesim
Yitti, gitti bir aşk
Avularımnda...
Artık bitti oyun
Özgürsün yüreğim
Ağla...
Dilediğince ağla...

Bekir Mutlu Gökçesu

Avularımđan Kaydım

İmkansıza sardım
Yıldızları saydım
Yine dŸn gece
Aydım
Sana aydım...
Kaç kuş kanadında
Uçarken aklım
Avularındaki esaretime
Ve rutubeti
İşlerken sensizliğin
İliklerime
Nasıl olur da?
Düşler uçurmayı
Özgürlük sandım...
Oysa ben aşkıttım
Birden uyandım
Sana doğru hızla
Avularımđan kaydım...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ayda yüzün

ayda yüzün
gözlerimde hüznün...
geceler boyu bekleyişlerim bilmem ki niye?
iterken hayalini ötelere...

sen, erişilmezim;
koyulaşır yokluğun balçığında içimin günbegün
gitgide yitmekte kulağımda çınlayan sesin
sayıklamaktan dudağım hissizleşirken ismine
gözlerimde hüznün
ayda yüzün...

vazgeçemeyişin gelir aklıma, özleyişlerin
her satırını okuyuşun içimin tamı tamına
denizi tüketen benim, sen hep nehirsin
söylemese dilim, yazmasa elim
sen masum, sen sade en güzel şiirimsin...

bu dansı bana lütfeder misin?

Bekir Mutlu Gökçesu

Ayıp Oluyor Ama

Ey aşk
Yok mu senin insafın?
Madara ediyorsun
Beni bana
Ayıp oluyor ama

Bekir Mutlu Gökçesu

Aynalar Arasında

Aynalar arasında
Kaldın mı hiç?
Ağlarken yalnızlığına
Sadece görünen yüzünle
Seni senden alan
Seni birbirlerinden çalan
Aynalar arasında
Yabancılaşırken kendine
Farklı açılardan iz düşümünde
Gayet nizami çoğaltırlarken
Seni ve suskunluğunu
Bir fizik kuramı içeriğinde
Ölümsüzlüğe kayboluşuna
Şahit oldun mu hiç?
Kütlenden suretlerini türeten
Aynalara
Ruhumu da çoğaltabilir misiniz?
Diye sordun mu hiç?
Göremedikleri içinden
Onlara güldün mü hiç?

Bekir Mutlu Gökçesu

Ayrılık Zor Be Gülüm...

Perdeleri çekik
Karanlık bir oda
Durmuş zaman
Takvimin ellenmemiş
Yapraklarında
Üç beş kağıt saçılmış
Gönülsüzce yazılmış
Fakat hepsi karalanmış
"Ayrılık zor be gülüm"
Serzenişinde
Çırlıçılak tek bir dize
Gün yüzüne hasret kalmış
Başı sonu yok
O da yarım bırakılmış
Terkedilmiş bir de kalem
Masamın üzerinde...

Günler sonra
Girdim odaya hışımla
Son verdim esarettime
Açtım perdeleri, pencereyi
Odamda bir bahar sevinci
Kağıtları topladım
Kalemi okşadım
Ve defalarca tekrarladım
Ayrılık zor be gülüm...

"Ayrılık zor be gülüm
Daha beteri ölüm...
Karanlık kork kendinden
Kaç, dağ beğen
Acıların nasırlı hücreleri
Sevgiyi öğren ellerimizden
Hüzün, kanasan da ara sıra
Şiirlere sararız, güller basarız yarana
Ey aşkım, ey sevdam ferah ola
Şükürler olsun ki
Biz ölmedik daha..."

Bekir Mutlu Gökçesu

Azcık Yağmur Yağsa

Puslu bugün hava
Benzemez Ağustos'a
Hani yazla güz ortasında
Kalmış bir karasızlıkta
Bahardan kalma yaprakları
Yemyeşil ağaçların hala
Salınırlar hafif bir rüzgarla
Durağan bir gün titreşir
"Sorgulama, koşma, yorma"
Fısıltıları ile kulaklarımda
Ortalarda kalmış gibiyim
Ortalamalarımın ortasında...
Zamanların ortasında
Mevsimlerin ortasında
Sevdaların, heyecanların
Ne varsa her şeyin ortasında...
Bir yanım baharlarda kalmış
Güz yollarındayım sonuçta
İçimde sıkılmıyor aslında
Fakat puslu bugün hava
Benzemez Ağustos'a
Hani diyorum şöyle
Azcık yağmur yağsa...

Bekir Mutlu Gökçesu

B(aşka) bir şiir

dizelerle kayıp gitti zaman avuçlarımdan
bir saat gibi koşuveriyorsun, duruveriyorsun bir an...
řiir; dūřündükęe bir aęaę kadar zor büyüyordu
fakat bahardan sabırsızdı çabuk yaprakları
oluveriyordu, ölüveriyordu...
rüyalarımda göç ettiler en güzel sözcükler
her uyandığımda tutamamıştım aklımda...
aşk; büyüdükęe bir ağağ kadar kökleniyor içinde
dūřleyebildięim en güzel řiirin dahi üstünde
keşke yazabilsem...
neler gizlidir bilebilir misiniz içinde?

Bekir Mutlu Gökęesu

Bahar Çok mu Uzak Bu Geceye?

Bir bahara yolum düşse
Bir kuş tepemden geçse
Hani saçlarıma teğet
Eğsem başımı gayri ihtiyari
Dizim toprağa değse
Farketsem bırakmayı kendimi
Yuvarlanıversem
Çimenlerin kokusunu hissetsem
Ö sırada uzanıp boylu boyunca
Gökyüzünü seyretsem...
Ne çok mutlu olurdu
Yolum bir bahara düşse
Kaçıp, kurtulup şu geceden
Kendimi kaybetsem...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bahar Geldi...(Gaip'e Notlar III)

...
Her neyse
Bahar geldi seversin Mayıs'ı
Sıcacık papatya bakışlarını
Görmeliydin şu açan leylakları...
Özlüyor insan değil mi?
Kapatıp ışıkları kimi
Dalıyorum düşüncelere
Uçacak, kaçacak, çalınacak diye
Aklım çıkıyor
Sıkı, sıkı yumuyorum gözlerimi
Bende kalan gizli saklı sevinçlere...
Değişen bir şey yok aslında
Her şey bildiğin gibi işte, bende...
Fakat doğrusunu istersen
Bazen korkuyorum yitmekten de
Çok mu uzak orası memlekete?

Bekir Mutlu Gökçesu

Bahar Gözlü Güneşim

Hayal kırıklığıdır
Ulaşamadığın dağın tepesi
Çok göresi gelir onun da
Şeni çok göresi...
Ait olduğun yerdesindir oysa
Bahar gözlü güneşim
Ve yürüdüğün yolda...
Ezberletilmiş çaresizliklere
Gülüp geçerken özgür tebessümlerin
Bir gün keşfediverirsin kendini
Bir yerlerde mutlaka...

Sen baktığın için bu kadar güzeldir dünya...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bahar Kız

Öyle özlemişti ki
Kat, kat içine sinmiş kokusuyla
Avunmuştu bunca zaman
Gelirim dediyse gelir diyordu
Ana yüreği ama
Bir rüzgar esmeye görsün
Burnunda tüterdi buram, buram
Bulutlar inerdi yanına, ağlaşırlardı
Onu getirsin diye güneşe yalvarırlardı
Çapkındı Cemre Babası
Havalımı havalı, su kadar güzel
İki afetten geçmişti
Geçmişti de, sade anasını seçmişti
Delî fişek, çelik yürek
Şubatın sonu bir sabah
Düşmüştü anasının karnına
Sıcacık olmuştu Toprak Ana...
Dün gibi bebekliği
Gülünce çiçekler açmıştı
Badem ağaçlarında
Önce üşümüş, ağlamıştı
Sonra yine gülmüştü
Kar ona şaka yapınca
Tüm çocuklar gibi
Ne kadar da güzeldi
Kiraz dudak
Çilek benli yanaklarıyla
Ne çabuk serpiliverdi
Ne çok yakışmıştı
Leylaklar saçlarına
Ve hemen nasıl da kapılıverdi
Yaz yağdı bir delikanlıya
Hem de Haziranın ilk sabahında
Sen üzülme gelirim ana demişti
Giderken Bahar Kız...
Şimdilerde
Hissetti ana yüreği
Haber saldı ağaca
Yakındır dedi buluta
Torun torba gelecekler diye
Başladı hazırlığa...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bahar Manzumesi Ellerinde

Dün gece
En seçmece
Yıllanmış saklı düşlerimi
Doldurup ceplerime
Yürüdüm sana mevsimlerce
Kar, tipi, ayaz ve yazlar geçtim
Şahlanan duygularımın izinde
Düşlerimden serptim yollara
Gelip bulasın diye beni hislerinle
Oysa sen beni bekliyordun
Manzum gözlerinle
Baharın olduğu yerde...
Elbette sen bahar olmalıydın
Bu çiçek dokunuşu, yağmur kokulu
Ruhumu uyandıran hallerinle...

Dün gece
Sana ardına kadar açtığım
Yüreğimin penceresinden
Bakmanı istedim içime
Okumanı, yoğurmanı istedim
Adını sen koy istedim
İçimdeki en saklı şiire...
Yeniden doğmak istedim
Bahar manzumesi ellerinde...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bahardan Bahar Olalım

Sana hasretim gibi
Günler ve geceler
Daha doymadı yağmurlara
İçime sığdıramadığım gibi seni
Bu Nisan da sığmaz sokaklara
Haydi başını göğsüme yasla
Yitip giden mevsime
Benimle son kez ağla
Sıyrır hüznü gözlerinden
Irmağının yatağı olsun
Doya, doya ak tenimden
Çelişkilerimi, ukdelerimi
Sök at yüreğimden
Yunsun, yıkansın ruhlarımız
Karışan göz yaşlarımızın selinden
Sızsin keder göz kapaklarımızda
Sımsıkı tut ellerimden...

Uyuyup uyanalım Mayıs
El değmemiş bir çiçek tarlasında
Diz boyu çimenler hizasında
Uzandığımız yerden bakalım
Esintiyle sevişen ve harmanlanan
Kırmızı, mor, sarı çiçek tozlarına
Başını yasladığın yerden
Uzansın dudakların dudaklarıma
Bahardan bahar olalım
Doyalım aşka...

Bekir Mutlu Gökçesu

Baharı Düşlemek İstiyorum

Baharı düşlemek istiyorum
Beyaz ve pembe çiçeklerini
Ağaçların...
Ölmüyor...
Vuruluyorum
Her yanımdan
Hissetmiyorum sığığı ile
Ama biliyorum...
Yıldızların yaylım ateşinden
Kaçıyorum
Şehrin ışıkları tarıyor bedenimi
Yumuyorum gözlerimi
Bu kez de bir film şeridi
Saplanıyor her yanıma
Yaşanılabilir karelerin köşeleri
Helal olsun
Benimle vuruyorlar beni...
Ben bu gece
Baharı düşlemek isterken
Defalarca vuruluyorum
Tek sen ağlıyorsun
Biliyorum...
Bu yüzden
Ne kadar vurulsam da
Ölmüyorum...

Bekir Mutlu Gökçesu

Baharım

Aç perdeni sevdiceğim
Bak bahar sokağında
Seni bekler ağaçlar
Yeşermek için
Dudağındaki tebessümde
Gözleri cümle çiçeklerin
Aç perdeni sevdiceğim
Uçtu geldi bak ruhum pencerene
Hadi uzan da tutuversin ellerin
Ve baharı görsün cümle alem
Sevdiğim, gönlü güzelim...
Hadi gülüver de
Şenlensin yürekler
Huzura ereyim...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bakışını Sevdim

Bilir misin?
Kaç orman
Ve kaç dağ aşım
Kaç güzelden geçtim
Senin için
Çünkü
Bana ve hayata
Bakışını sevdim senin...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bakma Böyle Güldüğüme

Bakma
Buralarda dolandığıma
Aldanma cismime
Kaç baharla
Alıp başımı gittim ben
Kaç aşkla eridim, bittim
Kaç çaresizliğime yandım
Bakma böyle güldüğüme
Akan yaşları sor gözlerime
Birde şiirlerle, yüreğime
Kaç yıldız kayışdır kim bilir?
Sayısız yitişim
Ve kaç halidir?
Üstüme titreyen gözlerinin
Defalarca dirilişim...

Bekir Mutlu Gökçesu

Balık malık

kala balıktılar
yalnızlıkları kadar...
içlerinden birini sevmiş de olabilir insan
her gün artan bir yanılıyla çok sever
zira hep şaşırtmacadır hayat akılsızlara
yanlışlarını doğrularcasına...
hoş akıllılar da mutlu olamıyor ki...
kala balıktılar ve yönsüz, kararsız
ölüm kalım arasında
hırçındılar
gırpındılar...
ağladıklarını gören olmadı
ve seslerini duyan
sulara susuzdular
uykusuz, huzursuzdular
bence epeyce de ruhsuzdular
(yanılıyor olabilirim)
ve aşkı hiç bulamadılar
korkak, özgüvensiz
çok yalnız
bir o kadar kala balıktılar...

bütün bunların benimle bir alakası olabilir mi
diyorum... neden olmasın...başka kimse anlayamaz gibi geliyor...
oysa neden anlamasın...yine de pek bilemiyorum...kimi geceler düşüyor
aklıma, taze limon kokusu önce...heyecanlı bir sevda selinde veryansın sözcükler...
yalın kalem yürüyorum aşka...korkmuyordum o zamanlar aldanmaktan bu kadar...ve
yakmıyordu dilimi manaları kelimelerin bu denli...vişne ve tütün karışımıydı kimi içim...
ve ışıltılıydı kar tanelerini yutmak istercesine açtığım gözlerim...mis kokardı düşlerim...
evet mis kokardı, çünkü ben çay bardağında bir karanfildim...insana aç, sevgiye
muhtaç...
ama onlar kalabalıktılar...çok iyi biliyorum benden çaresiz birer ala balıktılar...hep
yanıldık...
ziyanı yok canımız sağ olsun...

bütün bunların benimle bir alakası olabilir
diyorum...ama aşkla ilgisi yok...aşk hissedebildiğine
hissettirebildiğince çok başka bir duygu...aynı anda yaşanan,
elinizde olmadan...kimse anlatamadı ben de anlatamam...hele şu an hiç uğraşamam...
belki şüphe ve evham...

en çok ne acı verir insana?
ansızın gözünde biriken yaş
hani engel olamadığın var ya
en saf yanın belki...
yüreğin...
hissettiklerin...
gençliğin, emeğin...
vazgeçtiklerin belki...
en çok ne acı verir insana?
yaşanmışlıklar hiç yaşanmamış gibi...
hesapsız biri hiç bilemez bunu

anlayamaz hesapsız bir diğeri
buñca çırpınışa, yok oluşa ta ki
değeri mi?
değmez mi?

...
bir balığı ağılarken hiç görmedim ben
ne bulutların önemi kalıyor
ne yağmurun
ne de yürekten bir yaşın yüzünde
senin elinde değildir ki yitmemek
bir balığın hafızasında
gözünde...

amannnn ne anlatıyorum ben ya hepsi hikaye...
şiir diyemem adına kötü bir denemeydi yine bence
karmakarışıkça aklın saçmalarsın en fazla olur biter hepsi geçer neticede...
vicdaniyla baş başadır insan ve kaldığın yerden devam eder hayat
en çok kandırdığımız başkası değil kendimiz oluyoruz her seferinde...

Bekir Mutlu Gökçesu

Basit Bir Muhakeme

Ben
Elde var 1'ken
Sen aşkla çarpanımken
Sen kere ben
Hep sen ederken
Neden
Gitgide azalıyorum ben?

Bekir Mutlu Gökçesu

Başka Bir Evde

Başka bir evde
Başkalaşıyor gökyüzü
Yıldızlar başkalaşıyor
Başka bir pencereden
Tutunamıyor, düşüyor hatta
Yerinden...
Tüm yaşanmışlıklar üzerine
Çekilmiş kalın bir çizgide
Hızla yabancılaşırken kendime
Kalakalmışım nokta kadar
Başka bir evde...
Biten neydi, başlayan ne?

Karmakarışık ortalık
Duygularım gibi...
Eşyalar tanıdık oysa
Aynadaki de ben işte
Saçlarım dağınık sadece
Bu kadar mı korkabilir insan?
Başkalaşmaktan başka bir evde
Bu ürkekliğim niye?

Aldırmamam lazım
Soğuk bakar duvarlar önce
İlk gördüklerine
Alışacağız birbirimize...
Tablolarım, kitaplarım
Gömleklerim de burada işte
Şiirlerim, düşlerim acaba nerede?
Korkmuyorum, evet, evet korkmuyorum
Burayı da benzeteceğim kendime...

Karmakarışık ortalık
Dolanırken odalar arasında
Başka bir pencereden
Bakıyorum gökyüzüne
Tanıdık geliyor bir yıldız
Kaysın istiyorum
Gözlerimden yüreğime...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bayrağımız

Ayşe
Burada
Ali
Burada
Fatma
Burada
Zeynep
Burada
Osman
Burada
Cemal
Burada
Mehmet
Burada

.....

.....

.....

.....

Hain

?

Değerler var ki
Durur hayat
Ölünür uğruna
Şuramızda Bayrak
Mümkün mü
Onsuz yaşamak...

Bekir Mutlu Gökçesu

Belirsizlikler

Belirsizlikler
Sırtımda heybem dolusu
Bırakacağım
Kimse görmeden bir köşede
Fakat ya lazım olursa az ötede?
Belirsizlikler...
Keyfe keder, akla zarar
Kurtulacağım
Az kaldı, taşıyacağım az daha
Fakat
En delikanlı bir zamanımda
Çok yakında
Kurtulacağım mutlaka

Bekir Mutlu Gökçesu

Belki

Bir çiçeğin özümlediği kadar
Hissedebilsem ışığını güneşin
Hücrelerimde...
Bir ağacın kabuğu kadar üşümüşken
Yapayalnız
Duyumsayabilsem sıcaklığını yağmurun
Tenimde...
Ve bir uçurtma kadar yükseklere
Ve bir uçurtma kadar
Uçsam ellerinde yükseklere
Ben o zaman bahar olacağım...
Belki bulacağım aşkı...
Belki bulacağım...

...
Senin özgürlüğünde...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ben Eskiden

Çok güzel şeyler düşünürdüm ben eskiden
Denizleri geçirirdim içimden...
Çocuksu sevinçlerim vardı hiç kıyamayacağın
Ve olmadık hayallerim bir bilsen...
Biraz kararsızdım, biraz sıkılgan ve ürkek
Biraz da aptaldım galiba artık ne dersen
Sevdim taşı, kuşu fakat, inan ki sevdim yürekten...
Sevildim de, sevildim mi? tam da bilemedim bak şimdi
Her neyse öyle derlerdi hep veya ben öyle sandım
Güzel şeyler düşünürdüm çünkü ben eskiden
Belki de bu yüzden
Öyle mutluydum ki deniz kokardı düşlerim
Daha sen bile yokken...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ben Gözlerini Bilirim İstanbul Diye...

Bir İstanbul Őiri yazmak
Çok zor Ankara'da oturduğun yerde
Hiç İstanbul'un olmamıŐsa hele...
Ben gözlerini bilirim İstanbul diye
UlaŐılmaz düşlerimi
zlemine, sayıklamalarını bir de...
Ne kadar çok aramıŐtık
Çocukluğuna aŐermiŐtin de
Őokak, sokak, köşe, bucak seninle
AramıŐtık da bulamamıŐtık
Ne bir iz, ne bir cüz bu Şehirde...
Ben gözlerini bilirim İstanbul diye
İstanbul beni bilmez, düşlerimi de...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ben Kimdim?

Kendim
İçimde bir yerlerde
Başlayan
Deniz aşırı, dağ ötesi
Nerede bittiğini bilemediğim
Küçük dünyam
Gözüm bir yerlerden ısıyor
Ben kimdim?

Bekir Mutlu Gökçesu

Ben O, O Ben

Bakışıyoruz birbirimizle
Aynadaki resmimle
Kapıyorum gözümü
O da kapıyor
Açıyorum ağzımı
O da açıyor
Kızıyorum ona
O da kızıyor bana
Gülüyorum
Karşılık veriyor
Olmuyor, olmuyor...
Yalnızlığın ta kendisi
İşte bu ikisi
Kavga bile edemiyorum
Aynadaki resmimle...

Bekir Mutlu Gökçesu

Beni Rüzgara Bırakın

Beni rüzgara bırakın
Gök yakın, güneş yakın
Yerimde koysun
Veya alıp savursun
En yakınınızdan
Bana daha yakın
Beni rüzgara bırakın
Dokunmayın dünyama
İlişmeyin sakın...

Bekir Mutlu Gökçesu

Beni Unutma

Beni unutma
Yıllar çökse omuzlarına
Yolların çıkmazlara sarsa
Ve güllerin artık açmasa da
Beni unutma
Ben unutmayacağım
Bunu unutma
Yılları alabilmeyi omuzlarından
Yollarını açmayı yeniden
Ve güllerini açtırmayı yüzünde
Ne kadar çok isterdim
En azından bunu unutma
Seninle dağlarımızda koşmayı
Denizlerimizde coşmayı
Çocuk olmayı, genç olmayı
Şiirse şiir, şarkıysa şarkı
Aşksa aşk, düşse düş
Gönlümüzce yaşamayı
Ne kadar çok isterdim
Ben unutamayacağım
Unutma, sen de unutma

(Sararmış Sayfalardan)

Bekir Mutlu Gökçesu

Beyaz Dokunuşlar

Girdabındayım...
Ekin sarısı bir devinim
Kesiyor nefesimi...
Azıcık soluk, azıcık can?
Yosun kokusunda bahar...
Kışı da andırıyor dokunuşlar...
Su alıyor kayık
Ayaklarım ıslanıyor, üşümüyorum
Su alıyor kayık
Batmayacak kadar...
Maviye karışmak istiyorum oysa
Olmuyor içime dokunuyor
Beyaz dokunuşlar...
Kırmızıdan yoksun bir paletin
Körkütük ayık armonisinde
Rengimi kaybediyorum
Girdabındayım...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bırakırsın Oluruna

Güneşle doğar
Sabahla sabah
Akşamla akşam olursun
Koy verip, kapılıp
Azıcık rüzgar olursun
Girersin yoluna
Karışırsın suyuna
İrmaktan ırmak olursun
Coşarsın denizlerce
Şusarsın gecelerce
Öteler, itellersin kendini
Sığdırırsın kalıplara
Uysa da, uymasa da
Saygı duyarsın
Her bir cana
İnsanın doğasına
Eşyanın tabiatına
Sonunda
Bırakırsın oluruna
Değişirsin şeklen
Eskirsin resmen...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bi Yük

Ben hiç byemedim
Bildim bileli kktm
Büyük laflar edemedim
Büyük dnemedim
Büyük isteklerim olmadı
Büyük bana, hep bi yk geldi
Bana yle geldi belki de
Sen nasıl bu kadar bydn?
Küçücük içimde

Bekir Mutlu Gökçesu

Bildiğim

Bilmiyorum
Kaç gece oldu
Sana uzaklığım
Ve kaç şiiirdir
Yalnızım

Bildiğim
Yanayazdığım
Dize, dize dizildiğim
Şiir, şiir yazıldığım sana
Şevdamı kazıdığım
Gecenin kara tahtasına

Bekir Mutlu Gökçesu

Bildiğın Gibi...(Gaip'e Notlar I)

Sessizce düşünüyor
Bakıyorum aleme
Dalıyorum bazen
Kendi halimde
Öylesine sessizce...
İddialaşmıyorum artık
Eskisi kadar ne hayatla
Ne de kendimle
Minik ayrıntılarda
Kaybolmuyorum pek
Bak bu iyi diyorum
Kendi kendime...
Çıkmazlarımda oluyor
Şarıyorum sağ olasıca şiire
Rahatlıyorum kendimce
Yeni dünyalara açılan
Bir hava deliğı gibi
Nefes alıyorum işte...
Hak veriyorum herkese
Olamaz demiyorum artık
İnsan olanın başına gelene
Hani sıkı bir şamar inmez de
Refleks olarak bir tepki
Büyümezse içimde
Hep oluruna yürüyorum
Ve hazırım her şeyi
Olduğı gibi kabule
Çoğı öfkesizim, tepkisizim
Ne yapayım bu benim
Bildiğın gibi
Elimde değil işte
...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bilmiyorum...

İyi hissetmiyorum
Kendimi
Son günlerde
Bir türlü
Bulamadım dengemi
Gerçekler soğuk
Ölüm buz gibi
Çözemiyorum...
Ne düşlerin izindeyim
Ne baharın peşinde
Duymuyorum
Görmüyorum
Bilmiyorum
İstemiyorum
Ne istemediğimi de
Bilmiyorum...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bir Bakış Bir Tebessüm

Aklımda masum tebessümün
Gözlerimin önünde bahar yüzün
Sen tanıdığım günkü gibi
Çocuksu, pırıl, pırılısın hala bugün
İyi ki rastlamışım sana o yıl, o mevsim
İyi ki birleşmiş seninle kaderim
Sen benim heyecanım, gençliğim
Sen benim güzel gözlü sevgilim
Senle beni toplayıp ikiyle çarptık
Canlarımıza iki can daha kattık
Beraber sevindik, üzüldük kimi
Koştuk, yorulduk herkes gibi
Çocuksu yaşadık kanarcasına
Ama mert, dürüst ve insancasına
Benden iyi bildin derdimi, halimi
Seninle duygu dolu yaşadım alemi
İyi ki rastlamışım sana o mevsim, o yıl
İyi ki almışım seninle bu kadar yol
Geleceğe hızla uzanan zamandan
Adam gibi yaşanan bir hayatın tadı
Değil midir akıllarımızda en çok kalan
Tüm yaşananlar bak gülüm
Süzülünce yılların eleğinden
Sıcak bir bakış benden sana
İçten bir tebessüm senden bana
Ve sen bende daima 22 yaşında
Hep ilk günkü o bahar bakışınla

Bekir Mutlu Gökçesu

Bir Başıma

Her fırsatta gelirim
Oturur denizi seyrederim
Bir çift güvercin oluverir
Zorlar göğüs kafesimi yüreğim
Ellerimle uçuruveririm
Aklımın delişmen atları
Alı al, moru mor
Koşmak isterler özgürlüğe
Çirilçıplak salıveririm
Ruhum firarda
Dayarım sırtımı rüzgara
Tek gözlerim takılı ummana
Kapatırım, kıyamam tutsaklığına
Uçmalar, koşmalar tadında
Bir başıma kalıveririm
Bu hayali dağ başında

Bekir Mutlu Gökçesu

Bir Demet Nergis

Uzaklarda
Geceyi bekler bekçiler
Ve yırtar kara patiskasını gecenin
Düdük sesleri
Bilmem ki ne demek isterler?

Uzaklarda köpek sesleri
Karanlıktır hırsla dişledikleri
Bilmem ki nedir dertleri?

Gayrиси suskun ben gibi, sen gibi...

Burada bir demet nergis
Buram, buram, çığlık çığığa sessiz
Sarmalar şimdi uzağı, yakını
Geceyi ve içimdeki aykırı sesleri...

Mumun ucunda nergis kokar alevi
Nergis kırmızısıdır kadehte sarısı hilafsızım ki
Hafifler sancıları yüreğimin
Nergis kokar çakırkeyif sızısı
Sarar nefesimi, tütüne revan ellerimi
Bir demet nergisin rayihası...

Uzaklarda
Berdevamdır gecenin cılızlaşan sesleri
Fark etmez artık bu saatten sonra
Burcu, burcu nergistir akisleri...

Burada bir demet nergis şimdi
Masum, kimsesiz sen kadar
Ve ben kadar sensiz şimdi...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bir Deniz Akşamı

Buram, buram deniz akşamı
Bir balık kıpırtısı içlerimizde
Sahile kurduk masayı
E tabi açtık koca rakıyı
Deniz geldi ayaklarımıza
Buyur ettik soframıza
Bir sohbet, bir muhabbet
Ardından başladı fasıl
Eski şarkılardan geçtik
Yıldızlar toplandı başımıza
Deniz coştı, biz içtikçe içtik
Burnumda denizin kokusu
Gözlerimde bir balığın pulu
Dudağımda bir tebessüm, sen
Öyle kalakalmışım geceden

Bekir Mutlu Gökçesu

Bir Ev Ve Bir Dev

Sokakta hep yeni binalar
İçlerinde lüks daireler
Önlerinde son model arabalar
Hiç biri ilgimi çekmiyor
Şu karşımda duran dev çınar
Ve arkasındaki ev kadar
Unutulmuş, iki katlı, viran
Camlar kırık, bahçe talan
Fakat hala asil, hala kibar
Kanıksamış yapayalnızlığını
Merak ediyorum yaşadıklarını
O çok özlediği insanlarını
Gün görmüş, umur görmüş de
Zamanın içinden süzölmüş
Yaşlı bir hanımefendi gibi...

Odaklandım ağacın dallarına
Ağaç da, ev de puslarda
Gözlerimin zaman tüneline
Bir genç kız halkalar arasında
Balkonda kaygısız zamanlarda
Çoğu kırık kiremitler çatısında
İki yanına verev düşüyor
Örgülü kızıl saçları gibi kızın
Evinin çehresinde taze yansıması
Sanki hala pembe yanaklarının

...
Oyuncakları, ip atlayışı, babası
Doğum gününde arkadaşları
Kardeşi, anasına sarılışı, nazları
Şarkıları, umutları ve ilk aşkı
Kar yağarken pencereden bakışı

...
Ve düşleri, sanki o çınarda asılı...

Acaba böyle bir kız var mıydı?
Şimdi dalları göklere değen
Bu çınarı hala hatırlar mıydı?

Kızım geliyor aklıma, canım
Her gün biraz daha büyüyor
Şuramda bir şeyler düğümleniyor
Bir senaryo, bir duygu sağanağı
Beni böyle ne hale getiriyor...

Kendime gelmeye çalışırken
Sokak lambasının sarı ışığında
Ve işte yine kar yağıyor Ankara'da
Çınarın silüet dalları hala karşımda
Evi göremiyorum artık, karardı hava...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bir Garip Öyküdür Kimi Aşk

Bu gelmek mi sana?
Yoksa savrulmak mı daha
Daha uzağa...
Ayaklarımda tozu
Dudaklarımda tuzu denizin
Ve aklımdan neler geçer
İkimize dair
Düşünmemeye çalışırken bizi...
Bu yaklaşmak mı sana?
Dönüp dolaşıp gelmek mi yoksa
Seninle sensizliğimin başladığı yere
Ya da kalakalmak mı?
Hiç başlamadık ki biz daha diye...
Bu tükenmeye yüz tutmak mı yoksa
Hiç bitmeyeceğimizi bile bile...
Bir garip öyküdür kimi aşk
Bir tebessümdür yüzünde sadece
Ve elinde değildir ağlamak
Yakıştıramazsın kendine
Özlersin...
Seversin...
Sebebini hiç bilemezsin
Gülersin, gülmek istersin sadece...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bir Gül

Kıpırtısını hissedince
Bir gül
Deyip geçemiyorum
İşte...
İçerleyip mevsime
Dudağımda dudağını
Büzmesine...
Hele bir de
Kokusu karışmıyor mu
Tenime
Bir damla yağ oluyoruz
Gözlerimde...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bir Kadın ve Bir Adam

Bir kadın
Ve bir adam
Uzak diyarlarda...
Şehirler, şehirler vardı
Aralarında...

Bir kadın
Ve bir adam
Aynı rüyalarda
Nehirler, nehirler aktı
Aralarında...

Bir kadın
Ve bir adam
Farklı dünyalarda...
Tek bir gök vardı
Aralarında...
Bir aşk düştü ortalarına...
Kayboldular
Uzayın sonsuzluğunda...

Bir kadın
Ve bir adam
Hiç olmadı aslında...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bir Palette...

Seninle karışalım
Bir palette
Rengarenk buluşalım
Sen ateş ol, aşk ol
Ben mavi umut olayım
Çal beni kırmızıya
Menekşeler açalım
Biraz sarı ol, sarılalım
Baharı yaşayalım
Beyazı arayalım beraber
Dünyayı barıştıralım
Pembe hayaller kuralım
Siyah, kahve, eflatun
Gri, lacivert, turkuvaz
Turuncu, bej, bordo...
Her renkte, her tonda
Karışalım, karışalım...
Yeni, yeni renkler bulalım
Özgür, doğal ve dilediğimizce
Karışalım...
Aykırı aşklar türetelim
Her renk nasıl yakışır
Her renge ispatlayalım
Sonra bırakalım onları
Kendi hallerine palette
Kaçalım biz menekşelerle
Güneşin batışını yakalayalım
Biz olalım sadece
Sarılalım, sarılalım...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bir Rüyaya Dalar Gibi

Sevgimizi
Parmak uçlarımızdaki
Dokunuşlara taşırdık
Dokunuşlarımızda
Özlem fırtınaları eserdi
Fırtınalarımızda
Sakin limanlar olurdu
Sığınabileceğimiz
Sakin limanlarımızda
Çılgınca sevişirdik kimi
Ve gözlerimizi kapardık
Bir rüyaya dalar gibi

Bekir Mutlu Gökçesu

Bir Şafakta Son Sapakta...

Bu sabah
Gün doğmadan uyandım
Binlerce yıllık yokluğuna
İçim yanarak hani
Sana geç kalmışlığıma
Sabahın ilk ışıkları
Dokunmaya çalışıyordu
Demini almış
Başı dumanlı
Gecenin saçlarına
Sevda yüklü
Yolunu tutmuş
Bir gemi gibi
Kayıyorken gece
Yaşamlarımızcasına
Söndürmekteydi kandillerini
Şafakta
Maviye sabırsızlanıyordu
Kuşlar feryat figan
Çıgıllıklarıyla
İçimden bekle dedim
Küsme
Bekle beni son sapakta....

Bekir Mutlu Gökçesu

Bir Şiir Oku Beni Düşününce

Ben o tepedeki
Işığı her gece yanan evde
Hayaller kuracağım
Hiç gerçekleşmeyecek...
Kış geçecek, bahar gülecek
Penceremden yüzüme
Yıldızlar benim için toplanacak
Yaz gecelerinde...
Ne bir çiçek koparacağım
Ne bir kuşa hasetle bakacağım
İsteyen çalacak kapımı
Hiç çekinmeden
Gönül sofram herkese açık olacak
Ben o tepedeki evde
Hayaller kuracağım
Hiç gerçekleşmeyecek...
Herkes beni orada bilecek
Sen de...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bir Tabloda ÜşümeK

Bir ağaç var
Yakın planda
Ve bir köy var
Epeyce uzakta tabloda...
Bir adam ve bir köpek silueti
Tam ikisinin ortasında
Nasıl kar, kış anlatamam...
Ben adama bakıyorum
Ağaç adama bakıyor
Köy adamı bekliyor
Umurunda değil gibi sanki
Adamla köpeğin, duruyorlar...
İkisi de kendi havasında
Fakat nasıl kar, kış anlatamam
Kim bilir ne var akıllarında?
Yürü git be kardeşim
Üşüyorum ben
Donacaksınız orada...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bir Varmış Bir Yokmuş

Oluş
Tutuş
Koşuş...
Karış, kavuş
Duru bir ırmağa
Bir buluş gibi
Varoluş...
Kadehte rakı
Kafeste kuş
Hayat bir yokuş
Kolayı var istersen
Göğе uçuş
Hani en vakur duruş
Fakat emanetsin sen
Her ne etsen
Bir varmış bir yokmuş...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bir Yaz Akşamı

Bir yaz akşamı bekle
Geleceğim sana düşlerimle
Beyazlar giy benim için
Avuçlarında biraz deniz
Gözlerinde yıldızlar olsun
Hesapsız bir yerde
Ve beklenmedik bir anda
Ama illaki bir yaz akşamında
Bekle beni
Kapadığın an gözlerini
Ve uzattığında ellerini
Tutacağım seni
Geleceğim geleceğim
Bekle beni

Bekir Mutlu Gökçesu

Bir Zat'a

Ŗiir sensiz
Ŗen Ŗiirsiz
Bu mümkün mü?
Orası, burası
Veya Ŗurası
Hepsi aynı
Uzanamayan elim
Syleyemeyen dilim
Gel, gel be artık
zledim seni kardeŖim

Bekir Mutlu Gökçesu

Birazcık

Buraları çok karanlık
Şimdi yavaş, yavaş
Yaklaşsaydın bana
Keşke birazcık...
Tutunsaydın ellerime
Dokunsaydın gözlerime...

Bir mumumuz olacaktı
Buralarda
Yüreğim kadar titreyen
Aşkimıza
Bitmekten korkan
Yaksaydın keşke biraz...

Bir şarkımız
Bir şarkımız olacaktı
Buralarda
Dilimden düşmeyen
Tekrar, tekrar başlayan
Dudaklarımda
Öpseydin keşke biraz...

Kuytularında kaldım
Yüreğimin...
Yorgun düşlerim
Dilediğimce
Uçmuyor artık
Buraları çok karanlık
Keşke gelebilseydin
Nefesinle nefesime
Birazcık...
Sabahlarına gözlerinin
Çekip çıkarabilseydin
Yüreğimin kuytularından
Keşke beni birazcık...

Bekir Mutlu Gökçesu

Birbirimize Aktık

İçin akar için için
Sorarsın kendine
Niçin?
Çok tanıdık
Hiç tanımadık
Yanıldık
Ya da yanılmadık
Oldu işte
Birbirimize
Aktık...

Bekir Mutlu Gökçesu

Birileri Hep Olacak

Uyuyor Şimdi birileri
Hasta bakacak
Temizlik yapacak
Dükkan açacak
Pazar kuracak yarın
Balığa çıkacak erkenden
Yolcu taşıyacak
Yola gidip kavuşacak kimileri

...
Tertemiz düşleri...
Mis gibi taze ekmek kokacak sabah
Şen şakrak kahvaltılar yapılacak
İple çekiyor Şimdi yarını birileri
Çiçek alacak, sinemaya gidecek
Bir sürü aşk, bir o kadar bebek doğacak

...
Yarın çok güzel Şeyler olacak...

Bekir Mutlu Gökçesu

Biter//Bitmez

Bir deniz var
Uzakta
Bir gökyüzü başlar
Arkasında
Bitiremezsin deme
Kalmaz sabaha
Ben birer, birer
Yudumladıkça...

Bir sen varsın
Aklımda
Bir ben varım
Ucunda
Sen
Başucumda
Rüyamda
Ruhumda
Birer, birer
Çoğaldıkça
Bitirirsin deme
Bir ben bittim
Bir sen kaldın bende
Kala, kala...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bitti mi Hayat?

Bazen düşünüyorum işte böyle
Orta yeri kadar gecenin
Kararıyor ruhum, yüzüm
Yıldızları görmüyor gözüm...
Deniz oluyor gökyüzü karışıyor faraza
Boşanacak gibi geliyor üzerime
Bana ait olmayan tüm günahlarıyla...
Gece mavisini bir hüznün direniyor önce
Feda edip ışığını, anlamını manasızlıklara...
Ardından yitiyor hüznüm birer birer
Ağlayamıyorum, kıpırdayamıyorum bile...
Düşünüyorum sadece, yazamıyorum çok düşününce
Bir sürü şiirim olmuyor...
Oysa istemez miyim aşkı yazmak
Uyuyup seninle güzün baharda uyanmak
Şu ağacın dalları kadar kıpırtılı
Ve gecesevaları kadar şen şakrak olmak...
Olmuyor işte, mutluluk oyunu oynanmıyor bir benle
Hadi ben aptalım bir sevinç bulurum her şeyde
Ya sen, o, öbürü, diğeri, beriki...
Bitti mi hayat? Tebessümlerinizi nerede?
Orta yeri kadar gecenin
Kararıyor ruhum, yüzüm, üzgünüm
Böyle zamanlarda her şeye gönülsüzüm...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bize Ait Bir Şey Var mı?

En tükenmez sevgiler
En güzel müzikler
Bitmeyecek mi bir gün?
Sen unutmayacak mısın?
Ve ben
Yok olmayacak mıyım?
Aşklarım, tutkularım
Ne yapacak bensiz?
Nereye gideceğim?
Yapayalnız, çaresiz
Hangi şey
Terk etmeyecek beni?
Ben, biz kimiz yahu?
Gerçekten bize ait
Bir şey var mı?

Galiba
En yavaş anımız bile
En hızlı tükenişimiz
Ve en büyük gerçek
Şu an, o da şimdilik
Yaşam koca bir soru
Cevaplanamayacak
Yutacak güzeli, çirkini
Zaman canavarı
Hepimizi alacak

(Sararmış Sayfalardan)

Bekir Mutlu Gökçesu

Bize Çok Var Daha

Çok bakacağı var gözlerimin
Söyleyeceği çok sana dillerimin
Çok var, çok daha vuslata...
Gözümde şiirsin damla damla
Dilimde nehirsin bitmezsün
Bitmez içimin sesi sana akmakla...
Sığmaz sevgin yüreğime taşıyamaz
Yüreğim yorgun, çığlık çığığa...
Mesela diyorum mesela
Daha karşılaşmadık
Çok var vuslata...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bizim Şiirimiz

- "Bir orman bulmalı,
bir yolu olmalı,
kimsenin bilmediği" dedim.
- "Hiç gidilmemiş" dedin.
- "Bir ateş yakmalı,
kocaman alevleri olan,
oturup başına,
bir hayal kurmalı" dedim.
- "Yalnız bize ait olmalı" dedin.
- "Bir sevda yaşamalı,
hiç su katılmadık" dedim.
- "Bizim sevgimiz gibi" dedin.
- "Bir şiiirdir yaşamak" dedim.
- "Bir şiiirdir her aşk" dedin.
- "Bir aşk yaşamalı şiiir gibi
ve bir şiiir yazmalı
bir aşk gibi" dedim.
- Sımsıkı sarılıp, gülümsedin.
Bir yol açıldı önümüzde
Kimsenin bilmediği
- "Yürüyelim el ele" dedin.
- Sıcacıktın, özlediğim
Bir ateş avuçlarımızdan
Yayılıverdi yüreklerimize
Koptu ırmaklarımız aktık
Karıştıverdik birbirimize
- "Bu hayal mi? " dedin.
- "Bizim şiiirimiz" dedim.

Bekir Mutlu Gökçesu

Boş

boş
odam
yatağım
sokak
yüreğim
boş...
ellerim
dudağım
sayfam
gece
hayat
aynam
boş...
Ayşe ip atla.
Ali koş.

Bekir Mutlu Gökçesu

Boş Çerçeve

Duvarda bir çerçeve
Resim yok içinde
O resim
Şenin düşünde...
İçinde bir ayna
Dışında ayrı bir dünya
Benzemez birbirine...

Bekir Mutlu Gökçesu

Boş Ver

Boş ver her şeye
Boş ver bana bile
Bak keyfine
Sen çok yakışiyorsun
Kendine...

Bekir Mutlu Gökçesu

Boşver

uyku tutmaz
kar tutmaz
lazım olunca
bir şiir elimden tutmaz
hiç bir şey yerini tutmaz
neyleyim ben böyle geceyi...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bölüşmek

Burada bir kar bir kar
Keşke yanımda olsan...
Çıkagelecek bahar biliyorum
Bitecek sızılar, hüzünler
Açıverecek bir sabah ansızın çiçekler
Kuşlar şakımayı hatırlayacak
İnsanlar gülmeyi...
Yıldızlar da olacak
Ardı ardına gül yüzlü sabahlar da
Ben de olacağım, hep olacağım, sen de
Beni düşleyeceksin
Seni özleyeceğim yine...
Yaşamak var ya yaşamak, hani varolmak
Bölüşmektir her şeyi yarı yarıya
Hayat hem kısa, hem de çok uzun
Emek ister, bitmez ki yarına...

Bekir Mutlu Gökçesu

Böyle Bi Şeyler

...
"Sen de olsaydın keşke"
Dedim ya hani, dalmışım
Bakışımın erişebildiği
En ötelerde sen de kalmışım
İki dize yaklaşırken sana
Üç dize uzaklaşmışım dünyaya
Diz boyu özlem
Bu gidip, gelmeler arasında
Derken davetsiz misafirler
Ansızın düşlerimin ortasında
Bir adam ve bir köpek
Yani hayat, yani gerçek
Biz de varız diyerek
Geziniyorlar bakış açımda
Hoplayıp, zıplıyorlar
Satır aralarımda
Sana topladığım sözcükler
Saçılıp, savruluyor, uçuşuyor
Kuş tüyü misali havalarda
Karışıyor kafam
Şimdi ne işi var diyorum
Bu adamla köpeğin hayatımızda
Böyle bi şeyler, ne olsun işte
Gülüyorum kendime
Sen de gerçek olsaydın keşke...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bu Adamdı

Ben şahidim
Gözlerimle gördüm
Bu adamdı amirim
Tan vaktine doğru
En masum saatlerde
Şu köşeden geldi
Devrile, devrile
Ve acımasızca
Üç el ateş etti
Vuruldu gece
Çırılçıplaktı
Öldüğü yere
Yığıldı öylece...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bu Ağaç Aşık Bence

Kim bilir?
Hangi bilinmeze
Fakat eminim
Bu ağaç aşık bence
Bir başına ve dimdik
Asırlık öyküleri
Ve türküleriyle
Şehre inat bir cesaretle
Ve aşkı
Eşdeğer ölümsüzlüğe...

Ulu bir çınar var önümde
Hani şu viran evin önünde
Sığmıyor aklıma, zaviyeme
Bir ağaç nasıl devleşebilir?
Böyle müebbet bir esaretle
Nasıl bu denli kök salabilir?
Milyarlarca yaprak uçuşu
Ve bir o kadar kuş konuşu
Özgürlüğe...

Bu ağaç aşık bence...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bu Gece

Biraz tütün kokarım
Biraz vişne bu gece
Masamda papatyalar mayısdan
Biraz denizden eserim
Epeyce de içirim bu gece
Özledim dostları, hasretim büyüdü
Şiir, şiir bakarım, şiir kokarım
Biraz denize eserim
Kendimden de geçerim bu gece
Hayal bu ya, gönül kapım açık durur
Belki şairlerim de çıkar gelir
Şiir yürekleriyle bu gece

Bekir Mutlu Gökçesu

Bu Gidişle...

Bitiyor işte
Bırakıp tüm güzelliklerini
Hatta yüreğini
Mağrur bir aşk gibi
Ardına bakamadan
Bir pantolon, bir gömlekle
Alıp başını gidiyor işte...
Beni bir başıma
Aşkı göz yaşına
Bırakıp...
Alıp aklımın yarısını
Yitiyor işte...
İnsan
Bin kere bilse de
Tövbe tutmaz
Külü sevdanın
Gönül sevince...
Bir görsem
Temmuz güneşini
Bastırır belki ateşimi
Bir görsem
Güzün sükun sarısını
Getirir belki bana geri
Aklımın yarısını
Ah bir görebilsem keşke...
Mayıs işte
Koptu gidiyor yüreğimden
Ömür yitişte
İflah olur muyum bilmiyorum?
Bu gidişle...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bu Hayal Bizim

Gece bizim korkma karanlıktan
İçkiler emrimizde
Çekinme sarhoşluktan
Şu dağ, sihirli göl
Bu minik çadır
Hep bizim
Ne zenginiz
Yıldızlar, mehtap imrenir bize
Biz hayranlıkla bakarken onlara
Tadını çıkar bu hayal bizim

Bekir Mutlu Gökçesu

Bu Saatlerde...

Bir yıldız var
Tepemde
Binlerce yıl
Ötemde
Bir aşk var
Yüregimde
Buğusu üstünde
Yıldız göz süzer
Aşkımдан yok eser
Beni üzer
Bu saatlerde...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bu Senden Geçmek Değil

ey şiir
aşkın özdeşi
yüreğimin adil sesi
sulh et aklımla beni...

...
ayrı bir alem başlar bitiminde hemen sapağın
gelişigüzel taşları sokağın
taşlardan hesap sormazlar...
tahtadan evler, kapıları açık çoğunun, önlerinde sedirler
yabancıyım ayak seslerimden bilirler
bilmezden gelirler...
unuturum tüm çirkinliklerini şimdiki zamanın
pencerelerinde sardunya fısıltıları dili geçmiş
şu yaşlı teyze, hala güleç, zamanında kim bilir neymiş?
oymaları asırlık, bahçelerinde gardenya kokuları
yıllardan hesap sormazlar...
ufkunda denizden bir kesit, hani rüya bir çeşit
bu benim en büyük özgürlüğüm belki de dedim
dedim de, nasıl geçerim ben bu sokağı
bir çırpıda yürüyüvermek istedim yine de aşağı...
düşünmemeye gayretle seni ve gözlerini
...bir yudum mutluluk manan bende oysa...
bakma kabuğumda yaşadığıma
tekil değil benim sevdam
anlasana...

bu senden geçmek değil...

ey şiir
aşkın özdeşi
yüreğimin adil sesi
sulh et aklımla beni...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bu Şiir

Son ışıkları tükenmekteydi günün
Akşam çoktan inmişti dağların ardına
Seni düşününce gecenin koynunda
Avuçlayıp güneşin son demlerini
Koşmak geliyordu içimden yanına
Nişan aldım gözlerimin menzilinde
Dağlar, birer zor siluetti uzaklarda
Dalga, dalga aşip dorukları akıyordu
Yaklaşıyordu gece şehre emin adımlarla
Saracaktı beni de, az sonra teslim alacaktı
Yoktun işte, gece yine sensiz yaşanacaktı...

Sensiz dedim de
Simsiyah delişmen bir atın terkisinde
Koptu, koştu zaman inciden parıltılarıyla
Sensizliğe dokuz doğurduğum saatlerde
İki dağın arasından bir şiir doğdu senden
Güneş toplamış bir bulutun süzülüşünde
Heyecanımdan bakamadım bir süre
Sonra aldım ellerime, öyle güzeldi ki
Gözleri sen, dudakları sen, tıpatıp sendi
Bastım başıma, uyuttum dizlerimde
Seni yaşadım dizelerinde ve düşlerimde
Şiirden film oldum seninle başrollerde
Sensizlik dedim de bu sensizlikse...

Sonra aydınlandı sahne
Düş yorgunu bir gecenin
Merdivenlerinden inerken gülücüklerle
Ve sen gitgide çoğalırken içimde
İşte bu şiirin kalp atışları sesinde
Adamakıllı duyumsadım
Sana can atışımı yüreğimde...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bu Yaşam Senin

Beni seviyorum küçüğüm
Dün gibi, bende küçüktüm
Topum, topacım, çemberim
Kocamandı çocuk hayallerim
Yanaklarım, gözlerim, ellerim
Yerli yerinde bak hala benim

Seni seviyorum küçüğüm
Bebek ellerin, gözlerin
Belli belirsiz ilk gülüşlerin
Yüreğime gizlediğim izlerin
Hepsi senin, bu yaşam senin
Ve unutma, sen çok önemlisin
Sen de seni çok sev küçüğüm

Bekir Mutlu Gökçesu

Bu Yürek

Bu yürek
Sarar beni de
Seni de
Hüzünleri de
Bu yürek
Unutur
Acıyı, kederi de
Bu yürek
Yeniden doğar sana
Her gün
Güneşten önce...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bugün

bugün çiçek açmış bir ağaç gördüm
dedim bahar geliyor...
bugün beyazlı karalı bir kedi sevdim
dedim yüzüm gülüyor...
bugün doktora gittim
rengarenk çiçekler aldım kendime
günlerden sonra akşamına rakı içtim
hiç kederlenmedim...
dedim unutuyorum...
içim içime sığıyor bugün
özlemiyorum, beklemiyorum
üzülmüyorum...
herhalde dedim
ben bugün yeniden doğuyorum...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bugün Bana Ait...

Anne ve babamın
Anne ve babalarından
Çok öncelere dayanan
Ucu, başı kaçmış
Neresinde olduğumu
Bilemediğim
Sonunu da göremeyeceğim
Tasadüfün iğne deliği
Bir hikayenin içinde
Hasbelkader
Kaç nine ve kaç dedenin
Hesaplanmamış
Fakat hep benden yana
Denk gelerek
Varoluşumu tamamlayan
Zamanlarının bir ürünüyüm
Bu saatte
Ne başa ne de
Sona ulaşamam ama
Namıma düşeni yaptım
İki defter açtım
Anam defteri
İle babam defteri
Ve aklımın yettiğinde
Gittim geri
Bugün bana ait
Defterler benden
Yarına emanet
Çocuklarım da devam etsin
İsterlerse şayet...

Bekir Mutlu Gökçesu

Bugün Çok Duygusalım

Şöyle bir derin nefes aldım
Dayadım sırtımı şuracığa
Bugün çok duygusalım
Elimden tutup gezmelere
Götürsene yine beni ana
Sabah yağmur yağıyordu
Bir sevinç sardı bilemediğim
Hafiften de bir rüzgar vardı
Savrulayım, yıkanayım istedim
Çocukluğumu, kokunu özledim
Bir bulut kaçtı gözüme
Sanırım o sırada
Bu gün çok duygusalım
Göz yaşlarımı okşasana...
En güzel giysilerimizi giyelim hadi
Elimden tutup o günlere
Götürsene yine beni ana...

Bekir Mutlu Gökçesu

Buğu

Bilir misin mor ne demek?
Düşmek griden
Kahverengiden geçmek
Ötesi kızılıların
Göğü, denizi içmek
Sarı hüznünlere küsmek
Ermek bahara
Ve gözlerinin buğusu
Bizatihi mor
Buğu aşk demek...

Bekir Mutlu Gökçesu

Büyük Aşkım

sen benim yalnızlığımydın
bu yüzden yalnızlığı sevdim...
sen benim kaderimdin
bu yüzden kaderime razı oldum...
sen çarem ve çaremsizliğimdin
hepsiyle yetindim
seni çok bekledim
güneşim, gecem, hasretimdin
ne kadar üzgünüm bilemezsin
...
değmezmişsin...

Bekir Mutlu Gökçesu

Büyülü Şiirler

Günler ve geceler
Geçer, geçer...
Yetişemem peşinden
Hayat misali
Yüzlerce, binlerce
Yüreklerce şiirler
Gözümün önünden
Mevsim, mevsim geçer...
Gönlüm hepsini
Kana, kana içmek ister...
Öyle hızlı bir süreç ki
Yetişemem peşinden
Kim bilir?
Ne şaheserler uçar gider
Aslında büyülü bir şehir gibidir
Kimi şiirler
Gün gelir herkesin yolu düşer...

Bekir Mutlu Gökçesu

C a n

şahidim...
bir ağaç kadar güçlüydün
meydan okurken mevsime
fırtınalar dindi göğsünde...
dallarına kondum bir gün
kulak verdin sesime...

şahidim
bir ağaç kadar güçlüydün
cılız değil köklüydün
süslüydün, çiçekler verdin
sabırla bekle din
bakıp bakıp resmime...

şahidim
bir ağaç kadar güçlüydün
bir kalp içinde iki harf yarası
göçüp gitti ömrünün yarısı
yeter dedin, filmin sonu burası
yetmedi nefesim nefesine...

biliyorsun
ne çok yandığını içimin...
nasıl kuruyacağım özleminle
biliyorsun...
denizin bittiği yerdeyim
şahidim sen de tükenişime
suçluyum hem de...
bir diyeceğim yok, son bir isteğimde
yakışmıyor bana aşk
değiştik rolleri
tutsak bir ağacım ben
mahkumum sensizliğe
olsun yine sen varsın ya içinde...
tutsak bir ağacım ben
bahar çok uzak benimle
haklısın can
haydi uç özgürlüğüne...

güle güle...

Bekir Mutlu Gökçesu

Cambaz

Çocuğum ben çocuk
Hala çocuk...
Eski evimizin arka bahçesindeki
Ağaçta bir çift kiraz
Hala yanaklarım biraz...
Bayramlık ayakkabılarımın
Parlaklığı kalmış aklımda
Ve o sabahlardan bir haz...
Bir de iptе yürüyen cambaz
Hala benim için inanılmaz...

Bekir Mutlu Gökçesu

Can

Yaz, bahar insan
Susar, yanar, kanar
Doğruyu bulur inan...
Suyumu yazmalı ateşi mi?
Kuyuyu mu mahęeri mi?
Susmalımı yoksa en iyisi?
Su gelir bulur seni
Ateğ de onun benzeri
Kuyu, mahęer açar cüsseni
Yazısıysa alınının kulun tesellisi
Ne yazarsan yaz bahar insan
Hoğ bir seda olsun
Yüreğinin ezgisi, sezgisi
Yaz yeter ki içindekini...
Yakınındaysak eğer
Buluruz doğruyu gelir an inan
Sende mevsim hep bahar bence
Ne güzelsin sen can...

Bekir Mutlu Gökęesu

Candı, Canandı, Heyecandı...

Sevgiydi suyu, ekmeği
Saygıydı özlediği
Değerliydi dostlukları
Kibardı, estetikti, mertti
Güçlüydü sezgisi, hisleri
İnanmadı mı
Ulaşılmazdı dorukları
Asla sevmemişti zorlamayı
Ve asla hak etmiyordu
Bedbahtlığı...
Sevdi mi
Zaten açardı yedi verenleri
Mantıklı ve gerçekçiydi
Ama deli doluydu yüreği
Mutlaka bir fırtınası vardı
Ve mutlaka bir sessizliği
Öncesi ve sonrasında...
Ruhunun derinliklerinde
Çiçeklerle bezeli bahçesinde
Gözlerini kapatıp salındığı
Hayattan düşlerini süzdüğü
Bir salıncağı da vardı bence
Ellerini, gözlerini ve ruhunu
Hak eden sıcacık bir yürek
Hayal veya gerçek...
Mutlaka vardı dünyasında
Şirin bir ev ve çok sevdiği
Bir köşesi evinin içinde
Mutlaka vardı...
Azaltan değil, çoğaltandı
Candı, canandı, heyecandı
Dünyayı yaşanır kılandı
Anandı, karımdı, kızımdı
Hayattı, tabiattı, insandı
KADINDI...

Bekir Mutlu Gökçesu

Canım

Renklerini arayan
Ŗu boz mevsimin
Hasretliği kadar
Bahara hasretim...
Parmaklıklar arasından
Baktığım Ŗu gökyüzü
Neyse ki hep benim...
Aklımın esaretinde
GüneŖin yedi renginde
Sana kar tuttu kirpiklerim...
Birkaç sabırsız tomurcuğu okŖadı
Hayalimde parmak uçlarım
Dolup, dolup ağlamak gibi
İki satır yazmak istedi canım...

Bekir Mutlu Gökçesu

Cik, Cik, Cik, Tak, Tak, Tik...

Maestro, müzik...
Cıvıl, cıvıl sabah
Cik, cik, cik...
Kuşlar uçuşuyor
Mutlu ve heyecanlı
Uyandı ressam
Minik darbelerle
Vurdu gözüne, gözüne
Yok etmedi asla
Düzeltilti yalnızca
Çaldı umudu
Hüznün gri yüzüne
Taştı, bulaştı üstüne
Sağdı güneşi
Masmavi elleriyle
Yaldız, yaldız
Aktı, saçıldı şems...
Yaşamın büyülü renginde
Yaşamın ahenkli sesleri
Dalga, dalga senfonik
Başladı icraat, tamirat
Tak, tak, tik...
Bir yakarış gibi
Açıldı dallar, kollar
Ve bir isyan gibi
Sonsuz çiçeğe
Tomur, tomur sıkıldı
Sonsuz yumruklar
Oysa ne günahkar
Ne de isyankardı
Ağaçlar...
Zamanı gelince
Sessizce yaşanırdı
Bu uyanışlar...

Hayatın kendisi
Öfke ve kinden
Bu kadar uzakken
Hiddeti ve şiddeti
Besleyenlere
Hakikaten de
Cik, cik, cik, tak, tak, tik....

Bekir Mutlu Gökçesu

Cumhuriyet, Hürriyet, İnsaniyet

28 Ekim sabahı
Yağmur, yağmurdu Ankara
Bayrak, bayraktı, dalga, dalga
Hayranlıkla bakarken bayrağıma
Dünya haritası geldi aklıma
Hangi vatan benzer vatanıma?

Yıllar önce şehrin birinde
Bir Gazi görmüştüm bastonu elinde
Şadırvanda abdest aldı son gücüyle
Bekledim namazının bitimini
Koşum, öptüm madalyasını, ellerini
Gaziden Gazi Mustafa Kemal'i sordum
Parladı gözleri, gürleştirdi sesi, vuruldum
Atatürk'e ilk kez bu kadar yakın olmuştum
İki kelimesiyle abet etti, yaşayan tarihi
Kim yaşayandan daha iyisini bilebilirdi?

29 Ekim sabahı
Soğuktu, keskindi, ama pırıl pırıldı hava
Bahçede kızıl saçları parlıyordu Ekim'in
Her 29 Ekim'deki coşkusu aklıma geldi
Şehit oğlu rahmetli yetim dedemin
Güneş gülümsüyordu bu soğukta
Heyecanla astık bayrağımızı oğlumla
Yaşa, varol dedik, şükrettik Cumhuriyete
Hürriyet kadar ne yakışabilirdi insaniyete?

Bekir Mutlu Gökçesu

Cürmü Meşhut

Gökyüzünü yıldızlarla bastılar
Kurtuluşu yok, suçüstü yakalandılar
Yani cürmü meşhut
Şahit gösterdiler beni de
Neyse ki bizi fark etmediler
Uygunsuz vaziyetteydik
Düşlerimde

Bekir Mutlu Gökçesu

Çakır

Hele bir sorun
Çakır
Anlatsın onu size
Çıkamaz sokakları...
Önden, önden yürürdü
Delikanlılığı
Arkasına saklanırdı
Korkaklığı...
İstavrit akşamlarında
Yağmur yağardı o geçerken
Sevinçten parlardı
Arnavut kaldırımları...
Önce donuklaşırdı bakışları
Buz tutardı yüreği
Kadehinde
Sonra başlardı gülmeye
Aldıkca istimi
Uydurduğu hikayelerle
Herkes severdi çakır
En çok da çıkamaz sokakları
Elleri soğan kokardı
Nefesi rakı...

Bekir Mutlu Gökçesu

Çam Sakızı Çoban Armağanı

Çam sakızı
Çoban armağanı
Bu sabah
Mutluluğun adı
Baba bir çam ağacı
Bir kuş civıltısı
İki nefes havası
Ellerime bulaşan
Sakızı ve rayıhası
Kozalıkları da cabası

07/11/03

Bekir Mutlu Gökçesu

Çaresiz Savruluş

Nasılda uyuyor insanoğlu
Aynı şu an olduğu gibi
Belki de yaşamın en sessiz olduğu an
Belki de kapanan gözlerle birlikte
Duygulara yer yok şu an
Bir yaprağın çaresiz savruluşu
Geçti az önce pencerenin önünden
Aldı beni bir düşünce ta derinden
O yaprak bir parça gibi bizden
Hepimizden biri gibi sanki
Çaresiz zamanlarımız vardır ya hani
Aynı biraz önce düşen yaprak gibi
Duydum hışirtılarındaki isyanı
Sessizliğin bire bin katan tevatüründe
Koca çınardı sanki düşen, o değil de
Sanki koca çınarı tek başına sırtlamıştı
Sırtlamıştı da sonunda dayanamamıştı
Bahar yalan, rüzgar gerçek şimdi ona
Bir esintiyle savruluverdi havaya

Bekir Mutlu Gökçesu

Çıkar Çıkmaz...

Kurulu diyorlar
Herşey kuruluymuş
Onun üzerine
İnanmıyorum
Anlayamıyorum daha doğrusu...
Beklersin tohum açar
Beklersin çiçek çıkar
Uyursun uyur dünya
Uyanır alem sen uyanınca
Gülersin, biri hatırlar gülmeyi
Ağlarsın sevmek ister biri gözlerini...
Çıkar; herşey kuruluymuş onun üzerine
Öyle diyorlar...
Çıkar, çıkar da ne çıkar?
Ben almayım bana çıkmaz...

Bekir Mutlu Gökçesu

Çıkılmaz Sokaklar

Bir başkadır bahar
Çıkılmaz sokaklarda
En güzel çiçekler açar
Adı, yaşı bilinmedik
Sahipsiz ağaçlarda
Bir başkadır kokusu
Çayın, ekmeğın ve umudun
Erken doğan sabahlarda
Aşınadır insanı insana
Yük gelmez tevekkül
Bir yanları ağlasa da
Hazırdır kahkaha dudaklarda
En güzel düşlere çıkar
En güzel sevdalar yaşanır
Ve en güzel şiirler doğar
Gökyüzüne açılan
Çıkılmaz sokaklarda...

Bekir Mutlu Gökçesu

Çınlıyor Kulaklarım

Mevsimlerden yaz ötesi
Bahar olmadığı kesin
Günlerden bilmem ne ertesi
Vakitlerden şu an
Önemi yok hiç birinin
Zamansızım...

Bir isyan gibi
Süt liman denizler misali
Bekleyişi
Bekletilmişliğine...
Bir haykırış gibi
Çıt çıkmaz geceler misali
Suskunluğu
Terkedilmişliğine...
Ona sor yalnızlığı
Ne demek?
Rüzgarsızlığı ona...
İstemez yine de yapay elleri
Susar durur, çıkmaz sesleri...
İşte ilk esintileri
Geziniyor yüzümde
Hazanın...
Çınlıyor kulaklarım
Çın, çın, çın...
Ve başlıyor
Alıp götürülen melodisi
Bir veda gibi
Mevsimsiz mevsimler misali
Rüzgarla dansı ve ezgisi
Çaresizliğine
Çingirakların...

Önemi yok ne geçmiş
Ne gelecek zamanların
Zamansızım ya da şu anım
Çınlıyor kulaklarım
Çın, çın, çın....

Bekir Mutlu Gökçesu

Çırlçıplak...

Sokaklar, kaldırımlar ıslak
Toprak ıslak, ağaçlar ıslak
İçim dışım sırlıklam
Düşlerim ıslak, gözlerim ıslak
Yine de dinmez
Yağmur özlemi dudaklarımın
Susuz ve üşüyor ruhum
Sahipsiz bir kuş gibi
Çırlçıplak...

Bekir Mutlu Gökçesu

Çocuk

Kırmızı pabuçlar aldım sana
Biliyorum uymayacak ayaklarına
Olsun, aldım işte, istedim, öylesine
Bir çift top da kırmızı toka, saçlarına
Dayanamadım ısırđım tekini
Dişimin izi, başka bir şey değil yani
Sonra oturup öyle düşledim seni
O kadar masum ve güzeldin ki...
Ohhh unuttum ihtirası, uyuttum aşkı
Ruhuma huzurdun, yüreğimde mutluluk
Ne olur daha fazla büyümeyelim çocuk...

14/02/2006

Bekir Mutlu Gökçesu

Çocuk Duygularım

Az önce
Açtım penceremi, sarktım
Havayı doldurmak istercesine
Çektğim derin bir nefesle
Yağmur kokusu doluştu içime
Öptü beni rüzgar, oynadı
Yüzümün gergin çizgileriyle
Ardından minik bir kız geldi
Coşkulu bayram sevinçleriyle
İp atladı, seksek oynadı
Çizgilerimin devinen izlerinde
Derken bir kuş kondu dalın birine
Minicik, şirin mi şirin, kıpır, kıpır
Öyle bir sevinçle baktı ki
Gözlerimin içine, içine
Okşadık birbirimizi yüreklerimizle
Tam soruyordum senin adın ne?
Uçup gitti kızın eteklerinde...

Bekir Mutlu Gökçesu

Çocuk Olmak Seninle

Bir uçurtma uçurduk
Tutunup kuyruğuna peşi sıra
Kendimizi gerçeklerden kaçırdık
Uçurtmamız bulutları aştı
Sevdamız gökyüzüne taştı

Çocuk olmak istedim seninle
Yedi sekiz bilemedin dokuz yaşında
Sana çiçek toplamak kırlardan
Şekerimi yemeyip sana saklamak
Seni üzenle savaşmak
Seni sevenle yarışmak
Çocuk olmak istedim seninle

Evimizin arka bahçesine koşmak
Kiraz ağacının altında seni beklemek
Ağacın en tepesinden en kırmızı kirazı
Kulağına küpe yapmak istedim
Çocuk olmak seninle
Çocuk olmak istedim..

Bekir Mutlu Gökçesu

Çocuk Sen Gel

Gel çocuk gel
Ağlasan da gel
Buna bile değer
Dünya güzel...
Yürü çocuk
Oyna, koş çabuk
Badem gözler
Ağlamasın
Boncuk, boncuk
Doy çocuk doy
Oy, oy, oy...
Gül çocuk...

Bekir Mutlu Gökçesu

Çocuk Uzak Yok Artık Sana

...
Geldin mi çocuk?
Bak gördün mü?
Uzak yok artık sana
Yok çocuk...
Ağlamayı tadıp
Gülmesini bildin
Aferin çocuk...
Düştün yola
Yürü
En kararlı adımlarınla
Yolların hepsi
Çıkacaktır sana...

Bekir Mutlu Gökçesu

Çocuk Yakın da Yok

...
Yakında yok çocuk
Yok yakın...
Önce
Kendini kendinden sakın
Sana en yakın avuçların
Aklın ve vicdanın
Karıştır, yoğur
Senin bu hamur
Hadi artık zamanıdır
İyi bir şeyler yapmanın
Yapamasan bile önemli değil
Yeter ki gayret et, niyetlen
Eğer hak edersen
Yarın sana çok yakın...

Bekir Mutlu Gökçesu

Çocuk Yılma

Yılma çocuk ağlama
Kızıyorum sana...
Görüyorsun işte
Bir çuval dolusu
Hayallerimi çaldılar
Ve bir avuç gökyüzümü
Benim...
Ben ağlıyor muyum?
Hala gülüyor gözlerim...

Bekir Mutlu Gökçesu

Çocuklarımız Var Bizim

Nedir bu afat, nedir bu fırtına
Koştuğumuz peşinden
Ya da kaçtığımız önünden
Böyle belirsiz, böyle saçma sapan
Bir şükür yerine bin bir isyan
Yalan, yalan, yalan
Ne zavallı, ne aciz şu insan
Sevgide gizli değil mi tüm sihir?
Sevgiyle açmaz mı her gül?
Ve aşkla yazılmaz mı tüm şiirler?
Sevginin çocukları değil miydik?
Sevgisizliği kim icat etti?
Tertemiz birer sayfa değil miydik?
Hangi hoyrat eller bizi kirletti?
Yalan dolan mı bilirdik?
Öfkeyi, nefreti kimden öğrendik?
İnanamıyorum, nasıl bu hale geldik?
Herhalde yaşanması gereken
Bir dönemden geçtik diyelim
Ama yine de bitmedik iyi bilelim
Çünkü çocuklarımız var bizim
Sadece ve sadece ne olur
Sevgimizi onlardan esirgemeyelim
Onlar pırıl, pırıl, katıksız ve sevgi dolu
Onlar biliyorum açacaklar her yolu
Yaşanır kılacaklar dünyayı dolu, dolu

Bekir Mutlu Gökçesu

Çocukluğumun Arka Bahçesi

Güzellikler örselendi
Sevgi ile varolduk, unutuldu
Mutluluklar resimlerde dondu
Düşlere dokunamadılar tek
Çocukluğumun arka bahçesi
Her şeye rağmen bende kaldı

Bir selamı bile çok gördük
Tebessüm özürlü hale geldik
Doyumsuz sohbetlerimiz vardı
Gün ağarana dek bitmeyen
Az mı kurtarmıştık memleketi
Ne çapkındık hele, ne hızlıydık..
Her şey çok uzaklarda kaldı
Ama çocukluğumun arka bahçesi
Dedim ya hep bende kaldı

İçinden çıkamadığım an olur
Gelir arka bahçem
Gelir dayanır aklıma
Açar kapılarını düşlerimin
Alır götürür beni uzaklara
Açılır arka bahçem
Açılır gönlümün diyarına

Ey beni çeken diyar,
Ey gönlümdeki diyar
Tüm güzelliklerin düğümlendiği
Boram, buram sevdâ kokan diyar
Çağlayan suların, rüzgarın fısıltısında
Sessiz, sessiz akıp gittiği
Sevda bülbüllerin sabahlara dek
Aşkın kitabını yazdığı güzel diyar
Art niyet yok, kalleşlik yok orada
Toprak, anam gibi cevval, yürekli
Tüm güzellikleri üstünde taşıyor
Taşıyor da bana mısın demiyor
Kıskanmıyor cevizden selviyi
Böğrüne, böğrüne vursam kazmayı
Kesmiyor suyumu, ekmeğimi

Bir gün, tüm sevdiklerimi takıp peşime
Alıp götüreceğim
Doğru çocukluğumun arka bahçesine
Sonra yine bir kapıdan geçip
Ulaşacağız gönlümün diyarına

Bekir Mutlu Gökçesu

Çok bilmiş

acıdır çoğu
mor salkımların gözyaşını
hissedememek
yaz bastırınca
kimsesiz koynunda
yalnız başına...
acıdır
bir lokmayı bölüşememek
ağlayarak veya gülerek
ama tek yürek
ki üleşememektir adı
mutsuzluğun aslında...
bilerek veya bilmeyerek
kaçırmak hayatı acıdır
her şeyi çok bildiğini düşünerek
tek başına...

Bekir Mutlu Gökçesu

Çok Kar Yağdı Buralara...(Gaip'e Notlar IV)

...
Herkes ne kadar çok şey biliyor
Bir bilsen...
Herkes ne kadar çok konuşuyor
Bir dinlesen...
Herkes ne güzel anlaşıyor!
Bir görsen...
Keşke ben de yapabilsem
Çoğu susuyorum işte bu yüzden...
Şen, sen, ah sen...
Ne zaman kar yağsa
Düşersin saçlarıma, aklıma
Döner yürürüm usul usul anılara...
Yazarım demiştim çocukluğum, güzelliğim
Yazarım demiştim ama
Ne zaman yazacak olsam
Bir damla yaş düşüyor gözlerimden
Bir de dua dudağımdan hatırana
Yana yazıyorum sana kış ortasında...

(Aşkı çoktan aşmış zamanlarda, tertemiz sevgilerin anısına...)

Bekir Mutlu Gökçesu

Çok mu Zor?

Ben, sen, o
Biz, siz, onlar
Öyle çoğuz ki
Birer iyi dilek
Birer renk tutsak
İçimizden
Biraz sevgi
Gönülden
Bir yudum tebessüm
Biraz omuz versek
Yürekten
Ve bir damla hoş görsek
Çok mu zor?

Bekir Mutlu Gökçesu

Çok mühim Duygular!

Ne güzel bir gün bu ya Rüzgar gülü...
Oysa dün sabah Uyandığımda yorgundum...
Diyorum ya sana durmadan içme şu mereti diye...
Bir Martı gördüm sabah işe gelirken selamımı almadı
Tamam dilim sürçtü martı ne gezer buralarda Kargaydı...
Tabi bu bir şeyi değiştirmez esasa bakmak lazım, EĞitim diyoruz ya...
Ancak gelebildim sorun etmesek, zehir etme bana şu güzel geceyi...
Gel de sen anlat kolaysa, tutturdu geziye gideceğim diye Çocuk...
Çok sevdim seni biliyor musun Dilara, sen gelmeyecek misin hiç buralara
Yok dilara'da değil konU aslında, böyle nasıl anlatsam için ezilir hani...
Bir keresinde teşebbüs ettim hırsızlığa, evet, tam uzandım Yıldıza sabah oluverdi...
Kameraya çekiyorlar el salla, hadi utanma konuşsana, arkadaşlara selam da yolla
Ekşi elma istedi canım biraz da patlamış mısır olsa yanında
Ben o filmi kaçİrdim ya gitmeyen kalmadı neyse ki cd sini buldum da...
Neden hiç bize gelmiyorsunuz ne o Ayran içip ayrımı düştük dostum
Dost dedim de, Üzüm geldi bak aklıma, üzüm ezerdi kızlar Bağlarda, of off hatta...
O bahar sabahını sen düşün fırından hamurun kızarmış kokuları yükselir...
Az kalsın unutuluyordum bak kaldırımlarını değiştiriyorlar yine Şehrin

...

...

Niye sustun şimdi? küstün mü yoksa bana? ne güzel bir gülsün sen ya...

Bekir Mutlu Gökçesu

Çokkk...

Kaç bahar yitti bu bahar?
Bilir misin?
Kaç aklımı kaçırdım?
Kaç yüreğim terk etti beni?
Kaç gemisi battı sevdanın?
Buradan uzak denizlerde...
Ve kaç şiiri gömdüm içime?
Kaç gece gelmedin?
Kaç kez dokunmadık?
Kaç kez sarılamadık birbirimize?
Kaç baharım yitti bu bahar?
Bilir misin?
Çokkk...
Ve acıktım, ve susadım inadına
Sustuğum kadar ağladım
Ve ağladığım kadar güldüm
Dayanmak için sırf yokluğuna...

Bekir Mutlu Gökçesu

Dağ Dağa Kavuşmaz

Bana benden öte
Köy yok buralarda
Bana senden başka
Yar yok buralarda
Kaybolmuşum sende
Kalabalık duygularımda
Ve تنها kuytularımda
Bana benden öte
Bir dağ var ileride
O dağ gibi bir dağda içimde
Sevdalı bakar
Kekik kokar ikisi de
O dağ senin
Bu dağ benim
Dağ dağa kavuşmaz
Sana demiştim
Gün gelir de
Aşkı, sevdayı bırakıp
Dağlarımızdan inerek kendimize
Dağ dağa kavuşmaz ama
İnsan insana kavuşur belki de

Bekir Mutlu Gökçesu

Dağ Papatyaları

Üşüyorum
Susuyorum da
Yokluğuna
Gidiyorum
Mecburiyetten
Çoğu zaman
Dağ papatyelerına
Zor kayalara
Kolaylaşıyorum oralarda
Doyuyorum kokuna...

Bekir Mutlu Gökçesu

Daha Çok

Daha çok gülmeli
Daha çok sevmeli
Daha çok el ele vermeli
Daha çok konuşmalı
Daha çok söylemeli
Daha çok sarılıp
Daha çok sarmalamalı
Ve daha çok inanmalı
Aldanmak pahasına
Yenilendi yıl
Yenilenme zamanı
Güneşi ziyan etmemeli
Daha çok olmalı

Bekir Mutlu Gökçesu

Dalma Hali Uykularına Gözlerimin

I
Dalma hali şiir gözlerine gözlerimin
Şu sessizliğe üç beş ses kalan lahzada
İtiraflarımın tüm gizlerimi soyma hali
Uzandığım dizlerinden geniş zamana
Haykırışlarımın seni seviyorum hali...
İç çekme hali saçlarımda gezinişine ellerinin
Masalım, misalim, sana uçma hali düşlerimin
Şiirsi fısıltılarının okşayışlarında kalma
Tebessümün dudaklarımda yayılma hali
Sana aşkımın her hali bu hallerim...
Direnişi gözlerimin ve dilimin dolaşma hali
Sayıklanma zamanı sana koşan sözcüklerimin
Senden kaybolmaya müptela hallerimin
Dalma hali uykularına gözlerimin...

...
II
Sese iki üç sessizlik kala
Uyandığımda kokunla, yoktun...
Bir buse bırakmışsın avucuma
Ve mahzunluğuma...
Kurmuşsun saatleri kim bilir?
Kaç yitik zamanlar sonrasına
Donup kalma hali bu düşlerimin
Ve dudağımdaki gülüşlerin
Dayanılmaz yokluğunda kaybolma
Dalma hali uykularına gözlerimin...

Bekir Mutlu Gökçesu

Delikanlım

Yandım sana yandım
Yetiştirdim imdadıma
Gözyaşımla
Kül olmadan ısladım
Ağlar erkekler de
Yanar yüreğim de
Kanar yine kanar
Güler yine sabaha
Şana
İçimdeki delikanlım...

Bekir Mutlu Gökçesu

Deme

Gün kimin?
Akşam kime?
Gece hangi yüzle?
Ve sabah
Günah çıkaracak
Yine tebessümle
Deme
Güzelsin hepsinden
Hiç biri şaşmaz zamanını
Doğruluğu alır senden
Alemi yok
Birkaç yanlışı kale almanın
Ve tadı yok deyip
Dünyaya darılmanın

Bekir Mutlu Gökçesu

Deniz

Fikrimde sen; deniz
Bir ucu bende
Dalgalar mutedil
Çarpar yüreğimle
Aşınayım bu gelgitlere
Fakat burada bitmez
Yeni başlar deniz
Bir ucu sende
Sığmaz düşünceme
Yetmez aklım taşar
Beni aşar
Denizi geçemediğim yerde
Düşler başlar...

Bekir Mutlu Gökçesu

Deniz Gibidir Aşk

Bir an gelir
Hani öyle bir anki
Yolun çoğunu kat ettiğin
Korksan da
Yıkılıp, yıkılıp kalksan da
Yılsan da kimi
Hani tükenmediğin...
Bir an gelir
Yol biter
Hani öyle bir anki
Başlangıcıdır denizin
Ve birden kıyısında
Farkına varırsın kendinin
Deniz gibidir sende aşk
Sonsuz ve imkansız...
İkisini de bitiremezsin...

Bekir Mutlu Gökçesu

Deniz yok

uçuk kaık bir adamdı
fakat hayali bitmişti
kaçacaktı bu diyardan
bir gün bir yolunu bulsa ne yazık
 beş tahtası kalmıştı zaten aklının
dedi, son are bir kayık
fakat ne sarhoş olabiliyordu
ne de aşık
Üstelik deniz de yoktu ki artık...

Bekir Mutlu Gökçesu

Denizim

Ben denizin
Kokusunu sevdim
Dudağımdaki tuzunu
Sahipsizliğini sevdim...
Uçsuz bucaksız
Yapayalnızlığına
Sahip oluşumu sevdim
Aklımda...
Sokuluşunu şehre
Ve koynunda
Uyuyuşunu sevdim
Usulca...
Ben denizin
Dokunuşunu sevdim
Çıplak ayaklı
Şırlarıma...
Ve suskunluğunu
Sevdim rüyalarımda...
Ben denizin
Bende başlamayışını
Ve bende bitmeyişini
Sınırsızlığını sevdim
Uzarlarda...
Ben denizin
Bendeki sen hallerini
İçimde çoğalışını sevdim
Sonsuzluğa...
Ben seni sevdim...
Denizim bildim aslında...

Bekir Mutlu Gökçesu

Denk Gelir Gelmez Uyak

Katsan da bana
Huyundan suyundan
Hoşlansam da çoğu
Sarılışından
Beni kendine benzetme
Ben bana benzerim en çok
Bırak dedi bırak
Öyle sandığın gibi
Bilmem uyak, durak
Beni kendi halime bırak...
Anlamadım önce
Gülmüşüm...

Sonra devam etti
Sayma adımlarımı
Hatta koyma adımları
Kah koşarım
Kah dururum
Ya
Bir çırpıda doğaçla
Ya da beni yorma
Bırak dedi bırak
Denk gelir gelmez uyak
Sen yine de
Dizginlerimi bırak....

Döndüm baktım geriye
Yine bir sürü kafiye
Alışkanlık işte...
Önüme eğdim başımı
Suç işlemişçesine
Bakamadım
Buğulu iri gözlerine
Biliyorum dedim
Denk gelir gelmez uyak
Tabi ki biliyorum
Asla hükmedilemeyeceğini
Özgür bir şiire...

Bekir Mutlu Gökçesu

Depresyon

Devleşiyor gölgeler
Küçülürken adam
Suyu çekilen kabuğunda...
Daralıyor nefesi
Can havliyle yaktığı
Bir mumun ucunda...
Üşüşürken gölgeler
Isınmak için hala
Titreyen ışığına
O ise
Cılız bir alev hissiyatında
Umarsız bakışlarıyla
Dünyayı yakabileceğinin
Aymazlığında...
An ve an eriyen
Ve direnmek istemeyen
Yok oluşa...

Bekir Mutlu Gökçesu

Dilediğince...

Sana gökyüzüyüm
En mavisinden
Sana kalemim
En karasından
Sür sürüştür
Çek beni gözlerine
Yada yaz yakıştır dilediğine
Dilediğince...
Sana mahpusum
Bir o kadar hürüm sana
Vur istersen
Vur beni yüreğinde zincirlere
Yada uçur
En özgür düşlerine
Sana bulutum
Kuşum, hatta tüyüm sana
Çoğum veya hiç yokum
Dilediğince...

Bekir Mutlu Gökçesu

Dinle...Gel...Dinse...

Sessiz ve derin
Şakır ve şavkırlar
Kayar yol boyu
İpini koparmış
Düşe yazar ışıklar...

Sırılsıklam
Kayar diz boyu hasrete
Yalpalar izleri
Duramaz yerinde
Yana yazar yıldızlar...

İngelerin selinde duygu salım
Dinle sesini yüreğimin yağmura
Dinle...gel...dinse...
İnsin bulutlarından ruhum
Ersin mevsime...
Yıldız toplayayım gözlerinden
Söyleyeyim yağmura dinsicin
Geldinse...

Bekir Mutlu Gökçesu

Diriltmek

Uyuyup uyandım hep duvarlar...
Bir ışık, bir gölge düşmez odama
Kıpırdamaz bir ağaç ve bir kuş da
Bir göz gökyüzü bulunmaz arayınca...
Bilmezmişim gibi rengini meraklanırım
Perdelerde sımsıkı kapalı ya...

Geceler nerede başlıyordu?
Ve nerede kavuşuyordu güne?
Yaşadığım halde saniyesi saniyesine
Karışıp gidiyor aklım sayıklamalarımın nöbetine
Hastayım, takatim yok renkleri değiştirmeye...

Uyuyup uyanıyorum yine duvarlar...
Gün ışığından uzak düştüm doğmamışım gibi daha
Bu yüzden belki de sancılanıyor bana bir kadın rüyalarımda
Titriyor dudakları, zorlanıyor münferit bir gayretle beni diriltmeye
Ruhum ne kadar da aç hala şefkate ve bir kadın çok başka bir şey
Her şeyden başka bence...
Onu yaşıyorum, kendimi yaşıyorum, hissediyorum, izliyorum hayretle
Üşüyor içimiz, ellerimiz, boncuk, boncuk terler alınlarımızda
Kabus da değil aslında fakat büzülmüşüm yatağımda
Bu kez farklı geçen seferden, ağlamayacağım, eğer başarırsa...

Bekir Mutlu Gökçesu

Diyorum(Aklımdan Geçenler)

“İnsan olmak zor zanaat”
Dedik durduk
Aslan olmak mı kolay?
Kolay var mı kardeşim?
Diyorum...
Temel doğrular şaşmaz
Her coğrafyada ve iklimde
Diyorum...
Evet, ekmek bulamayana
Sevgi göremeyene
İtilene, kakılana zor
Aldatılana veya öyle sanana
Çok zor hayat...
Ancak sağlıklı, inançlı
Ve dürütsen zor yok
Kalk davran kardeşim
Hayata dayat...
Diyorum...
Zaten insan doğduk
Zor olan sanırım
İnsan kalmak...
Diyorum...

Bekir Mutlu Gökçesu

Doğaqlama

DOĞ duk/ fenamı oldu
AÇ tık/ yedik, içtik iyi de ettik
LA fladık/ laf lafı açtı
MA kasladık/ bak bu olmadı
Doğaya uymadı...

Bekir Mutlu Gökçesu

Doğası

Yerine koymak bir diğerini
Gizlice ve suç işler gibi
Yitirdiklerinin yerine koymak
Bir şeyleri...
Bir sancı gibi saplanır apansız kimi
İlerledikçe zaman kaybetmek
Ama hep kaybetmektir yaşamanın bedeli...
Tekrarı yok sanki sevinçlerin
Bulamazsın o ilk hislerini
Ne kadar yerine koysan da
Hiçbir şey tutmaz birbirini...

Bekir Mutlu Gökçesu

Doğrusu Çok Sevdik Biz Seni Hayat

Gözümün önünde her an
Gönlümün görmeyi reddettiği
Sütunlara manset çirkinliklerin
İnkâr etmiyorum az okşamadı ruhumu meltemin
Fakat sana sınırsız açtığım şu bağıma
Feryadı, figanı ve dahi her şeyi sen öğrettin
Her kimin ve her neyin kılığına girdinse
Şu zamana kadar hayat, şükürler olsun ki
Akılmin ermediğine eyvallah demeyi öğretemedin...

Kocaman
Ve yerinden kıpırdamaz
Ruhsuz ve ağır
Haykırırlarca sağır
Bir o kadar kaçak
Kaçamak ve kaypak
Acımasız bir çığsın
Yok sayan çığlıkları
Ve yok eden
Çığsın, sığsın sen hayat...

Mevsim bir başka mevsim
Zaman yanlış bir zaman sanki
Aslında, ne bileyim değildir belki de
Biz biraz eskiyoruz herhalde
Biraz da moralsiziz ya işte
Ondandır susmamız, pismamız
Çabuk parlamamız bazen de...
Doğrusu çok sevdik biz seni hayat
Fakat gördük, duyduk, anladık
Bildik, tattık ve hatta sattık
Bir tatlı tebessüme, geçtik biz senden
Keşke masumu sefil etmesen...

Bekir Mutlu Gökçesu

Doğumuna

bir gün
terk etse de hüzünlerimiz
biliyorum, seveceğiz yine de...
fotoğraf karelerinden
derin, sebepsiz bir sitemle fakat sıcak
sıcacık gülümsemeyi seveceğiz birbirimize...
terk edecek hüzünlerimiz bir gün sessizce
bırakarak seni bende, beni sende bu yüzlerimizle
bihaber bir akşamda, özleyeceğiz, çok özleyeceğiz
her fırsatta kaçmayı seveceğiz yine birbirimize...
yüreklerimizin kırık katına işlemiş sevdalı hallerimiz
akıllarımızı çıkaracak bir gün uyku tutmayan bir gecede
unutulmuşluğun yangısı düşmüşken içerlerimize
biliyorum, hala birbirimizi düşünüyor, düşünüyor olacağız...
bir gün hiç sabah olmayacak, zaman kalmayacak belki de
baktığın yıldızlardan saçlarını okşadığım
kulaklarına aşkımı fısıldadığım bir gecenin ertesinde
terk edecek hepten hüzünlerimiz, terk edecek gizlice

yeniden doğacağız birbirimize...

Bekir Mutlu Gökçesu

Dostlara

Görmedim yüzünü
Hiç bilmem gülüşünü
Ne önemi var
Seni seviyorum
Bunu hissediyorum
Dudağımda dua, şiir
Gönlümde güzelden yana
Ne varsa dosta dair
Sana vermek isterim
Birkaç dizecik işte
Dökülüverdi dilimden
Mutluluklar dileğim sana
Ta yüreğimden

Bekir Mutlu Gökçesu

Doyamadım

Bakışına, kokuna doyamadım
Doyamadım gözlerine
Doyamadım sözlerine
Sıcaklığına, tenine
Doyamadım ellerine
Dudağımdaki izine
Korkarak baktığım yüzüne
Doyamadım
Belli belirsiz hüznüne
Kıyamadım, kıyamadım
Biraz mahzun gördüm seni
Ben adını koyamadım

Bekir Mutlu Gökçesu

Dönüş

kendimden de geçtim
senden de bu gece...
soğuktu ve üşüdüm
anladım
yalnızlık bana mahsusdu
bu ikilemde...
öyle üşüdüm ki
kar yağdı gözlerime, tenime
ne kadar tutunmak istesem
tutunamadım ellerine...
bu gece mevsim döndü
aşk öldü sektei kalpten
mecburcuyum dönülmez
dönülmez artık bu gidişden...
eve gitmek istiyorum
sıcaktır yatağım ısınmak önce
ve uyumak istiyorum
sarhoşluğumla
yalnızlığımla
yokluğunla
bir daha uyanmadan
uyumak sana ömrümce...
delilik bu biliyorum
ama anla tükendim işte
feci tükendim bu gece
kendimden de geçtim
senden de...

Bekir Mutlu Gökçesu

Dört Mevsimden Kaldın Bende

Günler, aylar oldun bende
Yaz akşamlarım da oldu seninle
Üşüyüp, ürperdiğim de
Fırtınaları da yaşadım fikrimde
Uzun, uzun dalıp gitmezdim böyle
Dudağıma dokunuşunu beklemezdim
Seni yaşayacağım böyle sensiz
Ve sana koşmak isteyeceğim
Böyle zamansız
Hiç aklıma gelmezdi
Yaz akşamlarının havasında
Derin, derin seni içime çekeceğim
Kışın geceleri soğuk yatağında
Hayaline sınımsıkı sarılacağım
Ve böylesi fikrimi alacağın
Hiç aklıma gelmezdi
Yıllar yılı sensizdim
Sensizliği bilemezdim
Sonra hayatında bir tutam ben
Ve ben de bir tutam sen olduk
Telaşların aldı kimi beni
Özlemin sardı gecelerimi
Zor anlarımda hep hayalini
Gelip tuttu ellerimi, yüreğimi
Dört mevsimden kaldın bende
Belki bir gün yine buluşuruz
Sık, sık kaçıp gittiğimiz gölde

(Sararmış Sayfalardan)

Bekir Mutlu Gökçesu

Durmak

Duruyorum öylece...

Bir ağaç
Durdukça yol alan
Mevsimler ötesine
Göğü tutar gibi şükrediyor
Öylece duruyor az ileride
Sırlı ve nasırlı elleriyse...
Bir ağaç
Henüz yaşanmamış
Baharlar saklıyken içinde
Öylece durabiliyor
Ben neden durmayım
Susuyoruz birlikte...
Derken bir kuş gelip
Konuyor göz bebeklerime
Bağrını gagalıyor ağacın
Sonra çekip gidiyor
Gülüşüyoruz epeyce...

...
Karardı yüreği, usandı gün bile
Usanacağı yok ağacın
Avuçlarında gökyüzü
Durmak ona göre...
Ne kadar durabilir bir insan
Artık gitmem lazım evime...

Bekir Mutlu Gökçesu

Duvardaki Resimde

Bir yol var
İki yanı sık ağaçlar
Yağmur kokusu havada
Sanki yağmur arkası da kar
Ya sabah oluyor
Ya da akşam
Belli belirsiz anlaşılmıyor
Işıksız bir gün duvardaki resimde
Ben akşam niyetine
Ve illaki sana kavuşacağım diye
Girmiş bulundum tablonun içine
Yol boyu ilerledim gözlerimle
Yol iyice daralıyor ileride
Epeyce yürüdüm, üşüdüm de
Fakat dönmek olmaz artık
Böyle bir günde
Mutlaka beni bekliyor olmalısın
Önüme çıkacak ilk kulübede

Bekir Mutlu Gökçesu

Duygu Adamları

Güzellikler insanları çeker
Farkında olmadan
Bir tebessümü hisseder
Uzaktarda biri
Sevgi dolu bir kalbe
Koşmak ister
Duygu adamları

Bekir Mutlu Gökçesu

Duygu İnsanlarına//İçimden Geldi

Selam olsun
Günü şen olsun
Dostların
Selam olsun
Emekçilerine
Şiirin, sevginin
Ve aşkın...

Onlar ki
Mümbit iklimlerinde
Toplamaya yetişemezler
Hasadını duyguların
Bitiremezler gece vardiyasını
Hayatın ve aklın...

Onlar ki
Kırpmadan gözünü
Can veren bir cana
Takılıp giden bir kuş kanadına
Bir mana uğruna
İğneyle kuyu kazan toprağa...

Onlar ki
Çaresizliğe ağlayanlar
Ölmazları zorlayanlar
Onlar ki
Bahardan daha bahar
Sabahtan önce
Güneş onlara doğar...
Onlar ki
Yaşamı yüreklerinde
Sözcüklerin yağmurunda
Sırılsıklam iliklerinde
Hissederek
Yürekli yaşarlar...

Onlar ki
Birer usta
İnsanlık adına
Gözleri olmaz
Ne parada ne pulda
Hırpalansalar da boğulmazlar
En deli ırmakta...

Selam olsun dostlara
Helal olsun
Duygu insanlarına...

Bekir Mutlu Gökçesu

Dün Gece

İnatlaştık dün gece
Kalemimle
İki satır yazıyorum
Hükmediyor elime
Bir çizik atıveriyor
Yazdıklarımın üzerine
Ben yazdım, o karaladı
Ben yazdım, o karaladı
Baktım tadı yok
Gitmedim üstüne
Bıraktım kendi haline
Oturup yağmuru seyrettik
Usul, usul söyleştik
Yüreğimle

Bekir Mutlu Gökçesu

Dün Gece Eve Giderken

Dün gece eve giderken
Sapıverdim ışıklara gelmeden
Okulu kırar gibi hani
Oturduk kendi kendimle
Bir yudum rakıdan
Bir parça peynir ve rokadan
Oh be dedim kendi kendime
İyi ki gelmişiz
Ne kadar da çok yorulmuşum
Neydi ki bu kadar zorum
Böyle kasım, kasım kasılmışım
Kaşları çatmış, çehreyi karartmışım
Bir yudum rakıdan
Bir dilim kavundan
Attım ceketi sandalyeye
Çözdüm meret kravatu
Bir güzel de sıvadım kolları
Bir yudum rakıdan
Bir nefes cigaradan
Oh be dedim kendi kendime
İyi ki gelmişiz

Bekir Mutlu Gökçesu

Düş de Kafeste

Üç kuş düştü
Dün gece düşüme
Serçeydiler ne işse
Düşe girdikleri
Yetmezmiş gibi
Bir de kafeste...
Hastaydı teki yerde
Tadı yoktu diğer
İkisinin de
Öyle bir baktılar ki
Yüzüme...
Hiç düş görmeseydim
Kuş da, kafeste
Hep iyi bileydim
Serçeleri
Bakmasalardı öyle
Yüzüme...
Hiç uyumasaydım
Dün gece keşke...

07/03/2005

Bekir Mutlu Gökçesu

Düş Gezgini

Neden denizlerde gezersin
Deniz sana böyle uzakken
Neden olmazlarda yüzersin
Olmazlar sana böyle tuzakken
Bilmezmiş gibi soruyorum
Ah benim tatlı düş gezginim
İssız karlı tepelerdeki dağ evim
Ayak basılmamış uzak sahillerim
Gül kurusu akşamların gecesinde
Şarapsı, şiirsi hayalperestim
Ah benim romantiğim, şairim
Sen yalnızlığının titreyişinde bile
Koynuna aldın, kıyamadın gecelere
Sabahları büyüttün küçülen gözlerinde
Seninle o şehir bu liman çok güzeldi
Ama hayat dolu dizgin geliyor
Terkisinde gerçekler, hiç şakası yok
Yani dostum, artık karar zamanı galiba
Ya seninle düş kalacağız
Ya da bundan böyle gerçek olacağız

Bekir Mutlu Gökçesu

Düş Yorgunu

Aklım yetmiyor yüreğime...
Bir damla yaşsın dokunamadığım
Bir avuç deniz uzaklarda
Sığdıramadığım gözlerime...
Düş yazmışım geldiğim yolları
Ve rüzgarlara savurdum yönümü
Gök nereye düşerdi, sen nereye?
Tutku; karanfil rayihalı bir hüzün
Kırıntıları şu eski yeleşimin cebinde
Çok gerilerine düştüm zamanın
Çok gerilerine yine...
Bir düş uçurabilseydim sana şimdi
Masum ve yürekli bir düş, keşke...

Bekir Mutlu Gökçesu

Düşler Şehri

Beynim
Bastırmaya çalışırken
İçten içe ateşler
Bir isyanı yüreğim
Gözlerim gözlerini ister
Dudaklarım dudaklarını
Zor tutarım ayaklarımı
Dilim haykırmak ister adını
Dokunmayı sorar ellerim
Bilmiyorum dedikçe
Artar baskı, çoğalır saldırı
Ayaklanır tüm hücrelerim
Şaşar aklım, fikrim
Bu bir kaos, başkaldırı
Yürünür sevdanın başkentine
Karadır gözleri, kuşatırlar şehri
Daralttıkça daraltırlar çemberi
Nefes nefese sürdürürler takibi
Ya sen illaki
Ya da bulacaklar faili
Fakat gel gör ki
Yoktur bu diyarın ne sahibi
Ne de tek bir sakini
Sadece aklım seçer
Güneşin yedi rengindeki
Ve o yedi rengin
Her türlü olabirliğindeki
Işık hünerlerini
Ama ifade edemez aklım
İzahı yok ki
Çaresiz terk ederler
Düşler şehrini...

Bekir Mutlu Gökçesu

Düşlerim Düşlerini

Şimdi
İnceden başlar kar
Mevsimler ötesinde...
Ezeli melodisinde
Sevişircesine rüzgarla
Uçuşur öksüz düşlerim
Islak hüzünlerin
Beyaz iklimlerinde...

Depreşir aşk
Başlar tipisi delice
Uşüyen yüreklerimizin
Diz boyu hasrete...
Ve başlar buz dansı
Kavilli ruhlarımızın
Kavuşma ateşiyle...
Düşlerim düşlerini
Mevsimler ötesinde...

Bekir Mutlu Gökçesu

Düştü, Kuştu, Uçtu De

Sana kuruttuğum
Güller ölümsüzler
Seni sordular bana
Dedim uzaklarda
Dediler zorlama
Güldüm...
Güldüler...
Gülüm
Gül geç sende
Bize göre değilmiş
Dağıldık gerçeklerde
Vuslattan geçtik
Ömür bitecek hasretle
Saçının teline
Elveda gülüm
Elveda bu nedenle
Düştü, kuştu, uçtu de
Sadece gülümse
Aklına geldiğimde

Bekir Mutlu Gökçesu

Düşüm Tadı

Doyulmaz bir mevsimdi
Aklımı fikrime çalan
Her mevsimde düşüm tadı...
Tarifsiz bir ruhi figandı
Beni cismimden ayıran
Kalpten sana göçün hazzı...
Ve gözlerinden bakardım
Ve dudağından içerdim aşkı...
Ve, ve, ve...
Ve fakat o aşk ki
Şimdi hazin bir şarkı...

Bekir Mutlu Gökçesu

Düşümdeki Gibi...

Hala adıma titrer mi yüreğin?
Bir kez daha görmek için beni arzulanır mı?
Son deminde uykulara dalmadan gözlerin...
Hadi o zaman örtün eski zaman tülünü hemen gel
Ya da düşür omuzlarından çaresizliği anasını satayım
Takın saçlarına gülünü sadece, işte tam da böyle gel...

Bekir Mutlu Gökçesu

Düşüme Gel

Işığı yakma
Sesime gel
Soyun hüznü
Soyun usulca
Sarın gecenin tülünü
Ardına bakma
Düşüme gel

Bekir Mutlu Gökçesu

Düşüyorum Düşlerimden

Yüreğini koyan sessizliğe
Ve kayıp giden kendi halinde
Derinliğe aşına bir geminin
Güvertesindeyiz birlikte...

Gece, deniz...
Işıklar ötelerde...
Kenetlenmiş ellerimiz birbirine
Kilitlenmiş gözlerimiz
Sularda titreşen
Hayal mahsulü
Dudaklarımızın aksine...

Korkuyorum artık
Düşlerimden bile
Oysa kayıp gidiyor gemi
Bense batıyorum aksine...

Bekir Mutlu Gökçesu

E Daha Ne?

Bir garip zaman sığdı heybemize
Delişmen ve her mevsimden dem
Çiçekler kuruttuk alacalı ikimize
Mayalandı şiirler durdu nağmeye
Yıllandı ıtır harmanlandı içinde...
İki yıldız tanıktı s/im/gelendi gize
Bir dağ, bir deniz, bir de aşk düştü
Gökten hissemize...

E daha ne?

Bekir Mutlu Gökçesu

Eflatunum Ben Bu Gece

Bu gece
Eflatunum kendimce
Bu gece bitmez
Uzar gider ismince
Baharı gözledim
Rüzgarı dinledim
Seni özledim
Bugün saatlerce
Kıpırtılı çiçeklerde
Gidip geldi aklım
Alı al, moru mor
O renkten bu renge
En çok da uçuk pembede
Kalmışım ki neticede
Eflatunum ben bu gece
Sana atıyor yüreğim
Aşka duruyorum
Kendimce...
Saatimi kuruyorum
Sabahın mavisine...

Bekir Mutlu Gökçesu

El ve Dağ

Hiç bu kadar dikkatini çekmemişti
Avucunun içindeki çizgiler
Bir sürü izler, gizler, gizler...
Uzunca bakakaldı onun muydu bu eller?
Dudaklarının kıvrımındaki ürperişi hissetti
Kendine yabancılaşmayı ilk kez bu kadar yakından sezdi
Bu ellerle mi sevmişti dağ gibi hayatın her zerresini?
Tebessümlerini düşündü, yüreğinin heyecanlarını, ağladığı anları
Ne varsa acıtan, okşayan hepsi, ama hepsi aklındaydı
Fakat bu eller, ya bu eller, ne kadar da el gibiydiler...
Dokunmuştu oysa kaç kez işte ve hiç incitmek istememişti bile bile...

"Yitmek ya da yaşamak, başlangıç veya terk hepsi her an ve birbirine denk
Gelmekle, gitmekle alakası yok, ruhun kadar senden, yalın ve hürdür sevmek..."

Hiç mi vakti olmamıştı avuçlarına bakmaya, neyin nesiydi bu karmaşa...

"Ne kadar alakalı ne kadar alakasız, ne kadar yakın ve ne denli uzak
Sadece bize bağlıdır, sadece bize, dilediğin gibi yaşamak, el ve dağ..."

Bekir Mutlu Gökçesu

Elde Var Aşk

Varsan
Elde var insan
Hissediyorsan
Elde var aşk
Sev dedi gönlümüz
Bu yakışır insana
Biz de sevdik
Sınırsızca...

Bekir Mutlu Gökçesu

Elde var hüzün

gülleri açılır gönül bahçemin
suya hasret ikliminde ruhumun
adeti veçhile beni ben bilirler
seni sen...
bu zamanda sana soyunur mevsim
aşk ile içimin hüzünlerinden
lakin utanır ışığından günün
karası gözlerimin
elde yok aşk
utanırım asırlık sensizliğimden...

Bekir Mutlu Gökçesu

Elma Ağacı

Bir elma ağacım vardı
Bana hep bahardı...
Eskiden bu şehirde
Biz çok kalabalıktık
Sevdiğim insanlar yaşardı...

Neden yıkılıyor?
Birer, birer duvarlar
Neden gökyüzümü
Çalıyorlar?

Çoğalmaya durmuştuk içimizde
Azalırken birbirimize...
Bir de baktım ki
Ben elma ağacı olmuşum
Duvarlar bir, bir yıkılırken
Gözlerimin önünde...

...
Bir çocuk yürüyor hep
Bir sürü çocuk da peşinde
Düşüyor, kalkıyor, gülüyorlar
Zamanın birinde...
Düşlerimde...
Açık kalmış müzik kutusu
Toprak, yağmur, çimen kokusu
Karıışmış annemin melodisine
Duruyor çocuk gözlerimin tuzu
Hala tebessümlerimde...

Kopup, kanıyor kabuğu dizlerimin
Dallara sürtününce bir keresinde
Farkında değilim
Ben elma ağacının tepesinde...
Bir kadın ağlıyor benim yerime
O zamanlardan seviyor beni
Sonra, sonra fark ediyorum
Düşlerimde...

Elma kokuyor
Ve hala seviyor beni
Gülüyor çocukluğuma
İçin, için ağlıyor
Dizlerim aklına geldikçe...
Asırlar öncesinden benim
Ve bana aşık sonsuza dek
O kadın
Seçebiliyorum silüetini
Ölümsüzleşiyorum
Ölümsüzleşiyor
Ölümsüzleşiyoruz
Düşlerimde...

Bekir Mutlu Gökçesu

Elma Dersem Çık...

"Elma dersem çık
Armut dersem çıkma..."

Güzellikler çoktu
Çocukluğumun geçtiği
Doğup, büyüdüğüm sokakta
Vişne, kiraz çiçek açardı
Daha meyveye durur durmaz
Mahallenin çocukları dalardı
Erguvanlar sarkardı bahçelerden
Coşkulu gelirdi ilkbaharlar
Renk, renk kokulu gülleri
Hatırlıyorum, iğdeyle harmanlı
Bir başkaydı yaz akşamları
Mısırcı, helvacı, simitçi
Başlardı satıcıların resitali
Unutulur mu allı güllü
Macuncunun manileri
Dondurmacıya uzanan gece gezileri...
Herkes tanıştırdı, tutkundu
Bakkal, manav, kasap
Hasılı esnaf ve tüm insanlar...
Birin bir derdi olsa
Merhem olmak için
Yarışırdı birbirleriyle komşular
Mahalle maçları olurdu
Bir hafta konuşulurdu
Annem babam gençti
Ben çocuktum o zamanlar
Ne günlerdi...

Aslında bunların çoğu yine var
Hatta türlü, türlü icatlar
Fakat kaybolan bir şeyler de var
Ya da yaş ilerledikçe
Altın gibi kıymetleniyor hatıralar...
Mesela hamburger de yoktu
Saklambaç oynardık o zamanlar
Kardeşten öteydi arkadaşlıklar
Fakat hatırlıyorum
O zamanda vardı aramızda
Mızıkçı çocuklar

"Elma dersem çık
Armut dersem çıkma"
İşin yoksa saatlerce ara
"Sen değil miydin?"
Ebe ol diye yalvaran
Nereye saklandın
Oyunbozan
Ben ebe
Galiba sen gittin eve

Ama hep böyle yapıyorsun
Perdenin arkasından bakıp
Gülüyorsun..."

Bekir Mutlu Gökçesu

En Sevdiğim Taze Kokusu Günün

En sevdiğim taze kokusu günün
Heyecanı o sabah kuşlarının
Mutluluğu bahçemdeki o tek gülün
Fırından ekmeğ almış bir adam
Sanırsınız İstanbul'u fethetmiş de
Salına salına geliyor edalı yukarıdan...
Gazeteler neden bahsetmiyor bu adamdan?
Korkmayalım, kızmayalım, gülelim yahu bugün...
Çay olmadı mı hanım hadi koyda karşılıklı içelim
Bak bu taze kokusu günün en sevdiğim...

Bekir Mutlu Gökçesu

Erguvani

Sensiz geceler boyu
Yürüdüğüm şu yollarda
Her renkten dem vurur bahar ruhuma...
Sen yakarken gecenin hüznlerini avucuna
Bir tebessüm kadar manidar ama acıtmayan
Pembe bir yalnızlıktır giyindiğim yokluğunda...
Bastırırım feveran kırmızısını içimde aşkın
Şahidi yok ki suskuya yazdığım beyaz satırların...
Bir yıldız illaki kırılır kayarken düşlerimizden
Duvağı olsun diye saçlarının simleri
Ve sonsuz heceyi diriltir yüreğin toplayıp güneşi...
Sabahlarıma gelirsin narin çiçeğim bahar gibi
Her renkten dem vurur ruhuma gözlerin hani.../?
En bildiğim yanakların, bende erguvani...

Bekir Mutlu Gökçesu

Esaretin kelebek dokunuşları özgürlüğe

ne kadar hayal mahsulüyüm
ve ne kadar gerçekmişsin
üstünde duracağın
ayakların da varmış meğer senin...
benimse kanatlarım yüreğim
uçarım en fazla içimden kendime
fazla eziyetim olmaz
sığarım en fazla bir güne ve geceye...

ne kadar kederliyim
ve ne kadar şensin
ne de güzel gülermişsin
dudakların da varmış meğer senin...
benimse pırıltılı düşlerim
düşerim en fazla içimden kendime
bir kavram kargaşasıydı
ikizi çıktı özgürlük esaretin
bu celsede...

delirmek işten değil çok sevince
baktıkça küçülüyor sanki gökyüzü
özledikçe büyüyor kavgam dilimde
bir savaş ki sensizlik kıyasıya içimde
her seferinde sen kalıyorsun elimde
ben delirdiğimle...

Bekir Mutlu Gökçesu

Eskici

Eskiler alırım
Buğusunu gözlerinden
Özlemini, düşlerini
Gizlerini alırım
Ve sızısını aşkın
Yüreğinden...
Gönülden veririm
Eskiler alırım eskiler
Bende hiç eskimeyen...
Az yıldız tozu karışır nefesime
Son ışıklarını toplarken şehrin
Biraz hüzün sarısı ellerimde...
"İlerleyelim beylerrr..."
Arkamdan iter hayat o muzip sesiyle
Yepyeni sabahların seherinde...
Katlar koyarken eskilerimi yine yerine
Güler gün yüzüme..., bende...

Bekir Mutlu Gökçesu

Evrensel

Dünyada
Bütün çiçeklerin hepsi
Bütün güzel sözcüklerin
Bütün gülücüklerin
Münasip işlerin tamamı
Doğal ve içten ne varsa
Mutlu eden bir canı
Sevgidir bunun adı...
İki kişilik sandık biz hep aşkı
Oysa aşk; dünyadaki
Bütün aşkların toplamı
Yani hata payı en az olanı...

Bekir Mutlu Gökçesu

Evvel Zaman İçinde

İçimden bir tramvay geçti
Beni tam ortamdan ikiye biçti
Bir yarım nostalji, diğer yarım da nostalji
Daha önceleri nerelerdeydin ey teknoloji
Evvel zaman içinde kalmışım ben
Yani hala bıraktığın yerde
Yaslandığımız o ağacın dibinde
Sana yazıp, okuduğum o dört dizede
O gün kafa kafaya verip çektirdiğimiz
"İstanbul Hatırası" siyah beyaz resimde

Bekir Mutlu Gökçesu

Ey Aşk

Ey aşk
Pohpohlama beni bu kadar
Öyle kolay kanmam sana
Bilirim, el bebek gül bebek
Kucağında büyüttüğü dalgalar
Alır vurur denizi kayalara
Vururda bana mısın demez
Deniz, deniz olmayla
Güler hem enine, hem boyuna
Ne denizim, ne dalgayım
Ne de delik, deşik olma pahasına
Onlara karşı duran kayayım
Denizle baş edilmez
Ondandır kafamda sevişim
Uzaktan görmek isteyişim
Sen denizsin, ben kimim
Ben denize güvensizim
Dalga geçme, bana yüz verme
Benimle vakit kaybetme

Bekir Mutlu Gökçesu

Ey Aşk Sen Delisin

Ey aşk
Sen delisin
Benden deli
Bırak ellerimi
Seyredemeyeceğim
Ve durduramayacağım
Allah korusun seni
Ben çoktan
Kapadım gözlerimi...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ey Güzel İnsanım

Hep aynı güneşe doğduk
Güneş mi bilirdik toyduk
Masum değildi yedi renk
Kimine karası bulaştı
Kimine sarısı geldi denk
Tabi ki en kolayıydı olanlara
Kader deyivermek...

Masum değildi dünya
Kayıyordu gökler
Denizler kayıyordu
Akşamdan sabaha...
Dört elle sarıldık toprağa
Adaleti bulmaya...

Gel gör ki
Masum değildik bizler de
Çok uyanıklar çıktı içimizde
Dur diyemezken beyin göçlerine
Görmezden gelirken kalan cevherleri de
Beyden bey ettik o uyanıkları
Selama durduk hatta önlerinde
İlmi, fenni bir kenara attık
Arsızlıklar, hırsızlıklar
İnşa edilirken, sorarım, biz ne yaptık?
Çaresiz, baktık, baktık, baktık...
Yakıldık, yıkıldık, yok olандık
Bitmedi, bitmiyor çileleri
Çaresiz insanım, çaresiziz...
Yazık, yazık, yazık...

Ey güzel insanım, bilmeyen mi var?
Cennet şu bizim memleketimiz
Her şeye yeter gücümüz, kuvvetimiz
Kabul etmiyorum, bizler asla çaresiz değiliz
Kimsenin elinde oyuncak olmamalı kaderimiz
Haydi, bir yerlerden başlayalım
Mesela önce kafalarımızı toparlayalım
Sonra içimizdeki adili bulalım...
Aşalım kendimizi daha aşalım...
Daha, daha, daha bilinçli birer birey olalım
Kolaycılara değil emeğe saygı duyalım
Mutluluğu parada değil, manada arayalım
Alnımızın teriyle ekmeğimizi taştan çıkaralım
Ne bileyim bir iş kuralım, bir çivi çakalım
Ağaç dikelim, kitap okuyalım, biz yazalım
İyiye ve güzele daha, daha, daha yaklaşalım
Kendimize daha, daha, daha çok inanalım
Çalışalım, çalışalım, çalışalım...

Bekir Mutlu Gökçesu

Eyvallah

almış yürümüş atı alan
biz kalmışız yine yaya
bir de baktım herkes ulema!
ne buralar buraya benzer
ne oralar oraya...
tası tarağı toplamak lazım
geldi geçti zamanı
dostlar aymış çoktan
şimdi bende sıra...

Bekir Mutlu Gökçesu

Farkı

Yok sanırız
Ne bir kederi
Ne de öfkesi
Farkı
Farkettirmezliği
Beklentisizliği
Sitemsizliği belki
Yok sayarız ya
Hani böylelerini...

Bekir Mutlu Gökçesu

Farklı Baharlardamıyız Yar?

Nerelerdesin?
Kaç papatya?
Kaç gonca ötemdesin?
Hangi mevsimi okşar?
Sıcaklığı
Şiir ellerinin...
Orada
Kiraza durmadı mı ağaçlar?
Yoksa
Farklı baharlarda mıyız yar?
Niye bu susuşlar?
Şimdi yorgun kelimelerim
Şiir uzak bir diyar
Senin kadar...
Keşke dili olsaydı
Şu demini almış gecenin
Keşke bir ışık
Bir ses verebilseydin
Mutlu olurdum yar...

Yüreğimde sana açar
Tüm çiçekler bu bahar
Nerelerdesin?
Neden bu kadar uzağız?
Farklı arzularda mıyız?
Yoksa yar...

Bekir Mutlu Gökçesu

Fener

Seherlerinde sabahların
Denizler kurarken sana gökyüzünden
Kaç gecemi çürüttü sevdan
Unuttum sayısını...
Ruhum kalabalığında martılar
Sürü sebil sana uyanırken
Gagalarında suskunluğum
Ve kanatlarında yaşı gözlerimin
Çığlık çığlığa
Yettiği yere kadar fikrimin
Minik balıkları kurtarmaya çalışıyordum ben hala...
Aşk yok sevgilim bize aşk yok
Deniz feneri olalım en iyisi
Bir başımıza ve güleç, hayaller kuralım
Başka başka limanlarda...

Bekir Mutlu Gökçesu

Fısılda

Sabah sensiz, gece sensiz
Gelir geçer mevsimler
Uçar için, uçar gençliğin...
Güneş açsa güldün sanırım
Yağmur yağsa, ya ağlıyorsa?
Her şarkı seni söyler bana...
Çıkıp gelecekmişim gibi hani
Nasıldı resmin?
Beni düşünürken aynalarda...
Bir ezgişi mutlaka olmalı sende
Sensizliğimin
Hadi bana fısılda...

Bekir Mutlu Gökçesu

Fikrime

Gecein gardiyan zamanları
Örüyorlar hızla
Hücremin taşlarını
Şahiti sen
Hakimi sensin
Bir boşluk aramamın
Manası yok
Maddelerinde gecein
Artık
Aldığım nefesin derinliği
Bakışım, duruşum
Hatta ölüşüm bile
Delil aleyhime
Ne duruyorsun
Taksana kelepçeyi
Fikrime...
Bir suçlu lazım zaten
Bu kara gecelere...

Bekir Mutlu Gökçesu

Film Olmuşum

Bazen
Yok dürüst olayım
Yani çoğu zaman
Bir yerlerde, bir Şeyleri
Kaçırıyorum ben
Hani bir film izliyorum da
Ya başını, ya ortasını, ya sonunu
Ya da çoğunu
Neden böyleyim ya ben
Biliyorum aslında galiba
Bende değil, hep sendeyim
Aklımda dizi, dizi dizeler
Gerçekten çok hayaldehyim
Hani bir film olmuşum da
Bilemem neresindeyim
Vah, vah iyi adamdım ya aslında

Bekir Mutlu Gökęesu

Fotojenik Şiir

Ben
Anladıklarımı
Ve hissettiklerimi
İfade gücümce
Aktarabilirim...
Sen, o
Hatta bizimkiler
Siz, onlar
Yani herkes
İfade ettiklerimi
Anlayabildiğince
Ve hissedebildiğince
Algılayabilir...
Neticede hepimiz
Tek bir şey hariç
Bir yerlerde
Ya da her yerlerde
Yanılabiliriz...
Şu halde en gerçek
Ve en şiir aslında
O tek bir şey
Yani hissettiklerimiz
Ve hissettirebildiklerimiz
Oluyor demek...
Ve bütün mesele
İçimizin fotoğrafını
İyi çekebilmek
Ya da ne bileyim belki de
Doğal poz verebilmek...

Bekir Mutlu Gökçesu

G ü l ü ſ ü m

zamanı geldi artık
sessizce gidiyorum
uzaklara...

yine doğacak güneşlerin sabahlarına
yeşerecek, çiçeklenecek dalların ağaçlarında
yağmur da düşecek, kar da yine saçlarına
şiiirlerim senin olsun, gülüşüm senin
ve dünya ve sevdiğin neyim varsa...

tek dudağının kıvrımını helal et bana
aklımda, alıp gidiyorum uzaklara...

Bekir Mutlu Gökçesu

Gece Bitmeden

Sor beni geceden
Sor ki söylesin sana
Aşkıımı, sevinçlerimi
Hüznümü, kederimi
Söylesin sana
Tüm gizlerimi
Sar beni, öyle sar ki
Al beni geceden
Sar beni, ben tükenmeden
Gece bitmeden

Bekir Mutlu Gökçesu

Gece Bizim Olsun

...
Bak ya hala
Olamaz diyor
Olamaz böyle gün
Tatsız, tuzsuz
Sevgisizdi her öğün
Biliyorum
Kırıksın, üzülyyorsun
Bir de üstüne üstlük
Akşam oluyor diyorsun
Olur bir tanem olur
Bazen böyle olur günler
Birileri birilerini deli eder
Elleme olsun, akşam olsun
Gün kimin günüyse
Bırak akşam da onun olsun
Ama geceyi vermem haaa!
Gece bizim olsun...

Bekir Mutlu Gökçesu

Gece Mavisi

I

Neden?
Uzak diyarlarda
Gözlerin
Neden?
Yalnızlığımdan öte değil
Bana dokunuşu
Ellerinin...
Bakışını düşünmekse
Yetiremediğim saatlerce
Ezgişi ve sezgişi
Yüreğimin...
Sen
İçime sığdıramadığım
Taşkınısının gecelerimin...

II

Oysa an meselesidir
Kavuşmam sana
Ve aralanması
Bana yüreğinin
Kapanma mesafesidir
Gözlerimin...
Ve başlar dansı
Hüzün kırığı bulaşmış
Umutlarımla
Gecenin...
Uzak diyarlarda gözlerin
Neden?
İçimde sen bu kadar
Gece mavisiyken...

III

Sana özdeştir
Her gecem
Sanadır günüm
Geceye acelem
Ve çaresizliğimdir
Gecelerin koynunda
Hasretinle sevişmem
O geceler ki
Bitap düşer
Sevmemden
Nur topu gibi
Çareler doğurur
Ağları hep sabah
İkimizden...

Bekir Mutlu Gökçesu

Gece Yolcuları

Akar yol gözümün önünden
Akar zaman, aşar gecelerden
Heceler buhar, arkası bahar yine
Üç beş dakika olsa konuşacak keşke
Heyhat hayat kimse yetişemez peşinden
Durmaz akar yol gözümün önünden...
Hasretimi alır gider, hasretini alır gelir
Hoş geldiniz kadar sıcak
Güle güle kadar uzak
Senden gelir, sana gider bir o kadarı
Aşkımızdan bihaber şu gece yolcuları....

Bekir Mutlu Gökçesu

Gecelerden Bu Gece

Gecelerden bu gece
Yaldız, yıldız
Gökte alabildiğince
Ay hilal, uzanmış
Nü bir kadın zarafetinde
Baş başayım kendimle
Yüreğim çarpıntısız
Sularım çarpıntısız
Kapadım gözlerimi
Ruhum aheste
Silinmiş geçmiş
Hasılı, içimde hoş bir güfte
Melodik bir fısıltı
Bana beni bestelemekte
Açtım tek gözümü
Baktım yıldızlar korosu
Pırıl, pırıl, kıpır, kıpır
Şarkıma eşlik etmekte
Ay hilal, kızarmış, yanmış
Usulca suya inmekte
Kapadım gözümü
Yine o nihavent şarkı
Bende hüküm sürmekte
Kaldım yaldız, yıldız içinde
Bir de ay hilalin izi
Kapanan gözlerimde

Bekir Mutlu Gökçesu

Gecemi Örttüm Üstüne

Kederleri aldı yeli güzün az bir hüzne
Yağmurlarımı söz verdim sabahın fecrine
Kesişmez zamanlarındayız keza akıbetin
Düş olup uçuyorum dudağından tebessüm ile...
Hakkı var ışıklarında gözlerimin
Boncuklarca işledim
Gecemi örttüm üstüne, üşüme...

Bekir Mutlu Gökçesu

Geçer

Mevsimi aşkın benden geçer
Sevda kuşları içimden bir bir göçer
Bir kuru sazlıktır bahçesi ruhun
Rüzgarı hazin, terennümü kaim
Gül geçer, bülbül geçer...
Ermeden vuslata dem de geçer...
Meyi tesellisi, acizane, kulun
Vurmadan fikri sabite sorun
Gafleti cahilde sebatı edende bulun
Bir gün gibi her devri alem geçer...
Sevabı, günahıyla an kadar ömür
Baki değil can ki bedenden göçer
Aman ha hak geçer, hukuk geçer...

Bekir Mutlu Gökçesu

Geçiyor...

Geçiyor
Bırakıp şarkıları
Mevsimi, denizleri
Ve aşkları
Ne varsa bırakıp
Sözüm ona bize
Geçiyor...
Nazı bize geçiyor...
Bekle diyor gelmiyor
Geldim diyor durmuyor
Dalgasını geçiyor...
Çekip sürmeyi gözümüzden
Alıp gidiyor bizi bizden
Geçiyor, geçiyor zaman
Mütemadiyen...

Bekir Mutlu Gökçesu

Geçmeyen Bir Mevsimmiş Aşk

Geçmeyen bir mevsimmiş aşk
Yitimsiz ve direnen zamana...
Gözlerim takılı gökyüzüne
Bakardım saatlerce sana
Küçülürdü sonsuzluk
Sen çoğalırken içimde
Şuramda...

Kimi şarkı, türküydüüm
Benden bir ben taşardı sana
Kimi hazin bir öyküydüüm
Benden bir ben düşerdi bana...
Gökyüzü hep orada dururdu
Sense şuramda...

Gelip geçiyor mevsimler
Yangınım da oluyor
Üşüdüğüm de gecelerce...
Şiir, şiir kaçıyorum sana
Ağlasam da, gülsem de...
Yüreğimden yüreğin taşıyor
Geçmeyen bir mevsimmiş aşk
Direnen zamana ve yaşayan
Tam şuramda...

Bakamıyorum artık
Gökyüzü yasak bana
Hala orada duruyor mu acaba?

Bekir Mutlu Gökçesu

Gel

Sırt verdim
Arka oldum
Arkam yok benim...
Yan durdum
Yanın oldum
Yanım yok benim...
Can bildim
Canım oldun
Gittin gideli
Yarım yok benim...
Sen şiiirsin
Sen bilirsin...
Bu yüzden sana
Gel bile diyemedim...

Bekir Mutlu Gökçesu

Gel Deniz Gel Bana

Köpürür deniz
Kusar öfkesini
Zavallı kıyılara
Kıyılar ne yaptı
Ey deniz sana
Köpüren dalgalarını
Bağrına basmaktan başka
Hadi gel, ne olur gel
Usul, usul gel
Gel deniz, gel bana

Bekir Mutlu Gökçesu

Gel Ya da Gelme

Başkasın sen
Yokluğunla bile
Aşkasın
Aşkısın sen...
Gel ya da gelme
Aşka 5 kalansın
Ya da
Aşkı 5 geçe...
Farkeden ne?

Bekir Mutlu Gökçesu

Gelincik

eski bir kitabın sayfaları arasında unutacaksın
aklına gelmeyecek bir daha dönüp bakmak
aşkı uyutacaksın...
büyüyecek çocuklar da, uçup gidecek zaman yine
...
bir gün beni çok arayacaksın...

Bekir Mutlu Gökçesu

Gelincikler

kavramlarımı karıştırdın
mevsimlerimi dolaştırdın birbirine...
gölüyor mu gelincikler?
kanıyor mu toprak?
bilemiyorum...

Bekir Mutlu Gökçesu

Geliyorum Sana

Bekle sevgili geliyorum
Söndür ışıkları
Yak mumları
Kur sofrayı
Çorba da yap bana
Yorgunum, geliyorum
Saçlarını aç, düşün omuzlarına
Makyajını sil
Üstüne rahat bir şeyler giy
Perdeleri de kapat
Bekle sevgili, geliyorum sana

Bekir Mutlu Gökçesu

Gelmezsin ki

Aşk değildi benimki, aşk dizelerindi
Resmin yok bende tanımaz gözlerim seni
Zikreden seni her daim yüreğimdi
Usumda şiir sesin, nasıl özledim bilemezsin...

Gel desem gelmezsin ki...

Sen gittin ya aslında ne dururum bilmem
Çoktan çekip gitmeliydi...

Bekir Mutlu Gökçesu

Gençliğim

Gecenin bir vakti
Yalnızlığıma sarıp kendimi
Dalıp gitmişken uzaklara
Çalınır kapım usulca
Terütaze gençliğim çıka gelir
Haza beyefendi, sıkır elimi kibarca
Göreceğim gelmiş, çok da özlemişim
Oturur dertleşiriz başbaşa
Hazır bulmuşken dökerim içimi ona
O da yavaş yavaş açılır bana
Anlatdıkça anlatırız şurdan, burdan
Bir kaç dost ve hatıralardan
En çok da benden ve ondan
Ve tabiki birde çocukluğumuzdan
Zaten kimimiz kaldıki evveliyattan
Zamanı unutup ayrılamazken
Ve birbirimize doyamazken
Gün ağarmaya yüz tutar
Sarılır, öylece kalakalırız bir süre
Sonra usulca gider geldiği yerlere

Bekir Mutlu Gökçesu

Gidelim Gönlüm

Uçtu gönlüm
Uçtu da gçtü gönlüm
Bu diyardan geçti
Düştü gönlüm
Ha dayan, ha gayret
Kaç da kurtar canını
Gln, smbln
Bu diyarda yanlış var
Ezelden bilirsin de
Adını koyamadıydın
Hadi kıpırda vaktin dar
Ha gayret gönlüm
Ey şiir yreklim
Ey, ey, ey...
Neleri yutturdular bize
Yutmaya pek hazırmışız biz de
Hay bize, hey bize...
Hey, hey, hey...
Eller el kalsın, beyler bey
Biz çekip gidelim
Gidelim gönlüm...

Bekir Mutlu Gökçesu

Gidiyorsun...

Sen giderken uzaklara
Sana bir soluk kadar
Bir buse kadar yakınım
Vazgeçemediğim...
Hoş nerede olsan
Fark etmiyor ki sensizliğim...
Şu ışıklar beni terk etmeyen
Hep yerli yerinde
Ve vazgeçemediğim
Birde şu kadim gece
Dövüşürüz, sevişiriz duruma göre...
Üzülme diyorsun, hüzünlenme
Şıkıca tembih ediyorsun sakın çok içme
İyi de...
Ne yapayım sence?

Bekir Mutlu Gökçesu

Gitme Dost

Ey deli y¼rek
Ey dolu y¼rek
Nereye?
Varmı böyle
Bırakıp gitmek

Bekir Mutlu G¼kçesu

Gitmek Özgürlüğü mü Çıplak Ayaklarının?

Nereyedir bu gitmeleri?
Kararlı adımlarının...
Kırıklarını eze, eze hayallerinin
Nereye götürüşüdür bu seni?
Yüreğin sızım, sızım sızlarken
Kanayışına hissiz ayaklarının...
Nereyedir bu gitmeleri?
Kendinden kaçışı mı?
Kendine gelişimidir insanın?

Bekir Mutlu Gökçesu

Gökyüzü de Tutsak

Kaçamak sağanalar öncesi
Duru teninden
Kayarken şeffaf bulutlar
Aldırmadan güneşin gözlerine
Aşka uyandılar...
Hür kuşları kanatlandı
Çaresiz sevdaların
Hep ona sığındılar...
Yağmurlara gebeydi
Bu yüzden gökyüzü
Sırılsıklamdı şeffaf düşleri...
Umursamadı ama
Hep üzerindeydi
Güneşin gözleri...
Bekir Mutlu Gökçesu

Gölgem

Şu sükunetimin tülünü
Çekiverse biri hani
Şanki dağlar düşecek
Denizler dökülecek...
Sen böyle değildin
Ne zor bir adam oldun
Diye söyleniyordum
Tam kendi kendime
Baktım sokakta üç köpek
Hepsi birbirinden ürkek
İrkilmişim gayri ihtiyari
Sataşp, karıştılar karanlıkta
Gözlerini seçemediğim
Teferruatsız gölgeme...
Öyle korkusuz
Ve öyle devasaydı ki
Gölgemse...
İmrendim ona
Çoktan kolaylamıştı geceyi
Nasıl becerdiyse...

Bekir Mutlu Gökçesu

Gönül Sofrası

Sağ elimde kalemim
Sol elimde yüreğim
İşte benim dizelerim
(Şiirlerim diyemedim
Haşa şair değilim)
Gönül sofrasıdır bu
Azımız çoğa sayıla
İsteyen dilediğince
Buyura

Bekir Mutlu Gökçesu

Gönülle Hasbıhaller

Serde yiğitlik var dedi
Benzemez hiç bir şeye...

Sen söyle gönlüm, sen dinle
Verme sırrın eller diline
Ağlarsan da, içine, içine...
Benzemezsin hiç bir mevsime
Biraz delilik de var sen de
Sen çal gönlüm, sen oyna
Vurma içyüzün hal bilmezlere
Gülersen de içine, içine...

Serde yiğitlik var dedi
Benzemez hiç bir şeye...

Tüketme kendini gönlüm
Ermez aklın dünya hallerine
Senin suçun değil ki
Karıştıysa izler birbirine
Bu devran böyle gelmiş, gider
Çakılın, kumun üstünden
Daha çok dereler geçer...
Amma, dertlenme gönlüm
Adam adamı seçer
İllaki süreç billura meyleder...

Serde yiğitlik olsun
Benzemesin de zaten hiç bir şeye
Varsa sana, senden birileri
Hisseden hani ve okuyan içini
Sen tut sözümü, dinle beni
Koş birbirinden güzel gönüllere
Koyuvermek yok kendini
Düşme içine, içine...

Ferahlan benim güzel gönlüm
Feda olsun sana ömrüm...

Bekir Mutlu Gökçesu

Gözleri Yoktu Gecenin

Uzanmıştım
Havalandı perde
Pınar kokulu bir serinlik
Hissettim yüzümde
Sonra rüzgarın önünde
Su rengi şeffaf bir hare
Geldiğini anlamıştım
Koşup ışıkları söndürünce
Odama doluverdi gece
Fakat hüzünlüydü
Hani versem içecek şişelerce
Bak dedim, açtım perdeleri
Bak da gör koskoca şehri
Sana yanıp sönen ışıkları
Koynunda büyüyen umutları
Bak da gör dedim
Sende hayat bulan yıldızları
Bir kadeh kaldırdım şerefine
Sonra bir mum yaktım geceye
Ve yaşama sevincime
Fark edemedi mumun alevini
Anladım, yandım o anda
Ağladı gözlerimden o da usulca
Manasını bilmiyordu ışığın, rengin
Çünkü gözleri yoktu gecenin

Bekir Mutlu Gökçesu

Gözlerin

Hükümsüzdür karanlık benim için
Bir damlacık alev
Bebek kadar masum şimdi
Bilmeden manasını yokluğunun
Titrer dudakları mumun
Emer memesini katran gecenin...
Ne yapar bensiz gözlerin?
Bir duru yaştır bende ifadesi
Ağlar sensizliğime
Yiter anlamı usumda
Tüm denizlerin...

Bekir Mutlu Gökçesu

Gözlerin Taşra

parke taşlarında traktör izi
bilmezler hikayemizi
ortasına düştük
biz yazmadık kaderimizi...
neye ağlarsın en çok?
kendine mi?
yorgunsun uyu hadi
tenimi, nefesimi hisset
uyu kollarımda gibi...
değiştik, çok değiştik
biz böyle değildik
affetmiyor zaman hiçbir şeyi
ve insan takılı geçmişinin
irili ufaklı taşlarına yine de
silinmiyor izleri...

parke taşlarında mazot kokusu
önünde armut ağacı tahta evin...
ve yazgısı aslında hep aynıdır
uzaktan, yakından kaderlerimizin...
ya gideceksin ya terk edilecek
kaygısı birbirine benzer yüreklerimizin...
...üst kattan çekildi mi makarası
gelip kim çalsa açılırdı kapısı
bir kul tadını bilmezdi meyvesinin
ama adresi belli, önünde armut ağacı
tahta evin...
ne fark eder, benimsin veya gecelerin
fark etmez tabi de çıldırabilirim...

parke taşlarında inceden yağmur, hüzün
deliliğim parke taşlarında ve seraptan izin...
buğulu bir sabah düşüyor mürdüm eriğine
içim sızlıyor, kokun burnumun direğine
kaçmak çözüm değil biliyorum
belki de tam gaz yüreğine geliyorum, bekle...
eski değirmen sağımda
böğürtlenler kara, kuru tozlu
şimdi geçtim toprak yolu...
uzadı yolculuk suratımda afra tafra
tahta evin penceresinde gözlerin taşra...

Bekir Mutlu Gökçesu

Gözlerinde Ben Olan Kadın

Görmesem inanmazdım
Kendimi sende
Bakışında kaldım
Gözlerinde ben olan kadın...
Olura unutursak gün gelir de
Aştı bende adın
Ve nerede başladığımı bilemediğim
Nerede biteceğimi hiç kestiremeyeceğim
Beni aşan bir derinliktim gözlerinde...

Aşka inanma gel de...

Bekir Mutlu Gökçesu

Gözlerinden Gülümse

Ararken gülüşünü
Mevsimin birinde
Hatıraların sislerinde
Hüzne sararsa yolların
Ömrün bitiminde
Dudakların tükense de
Sen tükenme
Gözlerinden gülümse...
Aksi gibi ben de yoksam
Çok özlesen de
Şakın ağlama
Üzülme
Sana
Şiirler yazacağım
Tebessümler biriktireceğim
Seni beklediğim yerde...

Bekir Mutlu Gökçesu

Gözüme Görünme

Öyle aydınlık ki gece
Şans tanımaz faili meçhule
Ey karanlık
Hangi deliğe girdinse
Orada kal
Ve bir daha gözüme görünme...

Bekir Mutlu Gökçesu

Gri

akla kararı seçmişim bilmeden
ortada griyi bulmak benim vazifem
soluksuzum çoğu, renksizim kimi
bu yüzden...
geliyorsan doludizgin düştün, şiirden
hele birde kalmışsan geceden, senden
griyi yakalamak kolay değildir
bir düşün istersen...

...
kendimi, dünyayı çok sevmiştim oysa
daha seni bile görmeden...
ben şanslıymışım birilerinin
peki bu benim şanssızlığım mı?
çıkaramadım birden...
enmutlu koymalıydı adımları annem...

...
adımın bilgisi dedi ki bir gün bana
"seni bıraksam yılanların mağarasına
bir zaman sonra dönüp varsam yanına
dost olmuş bulurum seni onlarla"
iyimi, kötümü şimdi bakar mısın şu lafa...
adımın bilgisi kimdir?
beni neden gül bahçesine bırakmaz?
neden ben yılan, çıyanla dost olurum?
ya dost olamaz da post olursam?
sen olsan gelmez mi bir sürü soru aklına?

...
neyse boş ver...
çok sev beni demek geliyor içimden
baharı, kışın yağın ilk karı
beklediğin, sevdiğin gibi hani
inandığın kadar mesela bana
anlatabildiğim kadar seni sana
çok sev demek geliyor içimden
ama diyemem...
ansızın aklına geldiğim kadar sev en iyisi
fazlasını istemem...

Bekir Mutlu Gökçesu

Gurbet Akşamları

Bir gurbet akşamı yüreğim
Şu doğduk, büyüdük
Bildik şehirde
Bir efkar, bir hasret
Bir üşüme ellerimde
Kekre bir tütün tadı
Dolanır dilimde
Toz, duman aklım
Bir sis, bir pus çöker
Sana hasret köylerime...
Sonra bir sevda türküsü
Yükselir ve yankılanır
Dudaklarımın titreşiminde
Ezgisine kavuşur
İsmi yok, sözü yok şiirlerim
Böyle sensiz ve kimsesiz
Gurbet akşamlarımda
Seni her hissedişimde...
Yalınayak, çala kalem
Koşmak isterim sabahlarına
Kanatlarına düşlerimi ilıstırır
Kuşlar uçururum sana
Özlemimi fısıldarım rüzgara
Bırakıp kendimi bendeki akışına
Karışmak isterim sahipsiz ırmaklara...

Bekir Mutlu Gökçesu

Gül Düşlerimde

Aradım seni gecede
Üç beş yıldız gördüm
Gökyüzünde...
Bir sürü ışık
Koca şehir
Gözlerimin önünde...
Ümitlendim her birine
Fakat yoktun hiç birinde...
Olsun
Bana görünsen de
Görünmesen de
Beni sevsen de
Sevmesen de
Tek sen gül yeter
Düşlerimde...

Bekir Mutlu Gökçesu

Gül Kokulu Sabahlarda Bir Çift Menekşe

Hercai akşamlarda
Sevdim seni
Janjanlı mavi gecelerde
Değdi gözlerim gözlerine
Ela karıştı kahverengime
Güller örtünür, uyur uyanır
Gülerdik birbirimize
Gül kurusu şafakların
İmbiğinden süzülür
İnerdik yeryüzüne
Gül kokulu sabahlarda
Bir çift menekşe açardı
Gözlerinde...
Buğulu, mahmur
Biraz çekingen
Ziyadesiyle sevecen
Ne güzel bakardın
Bana sen...

Bekir Mutlu Gökçesu

Gülüm

birkaç gün önce
bakkala uğradım
hastamız var kapalıyız
yazmış camına
bu sabah yine
sigara alacaktım
kapalıyız diyor
cenaze nedeniyle
nasıl olur gencecikti
gülüşü gözümün önünde
ölüm diye bir şey var
herhalde...
canım çok sıkıldı
moralsız gittim işe
üç kabadayı gelmiş şirkete
falan da filan asarız, keseriz
üç beş kelam ettim
anlattım güzellikle
gönderdik selametle...
derken öbürü, beriki
ha şöyle, ha böyle
onları da gönderdik
güle güle...
...bu yapılır mıydı bize be gülüm
böyle bir aşka yakıştı mı ölüm...
adama da yakışmadı hiç...
akşam uğradım bakkala
başsağlığı dilemeye
nasıl olur, neden diye
kapalıyız diyor
cenaze nedeniyle...
ölüm diye bir şey var
herhalde...

Bekir Mutlu Gökçesu

Gülümse

Hüznü yazar buğulu camlara nefesin
Kıskanır hüznü yağmur gözlerinden
Tüm yitik zamanlara isyanıdır bu
Yağmurun ve gözlerinin...
Oysa hiç yitik olur mu zaman?
Bilerek ve isteyerek yaşar insan...
Kayarsın veya kayarlar yaşamından...
Yarışır damlacıklar kayar pencerenden
Karışır tekrar, tekrar kayar kırık dökük anılar
Beyninden ve ellerinden...
Ve yüreğini tutarsın her seferinde
Düşecekmiş gibi yüksek bir yerden...

Birisi veya birileri
Sımsıkı tutun demiş de sanki
Bir şeyi ya da bir şeyleri
Öyle çok sıkılmışız ki
Hissizleştirene dek ellerimizi...
Uzak düşmek bu, avucumuzun içine...

Dudaklarımızdan dökülmeyip aklımızdan geçen
Üç beş hece kırılır, melodisi karışır düşünceme
Hissedilmemişliğim kadar hissederim seni yüreğimde
Aç avuçlarını, hadi sen de gülümse...

Bekir Mutlu Gökçesu

Gölünce dudakların...

omuzlarımızda aşk yükü gülün
dudaklarımızda tebessümü
gözlerimizde kardeş payı
iki damla yaşı gülün...
çocuktum hayal meyal daha dün
seninle çabucak büyüdüm gülüm...
neye yorayım bilmiyorum
bir yıldız kaydı gökyüzünden
bir dilek tuttum içimden
hiç bırakmamacasına...

neye yorayım bilmiyorum?
ışığını kazıyarak aklımıza
bir yıldız kaydı gözlerimizden
...
yoksa sen mi ellerimden?

Bekir Mutlu Gökçesu

Gülüşüm

zamanı geldi artık
sessizce gidiyorum
uzaklara...

yine doğacak güneşlerin sabahlarına
yeşerecek, çiçeklenecek dalların ağaçlarında
yağmur da düşecek, kar da yine saçlarına
şiirlerim senin olsun, gülüşüm senin
ve dünya ve sevdiğin neyim varsa...

tek dudağının kıvrımını helal et bana
aklımda, alıp gidiyorum uzaklara...

Bekir Mutlu Gökçesu

Gün Bugün

Öyle sakın ki gün
Pamuk bulutları ufkumda
Masmavi gökyüzünün...

Rüzgarla rüzgar
Yağmurla yağmur
Karla kar olmadık mı?
Gönlüm...
Şimgeleri ezmeden
İmgeleri incitmeden
Hayatı ürkütmeden
Kibar ve emîn adımlarla
Aklımızın doğrularına
Biteviye yol alırken
Tebessümleri, muhabbetleri
Yanımıza kar saymadık mı?
Gönlüm...
Toz, duman yükselirken öteden
Tam da kara bulutlar çökecekken
Ve altımızdaki küheylanlara
Söz de dinletemezken
Ağır ol dur da dinlen dedin
Bir lafınla biz durmadık mı?
Gönlüm...

Koştuk, yorulduk
Durduk, durulduk
Vurmadık bazı vurulduk
Kimi güldük, acılar da gördük
Ölmedik bazı öldük, öldük dirildik
Çok şükür şimdi bahara erdik
Sen söyle gönlüm, artık durulur mu?

Hükmü yok şimdi dünün
Öyle sakın ki gün
Pamuk bulutları ufkumda
Masmavi gökyüzünün...
Artık bahara sevinçle yürünsün
Ruhlarımız huzura bürünsün
Biz gülelim ki
Çocuklarımız da hep gülsün...

Bekir Mutlu Gökçesu

Gün Döndü mü Geceye...

Gün döndü mü
Geceye
Hele bir de kıssa
Kaçışır gibi
Uzaklaşır insanlar
İçlerindeki sırlarla
Dünyalarına...
Yalnızlık kol gezer
Sarı ışıklara emanet
Sokaklarda...
Gün döndü mü
Geceye
Ya hızlı, hızlı yürünür
Ya da birkaç satıcı alıcı
Görünür köşe başlarında
Ekmek parası
Karın doyurma davasına
İşi olmayan giremez
Misali şu kaldırımlarda
Gün döndü mü geceye
Hele bir de kıssa
İlerleyen saatlerde
Üşür, sancılanır şehir
Sessiz çığlıkların çaresizliğine
Haykırır feryat, figan
Duyuramaz sesini
Derde deva bulunmaz
Bu saatlerde...

Bekir Mutlu Gökçesu

Güz

güz
her bu safhasında ömrümüzün
aynı cüz...
veda, kahrolası veda
bir yere gideceğimiz de yok aslında...
güz
iki ters bir düz
eşittir koca bir sevda
ve daha, daha...

bak ilk kar düşecek yakında
yolda kalacağız, öpüşeceğiz
yürüyeceğiz belki biraz daha
merak edeceğiz birbirimizi
sorgulayacağız kaderimizi
ve daha, daha...

git veya
kalmasın bahara
gündem paranoya...

Bekir Mutlu Gökçesu

Güz Güzeli

Sarışın
Gökyüzü mavisi gözleri
Baharı da andırır, işveli
Cazibe, endam yerinde
Deniz kokar yanık teninde
Yazdan kalma güz güzeli
Savurarak geçer eteklerini

Eylül güzeli bir gündür
Geçen pencereimin önünden
Ağaçlar dem vurur hala yeşilden
Kına yakmış yapraklar kimi
Evlendireceklermiş Eylül ile Ekim'i
Gelin olacakmış afet; güz güzeli

Bekir Mutlu Gökçesu

Güzel

Uçarken güzel kuşlar
Balıklar yüzerken
Koşup, oynarken çocuklar
Durduğu yerde ağaçlar
Dönerken dünya
İnsan severken güzel
Senin gülüşün ne güzel...
Her şey meşrebinde
Zemininde, zamanında güzel
Gerisi hariçten gazel
Ne olur kırmadan yaşasak güzel güzel...

Bekir Mutlu Gökçesu

Güzel Bir Gün

Öğleyin

Ne güzel bir gün
Aydınlık ve umut dolu...
Işık içinde karşımdaki çınar
Kuru dallarında güneş eğleşiyor
Bunca zaman sonra ilk kez
Yüzüyor kuşlar mavisinde
Gökyüzü gökyüzüne benziyor...
- Sen de kafanı kaldırıp
Biraz baksana dışarıya
- Sen bak, sonra anlatırsın bana
Benim derdim şu dosyalarla...
- Ben mi yanlış duydum?
Bir kıpırtımı oldu içimde?
Hissettin mi sen de?
- Ya git kardeşim işine...
- Bahar ne demektir?
Tebessüm ne demek?
- Onu bilmem de
İşim olmasa hani
Sana şu yumruğum gerek
- Yok, yok şimdi bana bir ayna gerek
Gözlerim ne renkti?
Bakışım ne renk?
Dağınık mı saçlarım?
Yerli yerinde duruyor mu?
Dudaklarım...
İmge ne demektir?
Buse ne renk?
- Anladım niyetin beni delirtmek
- Evet, evet hayır yani sen çalış
Benim hemen bir ayna bulmam gerek...

Akşam

- Ne güzel bir gündü...
- Yok o gündü
- Hayır bugündü
- Dündü
- Bugündü
- Dündü
- Bugündü
- ...
- Neyse canım hadi sen çalış
Bir gündü işte
Ama güzel bir gündü...

Bekir Mutlu Gökçesu

Güzel Günlere

bir duygu
kaç yürekte
kaç dilde
bir çok nesilde
bugün bu halde
şikayeti bırak Hıdır
kendinle çelişme...
yolu bulur su
inleme, gül
öfke, kin yakışmıyor
ne güzel oluyorsun
bak aynadaki resmine
ne güzel oluyorsun
bak yüzün gülünce...
sen mi anlatacaksın
ben mi söyleyeceğim
bir duygu, bir olgu
birikim, oluşum ve netice
eğip, bükme, kırıp, dökme
yaşa be kardeşim efendice
sevdin ve inandın ise
yaşa sadece...
güzellikten anlar herkes
ve bir gün güzel bir şey ekler
mutlaka ekler yeri gelince...

Bekir Mutlu Gökçesu

Hadi Gel

Ay dolun
Gece güzel
Yıldızlar avare
Sen misin?
Bu dünyada tek biçare
Sorsan
Herkesin yükü
Ağır gelir kendine
Bak ay dolun
Gece güzel...
Saklambaç oynayalım
Hadi gel
Mehtap ebe olsun
Biz seninle saklanalım
Önüm, arkam, sağım, solum
Sen ol, sarılalım...

Bekir Mutlu Gökçesu

Hadi Halledelim

Her Şey bir Şeye bağlıdır
Bir Şey her Şeye bazen
O halde birimiz bir Şeyi
Hepimiz de her Şeyi halledelim
Halledilmedik hiçbir Şey kalmasın

Bekir Mutlu Gökęesu

Haklısın

Sevdaların koyu kırmızı
Rüzgarların neden bu denli sert
Öfken neden bu kadar öfkeli
Yanlış mı bu tahammülsüzlüğün
Yoksa doğruluğun mu taşıyamadığın

...
Äslında biliyor musun, haklısın be
Hasta olmamak elde değil
İşte bu yüzden ben aptallığa vurdum

Bekir Mutlu Gökçesu

Halkalar

Mesafeler kısıtlı, sözcükler sınırlı
iç içe çoğaltan kendisi insanın yanılısamalarını
bazen bir taş kadar olamıyoruz suya düşen
çoğaltan, çoğaltan, çoğaldıkça çoğaltan halkalarını...
İçsellik ah, uçsuz bucaksız ama daracık bazen
hayata dair ve sıradan bir çember kimi
ki hep ezber, gelmeleri ve gitmeleri
senin için diyorum, senin için kırmalı zincirleri...

Hayretlerim kendime, alkışlarım kendime bugün
sen bir şövalyesin dediler, bu da bir oyun
alelacele itildim sahneye... hay ben böyle rolün
üstelik iki numara büyük geldi gömleği dublörün
ben şaşkın, adam çıplak ve tabii alkışlar: şak, şak, şak...
Böyle mi yaşanır tutkular, kınında paslanmış suskumla?
Nagalip yüreğim, kazanmak istemem ki, hırpalanmışım
küçük, büyük savaşlarda...hayatın içinde hep bir savaş var
hiç anlayamayacağım, benim gönlüm hep uzlaşmaktan yana oldu
çemberimin içi halkalarla doldu anlayacağın...
Bir çember ki hep ezber, gelmeleri, gitmeleri
ya hayaller?
Onu da ya dizeden aşıracaksın ya da geceden
ah hayaller, imgeleri insanın, erişilmez düşleri
senin için diyorum, senin için kırmalı zincirleri...

Ne kadar çok büyötmüşüm/küçöltmüşüm gözümde kendimi
hayretlerim kendime bugün, hayranlığım evrakı metrukelerine
bırakmak var çamurunu ruhumun, bırakmak ellerine...

Dokunabilir miyim düşlerinize?

Bekir Mutlu Gökçesu

Hay Deli Rüzgar

Ve işte rüzgar
Nerden gelirsün bunca yolu
Hay deli rüzgar
Nedir bu öfken, tafran
Yol yorgunusundur
Otur hele bir soluklan
Biraz güneş saklamıştım sana
Biraz da şiirler var bak burada
Nede güzeldir dizelerde esişin
Sen sevda yelim, yaz meltemim
Uçuşan ipek saçları seven elim
Dudağıma, tenime teğet geçen
Varla yok arası sevgilim
Ne oldu sana böyle
Denizlerine mi kızdın
Dağlarından mı sıkıldın
Yoksa sende mi sevdalandın
Nedir bu öfken, tafran
Ne istersin ağaçlarımdan
Kırılmakta canım dallar
Heba olacak yapraklar
Gel vazgeç, bak işte bir şiirin kapısı
Hadi usul, usul gir oradan içeri
Yumuşacık yüreğinle dilediğince es
Senin olsun bu sevda şiiri
Nafile, kandıramam, avutamam seni hercai
Bilirim dinlemezsin beni
Delisin sen benden deli
Yap bakalım yapacağını, hay deli rüzgar
Ama kalmaz yanına, göreceksün gününü
Senin de hakkından gelecek yağmurlar

Bekir Mutlu Gökçesu

Hayal ve Gerçek

sana bakarken
bir kadın canlandı hayalimden
dimdik ve mağrurdu başı
bakışı sert, çatıktı bir kaşı
sımsıkı toplanmış sonra örülmüş
ama çok uzun değildi saçları...
sana bakarken ilk kez görüyor gibi
bir kadın canlandı iri gözlerinden
bana bakışındaki hüzünden
senin hayalini kurdum ben sana bakarken
çok güzeldin, güzelsin gerçekten...
ne kadar çok bana aittin ve ben sana
seni keşfetmek beni anlamak gibi
yeniden...

Bekir Mutlu Gökçesu

Hayal ve Perest

Büyür
Kalp çarpıntılarımın
Dalga boyu
Bir siren öncesi
Sessizlikte...
Büyür
Gözümün bebekleri
Karanlığa yürür bakışlarım
Bir projektör tarayışı
Çaresizlikte...
Az sonra içeride
Bir koşuşturmaca başlayacak
Ve bir fısıltı yayılacak
Kulaktan kulağa
Mahkumlar arasında
"Hayal ve Perest firar etmiş"
Diyecekler
Oysa ben salıverdim
Bilmeyecekler...

Bekir Mutlu Gökçesu

Hayali Bende Saklı

Bir hayalin var bende saklı
Ne kadar güzel hiç bilemeyeceksin...
Bakışın var, bende farklı, bunu sen hiç göremeyeceksin...
Gözlerimin içinde kaldı gözlerin, yüreğimde dokunuşu yüreğinin
Sevince yatardık, düşler uçururduk birbirimize, nerelerdesin?
Bir sevişin, bir sarışın vardı, kimler aldı, şimdi nerede ellerin?

Bekir Mutlu Gökçesu

Hayat Güzel Sokak

Ben yorgun
Gün yorgun
Sabahtan akşama
Çalışmaca, koşmaca
Çoğu zaman
Manasız bir kovalamaca
Değişir senaryo
Saat başında
Büyük gelir bazen
Dünya iki numara
Ama akşam olup da
Ben, ben olunca
Sen de sen olunca
Hoşgörü Bayırından aşıp
Hayat Güzel Sokak
Saadet Apartmanı
No:6'da buluşunca
Umurumuzda mı
Dünya kaç numara

Bekir Mutlu Gökçesu

Hayat Keki

"Ayarlayamadım
Ununu, şekerini
Olmadı
Tutturamadım kıvamını
(Neyi becerebildim ki?)
Uğraşmışım oysa
Sınırsız hoşgörü
Sonsuz evet kattımdı
(Hiç hayır bilemedim ki)
Fındık, fıstık, üzüm
Güzel ne varsa aklımca
(Ruh katamamışım demek ki)
İçine koydumdu bolca
Sevgiyle kardımdı
(Ya da ben öyle sandımdı)
Olmadı
Güzel bir kek için
Adına da hayat keki
Demek için
Kararında olmalıymış
Her şey demek ki..."

Demişti kulakları çınlasın
Aslında iyi insandı
Ya da ben öyle sandımdı...

Bekir Mutlu Gökçesu

Haydi

En güzel aşk bizimkisi
En güzel yaşam da
En güzel gecenin tatlı sabahı
Uykularımızın ötesinde gizli...
Dışlamıyor evren inan
Kendisi kadar insanı
Kafalarımızın içindekini
Düzeltemeliyiz zamanı geldi...
Uyanmalıyız artık uykulara dalmadan
Güvenmeliyiz kendi yarınlarımıza
Tüm şüphelerimizden arınarak
Zira avuçlarımızda sevgi hala sıcak...
Boşlukta değiliz ve gelişigüzel
Bir adımımız var hepimizin, atılacak
Bir kelitemiz hep var sihirli, söylenecek
Aynalarda başlayacak güzelliğimiz
Aşlında bu bizim en güzel özelliğimiz
Önce şaşırarak herkes sonra alışacak
Her şey değişecek, herkes inanacak
Haydi, haydi arınalım esaretinden
Olumsuz düşüncelerimizin
Çözümü içimizde her şeyin
...İsteyince neleri başardığını düşün...
Işıyalım güneş gibi
İnanalım gücüne yüreklerimizin...

Bunu hemen yapabiliriz...

Bekir Mutlu Gökçesu

Hazan

Erguvana hibe ettim
Gözlerimden öptü diye
Mor salkımdan aşırđığım aşkı
Ve sana en güzel bakışımı...
Buğulanır şimdi gözlerim
Morarır dudağımda bir şarkı
Böyle vedasız ve apansız
Ezer geçer ruhumu leylakların hazanı...

Bekir Mutlu Gökçesu

Hazan Kokusu

Hazan kokusu bu
Sarmadan koyu hüzünlere
Bir gemi yanaşsa pencereme
Alıp götürse beni
Düşlerimin göç ettiği yere...
Sen de olsan güvertesinde...

Bekir Mutlu Gökçesu

Hazan Şarkıları

Oldu olanlar
Geçti geçenler
Takılı kaldı namesi aşka
Telde sazın...
Hükmü kalmadı artık
Sevda ile tutuşan yazın...
Uslan deli gönlüm
Tüketme ömrümü uslan...
Hazin güftesi hazır
Bestesi rüzgardan
Sararan yaprakların...
Aşk ile karşıla mevsimi yine
Söyle gönlüm söyle şevk ile
Vakti zamanıdır
Hazan şarkılarının...

Bekir Mutlu Gökçesu

Hazır Bu Ateşle...

Korkma
Hadi gel
Güneşin battığı yere
Yangınına gidelim
Bir çift körük yürekle
Hepten yakalım denizleri
Veya yanalım hepten
Hazır bu ateşle...

Ya da kork, gel yine
Bir kayık
Bir çift yürekli kürekle
Geçelim bu denizden
Her gün doğacak olsa da
Geçelim tunçtan tepelerde
Ardında yiten güneşten
Hazır bu ateşle...

Bu defa
Bir dilek tutmayalım
Bir düş de kurmayalım
Sarılıp ağlayalım sadece
Son kez ve özgürce
Hazır bu ateşle...

Bekir Mutlu Gökçesu

Hazin Bir Hikaye

Dan, dan, dan...
Dört nala koşuyorken
Tam 12'den, can evinden
Vuruldu zaman
Toz ve dumandan
İbaret kalıverdi
Tüm yaşanan...

Fazla hisli
Fazla yüklü
Fazla düşünceli
Fazla işli, güçlü

...
Fazladan fazla biriydi
Fazla, fazla yaşıyorken
Ve aslında gitgide azalıyorken
Kopuverdi pamuk ipliği
İnceldiği yerden
Kim bilir hangi detayda
Takılı kalıverdi birden?

Son kez kurdu saatini
İmkansız zamanlara
Ve kayıtsız, ve dingin
Bıraktı kendini rüzgarlara...

Bekir Mutlu Gökçesu

Haziranın 24'ü

O gün bugündü
Geçen sene dündü
Dün iyidim
Bugün kötü...

Bekir Mutlu Gökçesu

Hemen Sabah Olsa

Şimdi
Bir çınar altı olsa
Aklım gibi hani havada
Bir ucu bulutlarda
Ayaklarım gibi hani toprakda
Bir ucu yerin altında
Bir bardak çay olsa
Şimdi bir çınar altında
Tahta masa ve sandalye
Şöyle derme çatma
Korkularım hiç olmasa
Eski zamanlardaki ben
Hemen beni kokumdan bulsa
Halden anlar bir bilge
Hani gelip karşıma otursa
Baksa çocuk gözlerime
Beni okuyup anlasa
Ben dinlesem, o anlatsa
Anlatsa, anlatsa...
Şimdi
Hemen güneş doğsa
Her yanım sabah koksa
Bir bardak çay, sıcak
Ve korkularımdan kurtulacak
Bir çınar altı olsa...

Bekir Mutlu Gökçesu

Hep Böyle Kal

Olduğun gibi gel
Ne bir eksik, ne bir fazla
Sadece seni kap gel
İster yalınayak
İster yarı çıplak
Nasıl istersen gel
Geçtiğin yolların tozuyla
Susadıysan, dudaklarının tuzuyla
Hangi mevsimsen
Yazın, baharın ya da kışınla
Olduğun gibi gel
Ne bir eksik, ne bir fazla
Sokağımı kolay bulursun
Evimi hemen bilirsin
Bahçemin kapısında hanımelleri var
Mis gibi sana sevdam kokar
Karanlıkta olsa korkma sakın
Ayak seslerinden tanırım
Uyumam, ışığım hep yanar
Fonda eski zaman melodileri
Şiirlerim seni kapıda karşılar
Gelişin gün doğumuysa
Ve gözlerim kapanmışsa
Bil ki rüyamdasın
Usulca uzan yanıma
Hep böyle kal

Bekir Mutlu Gökçesu

Hep O Limanda

Dudağımda şarabın nemi
İçimde bir duygu seli
Kırmızı bir gece, lale rengi
Ve her gece olduğu gibi
İşte yine gelince saati
Sana sevdam yüklü bir gemi
Yol alır, terk eder yüreğimi
Sana ait şiirlerimi
Sana dair hislerimi
Ve senin olan tüm yüklerimi
Kısacası alır götürür bendeki seni
Hep o limanda beklersin beni

Bekir Mutlu Gökçesu

Hepsi Aklımda

Yağmur yağıyordu
Ansızın çika geldin
Yağmur değil seldin
Çok yağmurlar geçti üstünden
Yaşanmışlar harfiyle aklımda
Seni hissedişim canımda
Sana koşarkenki çocuk telaşım
Seni görünce beni saran sevinç
Olduramadığımız olmazlar da
Hepsi, hepsi aklımda
Senden bana sadece düşlerimiz
Senden bana sadece gülüşlerimiz
Senden bana bir ben kaldım
Çünkü sessizce çekip gittin
Biliyorum gitmeliydin

Bekir Mutlu Gökçesu

Hercümerç

Okyanusun ortasından
Kalkıp da dünyayı yutan
Dalga
Koynuna düşen dalgıcı
Yaşamın pamuk bulutlarına
Kaldırıp atan dalga...
Şaştım da kaldım senin
Adalet anlayışına...
Hiç mi acımadın canlara
O canım çocuklara...
Niyeydi, kimeydi bu öfken?
Ey anakara
Anladık 'hercümerç'
Genlerinde var da
Bundan böyle
Ben nasıl ana diyebilirim sana?

Bekir Mutlu Gökçesu

Herhangi Biri

Önemli mi kim olduğum
Biriyim ben, birinin oğlu...
Aşklarım var benim
Görünmeyen göz yaşlarım
Gizlediğim sancılarım...
Gülücüğüm var, öpücüğüm var
Emeğim, terim var bilmediğin
Kavgam yok, kaygılarım var
İsmi lazım değil canlarım var
Geçinmeye gönlüm var benim...
Önemli değil kim olduğum
Herhangi biriyim ben, birinin oğlu
Kendimden sınırlı sorumlu...

Bekir Mutlu Gökçesu

Herkes

Herkes sevecek birini
Senin gibi
Benim kadar
Herkes özleyecek
Ve gözleyecek birini
Bir şarkı olacak
Dinlenilecek..
Hüzünlenilecek...
Herkes ağlayacak
Ve gülecek...
Bir gün
En beklenmedik anda
Belki de
Herkes ölebilecek...
Hayattaysak hala
Soyunalım çırlıçıplak
Kendimize...
Ne dersin Filizim?
Gözümün nuru
Duygular yalın
Ayaklar yalın
Var mısınız?
Yeniden doğalım yarın...

Bekir Mutlu Gökçesu

Herkes Uyumuş

Günlerden sonra
Çıktım şu balkona
Yıldızlar yabancı sanki
Gece yabancı bana
Baktım uzaklara
Baktım boş bakışlarla
Işıklar dışladı beni
Sokaklar ilgisiz bana
Bir insan aradım karanlıkta
Bir siluet hani, yoktu
Herkes uyumuş
Kalmışım yine bir başıma...

Bekir Mutlu Gökçesu

Hiç

Böyle durumlarda nedense
Bir noktada hiçsin işte...
Hani çok yalnız hissedince
Hep zamansız bir kar tozar ya içimde...
Çocukmuşuz önceleri
İyi niyetli ve hayalci
Uzak mevsimler gibi
Hem bahar yürekli
Hem deli...
Geçiverir gözümün önünden
Hep aynı film şeridi
Ve eski tebessümlerim karışır
Yeni hüznlerime...
Soğur, üşür ellerim fikrimce
Haykırırırım filmin bir yerinde
Yok canım hiç de bile...
Her şeye rağmen ne güzeldir
Avuçlarını ısıtmak nefesinle...

Bekir Mutlu Gökçesu

Hiç Bilmeyeceksin

Senden
Gözlerinden, sesinden
Senle dolu kendimden
Kurtulmaya çalışırken
Geldiğini söylediler de
Duymazdan geldim
Gözlerime uyku girmezken
Sana sevdam dinmezken
Uzaktan seni gördüm de
Görmezden geldim
Aşkından
Sana olan tutkumdan
Senin olan ruhumdan
Kurtulmaya çalışırken
Ve inadıma tutsakken
Gitmedin beni görmeden
O gece ağlamıştın da
Ben taş kesilmiştim
Sen hiç bilmeyeceksin
Göz yaşlarınla aktığımı
Gizlice bir damlayı alıp
Seni ta canıma sakladığımı
Hiç bilmeyeceksin
Ardından nasıl yandığımı
Sen bu kadar içten
Ve ben böyle severken
Hiç anlayamayacaksın
Ne yapmaya çalıştığımı

(Sararmış sayfalardan)

Bekir Mutlu Gökçesu

Hiç Değişmediler

Bebektiler
Ağladılar önce
Sonra güldüler
Emekle, sebatla
Kıpır, kıpır yürüdüler
Ve görmeyi öğrendiler
Göre, göre bitiremediler
Bir gün
Bakmayı keşfettiler
Baktıkça hissettiler
Hissettikçe
Aşka geldiler
Başka, başka gördüler
Bazen bakakaldılar
Bazen görmezden geldiler
Ama hiç değişmediler
Onlar gözümde hep
Bebektiler...

Bekir Mutlu Gökçesu

Hikaye

...
geçmiş bitmiş midir?
yaşananlar beyhude?
gerçek değiliz
hilafsız hikayeyiz o halde...

bakırdan gök, sarı biraz belki
yok yok turuncu ateşi ayrılığın
kahretsin ne fark eder ki...
kızıl bir sancı da denilebilir
yuvarlanıp karşı tepeden
düşer en uzak evlerin üstüne
yangını yüreklerimize...
tabi ya bu son gurup
bakakalırız durup...

sönerken hayallerimiz ufuk çizgisinde
birek ikişer çoğalır ışıkları şehrin
yıldızlar çoğalır gökyüzünde...
evet evet kızıl bir sancı
yittiğimi bilmek yüreğinde
ve turuncu ateşi ayrılığın
içime işler, kanına gecenin
silinmez saatlerce...
tabi ya bu son gurup
öylece bakakaldığım durup...

tenimde tuzu dudaklarının
bir yanım güneşten kalma
çıplak ayaklarım ve sıcak
duvarlar kadar hissizim hala...
gözlerimizin pırıltıları gelir aklıma
çocuksu ve teri gibi denizin hani
sevişir ışıltıları bakışmalarımızın
ruhlarımız sevişir
uzak, çok uzak bir koyda...
bizi böyle hatırla...
gecenin bir vaktiyim
sabahın dördü belki
kahretsin ne fark eder
hiç kıymeti yok ki...

Bekir Mutlu Gökçesu

Hikayemiz

Ben
Sevgi ekerken
Sen
Sevgi biçiyordun
Aynı toprağın işçileriydik
Farklı mevsimlere
Düştü hikayemiz
Hani bir somun ekmekti
Düşlerimiz...
Benim ellerim yeşil
Senin ellerinde güze meyil
Kırağı çaldı ikimizi de
Zamansız tükendik biz...

Bekir Mutlu Gökçesu

Hilal

Hilali gördüm yolda bu gece
Göresi gelmiş beni oldu tabi epeyce
Dedim yüreğim dar, yorgunum ama özledim ben de
Gel dedi, gel... hayırsız uzan, unut her şeyi dizimde...
Gökte kurulu bir yatak, ohhh sallanarak uyumak
Ah hilal ne güzeldi sana rastlamak, aslında güzel şey be yaşamak...

Bekir Mutlu Gökçesu

Himalaya'daki Deniz Kabukları

Bir kelebeğin ömrü
Çok uzun o kelebeğe
Kaç kanat çırpı
Kaç yürek çarpı
Dile kolay...
Dolu yaşadı baharı
O minicik bedende
O bir kelebektir
Başka yaşam bilemezdi

Ya bir insanın ömrü
Çok kısa bir insana
Oysa oluyordu
Hatta dışı gevremiştir
Çiğ kalmıştır biraz içi
Tam da pişiyordu
Bir gün bir şey oldu
Yanıverdi
Kaç bahara ertelendi

Ya dağ, ya deniz
Nasıl oldu?
Kaç bin yılın hikayesi
Gidip sorsak Himalaya'ya
Ne gördüm ki der
Şu dünyada
Oysa
Üzerindeki deniz kabukları
Hala suya hasret yanmakta...
Hem de kaç bin yıldır
Adı üstünde deniz kabuğu
Ne yapsın Himalaya'yı...

Az yaşa, çok yaşa
İllaki öz yaşa
Galiba

Bekir Mutlu Gökçesu

Hoş Geldin

Susma dilim
Anlat ona gözlerimden süzülen yaşı
Ne kadar gayret etsem tutamıyorum işte...
Nasıl da dolmuşum hasretiyle
Sevinci bu yüreğimin gelişine
Doyasıya ağlamak serbest...

Neden bu kadar sensiz bıraktın
Kuytularında manasız gecelerin
Ve çıkmaz sokaklarında bu şehrin
Neden gelip tutmadın ellerimden
Demeyeceğim sana
Açılsın demirden kapıları
Boşalsın hücreleri ruhumun
Sözcüklerim sana koşsun bugün devrile, yuvarlana
Çılgılık çılgılığa...

Renklerini unutmuş bir ressam, çaresizliğiyle
Resmetmek ile pes etmek arası bir gökyüzünü karalıyordum
Saatlere sen kala yokluğunda
Adı konmamış bir müptelalık
Sonuçsuz bir çabalamaydı ruhunu aramam
Hep koyu bir gölge düşüyordu neye baksam
Bu yüzden kayboldum karanlığında gözlerimin
Durmuştu zaman, durmuştu şiir çünkü
Çekip gittiğin an...

Ben biraz arka bahçesinde kalmışım çocukluğumun
Fazla gerisinde belki günün
Ne deyim gülüm öyle işte...
Geçelim, konuşuruz daha belki, derin hesabı, muhasebesi dünün
Susma dilim, bugün serbest, tadını çıkar özgürlüğün...

Kaç zaman dizelerini düşledim bilebilir misin?

Mendilinde kokusunu özledim renginden bihaber gözlerinin
Ruhumda kaç yitik yaşam/şiir varsa dirilteceği günü bekledim
Yüreğinin...

Bekir Mutlu Gökçesu

Hu

bitimsiz bir çığlık uğultusu rüzgarın
yağmur sancısı değil bu ağıtı ayrılığın
canı yanıyor gökyüzünün, ağlayamıyor...
sırtımda kar ayazı, gözlerimde yangın
ellerin sıcak hala hançeri soğuk aşkın...

Bekir Mutlu Gökçesu

Hüznü Vuracaklar...

Nasıl yorgunum
Hani
Bıraksam kendimi
Döküleceğim
Olduğum yere
Fakat direniyorum
İllaki seyredeceğim
Zira
Bu yağın son kar
Belki de
Fakat yorgunum
Göz kapaklarımda kurşunlar
Ne kadar gizlesem de
Menzili bulacaklar
Az sonra
İçimdeki hüznü vuracaklar...

Bekir Mutlu Gökçesu

Hüznün Öbür Yüzü

Üstüme geliyor gece
Yükleniyor yüklendikçe
İçimde bir yerlere
Kar yağıyor, üşüyorum
Duman, duman
Aklımın sıra dağları
Zorluyorum doruklarımı
Geçit vermiyor, düşüyorum
Gelme üstüme gece
Böyle yangına körükle
Ya da gel fark etmez
Dağ, doruk benim, pus da
Beni bana düşüren kabus da
Düştüğüm yer içimse
İçimde hüznün öbür yüzü
Düşlerim
Düşledikçe değişir mevsimim
Ya sabır ya selamet
Başlıyorum kemirmeye
Gecenin keçi boynuzu kabuğunu
Dirhem, dirhem geliyor ağzımın tadı
Geri alıyorum geceden mutluluğumu

Bekir Mutlu Gökçesu

Hüzünlü Bir Bekleyiş Hazan

Yalnız kaldırımları şehrin
Yağmur..., yollar ıslak...
Dokunsam ağlayacak ağaçlar
Yaprak yaprak...
Bakışlarım düşer yollara
Solar kıvılcımı karanlık caddede
Gözlerimin...
Aklımdan neler geçmez ki...
Sönerken ferî içimde binbir hecenin
Şığınacak bir kuytu arar gibi
Üşüşür başıma, üşür ışıkları tir tir gecenin...
Omuzlarımda bahar yükü umut oysa
Mor bir akşam sızar dudağımdan
Avuçlarımdan biraz Nisan
...
Yalan, yalan, yalan...

Hüzünlü bir bekleyiş hazan ne yana baksam
Kendimden başka kimseyi kandıramam...

Bekir Mutlu Gökçesu

Hüzzam

Adı yok bu gecelerin
Adın yok gibi dilimde
Bahara gebedir mevsim
Kar düşerken yüreğime
Tadı yok bu gecelerin
İçmemiş, hiç tatmamışım
Yaşamamışım ki seninle...
Duyulur tok sesi ufaktan
Alır herkes payına düşeni
Geçer taksimi ud birazdan
Sana özlem, bana hasret
Hüzzam yine hüzzam...

Bekir Mutlu Gökçesu

Irmaklar

Irmaklar bilmez akıbetini
Alır götürür hayat
Yazgısıdır takip etmek
Alnının çizgisini...
Bu yüzden taşar ya
Kimi kaçır ya yatağından
Hani değiştirmeye çabalar
Kaderini...

Sen içinden
Irmağım geçen kadını
Sen içimden
Irmaklarca akanım
Sır kalalım ki
Sonsuz olalım
Biz seninle
Denizlerde buluşalım...

Bekir Mutlu Gökçesu

Islanacağım İkimize

Döndü mevsim
Yağmur, yağmur gece
İnıyor Şimdi yüreğime...
Yakalandık apansız
Titreme nöbetlerine...
Islanıyor sokağım
Sırılsıklam, ıssız
Ve hazırlıksız...
Yanar aşklara ve yaza
Yanar gece, ağlar...
Saçların ıslak
Dudakların üşüyor
AteŐin düşüyor içime
Düşlerimde...
Ağlasın gece, işi ne
Ben ağlamayacağım
Çıkıp sokağa
Islanacağım ikimize...

Bekir Mutlu Gökçesu

Işık Ve Ses

Uşulca gelirdi
Işığımı görür
Görmezden gelirdi
Hissederdim
Onu beklerdim
Ayak seslerinden
Bilirdim
Duymazdan gelirdim
Öncesi ve sonrası yoktu
O bir ışık özlerdi
Bense bir ses
Hepsi bu

Bekir Mutlu Gökçesu

Işıklar

Işıklar, ışıklar...
Yolu bir, yordamı bir
Fikri, ruhu pak ve hür ışıklar...
Hem yalın; çırılçıplaklar
Vakur, kırılğan, dokunulmaz
Kaybeden rengini denginde
Veya dengini kendinde
Fakat asla yok olmayan
Saydam kıvrımlarında aklın
Akışkan, havsalanca yol alan
Işıklar, ışıklar...
Gerçeği hayale çalan ışıklar...
Fikrimi çelen ışıklar...
Her alıp götürdüklerinde
Çok da masumdular...
Gözler de masumdu, düşler de...
Günahsızdı eller
Işıklara gülüşler de...
Ve günahsızdı yürekler de...
Işıklar, ışıklar...
Hepsini içimize kapatsalar
Ne kadar da yasaklasalar
Hep ışıklara koşar aşkla
Pinokyo akıllı donkişot ruhlar...

(İçinde hiçbir kötülük olmayan; saf,
hayalci, dünya gerçekleri ile çelişen
insanlara armağanım olsun...)

Bekir Mutlu Gökçesu

İçimde...

Kök salar
Yüreğimde
Özlemin
Gecelerce
Bir fidan
Serpilişinde
Kıpır, kıpır
Kıpırdar
Baharım
İrkilişimde
Sen geldikçe
Su gibi
Dizelerle
Dirilir şiir
Can yürür
Hücrelerime
Tek bir harf
Olasım
Bir tek kelime
Kalasım gelir
Dirilişinde
Hayranlığımın
Ötesinde
Ama dallanır
Yapraklanırım
Hece, hece
Çiçek, çiçek
Allanır
Sevdalanırım
Bir ağaç gibi
Sessizce
Görkemli
Bir aşk büyür
İçimde...

Bekir Mutlu Gökçesu

İçimdeki Ben

Bir sızı, bir sancı
Kendimden doğuyorum
Geride beni bırakıp
Yeni bir ben oluyorum
O koskoca dünyam dediğin
Yıllarca beni de gizlediğin
Kapisız, bacasız dört duvar
Derme, çatma burdan bakınca
Ve içinde sen, renksiz, soluksuz
Kaybolmuşsun ben olmayınca
Şimdi hesaplaşma zamanı
Neden salıvermedin beni?
Kapıldığım rüzgarlara
Neden mahkum ettin sana?
Yıllarca inandım, dinledim
Hani nerde vadettiklerin?
Çocuk olmama izin vermedin
Hata yapmamı istemedin
Sen kimsin be, hayat mı?
Yoksa daha da matah mı?
Senden o kadar çok varki
Kendini kendinde kaybetmişsin
Kendini dünya zannetmişsin
Seni sen yapan içindeki beni
Bastırıp yok etmeye çalışırken
Şiirlerini ben yazdırdım sana
Sevgililerini ben ayarttım
Aşklarını sana ben yaşattım
Romantikliğin bendim
Ağladıysan ben ağlattım
Güldüysen ben güldürdüm
Sen aslında bensiz hiçdin
Sen kimsin be, ezik, büzük
Kırık, dökük burdan bakınca

Bekir Mutlu Gökçesu

İçimden Bir Adam

Yağmur yağıyor
Bardaktan boşanırcasına
İçimden bir adam
Biraz hüzünlü, gri pardösülü
İyi göremedim yüzünü
Vurup kapıyı çıktı sokağa
Kavuştu, karıştı yağmura
Bir sevgiliye koşarcasına
Bir şemsiye kapıp
Fırladım arkasından, yoktu
Kaybolmuştu çoktan...
Bir düdüğü sesi duydum uzaktan
Bir ulu çınar gördüm
İki minare arasından
Hayalimde canlandı adam
El sallayıp trene istasyondan
Akli güvercin kanatlarında
Yürüyordu cami avlusuna
Yağmura aldirmeden...

Bekir Mutlu Gökçesu

İçimden Öyle Geliyor

İçimden geliyor bu gece
En kûs tepesinden haykırıyorum
Şehrin en yürekli yüreksizlerine
Bütün hüzünler benden diye
Dönüp de bakmıyor bir teki bile
İçeceğim ışıklarını sabaha dek bende
İçimden öyle geliyor
En yüreksiz yüreklilerinin şerefine...

Bekir Mutlu Gökçesu

İki Kişilik Yalnızlık

Yalnızlık
Bir çığ kadar sessiz
Yıldızlar kadar kalabalık
Ve bir o kadar nefessiz...
En zor paylaşım belki
Paylaşılabilirse
Adı aşk sanki...

Bekir Mutlu Gökçesu

İki Kumru

İki kumru
Bir telde
Bir cilve, bir cilve...
Ne avuçta var
Ne elde...
Baktılar Öyle bir
Dünyanın hallerine
İyice sokuldular
Birbirlerine...

Bekir Mutlu Gökçesu

İki Yıldız Uzaklığındayız

Deniz akşamlarına takıldım
Yıldızlı gecelere, sihirli hecelere
Tütün ve vişneye karıştım
Kendime bile alıştım
Seviyorum beni, seni de
İki yıldız yanyana görmeyim
Biri sen, biri de benim
Bakıyorum ikimize
Hep iki yıldız uzaklığındayız
Olsun alıştım
Burdan bakınca yakınız...

Bekir Mutlu Gökçesu

İkimize

kertesinde sensizliğin
uykudan eser yok gözlerimde
usanmak, tükenmek bir gün
ne acı düşününce...

az sonra gün ağaracak
kuşlar uyanıp uçacak
balıklar uyanacak
sen de uyanacaksın yeni güne
ekmek sen kokacak
çay hüznün yine...

günlerden hasretin ertesi
kavuşmak hayal
hasret yine hasret ötesi
ne deyim sana, kendime
bir hevesti geldi geçmedi
becerebilsem ağlayacağım
ikimize...

13.08.08

Bekir Mutlu Gökçesu

İkimizin Düşleri

Bildiğim her şeyi unutmak
Ya da hiçbir şey bilmediğimi anlamak gibi
Çok farklı birbirinden veya aynı her ikisi
Bir sürü yol varmış yürünecek meğer
Ve aynı yere çıkıyormuş hepsi...
Bir an geliyor, karışıyor ayak izleri
Çok fark ediyor ya da hiç fark etmiyor
Bir sürü insan ve yol hikayeleri...
Yanılmak gibi, yanılmak da değil usanmak belki
Evet usanmak gibi doğrulamaktan kendimi
Böyle bir mecburiyetim varmış gibi...

Bildiğim her şeyi unutmak
Ya da bir seni hatırlamak istiyorum
Gökle çayırın birleştiği yerdesin
Alnımın yazısı, ufkumun çizgisi
Heybemde biraz azık var ve ikimizin düşleri...
Eskiden kalma bir sevinç şu taze bahar
Mavi ve yeşilin her tonunda sızar mevsim içime
Ve içimden her yol sana çıkar
Geliyorum bekle sevgili...

Bekir Mutlu Gökçesu

İlk Aşk

Gözlerimi kapadığım an
Karşıma dikiliyorsun
Kulaklarımda bize tuttuğum şarkı
Durduğum yerde duramıyorum
Belki gelirsin diye
Koşup dolanıyorum parkı
Gelmiyorsun tabi
Ve çok özlüyorum seni
Seni seviyorum demek geliyor içimden
Bağırarak istiyorum, bağırarak istiyorum
Saçlarını okşamak
Sıcaklığını duymak istiyorum
Kızarıp, utanıyorum
Kelimelere dökmek istiyorum tutkumu
Şiirler, şiirler yazmak istiyorum sana
Satırlarım çaresiz kalıyor seni anlatmaya
Evinin önünden defalarca geçip duruyorum
Gölgeni görmeye bile razıyım
Oysa bir kez bile bakamıyorum
Seni içime saklayım diyorum
Olmuyor sığdıramıyorum
Galiba sana aşkı
Koskoca bir suskunluktan ibaret
Gözlerim yalansız ama
Galiba gerekiyor biraz cesaret

(Sararmış sayfalardan)

Bekir Mutlu Gökçesu

İmge Selim

Önüm, arkam
Sağım, solum
Kuşattın beni
İçim, dışım
Üstüm, başım
Kuşandım seni
İhya olduk, donandık
Bezendik aşka
Donattık geceyi
Gönendik yan yana
Oysa sensizim
Tekilim bencileyin
Seninle çoğalırım
Sayım suyum yok
Duygu salım, imge selim
Yine bu geceleyin

Bekir Mutlu Gökçesu

İnanılmazsın Benim İçin Hala...

Bir mucizeydi
Sanki birlikteliğimiz
Hep bir ağaca dayanmış
Bekliyordu beni kaçışımıza
Süslediği rüyalarımda...
Küçük dünyalar bulmaktı
Özlemimiz, düşlerimiz...
Özgürlüğüydü onun
Fiziğe karşı koyan
Ve özgürlüğümüdü
Beni benden uzaklaştıran
Çocuktum oysa...
Ne de çok istemiştim
Fakat bir bisikletim
Hiç olmadı benim...
Şimdi karşımda duran
Kimsenin yüzüne bakmadığı
Şu iki tekerlekli güzelim
Ben büyüdüm, küçüldü dünya
Sen hep çocuksun oysa...
Seninle kaçmak vardı şimdi aslında
Çocukluğuma...
İnanılmazsın benim için hala...

Bekir Mutlu Gökçesu

İnanmak

Ne gövdesi, ne gölgesi
Yük gelmez toprağa
Ağacın.
Ne kurağı, ne kırağı
Zül gelmez
Toprak ebedi durağı
Ağacın.
Köklerinde kuru çamur,
Kokusunda nem, kokusunda her dem.
Taş ve kum, küf, toz, zaman; toprak...
Kaynaşmışlar ve kavramışlar
Birbirlerini sıkıca
Ölümüne, yaşamına...

Bekir Mutlu Gökçesu

insan-sevince

İçimde sen
Sığmaz içim içime
Yıldızlar sığar
Ben sığmam
Sensiz geceye...

Uykulara sığınmak
Dalmak gözlerimden
Gözlerindeki sevince
Kaybolmak isterim gecede...

Uyku tutmaz
Sen tüterken gözlerimde
Ve sızarken hücrelerimden
Geceye...
Sen gece olursun nihayetinde
Yıldızlarda sığar bende
Fakat yanar içim
Yanar sensizliğine...

Bekir Mutlu Gökçesu

İnsanım

Bir tebessüm
Birleştirir tüm kırıklarımı
Bir sıcak bakış
Isıtır üşüyen avuçlarımı
Bir gönül selamı
Alıverir canımı
Bir ağlayana
Bin ağlamak gelir içimden
Bir yaralıya
Bin yerim kanar
İnsanım, yufkayım
Sevgidir hamurum
Aşkla karılmışım
Çok eskilere dayanır
Yalnızlığım ve varoluşum
Günahla, sevapla yoğrulmuşum
Bin dereden suyum
Rüzgardan, topraktan, ateşten
İyi ve kötüden bin bir türlü huyum
Dostum, cana, canana sevdalıyım
Kimi suskun, kimi hırçınım
Kah doğruyum, kah yanlışım
Çünkü insanım
Akılcıca, ruhumca
Olabildiğimce, ufkumca
İnsanım, hoş gör insanım
Yok ki senden farkım

Bekir Mutlu Gökçesu

İstanbul

Sene 1969
Harem, sabah saat 9
Deniz de bilmezdim, martı da görmemiştim ömrümde
Çocuktum tanıştığımda şehrin ile
Nereden bilebilirdim ki ip atlıyordun mahallende?
Çayla, beyaz bir simit tutuşturdular elime
İşte İstanbul dediler
Doyur karnını çocuk, çabuk ye...
Bir sürü arabayı, kamyonu, ne varsa yuttu vapur
Yerinden fırladı çocuk gözlerim
Masallarımdeki diyarlardan, rüyalarımдан
Ayşen ablamdan bile daha güzeldi
Nasıl bir şehirdi bu İstanbul?

Bekir Mutlu Gökçesu

İstemedem

Ben sana
Beni sev demedim
Senin bana
Gel demediğin gibi
Ben sana
Benim ol demedim
Senin bana
Nerelerdeydin?
Demediğin gibi
Ben seni sevdiğimi
Kendime bile söylemedim
Ansızın
Ve istemedem oldu
Yine de
Özür dilerim...

Bekir Mutlu Gökçesu

İster misin?

Gidelim
Götüreyim seni buralardan
Küçük bir sahil kasabasında
Küçük bir evimiz
Güneşli bir bahçemiz
Bahçemizde bir salkım söğüt
Gözlerimizde biraz deniz
Ve uzaktan geçen gemilerimiz
Olsun...

İster misin?

Bekir Mutlu Gökçesu

İstiyorum

Bir silgi alıp elime
Silmek istiyorum tüm kötülükleri
Bir kalem alıp
Devam ettirmek istiyorum
Bitmesin denilen yolları
Bir saat istiyorum
Sonsuza dek rakamları
Bulut olup yağmak istiyorum
Kır çiçeklerinin üstüne
Buhar olup uçmak istiyorum
Kuşlar gibi özgür gökyüzüne
Bir yaşam özlüyorum
Sade kendim için değil
Dostlarımla beraber gönlümüzce

(Sararmış sayfalardan)

Bekir Mutlu Gökçesu

İşveli

Tutardım nefesimi
Benden gayrı
Neye baksa
Gezinir gibi gelirdi
Yudumlarcasına
Bedenimi
Usulca kaydırırverdiği
Dudaklarıyla ritmik
Gözleri...
Bilirdi izlediğimi
Ve ona bittiğimi...
Sonra
Süzmeye başladır
Baştan sona
Ben kaçırırken gözlerimi
Avlardır işveleri
Gencecik hislerimi
Ben konuşamazdım bile
Gülerdi...
Kim bilir içinden ne derdi?

Bekir Mutlu Gökçesu

İyi ki Dedim; Kendimim

Masmavi ve bembeyazdı gökyüzü
Düşüyordum boşluğa yüreğim ağızımda
Oysa şehir ne kadar da küçüktü aşağıda
Tarifsiz bir duygu; korku ve heyecan
Oysa minik bir kuş olsaydım o anda
Hiç öleceğim gelir miydi aklıma
Avuçlarında olmak istedim
Sıkı, sıkı tutmanı, sarılmanı
Oysa minik bir kuş olsaydım avuçlarında
Aynı böyle çarpacaktı yüreğim
Neyse ki o koca boşluğun ortasında
Fırlayıverdim yataktan
Nasıl da geçmiş içim şurada
İyi ki dedim, minik bir kuş değilim
Ne o sonsuz boşlukta
Ne de avuçlarında

Bekir Mutlu Gökçesu

İyidir Evlat

Selamı sabahı biliyorsan
Doğruyu eğriden ayırıp
Sağlam basıp yürüyorsan
İyidir evlat...

Doğru birdir, yanlış çok
Aklını dinç tut, bak karnın tok
Kıymetini anlıyorsan
İyidir evlat...

Karışık adamın karışık işleri olur
Barışık adamı doğası korur
Haddini, hukukunu sorguluyorsan
İyidir evlat...

Hiç bilenle bilmeyen olur mu bir?
Okumayı, öğrenmeyi seviyorsan
Saçmalıklara gülüp geçiyorsan
İyidir evlat iyidir...

Daima emek ister her zerre
Emek demek iyi niyet ve gayret
Çalışmalısın, gerisi ya nasip, ya kısmet
Mazbut bir yaşamı özlüyorsan
İyidir iyi evlat...

Kolay olmadı bu zamanlara gelmek
Çıplak ayak, yamalı pantolon ve gömlek
Bu millet var ya bu millet; mucizevidir
Ve karıncayı bile ezmez asla hiç unutma
Böyle bir Vatan da bulunmaz dünyada
Hissediyor ve anlıyorsan iyidir evlat...

Bekir Mutlu Gökçesu

İyidir Özün, Huyun(Aklımdan Geçenler)

İster uyanık
İster kaçık
Her neyse
Açık olmalı açık
Baktın mı tependen
Görünmeli dibin
Bir olmalı dışın ile için
Kıvrana, kuruyana
İllaki bulunmalı
Bir yudum suyun
İnsansın
İyidir özün, huyun
Kimler gelip geçmiş
Bu yollardan
Hepsi nasip almış
Abıhayattan
Aşktan, acıdan
Mutluluk ve tasadan
Sonuç?
Hepsi çekip gitmiş
Baki kalan sevgi imiş...
Biz yolcu, dünya hancı
Demem o ki
Doğal olmalı
Kasmamalı
Abartmamalı
Sevmeye, övmeye meyyal
Yermeye, dövmeye muhalif
Olmalı...

Yanlış mı?

Bekir Mutlu Gökçesu

İyidir Yürüme Öfkelenince

Kimden ve neden kaçtığını bilmiyordu
Öfkeyi hissetmek istiyordu sadece ve özgürce
Bir buna hakkı olduğunu düşündü
Avazı çıktığı kadar bağırarak hani
Gökyüzüne...

Su sızmiyordu aralarından
Şirt sırta, omuz omuza derme çatma evlerin
Üstüne yıkılacak kadar meyletmişti gölgeleri sokağa...
Bir ışık dahi yoktu yalnızlığını haykıracak yüzüne
Şöyle yüreklince...
Dışlanmamıştı aslında ama o öyle hissetti ya da hissetmek istedi
Lazım olunca bulunmuyordu işte, bulunmuyordu bir avuç gökyüzü de...
Ev evdi, sokak sokak oysa, kafasının içindeki kadardı insansa
Gerek yoktu bu kadar da kendini önemsemeye
Yürüdü öfkelerini eze eze, kaçtığı ne varsa üstüne üstüne
Ayakkabılarının çıkarabileceği en yüksek sesle
Bir buna hakkı olduğunu düşündü
Paldır küldür yürüme hani dilediğinde
Yürüdü, güldü, güldü, yürüdü, güldü...

Bekir Mutlu Gökçesu

İyileşir mi?

Aklımda sözcükler
Yapayalnız üşürler
Konu olmak isterler
İçleri titrer bir şiire
Laf anlatamam
Biçarelere
Şiir kim, ben kimim
Can kuşum
Can çekişirken
Gecenin bu saatinde...

Biz onu çok seviyorduk
Ne olur yardım et
Allah'ım
Yine uçsun...

07/03/04 Gecenin Bir Vakti

Uğur Gitti, Muhabbet Bitti

Ve can kuş
Gitti bu gece
Öyle didindi ki
Yaşamak için
Ve o kadar
Çabaladım ki
Onu yaşatmak için
Olmadı
Mavi beyazdı
Umuttu
Uğur koymuştuk adını
Öyle iyiydi ki
Olmadı işte
Gitti
Çok ağlıyorum...

12/03/2004 Şimdi

Bekir Mutlu Gökçesu

Kaç Yağmur İşledi İliklerine?

Ben nasıl oldum?
Kaç tebessüm?
Ve kaç sancıdan doğdum?
Hiç ıstırap duymadın mı?
Kaç düşüş ve kaç gülüştüm?
Kaç öfke ve kaç sevinçten oluşum?
Hiç usanmadın mı?
Kim bilir?
Kaç kırıksıklıktım yüzünde?
Kaç bahar, kaç kavak yeliyle
Kapılıp giderken gençliğime
Kaç sevdada yüzerken
Ve aşklar çoğalırken içimde
Ve çocukluğum
Yitip giderken ellerinde
Kim bilir?
Kaç yağmur işledi iliklerine
Bana hiç gönül koymadın mı?
Kaç ukde ve kaç nükteden ibaretiz
Kaç kırıktan oluştuk biz ikimiz?
Hala gülüyorsun, titriyorsun üstüme
Hiç mi üzmedim seni anne?

Bekir Mutlu Gökçesu

Kader Dedikleri Bu Olsa, Olsa...

Çok şey vardı
Söylemek istediğim ona...
Dokunabilseydim omzuna
Biraz izan, biraz gaile
Koyabilseydim keşke avuçlarına...
Yanlış değilsin sen, yalnız da
Diyebilmek isterdim yüreklice
Gözlerine baka, baka...

Hangi hataların yüküydü
Çektiği acaba?
Ya da elbirliğiyle mi giydirdik?
Bir başına lıgımızın ateşten gömleğini
Korkusuzca yürürken o aklınca
Kader dedikleri veya bu olsa, olsa...

Adı yok
Ve adresi yok birinin, içimizden
Yüreğimde büyüttüğüm
Yangınından
Kurtarmaya çalıştığım
Bir damla göz yaşıydı, ikimizden
Hayata dair
Ve hayata isyan tarafımdan...

Başka bir şey değil...

Oysa gülüyordu
Gözlerimin içine, içine
Sanılarımın tersine
Çok mutluydu belki de...

İnşallah öyledir...

Bekir Mutlu Gökçesu

Kadın Yılma

zamanın bir yerinden durdum bakıyorum
haykırış mı bu seninki, öfke mi hayata?
kılıç ne?
ya kılıcı hiç almayacaksın eline
ya da veryansın edeceksin taktıysan beline...
bırak...
güller topladım bak saçının her teline...

sen
dizlerinde bitmez dermanı yüreğimin
dizelerinde savrulurum kimi doğrulurum yerimden
acıları büyütme koynunda kadın
büyütme ki küçülsün acı insana ettiğinden...
değişsin bu yazgı artık, unutalım
unutalım ki uyutalım...
sen baharı getir bana
sen umudunu savur yaz kanıma
ki kaynasın sevgi damarlarımda
kadın kokunla...

sen
biliyorum çok ağladın yazgına
yedi yerinden vuruldun
her seferinde
sözüm ona adamlığa
kırkı tutmaz yerini bilirim
herkes bilir
yılma...

bugün ne kadar da güzelsin
öfken bile bir başka yakışır dudağına
hadi, hadi baharı getir sen bana...

Bekir Mutlu Gökçesu

Kadınım

uzaktı kendini seherlerine adadığın şehirlerin hep bana
dilinde ezgisi acı aşkın, alınının çizgisi yakındı yazgıma...
gecenin bir vakti kadınlığın sana soyunduğunda geldin
kırık dökük anılarında, dudaklarımı bastım yaralarına...
acımadı hiç canım, bir öpücük düştü yüreğimden alınına
duydun ruhumda, bitmeyen umutlarınla yitmeyen asla
yeniden hissettim sanki, sevdim her şeyi seni anlayınca..

Bekir Mutlu Gökçesu

Kal

Gözlerimde kal
Kucağımda
Dudağımda
Kulağımda
Yüregimde kal
Yeter ki ömrümce
Sen de kalan
Ben de kal...

Nefesimde kal
Aklımda
Hep böyle kal...

Bekir Mutlu Gökçesu

Kal Desem...

Bir mevsim giderken
Ağlarım hep
İstemedem ve çaresizce
Terk edilışime...
Kar taneleri düşer yüreğime
Üşürüm veya yanarım
İğde kokan düşlerimle...
Bir mevsim mutlaka gitmektedir
Şöyle ne zaman gülsem sıradan
Ve içimden geldiğince
Susmak düşer ardından bulut bulut
Bir acı tebessüm dolusu yanar dudağım
Yağmur yağmur ıslanmadan önce
Hiç sormadım ki sahi
Kal desem kalır mıydın benimle?

Bekir Mutlu Gökçesu

Kalanlar

kalakaldı...
telde takılı kaldı uçurtma yüreğim...
bakakaldı...
uçurtmaya takılı kaldı gözlerim...

Bekir Mutlu Gökçesu

Kar

Gözlerinde sonbahar kokusu
Gözlerimde alabildiğince kar
Kederi hüznü, hüznü sevince
Geceyi heceye, heceyi dizeye
Seni bana kar...

Kim bilir?

İçinden belki bahar çıkar...

Bekir Mutlu Gökçesu

Kar Çiçeği

Bir ışığı eksilse gecenin hisseder gözlerim
Bir ümidin tükense sana ağlar yüreğim
Seni düşününce kaç baharım dirilir
Bilir misin?

Bir yağmur kokusunu sevdim
Bir de tatlı dillerini
Hiç kar çiçeği görmedim ama
Bir de kar çiçeklerini...
Bir haykırış gibi dünyaya içimden
Ne kadar göz yaşım varsa ve tebessümüm
Bir minik buse kadar özü sana sevgimin...

Sahi anlatır mısın bana
Sen kar çiçeği bilir misin?

Bekir Mutlu Gökçesu

Kar Tanelerini Küçümseme

Aysız ve yıldızsız
Ziyadan yoksun bir gecede
Kendine dair
Başkasına görünmez
Bir zerrenin okyanusunda
Boğulabilir insan...
Yüzüne düşen
Bir yağmur damlası kadar
Hükmü olmayabilir
Denizinin o an...

Kar tanelerini küçümseme asla
Sana ait veya senden olmayan...

Bekir Mutlu Gökçesu

Kara Dut

Bu şehri ben çok sevdim
Sen bilemezsin...
Cüce bir ağaçtı boyum kadar
Parkta kara dut
Yeşil meşil olmamış hem de
Ekşidi suratım, şaşırdım önce
Herkes gibi ben de yedim
Oh canıma değsin
Yemese miydim, yedim işte...
Ne kinim oldu ne öfkem
Ne de isyanım bu şehre
Sen bilemezsin
Bu şehri ben çok sevdim
Ben varken hep vardı
Ve benimle ağlardı
Sevmese miydim sen yoksun diye?

Bekir Mutlu Gökçesu

Karabasan

Kâbuslar içinde kıvrandım
Bağırarak istiyordum avazım çıktığı kadar
Bağırarak...
Kollarımı yerinden kıpırdatamadım
Bir şeyler oldu dün gece yüreğimde...
Bir ara kötü bakışlı bir adam gölgesi
Beni izliyordu gözleri üzerimde
Korkudan yitmemeye
En kararlı ve cesur halimdeyken hem de
Hükmedememek ellerine
Ne büyük bir yokluk...
Kâbuslar içinde kıvrandım dün gece
Bir şeyler oldu yüreğimde
Veya dünyanın bir yerinde...

Bekir Mutlu Gökçesu

Karalama Yaşa

Yazılanlar
Paylaşılanlar
Bir de
Karalananlar vardır
(Karalama)
Yaşananlar
Yaşanamayanlar vardır
(Yaşa)
Yaşamakla
Yaşamamak arasında
Bir fark yoktur oysa
Ama
Ne kaldıysa içimizde
İşte
Hayat orada dardır
Nedense
Hazlar, sazlar
Şiirler, yazlar
Düşler, yıldızlar
Acılar, sızılar
Ve daha ne varsa
Hepsi de sığar içine
Nasıl oluyorsa?

Bekir Mutlu Gökçesu

Karartma Geceleri

I

Ağlama gülüm
Ağlama
Yüzüne vurur harı
Bilirim kendimden
Yüreğin dağlanışını
Dalın, yapağın bile aymaz
Okşadığım dikenlerin bilmez
Sana kanadığımı...
Sırra kadem
Bir denizsin içimde
Bir olmazdan
Bir bilinmeze
Bir damla su
Olmak isterdim oysa
Gl teninde seninle...

II

Sen ağlama diye
Kuruttum pınarlarını
Gözlerimin
Kabarışına yüreğimin
Kprp, delirişine
İç denizimin
Sen ağlama diye
Kararttım ışıklarını
Gecemin...
Uçsuz bucaksız
Issız bozkırlarca
Uzanır kimi
Yalnızlığın iki kişilik
Kavuşmaz coğrafyası
Kavurucu çöl sıcakları
Ya da buz kesen
Ekstrem iklimlerce
İşler iliklerine
Yakınşanır aşk böyle kimi...
Sen ağlama diye
Sakladım kanayan ellerimi...
Ykledikçe hasreti
Hüzün işçileri
Zincire vurdum
Kasvet gemilerimi
Sen ağlama
Görme diye bu hallerimi
Bekledikçe seherleri
Geçmedi zaman
Uzadııkça uzadı, bitmedi
Ruhumun karartma geceleri...

Bekir Mutlu Gökçesu

Karmakarışık

Dev çukurunun ayıplarını
Alınmadan üzerine
Sütliman sathından sözde
Sığlaşabiliyorsan derinliğine
Sen martı besle denizim
Yok say beni de...
Ha deniz, ha gece
Bitmiyor
Yok sayın şiirlerimi
İkiniz de...
Beni yağmurlar yıkasın
Anasız babasız bir kadın
Çocuksuz hem de
Bitik ve beklentisiz
Ve adam değmemiş eline
Hala tebessüm edebiliyorsa
Ona adadığım şiirlere
Ağlamak istiyorum
Gölmek istiyorum
Ölmek istiyorum
Yeniden doğmak istiyorum
Karmakarışık
En çok uyumak istiyorum galiba
Uyutsun beni dizlerinde...

Bekir Mutlu Gökçesu

Karşılıksız Aşk

Sana duyduğum tertemiz duygulardan
Sana söylediğim içten sözlerden sonra
Bakışlarında bulduğum anlamsız ifade
Sözcüklerinde tattığım katılık
Ve her şeyin anlamını bir anda yitirmesi
İşte sana aşkımın tüm hikayesi
Nasıl da sığiverdi bir kaç cümleciğe
Bu aşkın bitmesi senin için ne kadar basitse
Yazık koskoca aşkımı anlatmak da çok kolay

Dün akşam senin ardından
En değer verdiğim şeyleri acımasızca
Ümitsiz, şaşkın düşüncelerimde
Kendi ellerimle boğdum
Aşkı, sevgiyi ve romantikliğimi
Hepsini mendirekte denize gömdüm
Ve onların dalgalarla boğuşmasını
Sonunda yenik düşüp
Denizin karanlığında kaybolmalarını
Göz yaşlarımı tutamayarak seyrettim

Ne çok sevdim seni bilemezsin
Sen hiç her anını bir başkasıyla paylaştın mı?
Sen hiç aşktan sarhoş olup ta
Tüm renklerin pembeye dönüştüğünü gördün mü?
Sen hiç ben olup ta
Seni ne kadar çok sevdiğimi anlayabildin mi?

Biliyorum belki satırlarıma çok yabancısun
Biliyorum belki benim dilimden hiç anlamıyorsun
Zaten beni anlayasın diye yazmıyorum
Sadece hayalini satırlarımda boğmak
Senle dopdolu benliğimi biraz olsun rahatlatmak
Kısacası senden kurtulmak için yazıyorum

(Sararmış Sayfalardan)

Bekir Mutlu Gökçesu

Kavak Yelleri

Bir gün
Noktaları keşfetti
Birleştirip onları
Çizgilere geçti
İçinden bir ses
Çizgilere basma dedi
O da sek, sek, sek sekti...

Bir gün
Bir kız sevdi
Çok, çok, çok da güzeldi
Parkta bir söğüt vardı
Üstelik mevsim bahardı
Yürüdüler el ele
Durdular çizgilere gelince
İçlerinden bir ses
Basmayın dedi çizgilere
Onlar da sek, sek, sek sektiiler
Birbirlerini çok sevdiler...

Bekir Mutlu Gökçesu

Kayıp İlanı

Ey aklım
Bana geri dön
Yaşayınca esaretini
Anladım ki
Bilememişim kıymetini
Yokluğun benzemiyor
Hiç bir şeye
Neredeyse ölmekle eş
Ben mertim ama
Aşk bazen çok kalles...

Bekir Mutlu Gökçesu

Kayıp Yürek

Dinle sevgili, dinle beni...

Önceleri bir kuştum ben
Vara yoğa çırpınan
Ürkek ama bence esaslı bir yürek
Her tatlı söze, her gülen yüze
Hesapsız kanatlanmış bence bir deli fişek
Doymazdım aldanmalara, ağlamazdım da
Bu yüzdendi zaten sevdalanışım
Düşden düşe kaçmam, usanmazdım da...
Bir yabancıyım kendime şimdi
Tanıyamıyorum resmimi, kim çaldı beni?
Pişmandır çalan da çoktan fırlatıp attı belki
Şeni bilmem ama bana çok lazım sevgili
İnsaniyet namına buldunsa getir yüreğimi...

Bekir Mutlu Gökçesu

Kelebek

En karanlık sokağında şehrin
Kaybetti izini dün gece
En karanlık köşe başında
Ve en sessiz bir anda
Bırakmadan yüreğini oracığa
Düşündü, hayat bir gündü o da bugündü...
Son bir gayretle bakındı
Meyletmek istedi gördüğü ilk ışığa
Olmadı...

Bekir Mutlu Gökçesu

Kendimden Biliyorum

Biliyorum canım
Kendimden biliyorum...
Düşünüyorsun
Bakıyorsun aleme
Gördüğün gibi işte
Herkes kendi aleminde
Peşinden koşulanları
İzliyorsun hayretle
Ben masal mıyım acaba?
Diyorsun kendi kendine...
Kaçıyorsun içine
Ve içinde senden birine
Özlüyorsun sessizce...
Çağlayanlar patlasa da
Ruhunda kimi gecelerde
Ama dışından bakınca
Hep sessizce...
Ve diyorsun ki
Değer, aşka değer
Böyle iliklerinde hissedince...

Mevsimler dokunup
Geçerken yüreğine
Sende yer eden çizgileriyle
Her mevsimsin sen
Aşkın mutedil ikliminde
Ve sevgi dolu bir bakışın
Nefis döngüsünde...

Biliyorum canım
Kendimden biliyorum
Buğusunu gözlerinin
Dudaklarımla siliyorum...

Bekir Mutlu Gökçesu

Kendini Bulamayan Adam

Aramadığım yer kalmadı
Bulamıyorum kendimi
Dünya gözlerimi...
Nereye koydum?
Hayata dair endişelerimi...
Yokum ben, çıldıracağım
Hani şimdi gerilmiş bir yayda
Okmuşum da
Az sonra hepten yokmuşum gibi
Dedi adam...

Oysa adamakıllı bir adamdım
Ben yahu...
Aklım gitti fikrim kaldı
Onu da geceler aldı...
Acep adamlığım en son nerede kaldı?
Kimsenin de işine yaramaz ki...
İnsaniyet namına
Bir gören, bulan varsa hani...
Diye söylendi çaresizlik içinde...
Bakındı son kez etrafına
Yalvaran gözlerle fakat nafile...

...
Öynamıyorum işte yokum
Dedi adam ümitleri kesilince
Ve toplayıp misketlerini
Çekip giden bir çocuk misali
Uzaklaştı, inat etti...
Bir daha hiç aramadı kendini...
Uzaklaştıkça kendinden
Ve tabi ki hiç bulamadı dengini...

Bekir Mutlu Gökçesu

Kendini Tamamlar İnsan

Bu gece
Ne kadar masum olabilir?
Deniz sinmiş üzerime
Fırlatıp ayakkabılarımı sabahında
Yürümüşüm... kum, taş ve tuzdan
Ayaklarım acımış...yürümüşüm
İçimde bir yangı...
Dudaklarımda öfkesi, küfrü denizin
Aklımda bir balık sürüsü yanığı
Peşim sıra martılar, tıka basa doydular...
Yürümüşüm... zaman, mekan, yalan
Yürümüşüm... uzaklara
Çok uzaklara aşktan
Araya sora buldum kendimi
Ne kadar da öteymişim buradan...

Bu gece benim kadar masum olabilir mi?

Bekir Mutlu Gökçesu

Kendini Yazar Şiir

Bir şiir yazamıyordum
Çabaladıkça...
Çoğalıp, taşıyordu usumdan sözcükler
Ben tutmaya çalıştıkça
Kayıp, karışıyordu toprağın uyanışına...
Gözlerimde alabildiğince bahar
Kendini yazıyordu
Aklım gidiyordu başımdan
Ben duruyordum
Mevsim dönüyordu
Bir şiir yazamıyordum
Rüyamda...

Baktım kış hala uyandığımda
Her taraf bembeyazdı
Gözlerimde olabildiğince kar
Kendini yazıyordu havadan suya
Uçuşup, tutuşuyordu sözcükler
Benim gibi bahara...
Gülüyordum, biliyordum ya hani
Bahar benim rüyamda...

Mutlu oldum
Dedim ki
Bıraksam gözlerimi
Ruhumu ve ellerimi
Kalemimi ve her şeyimi
En doğalından kendi haline
Yazsam da, yazmasam da
Tek bir kelime
Yaşayabilmek doyasıya
Ne güzel...
Kendini yazıyor zaten şiir
Bu alemde ve her halinde
Oku okuyabildiğince
Dilediğince
Hissettiğince...

Ne güzel...

23/01/2005

Bekir Mutlu Gökçesu

Keşke Yazabilsem

Yazma dedi
İçimden bir ses
Hiç yazma artık boşuna
Sonu yok aşkın...
Hem ne kaldı ki yazacağın?
Sevdayla geçmişi ömrünün
Hepsi, hepsi
Peşi sıradır bir gülüşün
Ki bu dün...
Sevdaya kalanı ise
İfadesi güç bir bakışın
Ömrü kadardır sende
Yani ömrünce
Ve ötedir epeyce şiirden bile
Nasıl işlediyse içine?
Ki bu da yarın...

Dinledim içimi
Sustum ses etmedim...

Bekir Mutlu Gökçesu

Kırdım, Kırıldım

İçim yanıyor
Nerden bileceksin
Kırdım
Hem de kırıldım
Koşum önce anneme sarıldım
Sonra yıldızlara sardım
Bir bilsem ne yaptığımı
Sana da anlatırdım
Kırdım
Ben de çok kırıldım

Bekir Mutlu Gökçesu

Kırmızı Balık

Seneler önce
Bir deniz mevsiminde
Balığa heveslendim
Bir keresinde
Doğru kayalıklara
Salladım oltayı suya
Hemen yetişti
Kırmızı bir balık ucuna
Özenle çektim yukarıya
Bilmem kimdi, kimlerdendi?
Ama güzel mi güzeldi
Alıp attım geriye
Attım ama
Hep aynı balık
Tekrar, tekrar geldi
Belki beş kere
Salıverdim her seferinde
Ben balık, o balık
Bakıştık alık, alık
Dedim sığamadın mı?
Koca deryaya a balık
Kimden kaçarsın?
Burası oradan kalabalık...
Dedi kısmetinim
Düşündüm
Pervasız iğneyi
Ucundaki çaresiz yemi
Bir de kendimi
Fırlatıp denize oltayı
İstemem dedim istemem
Ben böyle kısmeti...

Bekir Mutlu Gökçesu

Kırmızı ışıhta cama yüzünü yapıştıran küçük kız

Kırmızı ışıhta cama yüzünü yapıştıran küçük kız
Kocamanmış burnun, dudakların da kocaman...
Minik ellerinin arasından bana bakıyorsun gülerek
Sen baktıkça donuyor adamlığım kırmızı ışıhta
Duruyor sanki zaman sen baktıkça öyle öfkesiz
Eriyor adamlığım gitgide eriyor oracıkta...
Derken kornalar çalıyor arkamda, kızıyor insanlar
Hızla basıyorum gaza, kara gözlerin çakılıyor aklıma
Cama çıkmış yüzünün izi, benim içim dışıma
Nihayet varıyorum işyerimin kapısına
Biraz öksürüyorum önce, ses kontrol, evet iyi
Ciddiyet yerinde, biraz tebessüm
Selamlaşmalar; naber Cafer?
Günaydın Fatma hanım nasılsın?
İyi günler Yusuf...
Başladı oyunumuz; önce şirketi
Sonra Vatani kurtaracağız bugün de...
Odama geçip oturuyorum
İyice sıkılmışım, kasmışım kendimi
Mendilin düşüyor buruşmuş avucumda iyice
Ben hiçbir şeyi kurtarmak istemiyorum bugün
Seni düşündükçe...

Bekir Mutlu Gökçesu

Kıyamam

Senin olsun
Rengi gözlerinin
Bakışların senin
Sıcaklığı ellerinin
Gülüşün, sevinçlerin
Senin olsun yüreğin
Hani hepsini versen
İstemem biliyor musun
Kıyamam
Çünkü benden çok
Şana yakışıyor
İçime işleyen
Tüm güzelliklerin...

Bekir Mutlu Gökçesu

Kız Sen...

Kız sen ne güzelsin
Ne de iyisin
O bakışın
O gülüşün
Şeşişin beni
Ömre bedel düşlerimde
Bir de gerçek olsan
Allah muhafaza
Ne yapardım ben seninle...

Bekir Mutlu Gökçesu

Kızdım Ben Ya

Bir taş atsam her gün denize
Ya rüzgar savurur ya dalga vurur
Döner gelir biri elime...
Günde bir kez gülsem
Körün taşı bir tebessüm düşer
Biri olsun güler yüzüme...
Pes be kardeşim pes yani ilahi
Lazım olduğundan değil ilgin, vefan ama
Pes vallahi...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ki O...

Emin oldum
Ki o bir şiir
Düşünebildiğim
Yazmayı düşlediğim
Belki yaklaştığım
Ama hiç yazamayacağım
Emin oldum
Ki o bir aşk
Tutmak
Tutunmak istediğim
Belki yaklaştığım
Ama hiç dokunamayacağım...

Bekir Mutlu Gökçesu

Komşuluk Hali

Bir maniniz yoksa
5 dakika gelebilir miyim?
Bizde mana bitmiş
Bir fincan alabilir miyim?
Deseydin ya, lafı mı olurdu?
Tüm manileri
Kaldırmaz mıydım aradan?
Karınca kararınca
Ne kadar mana varsa
Sana yağdırmaz mıydım buradan?

Bekir Mutlu Gökçesu

Korkak Gözlerim

İyi değilim velhasıl
Yüksek bir yerden
Hızla düşüyorum
Rüyamda gibi
Ama rüya değil
Gözlerim açık...
Bu kez çarpmıyor yüreğim
Korkmuyorum işte
Kalles hayat senden
Var mı ka ığım ben ka ık...
Yüksek bir yerden
Hızla düşüyorum
Ne terliyorum
Ne  ş yorum
Tam  arpacağım yere
Meydan okurken her Şeye
İŞine gelmiyor korkak gözlerimin
Kapanıveriyor, uyuyorum...

Bekir Mutlu Gökçesu

Korkma

Sen
Yani ben
Aynı geceye
Uşüyen
Ben
Yani sen
Aynı sabahı
Düşleyen
Korkma
Can havliyle
Titreşen geceden
Güneş yine doğar
Bizden...

Bekir Mutlu Gökçesu

Kriz

Pespembe duyguların
Yumuşacık kıvrımlarından
Su gibi kayarken
Türlü edayla
Üleşip bulutları, güneşi
Yıldızları ve düşleri
Mavimsi süzülüp
Yeşilimsi gülüşüp
Öpüşe, koklaşa
Doyarken aşka
Kitabını yazmış gibi
Pek emin ve bilmiş
Tavırlarla
Nasıl oldu anlayamadan
İrkildim sana benden maada
Bir gülüş, bir bakışla
Faraza hani olur ya...
Sarsıldım çiğ bir kuşkuyla
Düştüm bu dipsiz kuyuya
Yandı yüzüm, albastı
Sıçradı içime
Kırmızısı kıvılcımın
Bir ateş tohumu kalmış ki
Hala küllerimde
Kimildayıp parladı
Ben üşüyüp, buz kestikçe
Yangını sardı da sardı...
Hani nesli tükenmişti
Bu vesvese kuşlarının içimde
Alayı havalandı, çarpındı
Çarpındı alevler içinde
Yüreğim hırpalandı
Kıskançlık krizleriyle
Haklısın
Olmadı vallahi bence de
Yakıştıramadım kendime...

Bekir Mutlu Gökçesu

Krizantem ayrılıklar

onca öfkeyi, küfrü
yedin, sustun, pustun...
sihirli bir ömrü yuttun
mutlu musun ihanet?
nükseder daima
bu öyle bir illet...

sana ateşten sözcükler
sana şehvetli öpücükler
yalandan gülücükler...
krizantemler sana
kan ağlayan içimden
sana teessüfler...

Bekir Mutlu Gökçesu

Kukla(cı)

Küsmekle küsmemek arasında
Aklını veremiyor ellerine
Gülmekle ağlamak
Koşmakla durmak ortasında
Hükmedemiyor elleri iplerine...
Kıpır, kıpır kıpırdamalı
Taklalar atmalı oysa
Gülmeli olur olmaz
Saçmalamalı hatta
Ve güldürmeli illaki
Hani bir kukla(cı) dan beklenen ne varsa...
Fakat tutulmuş ellerine
Kasılmış, yaşlanmış, yorgun elleriyse
Haykırmakla susmak arasında
Düşmekle düşmemek ortasında
Bıraktı bırakacak iplerini
Yığılıverecek olduğu yere
Bir varmış bir yokmuş diyecek
Belki son bir gayretle
Uçurumlarından şimdiki zamanların
Kayıverecek mişli geçmişlere...

(Hepimiz kendimizin kuklası değil miyiz aslında?
Varsın olsun, başkasının kuklası olmayalım da...)

Bekir Mutlu Gökçesu

Kumrudan Dostum Olsun

Siz hiç
Bir yuva kurmak için
Gün boyu kuru dal taşıyıp
Çabalamaktan bitap düşmüş
Perçemi kabarık saç başı dağınık
Yorgun bir saksağanla göz göze geldiniz mi?
Ben geldim ve epeyce de etkilenmişim...
O gün bugün her saksağan gördüğümde
Nerdeyse önümü ilikleyip saygıyla eğildim
Ta ki bu sabaha kadar...

Bu sabah
Baktım üç saksağanla iki kumru savaşta
Al aşağı ver yukarı gün yeni ağarmakta
Önce anlayamadım nedir kavgaları?
Sonra sonra uyandım haneye tecavüz durumları
İnanır mısınız saatlerce sürdü bu dalaşma
Yuvasına oturmuştu biçare kumrucuk son baktığımda
Bilemiyorum durdurabildiler mi bu gaspçıkları?
Kurtarabildiler mi yumurtaları?

Siz en iyisi hiç
Bir yuva kurmak için
Gün boyu kuru dal taşıyıp
Çabalamaktan bitap düşmüş
Perçemi kabarık saç başı dağınık
Yorgun bir saksağanla göz göze gelmeyin
Yanılabilirsiniz...

Olsun olsun da kumrudan dostum olsun
Saksağan mı? amanın geri dursun

Bekir Mutlu Gökçesu

Kurtlar Sofrası

Henüz çocuk sayılacak yaşta
Buluverdi kendini bir sofrada
Bir tas çorba, yanında tabanca
Kime baksa kopkoyu yüzlü
Elde tespih, yanakları pürüzlü
Birkaç laf edecek oldu çocukça
Nasıl susacağını bilemedi
Kurşun bakışlara maruz kalınca
Gün, ay, yıl derken
Öfkeyi gördü, kavgayı gördü
Korkudan küçüldükçe küçüldü
Küçüldükçe, büyüdü, büyüdü...
Kuruldu bir gece sofranın başına
Bir sürü esmer adam da yanına
Sonra koptu gitti uzaklara
Can arkadaşlarını düşündü
Annesinin dizi gözünde tüttü
Çok değil ki daha düdü
Bayram sabahları aklına düştü
Koltuğunda seccadesi, bir çocuk
Yanında sert bakışlı, sıcacık bir dev
Gözlerinde bir damla yaş belirdi
Dudaklarında bir fısıltı: "babam"
Hep son anda yetişen tek adam
Kapı gıcirtısıyla dağıldı hayalleri
Hayalden de öteydi gördükleri
Bir dev adam girmişti kapıdan
Çekip almıştı onu kurtlar sofrasından
Arkalarında bir sürü şaşkın adam
Yürüdüler aydınlık karanlıklara
Ve daima bayram sabahlarına

Bekir Mutlu Gökçesu

Kuşlar ÜřümeŖe

Aynı güzellikte
Aynı özenle
Ve adilane
Kar yağıyor
Ŗehrin her köşesine
Artık çirkin yok
Güzel daha güzel
Bir de kuşlar üřümeŖe...

Bekir Mutlu Gökçesu

Lal Kalalım Biz Seninle

Dünya
Kalsın yerinde
Gel şöyle
Bir çift yürekle
Kaçalım biz seninle
Mesela uzakça bir yerlere
Yürüyelim
Yürüyebildiğimizce...
Sonra
Bir ağaç bulalım
Dayayalım sırtımızı
Ona açalım sırlarımızı
Bakışalım dilediğimizce...
Mesela bir gül bitsin
Gonca, gonca önümüzde
Kotarıp, korutalım sevgimizle...

Buysa ahval, susalım biz
Lal kalalım seninle...
Yağmura yakalanalım
İslanalım mesela
İslanabildiğimizce...
İsterse açsın güneş
Biz yağmur kokalım
Hatta yağmur olalım...
Buysa dünya, kalsın yerinde
Uzak dursun bizden
Biz yağmur toplayalım
Gözlerimizden...
Kır çiçeklerine yağalım
Uzak, firari tepelerimizden...

Bir sırdan başka bir sırda
Kadem basarken nihayetinde
Mesela ay hilal bir gecede
Sevda yağmurlarıyla yıkanmış
Aşkla yanmış ve aşka doymuş
Bir gülde
Lal kalalım biz seninle...

Bekir Mutlu Gökçesu

Leylaklar

Şu karşımda duran leylaklar
Bence çok mutlular
Daha yeni doğdular
Hep izledim
Doğarken hiç ağlamadılar
Biraz rüzgardan
Biraz yağmurdan oldular
Böyle pembeden erguvani
Çocuksu sevinçleri
Ve aşkı tetikleyen gizemi
Acep kimden aldılar?
Galiba
Menekşelerimle de akrabalar
Bakıyorum da
Şu karşımda duran leylaklar
Ne kadar da kaygısız ve doğallar
Yaşama ne de çabuk
Adapte olmuşlar
Hayatı hiç sorgulamamaktalar
Kimi kıpırtısız
Kimi rüzgarla rüzgarlar...
Dünya yalanmış, zaman darmış
Aşkmış, riyaymış, paraymış
Falanmış, filanmış...
Ne kadar da yabancılar
Şu karşımda duran leylaklar
Bence çok mutlular
Bilmem ne kadar farkındalar...

Bekir Mutlu Gökçesu

Leylakları Öperim

Kopartamam çiçeklerini
Koklarım, severim hepsi
Gözlerimle okşarım yollarını
Fısıldayarak seni sorarım ağaçlarına
Bir minik öpücük kondururum
Soluduğun havana

Rüzgar olsam kıyamam
Baharının dallarına
Yağmur olsam yağamam
Sel olup akamam yollarına
Sahip değilim
Alamam kollarıma
Aklımdan geçersin
En çok da dudaklarınla
Leylakları öperim hepsi

Bekir Mutlu Gökçesu

Mavi Akşamlar

Batan güneşe ağlama
Gün bitmiyor ki buralarda
Mavi akşamlarıdır
Karışan kanıma...
Uzaklaşan gemilere yas tutma
Düşün ki onlar
Hep seni getiriyor bana...

Ağlama geçen mevsimlere
Tükenen ömürlere ağlama
Kimi bahar ile, kış ile
Kah şiir, şiir, vuslata dair
Kah bahtı kavruk türkülerle
Kimi yazın, kimi güzün
Yağarım her daim saçlarına
Tebessüm, tebessüm
Hüzün, hüzün...

Ağlama sen, ağlama
Geçmez mevsimin, hep aynı bende
Mavi akşamlarıdır gömleğim
Giydiğim, sardığım tenime
Salıver gemileri özgürlüğüne
Tutma gözlerinin hapsinde...
O yıldız misali sıcaklığın
Sonsuza dek benimle...

Gerçi şimdi ben
Ateşliyim, yasaklıyım
Gecenin kara çarşaflarında
Sabahlara dek tekdüze...
Olsun varsın ağlama sen
Bak mavi akşamlarıdır
Dolaşan kanımda
Ve giydiğim tenime...

Bekir Mutlu Gökçesu

Mayıs İŖte

Hanım ellerinin rayıhası
Yayılr yzümeye
OkŖadığın avuçlarından
Öptüğün güllerin izi
Kıvrılır tebessüme
Düşlediğim dudaklarından
Kadın kadar sevecen
Ve bir o kadar mağrur
Bakar papatyalar
Eteklerinin beyazından
Ve iğdeler kadınım kokar
Özlem dolu bakışları içime işler
Uzaktardan...

Mayıs işte
Ömür yitişte
Aşk dirilişte...

Bekir Mutlu Gökçesu

Meçhul Sevgilim

Seni arıyorum meçhul sevgilim
Her yerde seni arıyorum
Sevgi dolu duygularım hep sensiz
Tüm aşkım sana inan
Zaten ben tüm yaşamım boyunca
Bir gün sana ulaşamasam da
İnan hep seni seveceğim
Seni arıyorum yıllardır
Seni meçhul sevgilim
Hala sana saklıyorum
Hiç kimsenin erişemeyeceği
Hayallerimle yarattığım dünyamızı
Şimdiye kadar çok yanılttın beni
Bir kere bile bana görünmedin ki
Bir kere bile sesini duyup
Sana dokunamadım ki
Sıcaklığını duyabilseydim teninin
İnan hiç aldanmazdım
Gözlerini, yalnız gözlerini görebilseydim
Başkalarını sen sanmazdım

(Sararmış Sayfalardan)

Bekir Mutlu Gökçesu

Meddücezir

Zormuş, gece zor...

Bir sihirli sözcükmüş
Aralayan kapısını düşlerinin
Gel... ve ver elini mendirek
Alesta bir kayık, şiirden, iki de kürek
O yıldız benim, şu yıldız senin
Sevişirdi ruhlarımız sabahlara dek...

Yorgun düşüp çekilince yürek
Zormuş gece zor, hece zor...
Bir sihirli sözcükmüş
Kilit vuran kapısına düşlerimin
Git... bir an gelip aklına düşecek
Yükselip, dirilirken deniz bedeninde
Haykırışlarına karışacak adım nefesinde
Bir kayık, şiirden, iki de kürek
Ver elini mendirek

Geleceğim, yine geleceğim sesine...

Bekir Mutlu Gökçesu

Meğer

Bugün ben
Bir şey fark ettim
Bir dünya var
Keşfedilmiş...
Ben fark etmemişim
Nasıl yabancı kaldım
Bir bilsen...
Neler neler kaçırmışım meğer
Seni düşünürken...

Bekir Mutlu Gökçesu

Meğer Aşk

Bana beni anlat dedim
Ama tek kelimeyle
Aşk dedin
Hiç düşünmeden
Üçüncü boyut, söz bitti
Ömür boyu susabilirim bu sevinçle...
Öyle çok kafa yormuştum ki
Aşk nedir diye
Ne gökyüzünde
Ne dağın ötesinde
Meğer aşk benmişim
Sonunda buldum işte...

Bekir Mutlu Gökçesu

Merhaba

Merhaba
Veya elveda
Ne kadar uzak
Ve o denli yakın...
Ölçüsü yok
Yıldız kadar küçük
Yaşamlarımızın...
Ve bebeği kadar büyük
Gözlerimin dünya
Binlerce ışığın sığıdığı...
Allâmeyi cihan olsan
Yanılgılardan ibaret insan
Sonsuz bir ruhun
Bir bedene sığındığı...
Merhaba
Veya elveda
Ne kadar uzak
Ve o denli yakın...
Bin yıl arasam da
Ben bulacağım
Veya kaybolacağım
Tarif etme yolları sakın...

Bekir Mutlu Gökçesu

Merhaba meleğim

Çok zaman geçti
İki satır yazmayalı
Halini hatırını sormayalı...
Merhaba meleğim
Nasılsın iyi misin?
Caminin demir kapısına
Dolanmış hanımelleri
Duruyor mu acaba?
Bir damla balı olurdu
Seni beklerken
Nerden geldiye aklıma...
Çabucak geçti bu yıl da kış
Çocuklar büyüdü epeyce
Anam babam yaşlandı iyice
Zaman öyle hızlı geçiyor ki
Hala çocuk sanıyorum kendimi
Çocukluk mu kaldı be kızım
Yaş dayandı elliye, gülme...
Senin kiraz dudakların var tabi
Çatık kaşların, örgülü saçların
Kırmızı çiçekli askılı elbisenle
Sen gelince
Hep çocuk ve masumum...
Zaman durur, erir gider hatta
Senelerce...
Ne saftım en iyi sen bilirsin
Ah hayat kötü edemiyor iyi adamı
Balı diyorum hanımellerinin
Kapısı hani caminin
Yorgunum, çok yorgun meleğim
Halâ çocuk ama ve sıcacık ellerim...

Bekir Mutlu Gökçesu

Mevsimi Geçiyor Ömrün

Sus, pustu hava
Geçiyordu mevsimi ömrün
Kitapçı gezdim
Lamba bakındım antikacıda
Bugün...

Bir tablo ilişti gözüme
Üç, beş meyve vardı içinde
Biri nar, bölünmüş ortasından ikiye
Parmağımın ucunu değdirince
Dökülüverdi sanki taneleri
Çoğaldık mı, azaldık mı bilemedim?
Birlikte...

Yürüdüm sonra
Yalnızlığımınla kol kola
Unuttum üşümeyi
Lal rengi bir akşamda...

Derken
İki damla yağmur düştü aklıma
Gözlerinin dokunuşunuydu biri
Hissettiğim yanağımda...
Hasretim yüklüydü diğeri
Çoğaldı yağmur çarpanlarımda
Dedim ki kar bunun arkası da...

Hem durağandım hem تنها
Biraz güzden kalmaydım
Biraz kışa durma
Yürüyordum ben hala
İnişli çıkışlı duygularıyla...
Bir de baktım çekilmiş el ayak
Mevsim bile değişmiş
Kar yağmış saçlarıma...

Boynu bükük hüzünlerinden geçtim
Usluca geçtim iğne deliğinden
Bembeyaz alemine gecenin
Avuçlarımda yuvarladım bir top karı
İşte bu kadar hayal ve gerçektim...
Kalıcı olan sevgi ve sevinçlerdi
Tattığın ve tattırdığın
Bunu yürekten hissettim...

Mevsimi geçiyor ömrün
Yıldız topluyordum oysa daha dün...

20/11/2004

Bekir Mutlu Gökçesu

Mevsimidir Aşkın Her Mevsim

Ruhum hasretle
Bahara koşarken
İçimden dedim ki
Aman daha erken
Çünkü
Bihaberdi zemheriden
Ama
Ses etmedim, bıraktım
Azıcık yeşillensin
Ruh bu işte ne bilsin...

Ne kelime yeşillenmek
Üstüne üstlük
Varken çiçeklenmek
Aman ha
Yağacak daha karlar
Son dediğimizden
Sonra son bir daha
Ve hatta sonra da
Dedim...

Ama dinleyen kim?
Baktım söz geçmez
Ben de kabullendim
Mevsimidir aşkın
Her mevsim...

Dışarıda kar
İçimde bahar
Bu da güzel
Baya yakıştılar...

Bekir Mutlu Gökçesu

Mihrap

Daha abuk ağlayabilirler
Çünkü daha önce anlayabilirler...

Durur dinler sen söyleyince hırçın sular
Tıyneti senden akmanın ve güzel bakmanın hayata
Canıma can analar, canım feda olasıcalar...

Hep bir adım öndeydi bence kadınlar
Mihrabımsınız, ellerinizde Őkilleniyor yarınlar...

Bekir Mutlu Gökçesu

Mola

Bir yol ayrımında
Yorgun adımlarıma
Karışır aklım
Hiç gelmemiş gibi
Bunca yolu
Silerek ayak izlerimi
En başa geri dönmek
Havaya ve suya yazmak ister
Eskisi gibi bir yanım
Tonlarca ağırlıkta
Asılır iki bacağımdan
Cevapsız sorular büyütür
Diğer yanım
Bir kılavuz kuş arayışında
Hangi yöne?
Diye sorar gözlerim
Hani büyük bir göç başlasa
Çıksa sıkı bir bahane
Niye ki?
Diye cevaplar içim
Yok ki gidesim...
Anlarım ki pek kararsızım
Epeyce de karışmışım
Bir yol ayrımında
Artık hükmü kalmaz
Nasıl, neden ve niçinin
Zamanıdır derim
Ani bir kararla
Burada mola vermenin...

Bekir Mutlu Gökçesu

Mor Al

Nerden geldi aklıma
Şu baloncu takıldı kafama
Ne kadar ciddi
Morali bozuktu galiba
Hiç o surat yakışıyor mu
Uçan, gülen balonlara
Az gül, gürle be adamcağız
Ben baloncu olsam
Şöyle bağıırdım mesela
Renk, renk balonlarrrrr
Bu balonlarda hayat varrrrr
Kırmızı, mavi, yeşil mor alllll
Baloncuya da lazım moralllll
Haydi kalmasın
Renk, renk balonlarrrrr
Mor al, mor al, mor alllll
Herkeselazım moral!

Bekir Mutlu Gökçesu

muroyives ineS

muroyives ineS
Dalgaları gibi denizin es
Susadı yüreğim sana
Yorgunum...
Yağmurun sesini duyuyorum
Toprağın sevincini
Yaprakların kıpırdanışına
Telaşlanıyorum
Oysa durgunum...
Islanmak istiyorum sanırım
Belki biraz üşümek
Ama hiç düşünmemek
Yürümek işte
Öylesine yürümek...
Dalgaları gibi denizin es
muroyives ineS...

Bekir Mutlu Gökçesu

Mutlu

Diyorsun ki
Sensiz ne yaparım?
Varsay ki
O sahil kasabasında
Hani gözlerimde deniz
Bahçemde güller
Bir salkım söğüt
Belki bir de ceviz
Sana şiirler yazarım...
Ve bil ki
Nereye gitsem
Mutlu yaşarım...

Bekir Mutlu Gökçesu

Mutlu Gökçesu

düşünmeye değil
sana ihtiyacım vardı
diyemedim...
bu cesaretim niye bilmiyorum
yarın ne yaparım?
inan bilmiyorum
ama ben
ben olmak için dün, evvelki gün
ve ondan önce çok uğraştım
o kadar çok uğraştım ki
hiç olmayı başardım bugün
daha ne olayım...

Bekir Mutlu Gökçesu

Mutlu musun?

Oysa
Karşıydık savaşa
Peki neden?
Savaşık yıllarca
Ben kazanacakken
Aydım mutsuzluğa
Kaybettim ve bittim
Kurtuldum
Sen kazandın
Mutlu musun?

Bekir Mutlu Gökçesu

Mutlu Yıllar

Neyse
Elimizden...
Dilimizden...
Yüreğimizden
Gelen
Şiirler, şiirler yazdık
Kendimizce
Düşündüren, güldüren...
Doğruyduk, yanlışık
Her neyse...
Yoktu aslında
Birbirimizden farkımız
Aynı dünyaya ağlayan
Aynı telden çalanlardık
Bence
İyiydik bizler
Neticede dostlar
Hepimize mutlu yıllar...

Bekir Mutlu Gökçesu

Mutluluğun Tarifi

...
bir tülün ardından seçiyor gözlerimi gözlerin
hakkımda bilmediğim her şeyi bilir gibisin...

kederlerimiz buluşuyor aramızda bir yerlerde
toz duman hava, toprak karışıyor rüzgara üryan
dönüyor, gözümün önünde hızla dönüyor zaman
kokusundan biliyorum yağmuru
seni ruhuma dokunuşundan...

geçmişe dönük yüzüm yine
...kronik, ironik bir tutku...
doyumsuz güzellikler de vardı hüznler de
en çok da ben
gizlerim gizli içinde...
bir saçak altı, belki bir sırt dayanacağım
kalmış mıydı acaba bir yerlerinde?
peki ya sen, sen nerelerindeydin hikayemin?
geçtiğim yollarda hiç yok muydu ayak izin?
tuttuğum dileklerde tütsüsü dualarının?
hiç öpmedin mi sen beni düşlerinde?
kim bilir kaç hazana soyunurken gizli bahçende
hüzünleri giyiniyordum ben defalarca köşemde
nerden bilebilirdim ki?
sormaz mıydım saçına düşen kar tanesinden
mutluluğun tarifini...

gizli ve hareli bende gözlerin
çok derinsin
zamanın çok gerisinden
çocukluğum kokulu
ve çok ilerisinden aklımın ermediği kadar
mucizevisin...

kederlerimiz buluşuyor aramızda bir yerlerde
toz duman hava, toprak karışıyor rüzgara
bir tülün ardından seçiyor gözlerimi gözlerin ıslak
gözlerin yarı çıplak...
sana koşuyor satırlarım düşünmeden çabucak
sana koşuyor yüreğim üryan...
utanmıyorum çığığımdan
sığığımdan...

Bekir Mutlu Gökçesu

Mutlusun

Sonu yok sevmelerin de
Sevmeler gelmek değil ki gidesin...
Gecelerin olur hani karışıp karanlığına
Kendini kaybediverdiğin
Geceler senin değil ki ölesin...
Hiç denizin oldu mu senin?
Hani aklında sonsuz
Ve dudaklarında biraz nem
İçmekle bitiremediğini...

Nereye gidersen git, gözüm arkada değil
Bendeki kadar mutlusun...

Bekir Mutlu Gökçesu

Mutluyum, mutsuzsun, mutsuz...

uyuyamıyorum
mutsuzluk kol geziyor
dört bir yanımda...
yok öyle değil
ben mutluyum
yani öyle biliyorum
yıllar yılı...
mutsuzluk dediğim
seninki...
onunki...
ötekilerin, diğerlerinininki...
hem içimde,
hem dışımda
gibi...
yoruyor beni, çok yoruyor...
gülmeyi ben unutturdum
dünyaya sanki...

Bekir Mutlu Gökçesu

Mutluyuz bugün de

iki karaltı gördüm ileride
yalpalıyor
tutunuyordu gölgeleri birbirine
sevindim...
üstüne üstlük
iki otomobil durdu köşede
durduk baktık hep birlikte
yol vermişler meğer birbirlerine
şaşırdık
sevindik
gör neye kaldık, sevindik
çok sevindik işte...

Bekir Mutlu Gökçesu

Mücadele

ne kadar ağlamak istesem de beceremem
bir damla aşk düşer gözlerimden gecene
yanarım, yanarım içinden geçene...
yüreğim kadar yalnızlıktır avucundaki yokluk
dokunamadığımız...
ve ne kadar haykırmak istesem de haykıramam
deli yalnızlığım usanır geçer benden
ben bile geçerim kendimden
geçilmiyor be kardeşim
geçilmiyor senden...

Bekir Mutlu Gökçesu

Naçizane

Geç gülüm geç
Pişmanlıkları geç
Pişmanlık balçığa benzer
İçinde vahlar, tühler yüzer
Takılma keşkelere fazla
Kocaman bir adımla geç
Dilinden anlamazı
Kadrini, kıymetini bilmezi
Geç gülüm geç
Bir kalemde geç
Yol uzun, bazen sarpa sarar
Dostunu, adamını iyi seç
Seç gülüm seç
Çok fazla ciddiye de alma
Ne hayatı, ne kendini
Ne de kimseyi
Bazen kendinle de dalganı geç
Ben söyledim, naçizane
Kafana uymadıysa
Geç gülüm geç
Beni de geç
Tek kendinden geçme de
Neden geçersen geç

Bekir Mutlu Gökçesu

Nafile

Hayat dediğim
Hepi topu bir göz odam
Ve şu sarı ışıktan ibaretse
Ki hükmeder geceye
Ben ki dağ gibi adam
Neler etmem bu aleme
Diyeceğim amma sökmüyor
Yazıyorum, karalıyorum
Yırtıyorum kağıtları
Hiç iyi yapmıyorum
Belki de
Şu an
Ağzımla kuş tutsam
Faydası yok, yaranamam
Harf, harf dökülsem
Hece, hece tutunup
Kelimeler icat etsem
Nafile
Beğendiremem kendime
Sindiremem içime
Çünkü şu an
Kavgalıyım kendimle...

Bekir Mutlu Gökçesu

Nar Ekşi Geceler

Nar ekşi gecelerde
Dökülür sırlarım birer birer
Aynada eski ben, senmişim
Bir bakmışım benmişsin...
Sonra karışır silüetler
Tanıdık, tanımadık çehreler
Çoğaldıkça çoğalır resimler
Şeslenmek isterim yoksun
Ağlamak isterim yokum
Bir biz yiteriz nar ekşi gecelerde
Belki de çoğalırken içimizde
Ama yokuz işte, yokuz ikimiz de...

Bekir Mutlu Gökçesu

Nasıl Hissediyorsun?

Nasıl hissediyorsan öylesin
Hissettiğin yerdesin
Hissedildiğin bir gönülde
Hissettiğin kadar gücün
Hissedilebildiğin kadar hükmün
Hissettiğini yaşayabilir
Hatta bazen
Yanlış fakat iyimser hislerinle
Müthiş biri bile olabilirsin
Endişen olmasın
Bak bu aynadaki de sensin
Nasıl hissediyorsun?
Bence de sence, harika birisin
Hadi iyisin, iyisin...

Bekir Mutlu Gökçesu

Nasılsın, İyi misin?

Bir yıldız gözler beni
Yüzümü, ellerimi
Bir yıldız saatlerdir
Bekler onu fark etmemi...
Sonu gelmez ışıkların
Bitiremem geceyi
Birleştiremem iki heceyi...
Nice sonra göz göze geliriz
Orada bir yıldız, yapayalnız
Sorar halimi...

Bekir Mutlu Gökçesu

Nasılsın?

Konuşuyorlardı kulak misafiri oldum
Tutku neydi? Gözlerin aklıma geldi
Bir de uçup giden yüreğin...

“Manzum kıpırtısı vurmıştu
Gözlerine yüreğinin
Denizin bebek dalgaları gibi
Masum ve ürkektin...
Aynı yöne iki yıldız kayışı
Kaçırdın bakışlarını
Sevda kokulu fısıltısıydı
Sinen nefeslerimize ikimizin
Ve iflası tüm sözcüklerin...
Deniz bitti, bitti gece
Alem bitti o an bizim için
Sen ve ben vardık sadece
Birde çarpıntısı yüreklerimizin...”

Bekir Mutlu Gökçesu

Ne Anladık

Aklımın irili ufaklı çakıl taşları
Yundu, yıkandı deli yağmurlarda
Denizi de içtik, susuz da kaldık
Kimi beydik, kimi hırpalandık
Diyorsun ki, iyi de baba ne anladık?
Hem hiç bir şey, hem çok şey
Galiba sadece insan olmalıydık
İşte bunu anladık

Bekir Mutlu Gökçesu

Ne Fark Eder

Tutsaklığım sana
Özgürlüğün ta kendisi
Aslında
Seni senden çok
Hissediyorum ya
Ruhumda
Bana benden yakınsın ya
Sonuçta
Ne farkeder
Ha buradasın
Ha orada...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ne Gnlerdi

Az nce
Peynir ekmek yedim
Bir de zeytin
ıkmaı sokaktaydı ama
Gökyüzüne çıkardı terası
O bekar evinin
Şıkı arkadaşlarıydık
Üniversite günlerinin
Tadı kalmış
Şu anki kadar taze
Damağımda
Bir de sen vardın ya
Hani o zamanlarda
İzi kalmış
Zeytuni gözlerinin
Gz yaşımda...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ne Oldu O Irmaklara?

Irmakların vardı
Sürükleyen peşinden ruhunu
Kopup giden usundan
Yıkmadan yıkayan gecelerimi
Irmakların vardı dupduru...
Ya deniz olurdun bulup bir yolunu
Ya da dudağımda duası yağmurun kupkuru
Her ne olursa olsun sırlıklam ve hep umut dolu...
Mayıs çiçeklerim özlerdi kokunu dünden gönüllüydük aşka
Yüz kere solar, bin kere açardık akşamdan sabaha
Balık olmak da güzeldi seninle aynı oltada
Hasretine asırlarca yaklaşmakta gecelerin ortasında...
Zira sonsuza açılırdı asırlar, sonsuz avuçlarıma...
Şimdi ses etmeyen ve kendini dinleyen küçük bir göl kıyısında
Düşünüyorum da, ne oldu o ırmaklara?

Bekir Mutlu Gökçesu

Ne Olsun İŖte

Ne olsun iŖte
Buzdan bir gece
Sabahları kurŖuni
Doğar ya gün
Daha aydınlığını dŖn
İŖte yle beyaz gece
Ne mi yapıyorum
Ŗiirler okuyorum
Ŗıcacık ve rengarenk
Hepsi ayrı bir yürek atıŖı
Sonra tekrar bakıyorum
Penceremden geceye
Aynı duruyor yerinde
Bembeyaz bir sayfa gibi
Dizeler sızıyor aklımdan
Bembeyaz dizeler, gece gibi
Ne olsun iŖte, yani böyle
ay da demledim kendime
Ŗen de olsaydın keŖke

Bekir Mutlu Gökçesu

Ne olur ağlama anne

Bir çocuk, manasını bilmediği kadar manalı
bu gece...
Sevinci, kederi kıvrımında saklı dudağının,
uyuyakalmış ağlamakla gülmek arası.
Gözlerinde yağmur kokusu, mevsimlerden kış bence...
Beyaz bahar çiçeklerinin buğusu düşlerinde
ve rüyalarında bir yakarış gizlice;
"ne olur ağlama anne"...
Bir çocuk, manasını bilemediği kadar manalı ise
çok manidar bu gece.
Mevsimlerden kış, kara kış bence...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ne Saadet

Bir kibrit çöpünü dahi atamıyorsam yere
Bir lokma ekmekten, bir pantolon, bir gömlekten gayrisi
Zül geliyorsa bulamayanları düşününce
Ne yaptım, bir çivi mi çaktım diye soruyorsam durmadan kendi kendime
Ve eğer bakabileceksem memleketimin, ve dedemin, ve bebemin yüzüne
Ne saadet...

Bekir Mutlu Gökçesu

Nedir Geriye Kalan?

Döner devran
Koşar zaman
Yaşanan
Ya da yaşanmayan
Hadi ekleyelim, çıkaralım
Şöyle bir bakalım
Nedir geriye kalan?

Bekir Mutlu Gökçesu

Nefes Alalım

Kar yağıyor yar
Dün düne kaldı
Yarın yarının
Bize ne kaldı yar?
Bir şey anlıyorum
Varsan varsın
Yoksan yok yar
Tek sevme de beni
Nefes alalım yar
Yoksan çok feci
Gerisini sen anla
Kim kimi dinler
Kim ne anlar
Nefes alalım yar.

Bekir Mutlu Gökçesu

Nekahet

İstemsiz bir seyahat
Nekahet
Çaresi
Kesin istirahat
Unutmak
Bir uçurumdan düşüp
Yitmek gibi
Unutmak
Uzanıp da
Uyanamamak gibi
Unutmam
Unutamam seni
Şiirlerle gidip
Beste, beste geleceğim
Tomurcuklarına sarılıp
Deste, deste güllerinle
Döneceğim

Bekir Mutlu Gökçesu

Nerede Kalmıştık?

Başlamak bir yerden
Havadan, sudan
Her hangi bir yerden...
Bıraktığın yerden
Kaldığım yerden
Başlamak bir yerlerden
En çok da başlamak istediğinden...
Başlamak, illaki başlamak
Yeniden...

Bekir Mutlu Gökçesu

Nerelere Gideriz?

Neden böyleyim?
Neden ağlıyorum?
Her şiirin arkasından
Uçup giden bir kuş misali
Bir daha görüşemeyecekmişim gibi
Oysa ben kimim?
Kaç yer var?
Nereye gidebilirim ki?
Şiir nedir?
Ve nereye gidebilir ki?
Uçup giden kendime mi yoksa
Bu hislenişim...

Bekir Mutlu Gökçesu

Neydi Farkı?

Farklıydı
Çok düşündü
Ama bulamadı
Neydi farkı?
Hani bir şarkı
Hani bir gülüş
Bir bakış hani
Adını koyamadığı...
Hani bir rüzgar
Tadına doyamadığı...
Hep düşündü
Tek bir kelime aradı
Açıverecek hani kapıyı
Ama bulamadı...
Neydi farkı?
Bulamamak mı?
Adını koyamamak mı?
Başka biri olmak mı?
Bu belirsizlikler
Çok andırıyordu aşkı
Fakat bilemedi adam...
Bilemedi...
Neydi farkı?

Bekir Mutlu Gökçesu

Ninni

Hadi uyu sen
Tuttum nefesimi
Unut her şeyi
Tuttum ellerini
Tuttum yüreğini
Kapa hadi
Kapa gözlerini
Anneni özledin
Biliyorum
Tutmasam da yerini
Uyu bebeğim hadi uyu
Ninni...

Bekir Mutlu Gökçesu

Nokta

İki yıldız tuttum gözlerimle
Koydum gözlerimin yerine
Göğü yüzüme
Geceyi sarındım tenime
Şöyle bir baktım da aleme
Benzetemedim hiçbir şeye
Karıştı şehir, karıştı adresler
Bulamadım kendimi bile...
Bu kadar detayı nasıl ürettik bizler
Bir noktaydık nihayetinde...

Bekir Mutlu Gökçesu

O gün

günlerdir yolunu gözledim
her sabah giyinip kuşandım sana
güller aldım, şarkılarımızı dinledim
etrafı topladım, ekmek ısladım kuşlara
güvercinler geldi üşüştü, sen gelmedin
ne kadar özledim, bekledim bilemezsin...
bir gün görmesen duramazdın
ne oldu sana?

günlerdir uyku yok gözlerimde
öleceğim kederimden
aklım almaz bitti desen de
bir gün anlayacağım
ve inanacağım
ben de...

o gün
ben yine ben olacağım
herkesle güzel güzel konuşup
anlaşacağım...
güleceğim hatta
umutla bakacağım hayata
yakalayacağım bir ucundan
kaçırdığım ne varsa...

o gün
ben yine ben olacağım
sen olmayacaksın yanımda...

Bekir Mutlu Gökçesu

O Seni Seviyor

Bir tebessümsen dudaklarında
Ve bir parıltıysan gözlerinde
Ve hiç kıyamıyorsa sana
O seni seviyor

Bekir Mutlu Gökçesu

Olmalı

Bir şehrin olmalı
Geceleri yükseklerine çıkacağıın
Ve gözlerinle ışıklarını toplayacağıın
Sabahları kaldırımları boyunca
Umuda yürümekten usanmayacağıın
Bir şehrin olmalı, benim şehrim gibi
İnsanların olmalı
Sevgi dolu yüreklerine dokunacağıın
Mutluluk, inanç ve cesaret bulacağıın
Beraber gülüp, beraber ağlayacağıın
İnsanların olmalı, benim insanlarım gibi
Memleketin olmalı
Köylerinde içtenliğe, dostluğa doyacağıın
Tarlalarında emeğin tadına varacağıın
Denizlerinde yalın ayak özgürlüğe koşacağıın
Güneş saçlı, akşam kızılı yanaklı bebelerini
Buruşuk yüzlü, yılların kavurduğu ninelerini
Aklından çıkaramayacağıın
Memleketin olmalı, benim memleketim gibi
Ve yarınların olmalı, bugüne inat
Korkusuzca yürüyüp, güvenle bakacağıın

Bekir Mutlu Gökçesu

Olsa

Bir yüreğin içinden geçse
Yazdığım iki satır
İmi tebessüm
Adı mutluluk olsa
O yürek de yüreğim biraz...
Yeni ilhamlara yelken
Yol alsın bir ummanda rüzgarlarla
Başkaca dudaklarda da yankılansa
oğalsa, oğalsa, oğalsa...
Olabil-diğince oğalsa duygular
Yazdığım iki satırdan
DOĞRU HER YERDE TEK BİR DOĞRU
DEĐİŐMİYOR İNSANLIK DA
Bir yüreğin içinden geçse
Yazdığım iki satır
İmi tebessüm
Adı mutluluk olsa...

Bekir Mutlu Gökçesu

Olsun... Olsun

Sıkı sıkıya tutuyorum
Seni aklımda
Kapadım avuçlarımı
Yumdum gözlerimi
Vermeyeceğim seni
Şehrin ışıklarına
Her yazdığını şiir sanır
İnsan böyle zamanlarda
Olsun... olsun
Uyusun aşk dönsün dünya
Vermeyeceğim seni
Vermeyeceğim şehrin ışıklarına...

Bekir Mutlu Gökçesu

Olur olur

Olur tabi
Neden olmasın
Öyle de olur
Böyle de...
Bir dağ
Bir mevsim
Bir ağaç
Bir çiçek

...
Ne kadar uzak olursa olsun bize
Tebessümle hissetmektir yakın olan
Onu fikrimizde
Ve yaklaştıran bizi birbirimize
Bir aşkta öyle...
Olur tabi
Neden olmasın
Buluşmak bir şekilde
Bir yerde...
Ama nerede?
Her yerde
Veya hiç bir yerde
Olur olur
Neden olmasın..

Bekir Mutlu Gökçesu

Onlar Ne Olacak?

Soğudu havalar
Kapandı kapı, pencere
Mis gibi çorba
Hem de koca tencere
Yün çorap, hırka, kazak
Battaniye, yorgan, yatak
Oh ne sıcak
Hepsi tamam, iyi de
Ya bizim pejmürde?
O ne olacak?
Saç sakal karışmış
Bir pantolon, gömlekle
Çoğu yırtık, yarı çıplak halde
Şabah akşam günde iki sefer
Kapımın önünden geçmekte
Bence, insan güzeli, bir abide
Dert etmez ne olacağım diye de
Tamam hepsi iyi de
Onlar ne olacak?

Bekir Mutlu Gökçesu

Osman

Ve küçüktü Osman da ablası kadar
Ve fakirdi, ve sessizdi babası
Ama güleç yüzlüydü Osman kadar...
Hele o gün bir yevmiyeyi kaptıysa
Deymeyin keyfine güller açardı yüzünde
İki ekmek fazla olurdu akşam yemeğinde
Zeytinle, peynir de, çoğalırdı umutlar hem de...
Vali olacak benim oğlum derdi başka bir şey demezdi...
Bazen doyuverirdi doymasa da çocukları gibi
Çocuklar iki lokma fazla yesin diye...
Çiğarasından derin bir nefes çekip
Öksürüğe vururdu bakamazdı ya gözlerine...
Çoğu işsizdi, kadersizdi belki ama hiç küfretmedi
Güleç yüzlüydü, iyi kalpliydi çünkü Osman kadar
Vali olacak benim oğlum der başka bir şey demezdi...

Ayrı gitmeye yetmemiş baba yüreği ekmek peşine gurbete
Taşındı dediler bir gün Osmanlar İzmit'e
Sonrasını bilmiyorum ben de...

Dün gece rüyamda gördüm Osman'ı, büyümüş koca adam olmuştu, güldü bana
düşümde...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ö z l e d i m

Geleyim yine sana
Gözlerimde hasretini
Dudaklarımda ismini
Getireyim sabahına
Gemiler geçsin uzaktan
Sen dokun yanağıma
Güleyim yine sana
Kanatlısın yürekler
Sevdaya duralım
Göz göze kalakalalım
Ve dursun zaman
Duruversin
Avuçlarımızda...

Bekir Mutlu Gökçesu

Öğretiler ve Eğretiler

Ah şu öğretiler
Aslında pek de iyidiler
Bazı bünyelerde maalesef
Şindirilemediler
İnsan içinken tüm nimetler
Gün oldu kimi
Bir gülüşü çok gördüler
Kadını inkar anayı inkarken
Şu zamanda daha hala
Kimi cinsiyet gözettiler
Ah şu öğretiler
Ah bilgi, gözlem ve sezgi
Ve idrak nihayeti
İnsanın insana benzememesi gibi
Farklı, farklı tonu, rengi
Yadırgamıyorum hiçbirini
İnanırım ki
Herkesin vardır bir bildiği
Amma
Şu şüyu vukuundan beter etmeler
Pür telaş ahkam kesmeler
Ani tevkif ve ipe götürmeler
Yok mu
İşte budur aklımın ermediği
Bazı şeyler bu kadar da zor değil yahu
İnsanın içindeki vicdan muhakemesi
Var mı daha ötesi...
Ah öğretiler ah
Aslında iyi niyetliyidiler
Bazı bünyelerde maalesef
Revize edilemediler
O yüzden kimi eğretiler...

Bekir Mutlu Gökçesu

Öğretmenim

Sizi seviyorum öğretmenim
Ne olur alın şu kalemi elimden
Siz anlıyorsunuz dilimden, halimden
Ağlıyorum ben, ağlıyorum öğretmenim
Dağlar, taşlar, kurtlar, kuşlar, sular
Hizaya girer bir sözünüzden
Ne olur alın artık, alın şu kalemi elimden

Bekir Mutlu Gökçesu

Ölümsüz Aşk

Adı gündüz
Huzurlu, tebessümlü
Biraz çapkınca
Aydınlık, hoş bir yüz
Akşam kızılı cazibesıyla
Neye uğradığını anlayamadan
Ayartıverir ak pak geceyi
Gün batımında alıverir koynuna
Gözleri yıldız yıldızdır gecenin
Gerdanında mehtaba çıkar sevgililer
O ise çoktan kaybolup gitmiştir
Adı gündüz
Görünüşe bakılırsa, biraz vefasız
Ha geldi ha gelecek bekler
Saatler ilerledikçe ilerler
Bir de çekip gidince son sevgililer
Yanar içi, kararır gecenin
Yer, gök, tüm alemler alır koynuna uyur
Tan vakti sevgilisinin öpücüğü ile uyanır
Fakat şimdi de artık onun gitme zamanıdır
Adı gündüz kim demiş ona vefasız
Her kısacık buluşma doyumsuz bir sevişme
Her sevişmeleri bir veadır
Ayrı zamanlarda yaşarlar
Sabah akşam birbirlerine koşarlar
İşte onların hikayesi, gece ile gündüz
Gerçek bir aşk bu, ölümsüz

Bekir Mutlu Gökçesu

Önceleri

Kış kışlığını bilirdi
Adam adamlığını
Tutku doluydu aşklar
Önceleri

(Devamı Var)

Bekir Mutlu Gökçesu

Önceleri(Devamı)

Ah anneanneciğim
Her güzel şeyden
Bir tane bana saklardı
Bir de vazgeçemediği
Ahretliği vardı
Babaannemi hatırlamıyorum
Anlatırlar
Koynunda para kesesi
Tatlımı tatlı, torun delisi
Bir kadınmiş
Büyükbabam çok okurdu
Baş öğretmendi, şehit oğluydu
Otoriterdi, hem de şakacıydı
Her dediğinde bir mana yatarıdı
Dedemin mesleri, çizgili pijaması
Hala kulaklarımda meşhur kahkahası
Yeleğinin sağ cebinde köstek saati vardı
Esaslıydı, yakışıklı adamdı
Kahverengi valizi elma kokardı
Şimdi hiç biri yok

Kış kışlığını bilirdi
Adam adamlığını
Tutku doluydu aşklar
Önceleri

Bekir Mutlu Gökçesu

Öpmek Geldi Seni İçimden

İlk kez
Rastladığımda
Sana ben
Saçların uçuşurken
Ne güzel bakıyordun
Gülen gözlerinle
Yürekli bir şiirin
Deniz manzaralı
Dizelerinden...
Basmadan sözcüklere
Usulca yürüdüm geçtim
Kelimelerin arasından
Mısra, mısra kaydım
Satır sonlarından
Olsa, olsa rüya dedim
Gözlerimi ovuştururken
Son dörtlüğe gelmeden
Ayağım takılıp da düşünce
Yumuşak g'nin üstüne
Bir noktalı virgülden
İçinde dudakların olan
Bir parantez açıp kapadın
Güldün gamzelerinden
Sen, fısıldarken içinden
Ve ben pür dikkat şiiri
Dudaklarından okurken
Öpmek geldi seni içimden...
Sonra en güzel sözcüklerden
Güller topladım, sen kokan
Hayranlığım ve sevgimden
Güzel olan ne varsa kattım
Naçizane azcık da benden
Bir buket yaptım sana
Etrafa saçılan harflerden...

Bekir Mutlu Gökçesu

Öz-gül-lük

Bu doğuşum benim yaşama sevincine
Öylesine çok ve biteviye...
Bu gözlerim, bu ellerim, bu yüreğim
Ve bu fikrim, ne bir hanel gele, ne bir zarar vere
Ki adı aşk, adı sevgi, ezeli, kimseye has değil ve ebedi
Sadece ve sadece insan olabilmek üzere...
Bu denli basit, bir o kadar zor
Bir tüy kadar hafif, kimi sığmaz kelimelere...
Bitmez insan, bitmez inan
Özlemek, düşlemek, sevmekle...

Alay eder akli sıra
Şu fukara şehrin ışıkları benimle
Bilmezler, bilemezler
Ne kadar mutluyum hayalinle
Yürürüm, yuvarlanırım
Aklımın yasaksız çimenlerinde
Kendime geçer sözüm bilmezler...

Ağlar, güler, uyur tutuksuz
Bir çocuk her daim içimde...
Ve uyanır zamanı geldikçe
Aldırmadan uyu demelere
Sadece kendi özüksedikleri
Ve tüm yanlışlarına karşın yaşamın
En somut fakat masum sevinçleriyle....
Bu seni sevişim benim işte
Öylesine çok ve biteviye
Doğuşu kadar insanın
Doğal ve ölümüne...

Bekir Mutlu Gökçesu

Özeleştiri

şu dünyada
İmkansızın imkanlarıdır
Sürdüğüm sefa
Kişi ne ettiğini bilirse
Bu manada
Yoktur cefa, mefa
Düşlerim
Uçsuz, bucaksız aklıma
Küçük bir vefa
Uzaklarda sevdiğim
Elbette ki çok kıymetli
Yalnız değiliz bu dünyada
Ve çıkarsız sevgiler manasına
Amma
Kaşığı salladığın çorbadır
En gerçek
Bunu da unutma
Kaşın eğilse
Üstüne kim titreyecek?
Üstün açılrsa
Gelip kim örtecek?
Aman ha!
Bunu da unutma!

Bekir Mutlu Gökçesu

Özgür

yıllarca tartışılır daha
tanım o kadar açıktır ki oysa
öz ne demek?
özün ve gözün yani
bir de sözün tabi
sence demektir bunların hepsi
sence bence olmayabilir
bence sence
gürdür sesimiz inandıkça
körü körüne değil ama
görüp, yaşadıkça...
hepimiz kendine öz
ve gürüz aslında
başkasının bahçesine
izinsiz giremeyiz ama...

Bekir Mutlu Gökçesu

Özgürlük Yakışıyor Her Renge

Mavi yapraklar
Özgün ve özgür
Uçuşuyorlar
Üzerlerinde beyaz çizgiler
Yol, yol damarlar
Sanki yaşıyorlar
Desen, desen bir perdede
Ve sıra dışı bir renkte
Uçuştukça tül
Sanki öpüşüyorlar
Nasıl güzelse
Şiir her dilde
Nasıl güzelse
İnsan her tabiiyette
Yaprak da güzel
Her mevsimde
Ve özgürlük yakışıyor
Her renge...

Bekir Mutlu Gökçesu

Özledim

Özledim
Bahara tutkun ağaclar gibi
Sana sevdalı
Yağmuru bekleyen topraklar gibi
Sana hasrettim
Şarkılarda aradım seni
Kimi bir piyanonun tuşunda
Kimi bir udun telinde buldum sesini
Şiirlerden sordum seni
Kimi bir dizeydin
Ve sanki benimle göz gözeydin
Kimi bir kaç heceydin
Sanki benimle yaşar gibi
Gündüz ve geceydin
Yeni yeni yollar yürüdüm
Sanki yollarıma çıkacaktın
Yerli yersiz ellerimi uzattım
Sanki aniden gelip tutacaktın
İçkiler içip sarhoş oldum
Ne bileyim
Belki sarhoşluğuma bayılacaktın
Düşlere daldım yine çoğu
Sanki beni sınımsız saracaktın
Uykulara yattım
Sanki, ne bileyim, yani belki
Rüyalarımda sana kavuşacaktım...

Bekir Mutlu Gökçesu

Özlüyorum

Düşünürüm
Bulutlar mı daha yakın sana?
Gözlerim mi?
Aşk mı imkansız?
Dokunmak mı dudaklarına?
Özlüyorum, olsun...
Sevda yağmurları topluyor
Gözlerim bulutlarına
Kavlimdi ama
Aşk sabırsız son sapağa
Elimde değil
Bulutlar senin, gözlerim sana
Ansızın yağacağım saçlarına...

Bekir Mutlu Gökçesu

Parmak Uçlarında

İncitmekten korkan
Uçar gibi yürüyüşünle
Parmak uçlarında
Rüya gibi çıkagelirsin ya
Göz göze gelmemek için
Mücadele ederken kendinle
Bakışlarımız buluşuverir ya
Hani kaçamak bir noktada
Sarılmak gelir ya içimizden
Hani engel olamadığımız
Bir çakımlık kibrit alazında
Dudakların dudaklarım
Gözlerim gözlerin olur ya
Hani kendimizi alamadığımız
Sonra alelacele ayrılırız
Gözlerinde saklı sağanakla
Kayıp gidiverirsin ya usulca
Yine parmak uçlarında...
Gülüştün, savurup saçlarını
Dönüp gidişin çakılır aklıma
Sıcaklığın, buğulu bakışların
Kalır parmak uçlarımda
Ve incitmekten korkan
Dokunuşlarımda...

Bekir Mutlu Gökçesu

Pazar Rehaveti

Pazar rehaveti
Geceden kaldı sabah
Mentollü tütün tadı
Limonlu ay kokusu

Duruyor sanki zaman
Geçmiş, gelecek yok
Ömürden yenmiyor şu an
Kimlikler rafa kalkmış

Yüklene yüklene gelindi
Beyin bin bir türlü dolu
Gözler, gönüller dopdolu
Bu, doluluğun bomboşluğu

Bekir Mutlu Gökçesu

Pencere

yağmur yağıyor...
içimde nisanlar kalmış olmalı...
kutu gibi bir evimiz vardı iki odalı
her zaman mum gibi, sıcacık, sobalı
küçücük penceresinden bakardım
ağaçların telaş içinde savrulan dallarına
saçak altlarında güvercinler otururdu
alt katta Meral abla, çok da güzeldi ama...
koşuşturan insanları taşırdı gözlerim
hepsi evlerine girer, kimi çayını demler
kimi pijamaları çekip radyonun dibine çöker...
akşam olup kararınca hava dalardım uzaklara
aklımda türlü hayaller, camın birinde arap kızı
bakar dururduk ıslak bomboş sokağa...
çocuklukmuş meğer akıp giden aşağıya
havası, kokusu mis gibi burnumda tütüyor
insanlar kalmış olmalı içimde...

önce düşlerimizi çaldılar
sonra gülüşümüzü dudağımızdan
yıllar...
ne aynalardaki yüzüm
ne gözlerimdeki hüznün
hepsinden biraz belki ama
hiç biri ben değilim aslında...

meyvesi acı ağacın
ellerim acı dudağıma değince
böyle olur bir şeyler içine sinmeyince
bir gün birden anlıyorsun
yanılgılarını...yanlışları...
fakat yapacak hiçbir şey yok...
ben oydum...
içim dışım ben, bana doydum...
yorgunum yalnız, çok yorgun...

yürüyüp gitmek istiyorum bazen
karmaşasından aklımdan
yürüyüp gitmek uzaklara
dört yanım insan kırıkları
bırakıp gitmek de çok uzak bana...

...
yine yağmur yağıyor...
zaman bir başka zaman
hep o çocuk, o pencere
gözümün önünde...
nisanlar kalmış, insanlar kalmış içimde
kim bilir daha neler neler belki de...

Bekir Mutlu Gökçesu

Perde

Kimi yanlış öğretilerle ki iyi niyetliydi ve korumak adınaydı elbette
Görmez, duymaz ve söylemez üç maymunu taç ettik başımıza ede ede
Çoğumuz neden ve kimden kaçtığımızı bilemez bir halde
Çekerken perdelerimizi kronik yalnızlıklarımızın üzerine
Fark edemedik ne çok iyilik ettiğimizi aslında kötülöklere
Kopartmasıydı ipini fenalığın ve büyümesi arsız bir çığ gibi göz göre göre
Nerede? Suskunluklarımızın başladığı yerde...
Yeter konuş demek geliyor içimden en çok susan o söylemesi gerekenlere
Alsın artık gerçek yerini herkes sahnede veya PERRRDE...

Bekir Mutlu Gökçesu

Pınar

Ne büyölü bir pınarmışsın
Kaybettim kaybedeli yolunu, izini
Kurudu heceler dudağında
Aşk bekler, ben beklerim
Ruha bahar gelecek diye
Yalnızlar durağında...

Bekir Mutlu Gökçesu

Reklamlar

akıl isteyene akıl verdim
para isteyenini geri çevirmedim
olandan çok canımdan verdim
sevgi verdim, aşk verdim
emek, değer verdim
herkese selam verdim...
basittim, dinçtim
hep gönülden verdim
içimden geldi
canım öyle istedi derdim...
hayatta olmadı gizlim saklım
hiç bu kadar karışmamıştı
yetiyordu bana aklım
çözmüş olmak dünyayı
bu kadar zamanda
anlamış olmak isterdim...
mutluydum, şanslıydım oysa
veya ben öyle sandım

...
ya çok yorulduğum
ya da külliyen yanlışım...

Bekir Mutlu Gökçesu

Rest

özgürlük?
berisi gülüm
ötesi ölüm
sınırında ben
sev benim gibi
seni de görürüm...

tutsaklık?
benim eserim
bu köhne akşam
sarhoşluğum
sensizliğim hasılı
usulca ölürüm...

özlem?
ruhu gecenin
yoksunluğu teninden
ve tütün kokusu
ellerimin
usulca eririm...

tutku?
içime işleyen har
aklıma ziyan
haziranda hazan
gözlerin yar
sana tükenişim...

ayrılık?
yakışmaz dilime
her gün doğurur
verirsin elime
senden oldu diye
pekala kabulüm...

beş benzemez elimde
sana, dünyaya, her şeye
rest çekiyorum yine de...

rest...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ruh Halleri

Uslandırmak istediğim bir çocuğu okşar gibi
Dokunmak yüzüne denizin avuçlarımla
Acıtmadan canını uçar gibi yürümek dalgalarında
Ve dindirip öfkesini sırt vermek kayalara...
Ay kayıp düşerken mesela karşı damdan
Koşup, uçup hatta, kucaklamak
Ve beraberce yuvarlanmak bayır aşağıya...
Yazmaktan öte, yaşamak daha çok hani
Her zaman resmedemediğim bu ruh halleri...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ruhi

nereye kasam hasretim sana
en ücra kşesindeyim aklımın
yok, gidecek yer yok ki daha...

yürekli bir yalnızlık dediğim
amansız bir rahatsızlık belki de
ait olamamak hani hiç kimseye
inanmamak kendinden başka bir Şeye
koşmak, kaçmak, sığınmak içine
delilik veya i güdüsel bir ruh hali
yaşanmışlıklar noktası belki de
sen ne dersen de ismine...

kök, gövde olmak değil, dal, iek değil
ağaç olabilmek zahir bütün mesele
sevgiyle, ahenkle
ve tam bir teslimiyetle
kuruyup gidersin değilse...

...
n ücra köşesinde aklımın farkım yok
şu esen deli rüzgarın savurduğu ağaçtan
acıyım, tatlıyım elma, armut, kirazdan
topla, sakla beni eteğine, gl yüzüme
gel, hadi gel birazdan...

Bekir Mutlu Gökçesu

Rüzgarlar Savurdu İkimizi

Bir gün yine gelir dedim
Bana çıkan yolları bilir dedim
Gelmedin, çok bekledim
Aşkta gurur olmazmış, öğrendim
Çocukluk işte
İlla olmazlara saracağım ya
Bir aşkı harcıyıp, ziyan ettim
Elinde olsaydı eğer
Aslında biliyorum gelirdin
Her şeyini bana verirdin
Fakat zaman su gibi aktı
Kader yollarımızı ayırdı
Rüzgarlar savurdu ikimizi
Başka hayatlar aldı bizi

(Sararmış sayfalardan)

Bekir Mutlu Gökçesu

Sevgi

En yakın köy kadar uzak
En uzak diyar kadar yakın
Her ilde ve her dilde bir
Bir bakış, bir sarış
Yürekte bir atış kadar
Yalın...

A'sı, b'si
Önü, arkası
İlerisi, gerisi
Z'si
Başı sonu
Cümlesi sevgi
Var mı daha ötesi?

Bekir Mutlu Gökçesu

Saat 500'e 9 Var

Ruhumda yağmurun sesi
Alıp götüren düşsel bir ezgi...
500'e 9 var şiirimin saati
Başka zaman yok sanki şimdi...
Yaşandı ne varsa ve yazıldı hatta
Söylesin yağmur ben dinleyim
Vakit kalmadı aşka...

24/09/2005

Bekir Mutlu Gökçesu

Sabaha Çok Var Ama

Sabaha çok var ama
Sabahlarım uyandı sana
Sabah da sabah bana bu gece
Sabaha var daha nice
Açılıp düşlerimin penceresi
Hayalin içeri gelince
Başlar sevişmelerimiz şiirlerle

Bekir Mutlu Gökçesu

Sabahı Bekliyorum

Ne zaman geldim, neresi burası?
Loş, soğuk, küf kokan bir otel odası
Uyumuşum saatlerdir kan ter içinde
Ne işim var benim bu acayip yerde?
Yan odada bir feryat, küfür yüz karası
Nedir bu, geceyi döven dalgaların hırsı?
Artık uyuyamam da gün ağarana dek
Şu ileride salınan ne acaba, ışığı titrek?
Diktim gözlerimi, sanırım bir gaz lambası
Baktıkça devleşiyor ışığının kirli sarısı
Altında ise birkaç sarhoş adam karartısı
Fitili saran alev beni de koynuna alıyor
Umutlarım gece ile deniz arasında kırılıyor
Aşağıda bir taksinin marazalı motor sesi
Geceyi delen kızıl saçlarıyla bir kadın
Taksiden inişine bakılırsa kaymış portresi
Belli ki filanca pavyondan bu gelişi
Kim bilir hayallerinin onu kaçınıcı terk edişi
Hüzün buzulları kaplarken içimi, üşüyorum
Bir titrek ışığa tutsak, sabahı bekliyorum
İnanamıyorum, bu duyduğum bir martı çığlığı
Nihayet kayboluyor şu gaz lambasının ışığı
Birkaç bina ötede masum bir bebek ağlaması
Saatler sonra ilk kez içimi bir sevinç sarıyor
Demek bu şehrin sokaklarında her yeni gün
Böyle bin bir sızı ve sancılarla doğuyor...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sabahı Özledim

Aklım sende
Ruhum senin
Sensizlik benim
Sen kimlerin?
Bekledim
Yine gelmedin
Kapanıyor gözlerim
Sabahı özledim

Bekir Mutlu Gökçesu

Safiye

Koynunda cıncık şıkırtısı
Kulaklarında tınısı aşkın
Yaşamadığı diyarlar kadar
Bilinmez ve hoş uzaktan...

Biçerek rüzgarı ceylan gibi
İner çeşme başına bayır aşağı
Kış gümüşi sabahlardan...

Üç kuş uçuşu ferahlanır önce
Çarpar bir avuç suyu yüzüne
Bir yudumda içer dağı, nehri
Bir nefeste çeker göğü içine..

Yanakları al, al, doğal mı doğal
Bakracı dolu su dönerken evine
Mutludur tebessümler içinde
Ne kadar da kendisine benzer
Şu aşkı hiç bilmez haliyle...

Ne bir sevgili geçer aklından
Ne de hayal kurar geleceğe dair
Tek kederi anası 'ah bir iyileşse'
Kolay değil koca bir evin yükü
Mecburiyetten ara verdi derse
Sabırlı kız, eli de yatkın her işe
Pes vallahi baldan tatlı diliyse
Ortayı bitireli halı da dokur
Öyle inanılmaz bir kız ki Safiye
Okur, okur yine okur...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sahibinden

eskitmişim hüznlerini evvel zamanların
geceyi, şehri ve içimdeki nehri
eskitmişim...

...
şiiirler var
kağıttan kayık...
hayal kırıkları
bir sürü yüz içinde
sarhoş çoğu, bazı ayık...
ve lebiderya bir yalnızlık
beş para etmez
sahibinden atılık...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sakın

Bilemezsin
Nasıl özlediğimi
Bilme zaten
Anlamazsın
Nasıl sevdiğimi
Anlama
Sorma halimi
Sorma sakın
Sen kadar özgürüm
Sen kadar sana yakın
Ben de seviyorum
Deme sakın

Bekir Mutlu Gökçesu

Saklı Şehir

Saklı bir şehir gibi
Aşk içimizde
Ve anahtarı
Sadece ikimizde...
Tarifsiz bir sevinç
Saklanır
Ve tezahürü
Gülen gözlerimizden
Mehtaba uzanır
İhtirassız gizlerimizle...
Mahzun bir sevdadan
Mamur olur bu şehir
Uyanır
Bir başka yaşanır
İhtişamı gecenin
Müptela yüreklerimizde...

Bekir Mutlu Gökçesu

Saliver Tutsaklığını

Benim olsun günahları
Gözlerinin
Koyu bir denizde
Yakamoz kırılmaları misali
Pırıltıları bakışlarının
Bulutlarda yağmur arayışı
Dokunuşları ellerinin
Benim olsun
Ayaz gecelerde
Güneşe özlemlerle
Yandığın üşümüştüğün
Uykusuzluğun
Geciken baharlarda
Suya hasret nehirlerince
Susuzluğun
Benim olsun
Mevsimlerce özleyişin
Yollarımı gözleyişin
Gözlerinden bana süzülüştün
Benim olsun
Dudağımdaki gülüşün
Türkülerim, şiirlerim
Hatta özgürlüğüm
Senin olsun
Saliver tutsaklığını
Zindanların benim olsun

Bekir Mutlu Gökçesu

Sana Mahkum Gecelerim

Saatler gece yarısının ötelerinde
Zaman karanlıklarda sabahı arıyor
Şokaklar yalnızlığın terkinde
İnsanlar yok, amaçlar yorgun
Düşler terkedilmiş, sahipsiz
Bir ben varım sanki ayakta
Birde üç beş köpek havlamakta
Bir ben satırlarımla baş başa
Birde hayalin yanı başımda
Solgunda olsa bir dost ışık
Ararken ben karanlıklarda
Böyle sana mahkum gecelerimi
Sabahların buğusu düşene dek
Yaşarım buruk şarap tadında

Bekir Mutlu Gökçesu

Sana Sevdam Bitti Bu Gece

Seni sensizliğe rağmen sevmiştim
Seni hecelerimden
Seni gecelerimden
Bile kıskanmışım
Seni herşeye kabul sevmiştim
Ama bu yoktu hesapta
Bu gece şiirim tutuk
Bu gece sensizim
Ve elimde değil sessizim
Işıklar can çekiyor
Karşı binaların ardında
Seninle sensizlik bile güzeldi
Seni sensizliğe rağmen sevmiştim
Ama bu yoktu hesapta
Bir an olsun beni bırakmayan
Hayalin bile gelmedi bu gece
Ya dilimden düşmeyen iki hece
O da yok, yok işte bu gece
Güller boynunu büktü
Dudaklarım kurudu
Ve şarkımızda sustu bu gece
Ne yazık ne yazık
Sana delikanlı sevdam
Yani, adam gibi sevmiştim seni
Hemde adamakıllı, işte kendimce
Sana masum aşkım
Sana şiirler dolusu tutkum
Sana dizelerle bağladığım yollarım
Sana, seni sarmasa da uzattığım kollarım
Yani ne bileyim adam gibi
Adamakıllı işte kendimce
Ne yazık bitiremiyorum satırları
Oyalanıyorum, zorlanıyorum
Noktayı koyamıyorum
Zaman daralıyor biliyorum
Şiir bitti bitecek
Azıcık daha diyorum kendime
Azıcık daha yazayım
Azıcık daha ona sevdalı kalayım
Ama bitiyor işte
Bir şiir kayıyor avuçlarımdan
Biliyormusun
Ben hiç uyuyamayacağım bu gece
Belki de daha nice
Ne yazık ne yazık
Sana sevdam bitti bu gece

(Sararmış Sayfalardan)

Bekir Mutlu Gökçesu

Sana Tarifsizim

Şu an
Seviyorsam
Ben biliyorsam
Ve mutluysam
Sebebi
Sensin can
Sana teklifsizim...
Bilmiyorsan
Ve sevdiğimi
Hissettiremiyorsam
Say ki dilsizim
De ki ifadesizim
Ama bil ki
Sana tarifsizim
Bu yaşta ve saatte
Böylesi
Daha makul
Ve çok daha makbul
Geliyor
Bana aşk...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sana Yaz Yüreğim

Nisan
Havada yağmur kokusu
Serin bir akşam
İçimde sen buram, buram
Kor ateşten bir gül
Sana yaz yüreğim
Şu taze bahardan...

Susadım
Dök tepemden aşağı
Denizlerini avuçlarından
Aşkın okyanus
Sana az bu yüreğim
Süzül semalarımından
Yağ bana bulutlarından
Koynuma dol, benden taş
Ak, ak... dudaklarımdan
Bir tatlı huzur sevdan...

Bana yaz diyorsun
Güvercinler uçurdum
Haber saldım kanatlarından
Almadıysan
Sana yaz yüreğim
Şu taze bahardan...
Serin bir akşam, Nisan
Sevmeye görsün insan...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sana Yokum

Œu yakıŒıklılıđım
En güzel bakıŒlarım
Burnumda tüten
Œu mis gibi kokum
Ne güzelim
Ne de hoŒum
Neye yarar
Kendime ok
Sana yokum...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sana Yükseliş Yüreğimin

Günebakanım ben
Güneşine doymayan
Dönüp, dönüp sesine
Aşkına havalanan
Sana yükseliş bu
Gülücükler arasında
Uğurlanış yüreğimin
Aşka mümbit
Kalabalık bir tarladan...

Gecene koşanım
Ben aya bakan
Tılsımlı bir aşkı fısıldayan
Hilal dudaklarından
Karışıp sözcüklerinin
Yakamoz kırıntılarına
Savrulan adam...
Ben
Tutduğum ışıltılarında
Gözlerinin
Bakışına sevdalanan...
Yüreğinde yüreğimi bulan...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sapan

Yaramaz çocuk
Çatal bir elinde
İki ucunda lastik
Geriyor var gücüyle
Diğer elinin
İki parmağının arasında
Yumuşacık bir meşin
Meşinin içinde
Taş kalpli bir taş
Şalladı sallayacak
Ürktü yüreğim
Yerinden fırlayacak
Çocuk bu laf dinler mi?
Elbet bir gün o da anlayacak
Anlayacak ama
Korkarım bir şiir daha vurulacak
Diğerleri kaçışıp
Bir köşede ağlayacak...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sararmış Sayfalar

Denemeler, denemeler
Kağıtlara, peçetelere
Orta son matematik defterine
Lise tarih kitabına
Sigara paketlerine
Daha nerelere, nerelere
Kimi havaya, suya
Kimiye işlemiş ta içime
Karalamalar, çiziktirmeler
Çocuk duygular, genç hayaller
Şözüm ona terkedilmişlikler
Aşklar, hüznler, sevinçler
Eski fotoğraflar gibi
O günlerde kalmış, sararmış
Fakat hepsinin bir hikayesi var
Ve birer hazine gibi saklanmış

Bekir Mutlu Gökçesu

Sardunya

şimdi ben
koşup tutunsam kanadından
şu uçup giden zamanın
neresine düşerim?
bu koskoca yalanın
neresine anın?

şimdi ben
göçüp gitsem dilinden
gözlerinden ve teninden
neresine düşerim?
yazısına alınının
neresine aşkın?

şu sardunya
öldü zannettiğim geçen kışta
nasıl çiçeklendi görsen
senden yakın bana
hiç ilgilenmedim oysa
pembeyi çabalıyor yokluğuna...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sayıklamalar

Hiç durmadan yağıyor kar
Aynı eski Şubatlar
Kış kışa benzedi ben kime?
Nereye göç etti yıldızlar, nicedir yoklar...

...hadi gel gizli bir yer biliyorum
bizi orada hiç bulamazlar...
Neresiydi orası hatırlıyor musun?

Ne zaman kurudu pınarları şu gözlerimin
Oysa ne güzel ağlardım...
Nerede tükendi hayaller, ya yüreğin?
Nerede üşüyüşü ellerinin, titreyişin?
Kış kışa benzedi ben kime bilemiyorum
Hiç durmadan yağıyor kar
Neden sevinemiyorum çocuklar kadar?

...hadi gel gizli bir yer biliyorum
bizi orada hiç bulamazlar...
Neresiydi, orası neresiydi?
Sen biliyorsun ama söylemiyorsun yar...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sen

ne kadar da küçükmüş meğer benim dünyam
bir sen, bir de ben...
ne yana baksam oradasın
sen ısıtmışsın sanki dağları, denizleri bana
üşümeyim diye...
yıldızları sen serpmişsin gökyüzüne
kıyamayıp sensizliğime...
sevincim olsun diye yaşamak
bir damla balı sen koymuşsun çiçeklerin özüne
tebessümü sen nakşetmişsin
bana gülen insanların yüzüne
umudu, sevgiyi sen işlemişsin yüreğime...
hepsi iyi, güzelde, nerede yaşarsın sen?
ne yer, ne içer, kimlerle gezersin?
gözlerin var mı senin, ya ellerin?
saçları mı okşayabilir misin?

Bekir Mutlu Gökçesu

Sen benim yalnızlığımsın

hangi yolu yürüsem karşıma çıkacaksın
hangi kapıyı çalsam biliyorum sen açacaksın...

yalnızlığımsın benim
üşüyen içimde çırılçıplak
yüreğim kadar yakınsın
gözlerin bana tam bir ömür uzak
ne farkedebilir sonsuza dek sussak...

yiten mevsimlerimsin
tükenişim, dirilişimsin hep yeniden
merak etme iyiyim ben...

sen benim yalnızlığımsın
vazgeçemediğim
ve beni hiç terketmeyen...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sen Bil, Bir de Ben

Bu sözler, bu müzik sen
Şarkımıza yükledim sevdamı
Bu müziğe gizledim aşkı
Sen bil, bir de ben bileyim
Loş bir odadayım
Saatlerin gece yarısını aşımındayım
Duygularımın benden taşımındayım
Mutluyum, acımıyor içim
Sızlamıyor yüreğim
Sevdalarım cesur yarınlara
Ve ben aslanlar gibiyim
Dimdik, ayakta
Yalanım yok, korkum yok
Aklım başımda benim
Bir de mum yaktım masama
Şiirime düşüyor ışığı
Uç yudumda rakım kaldı
Yatarım artık birazdan
Sevdiysem sevdim
Sen bil, bir de ben bileyim

(Sararmış Sayfalardan)

Bekir Mutlu Gökçesu

Sen Bir Melektin

Yıllar, yıllar önce
Beraber yürüdük mevsimlerce
İlk kez gördüğümde seni ben
Omuzları askılı, kırmızıydı elbisen
Dün gibi geçiyorsun gözümün önünden
O gün öyle güzeldin ki sen
Birde yüreğimin atışı unutamadığım

Hatırlıyor musun o ilk görüşmemizi
Utanıp kaçırmıştık gözlerimizi
Hatırlıyor musun bahar yüreklerimizi
Tanıdık, dost yüzleri, karlı geceleri
Birer fincan salebi yudumlamanın keyfini
O sevgi dolu sokağı ve parkımızı
Ve o tertemiz aşkımızı
Hatırlıyor musun o yaz gecelerinde
Tepeden bakardık semtimize
Işıl, ışıl önümüzden akardı cadde
Son tren düdüğüne kadar saatlerce
En masum hatıraları bıraktık o yerlerde
Öyle mert, öyle güzel insandın ki sen
Yaşanan tüm bu karelerde

Yıllar, yıllar sonra bir gün karşılaştık
Kısacık bir yolu uzun, uzun paylaştık
"O yaşımda iyi ki sana rastlamışım" dedin
Beni ancak bu kadar mutlu edebilirdin
Yağmur başladı, şemsiyeni açtın
Koluma girip "kiyamam, ıslanma" dedin
Öyle güzeldin ki, bence sen bir melektin

Şimdi anlıyorum bu son kareymiş
Bir daha hiç göremedim seni
Duymuştum evlenip, Ankara'dan gittiğini
Ta ki aldığımda bu son haberini
İlk ve son kez yıktın beni
Artık geçemem ben o semtten
Dilim varmaz, saklarım şiirlerimizden
Sorarlarsa, çok mutluymuş derim
Ben de buna inanmak isterim...

Meleğim;
Sakın aklın kalmasın buralarda
Tüm sevdiklerinle nasıl olsa
Bir gün buluşacaksın oralarda
Bak sana şiir yazdım işte
Eski günlerdeki gibi
Hani çok severdin ya
Yine yazarım...
...Tamam ağlamıyorum
Kıyamazsın biliyorum...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sen Çok Haklısın

Vurma yüzüme ne olur
Mavi kanatlarını
Kelebek zamanlarımın
Onlar benim aldanişlarım...
Kanatma pembe izlerini
Hayalperest akşamlarımın
Onlar benim tutkuyla
Yaşama sevdalanışlarım...
Kırma, incitme dallarını
Buğusuyla kurumuş
Mürdüm hatıralarımızın...
Ben dünyayı masal sandım
Tamam yanlışım
Sen çok haklısın...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sen Geldin Yine Sen...

Şunca fiil, onca figan
Bir kesiti andır alemde
Geçer faslı saadetin, ezanın
Kalmaz hükmü mükafatın, cezanın
Sen geldin yine sen gidersin hanende
Bir bakışın kalsa ne ala
Sana müşfik, senden razı gönüllerde
Şunca fiil, onca figan
Bir kesiti andır alemde
Bir kelam, bir kalem, bir de saz
Ebedi handır alemde...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sen İste

Gel diyorsun
Geldim işte
Olduğum gibi
Alelacele
Çözemedim hani
Karmakarışık yine
Beklediğın kadar
Aşk dolu
Geldim işte
Neden seni seviyorum?
Boşver diyorsun
Gel sadece
Peki geldim işte
Sen iste....

Bekir Mutlu Gökçesu

Sen misin?

Sen misin?
Yoksa gözlerin mi?
Özlediğim
Kapıda kulağım
Ha çaldı ha çalacak
Kimdir beklediğim?
Bu zilin sesimi?
Bana mı öyle geldi?
Kim çalıyor yüreğimi?
Sen misin?
Yoksa
Adı konmamış bir şiir mi?
Beni almaya gelen
Yada
Seni bana getiren...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sen Neredesin?

Ben her gece
Sendeyim
Kaparım gözlerimi
Gözlerimdeyim
Sıkarım yumruklarımı
Ellerinde ellerim
Tutarım nefesimi
Nefesimdeyim
Uzanırım uykulara
Uyku yok
Çoktan sabah olmuş
Uyanmışım sana
Ben her gece sendeyim
Sen neredesin?

Bekir Mutlu Gökçesu

Sen nergis kokmalıydın bugün

Şiirlerce sustum sana
Geceler eskittim
Mevsimlerce üşüdüm yokluğuna
Yanımda olmalıydın
Nergisler sen kokmalıydı bugün...

Kar taneleri okşuyor tenini usulca gözlerimden gecenin
Yüreğim hala bahara sevdalı, tutundum ışığına gözlerinin
Alışamadım sensiz kaderime, sıcaklığına karışmak istiyor
Nergis kokunda savrulmak delice ruhum, ellerim, bedenim...

Seni sevmek
İçimden ve kırk bin kere
Mührü gibi suskunun
Ve tövbesi ismin aşka dilimde...
Sebebim, sebepsizliğim
En çok da çaresizliğim
Seni sevmek...
Karışmışsın aldığım nefeslere
İçimden ve kırk bin kere...

28.02.2008

Bekir Mutlu Gökçesu

Sen ve Ben

Bir, iki
Hesap yaptım
2=sen,1=ben
Senle beni çarptım; sen
Sana beni böldüm; sen
Senden beni çıkardım; ben
Bunu sevmedim
Sana beni ekledim, üçledim
Hesabı düzledim

Bekir Mutlu Gökçesu

Sen, Beyazlar İçinde

Sen
Beni titreten
Beyazlar içinde
Yalın kalem
İniyorsun
Erişilmez tepelerinden
Dayanıp yüreğime
Meydan okuyorsun gözlerime
Bastığı yeri aydınlatan
Beyaz bir atın üstünden...
Öfkelisin biraz
Biraz kırgın bana
Gecenin yanağımdaki
Dudak izlerinden
Oysa o geceki
Tüketir sana kendini
Yüreğimle
Ve sana adanmıştır
Niceden...

Kocaman bir ateş yakıyorum
Gelişine
Oturuyorsun dizlerimin dibine
Ve ilk kez bakıyorum yüzüne
Ele veriyorsun kendini
Titreyişinle
Al diyorum al işte
Hüzün karası
Akı, sabah alacası gözlerimi
Al diyorum ellerine...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sence?

kızıl bir gecede
uzaklaşıyorum kayan bulutlarla
kendimden...senden...
gökyüzü çekiliyor gözlerimden
ayaklarımın altından kayıyor yer
bitmeyi bekliyorum, bitmiyorum
dökülüyorum mütemadiyen
bu en dibe vuruşum dahası yok
ölmezsem ölmem bir daha
sakın üzülme...
ne acı biz yokuz artık yarın sabaha
oysa bu sabah bahardın içimde
ve yıllar yılı her sabah uyanışım güne...
sensiz bir hayat yoktu biliyordum
biliyorsun...
bile bile senden gidiyorum
artık inanabilirsin
gideceğim de...
sensiz bir hayat yok dedim ya
bilmiyorum işte
bilmiyorum nereye?

kızıl bir gece...
hayat feci kahpe...
ağlamak için
delirmek için iyi
ölmek
hatta inadına yaşamak
ve gülmek için daha da iyi
kızıl bir gece
gayet iyi bence...

sence?

Bekir Mutlu Gökçesu

Seni

ne başı yılın
ne ortası, sonu
ne sabahı günün
ne yarısı gecenin
zamanlarımın hepsi sensin
seni yaşamayı seviyorum...

Bekir Mutlu Gökçesu

Seni Sana

Hani gelecektin, söz vermiştin...
Bahçede çocuk sesleri aydınlatır gecemi
Şu dişim de sızlamasa ne iyi olacak...
Eskiden diyorum, ne çok hayal kurardım
Hatta çocukken bir yüklük vardı evimizde
Oraya saklanıp kurardım, bulamazlardı beni saatlerce...
Dışarıda çocuk sesi, yüzümden mevsimin ılık nefesi
Annem geldi bak aklıma şimdi, dişimin sızısı dindi...
Yüksekten ne çok korkardım şimdi öylemi
Bilmem kaç katlı bir binanın bilmem kaçınıcı katı
Artık korkmuyorum, çünkü aşağıya bakmıyorum
Arabalar geçiyor, motor sesleri, kimi yavaş kimi süratli
Gündüzken bu kadar ışığı tahayyül edemez insan
Son zamanlarda bir de ağustos böcekleri
Sahi neden ağustos böceği, aylardan Haziran değil mi?
Bak hala gelmedin, hani söz vermiştin...
Nostalji de kötü bir şey değil yani
Onaylamak gibi yaşananları, kendini
Hatırlamak istemediğim hiçbir şey yok hayatımda bak bu iyi
Biliyor musun ben şeye de inanmıyorum
Diyorlar ya her şey kötüye gidiyormuş falan
Birey seldir ama toplum sal, kavi bozmamak lazım morali...
Ne güzel bir gece bu gece, ya çocuk sesleri?
Ey güzel gözlü şiirim, ben şair değilim gelmezsin tabi
Olsun ben yine de en çok sana tabi, sana dairim düşününce
Beklerken seni sana yazdım içimden geçenleri...

Bekir Mutlu Gökçesu

Seni Sensiz Sevmek

Seni sensiz sevmeyi öğrendim
Seni aklıma sarmayı
Fikrim boyunca sevişmeyi
Seni kendime almayı
Beni sana vermeyi
Seni sonsuz sevmeyi

Bekir Mutlu Gökçesu

Seni Seviyorum

Daldığım uzaklarında
Buluştuk seninle gecelerce
Düşlerimde...
Doydum öpmelere
Dudaklarımı görmedin sen
Hislerimle...
Doydum seni sevmelere
Ellerimi sakladım
Yüreğimle...
Sardım seni sımsıkı
Bütün hasretimle...
Haykıracaktım kaç kere
Sana iki kelime
Tuhaf gelecek belki ama
Kıyamadım özgürlüğüne
Tuttum dilimi
İçime verdim nefesimi
Gizledim seni
Kendimden bile
Özledim
Özledim gecelerce...

(O iki kelimeye mi ne oldu?
E daha ne olsun
İçimde bir ses, nefes
Şiire de başlık oldu...)

Bekir Mutlu Gökçesu

Seni Seviyorum Arkadaşım

asırlık bir dost gibi kadim
sığınır ruhum sesine rüzgarın
gücenmem öfkesi kibirden değil
ne yazdan oldu, ne kıştan
ne güzden geçti, ne bahardan
aşk ile delirdi, uslandı bencileyin
vazgeçemem sevdan anlık değil...

günlerden bugün yine
ayrıldık başladığımız yerde
kaçıncı gidişin, kaçıncı bitişim
ben ben isem, sen de sen
yine buluşur ruhlarımız
ölsem...

Bekir Mutlu Gökçesu

Seni Seviyorum...

seviniyorum bahar geldi diye
içimi derin bir huzur kaplıyor
pembe, beyaz çiçekleri görünce
neden bu kadar çok korktuk biz
korkutulduk veya her şeyden
kapandık sıkıca içlerimize...
oysa ne kadar yakınmışız gecede
saçlarımı okşayan ellerin işte
yalnızlığıma ışık gibi gözlerin
yüreğimde gezinen hece hece...

ne çok karıştırdım her şeyi birbirine
korkmuyorum seni sevmekten
ve bunu defalarca söylemekten
söylemek istiyorum çünkü
kolayca ve içimden geldiğince
seni seviyorum
seni seviyorum
seni seviyorum
seni seviyorum milyon kere...

Bekir Mutlu Gökçesu

Seni sevmek...

ve geçtiğim yolları
gülen yüzleri
sarılmak isteyen kolları
görmezden gelmek
seni sevmek...
sabretmek
hoş görmek
hayal etmek
hissetmek
yalan yanlış hissetmek
özlemek, beklemek
hep beklemek...
en çok da
kadere boyun eğmek
esaret demek
seni sevmek...
özgürlüğüm sanmıştım
oysa seni...
ne acı bilir misin
aşkını hak edememek
üstelik uğruna
bir ömür tüketmek...

Bekir Mutlu Gökçesu

Seni Sor Bana

Rüzgara sor
Tozu dumana katmayı
Ben bilmem savurmayı
Saçlarını, kokunu sor bana
Sellere sor köpürmeyi
Coşmayı, taşmayı
Ben bilmem öfkeyi
Bakışını, akışını sor bana
Ateşe sor alazı, yangını
Ben bilmem yakmayı
Avuçlarını, sıcaklığını
Sor bana
Bildiğini bende
Bilemediğini kendinde ara

Bekir Mutlu Gökçesu

Seni Unutmayacağım

Beni unut demiştin
Seni unutmadım bir tanem
İnsan yaşadığı güzellikleri unutabilir mi?
Senelerce denizlerden uzak kalsan
Unutabilir misin mavinin yeşile coşkusunu?
Gecelere mahkum olsan
Ryalarına girmez mi aydınlık sabahlar?
Baharlar hiç gelmese
Unutabilir mi insan kiraz ağacının çiçeklerini?
Hayal kurmayacağım diye tövbeler etsen
Silip atabilir misin pembeyi yaşamından?
Seni unutmadım bir tanem
Bir gün artık anılarım beni terk etse de
Seni unutmayacağım bir tanem

(Sararmış Sayfalardan)

Bekir Mutlu Gökçesu

Senin Olsun

Soluduğun hava
Bastiğın toprak
İşte o kadar yakın
Yakın olmalı aşk...
Nefesin yüzüme
Gözün gözüme değmez
Elim ermez gücüm yetmez
Ölsem haberin olmaz
Görürsen beni selam söyle
Senin olsun böyle aşk...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sensiz Sonsuz

Seninleyim sensiz
Seninleyim sonsuz
Sana hiç bakmadım
Şahidim değil gözlerin
Őıcaklıęını bilmem
Benim değil ellerin
Düşlerim var benim
Tek dokunabildiğim
Ve hayalin var
Benim tek sevdiğim
Sensizim seninle
Sonsuzum seninle
Mutluyum ben böyle

Bekir Mutlu Gökçesu

Sensizliği Hiç Sevmedim

Uykusuz geceler boyunca
Denedim sensizliği
Saklandığım yalnızlığımda
Uyutacaktım, kaybedecektim
Kendimi ve seni
Hatta soğutacaktım dizeleri
Boşluğumda aklım sıra
Çabaladım kendim girdim ama
Şevincim, şiirimdin vazgeçemediğim
Sığdıramadım seni kabuğuma

Denedim sensizliği, beceremedim
Üstelik sensizliği ben hiç sevmedim

Bekir Mutlu Gökçesu

Sensizlik Ötesi

lâl bir akşamdan indim geceye
kenarı hani denizin
artık denizim
geceyim
veya hiçbir şey...
geçmiş yutan uğultusunda
kaybolur iç sesim, takatsizim
sensizliğin de ötesinde bir yer
düşlerimdekine benzemez kokusu
dokunuşu denizin
oysa ilk kez bu kadar denizim
kararsız, belirsiz, ümitsizim...
son kez seni düşünmek istiyorum
her şeyi unutmama az kala
yalnız seni veya hiçbir şey...

...sevmiyorum bu ruh hallerimi...

...
bir balık sıçrasın yalnızlığımın ortasına
şiirsiz ben kadar, sahipsiz ve uydurma
islak ve kaygan, öyle çaresiz avuçlarımda
önce sıkıca tutayım, nasıl da pişman
bir gidişi var ki yeniden suyu bulunca...

...şimdi daha iyiyim...

Bekir Mutlu Gökçesu

Serçe

Son borandan sonra
Siğınmaya çalışıyordu
Hayata...
Yeniden oluşmaya
Alışmaya...
Yeniden karışmaya
Çabalıyordu yaşama...
Ölmadı, başaramadı
Kocaman serçe yüreğini
Siğdıramadı
Küçücük dünyaya...

Bekir Mutlu Gökçesu

Serçem

bu ellerimle ördüm taşlarını
zindanımın...
sevgiyle ve aşkla diktim gülleri
bahçesine
ve yıldızları sığdırdım penceresine...
susturuldum, kısıldı sesim haykırmak isterken
aldırmadım, düşler düşledim bihaber esaretimden...
sen benim özgürlüğümü bilemezdin
susku serpmiştim yine bir gün
demir parmaklıkların önüne
geldin ve takıldın gözlerime
ben sana hiç kal demedim ki
ve uçmak her zaman senin elinde....

Bekir Mutlu Gökçesu

Servi

on dokuz yıl geri kalmışsın dünyaya
herkes her şeyleri anlamış
sen tam on dokuz yıl sonra...
çok da kötü değil aslında
anlayıp da ne olacaktı?
ömür geçiyor her halükarda...
duygusaldın ve zararsız
malum biraz da kararsız
yürüdün sevgiye saltanatla
e daha ne olsun...

ama görüyorum ki
sarılmış, kuşatılmışsın
içerine kapatılmışsın
bu kadarı yoktu değil mi?
hesapsızlığında...
bir güvercini ağırlayamıyorsun
bir yaprak bile tutunamıyor
şimdi kuykuru pınarlarına
ve bir ağacı düşleyememek
sarpa saran satır aralarında
adamakıllı koyuyorsa sana
ben bir serviyim
yasla sırtını, gözlerini kapa
ve ağla doyasıya
ağla yüreğimin kuytusunda...

yollar yürüdük bir başımıza güle oynaya
baharlar tattık işler açan başımıza
bir dünyamız vardı çocuksu, masum
mutlu, mesut yaşadık orada
ve düşlerimiz vardı en çok da
hayalden gerçek olduk
çok olduk...
şok olduk...
on dokuz yıl sonra...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sevda

Bir sevdadan
Bir gül çıkar
İki gülüş, bir düş
Biraz öpüş çıkar
Olsun da sevda olsun
Yeter ki karşılıklı olsun
Sevdadan ne zarar çıkar?

Bekir Mutlu Gökçesu

Sevdim

Soğuk geceleri, ayazı sevdim
Hırçın dalgaların kükreyen sessizliğini
Gecelerin ötesindeki bilinmez karanlıkları
Sabahların ıslık, ıslık çığ tanelerini
Balıkçı teknelerini kovalayan martıları
Kasabın önünde nöbet tutan arsız kediyi
Hırsız, nursuzu bile sevdim
Kendimi de sevdim, hem çok sevdim
Çünkü beni en çok ben bildim
Hele, hele çocukları ne çok sevdim
Çaresizlikler hep ağlattı beni için, için
Haksızlıklar taşırdı öfkemi, niçin?
Karşılıksız sevgilerimi de sevdim
Umursamaz sevgilileri de
Beni kıskananları, kandıranları bile sevdim
Kararsızlığımı, plansızlığımı sevdim
Parasızlığımı, yalansızlığımı sevdim
Açken ağızdan alıp vermeyi sevdim
Tokken açların suçluluğunu duydum
Biri tökezlese düşündüm gözümde mi
İki kişi darılsa acaba benim sözümde mi
Aslında ben aptallığımı bile sevdim

Bekir Mutlu Gökçesu

Sevgi

Aşk aldatıcı
Kimi yanıltıcı
Aşk çoğu çığırkan
Aşk olasıca aşk
Canı çıkasıca bazen
Ya sevgi
Sevgi öyle mi?
Aşk ötesi
Sessiz ve derin
Tutmadığım ellerin
Görmediğim gözlerin

Bekir Mutlu Gökçesu

Sevgi Bitmez

İçimde bir sözcük pınarı
Hiç durmaz akar
Dökülecekken dilimden hecelerim
Hecelerle yarışır, koşar kelimelerim
Odamda eser yazlar, baharlar
Dudaklarımda danseder birkaç nota
Ruhumu okşar sazlar, kemanlar
Malumdur artık rota
Kapanırken gözlerim, açılır bir seraba
Ayaklarıma vurur deniz
Minik dalgaların sırtında
Sahil aldığı gibi götürür beni
Deniz bitmez..
Duvardaki saat sessizliğe dalar
Tam gece yarısı 12'yi çalar
Serap biter, gün biter, deniz bitmez...
Bu hazlarla yaşanırken zamanlarım
Nokta tanırmı satırlarım
Sözcükler şiir olur, şiirler deniz
Şiir bitmez...
Yorgun düşer beden
Dilimde söz, sigaramda köz biter
Kapanırken gözlerim açılır bir rüyaya
Henüz daha teslim olmadan uykuya
Şöyle bir bakmak isterim dünyaya
Sarar etrafımı çocuk yüzlü anılarım
Dudağımda açar bir tebessüm yarınlara
Sevgi bitmez...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sevgi Tut ki Aşk

Sevmek
Bir su kadar gönüllü olmak akmaya
Dahası tutku
Bir ateş kadar niyetlenmek yakmaya
Ötesi aşk, gel de aş
Yanmışın arkadaş...
Bunları bildiğin için olsa gerek herhalde
Ne bir iz, ne adres
Ne bir harf, ne bir hece
-Fena fikir değil aslında bence de-
Ansızın kaybolmak ortadan bir gece
Nasıl bir duygu sence?

Bekir Mutlu Gökçesu

Sevgiler

Sevgiler iŖte böyle olmalı
İnsanı hafifce sarmalı
Sevgiler su gibi götürmeli
Sevgileri rüzgarlar getirmeli
Sevgiler aynen böyle iŖte
Beklenmedik bir anda
Belki zamansız
Ama illaki yalansız
Sevgiler dua gibi
Sevgiler rüya gibi
Sevgiler iŖte böyle olmalı
BuluŖmalı ellerde, dillerde
TutuŖmalı gönüllerde
Sevgiler gece kadar sessiz
Çoğu yapayalnız kimsesiz
Sevgiler iŖte aynen böyle
Sualsiz, sorgusuz ama sonsuz
Gerekli gereksiz
Ve hatta nedensiz

Bekir Mutlu Gökçesu

Sevgili

SEV ki
Ŗenlensin
Sevenlerin
CenGİ
Tut ki
Bir eLİ
Uslansın
O deli
SEVGİLİ...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sevgisi

kaç dönüm bostan, kaç bağ eder
vay anasına be diye düşünürken birileri
koca bir geminin terkine limanı kederlenir
salaş bir otelin kayda değmez müşterileri...
tahminimce nasırsızdır bu yana sallanan elleri
hikayeleri birbirinden acıdır bu tarafın oysa
ama susar dilleri, hatta dolar çoğunun gözleri
ne bir görmüştük, ne tanışıklık alakası yok ama
işte burada başlar insanın insana sevgisi...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sevgisi İnsanın

Önce koca bir el gezindi
Henüz olgunlaşmaya başlayan
Bir tebessümdü sevgisi insanın
Koparılmadan evvel yüzünde...
Şaşırdı, inanamadı, utandı hatta
Gülemem sandı artık bir daha.
Ulu bir ağaçtı güleç meyveli oysa
Hiç tükenmeyen sevgisi insanın
İçinde...

Bekir Mutlu Gökçesu

Seviyorum

Her Şeyi seviyorum
Seni seviyorum
Dostlarımı seviyorum
Yaşamayı seviyorum
Kendimi seviyorum
Sevgim öylesine sonsuz ki
Sevdikçe seviyorum
Sevdikçe doymuyorum
Hayal kırıklıkları, üzüntüler
Etkilemiyor bile beni
Küfredemiyorum
YaŐadıklarım acı bile olsa
Çünkü
Ders almayı da seviyorum

(Sararmış Sayfalardan)

Bekir Mutlu Gökçesu

Sevmek

Sevmek
Sevmek ne demek?
Çok basit değil
Bence sevmek
Bir trene binmek
Gitmek, gitmek, gitmek...
Geçmek
Ve inmemek
Yol bitene dek
Gitmek
Ve geri dönememek

Bekir Mutlu Gökçesu

Sezi

yol yorgunuyum sevgili, sana çıkmayan yolların yorgunu
üstelik dipsiz kuyularında gecelerin hoyrat ellerin vurgunu...

yalnızlığım dem gibi yalnızlığın düşüyor aynalarım
ateşten dudağın, alevden saçlarınla hayalin duvarlara
ve ellerin, ve gözlerin, ve tenin, ve sensizlik derin mi derin...
aşkına yürekten icabetim bu senin susku dediğin...

dilin kıblesi tümcelerimin
dizelerin dermanıdır dizlerimin
bilmez misin?

Bekir Mutlu Gökçesu

Sığdı Deniz...

Sığdı deniz
Minicik bir koya
Sığdı deniz
Masum bir aşkı
Yere, göğe
Sığdıramadık
Ne beceriksiziz
Biz, ikimiz...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sığınmak

Şu devasa çınar yok mu?
Karşımda duran şu istikrar abidesi
Dudağımda dua, gözlerimde yağmur olursun da
Kocaman yüreğini açar, saklar beni
Kaçar, konar dallarına ruhum hani...
Sığınmak bu işte şu bir çift kuş misali
Gagalarında dallar gidip gelen
Bir yuva kurmak için çırpınan sabah beri...
Şu devasa çınar yok mu hani?
Tutsaklığı özgürlüklere adanmış
Sonsuz bir yaşam gibi...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sızı

mabedinde suskunun
rüzgârı dinliyorum...
bir yan, galeyan
farklı muhteviyattan
tek bir ses ama nafile
dışarıdan...

tüm sorularım anlamsız
ve hepsi cevapsız...
içim, bir içim yansız
yalansız rüzgârdan bile
mabedinde tutkunun
kendimi dinliyorum
sonu yok bile bile...

yüksekçe bir pencereden
gökyüzü düşüyor gözlerime
utaniyorum, ışığına bakamıyorum
gözlerim yığılıveriyor önüme...
ölüyor muyum, oluyor muyum
bilmiyorum...
kaçıncı hazırlığıdır bu
yüreğimin seni terke...

dışarıda rüzgar
çiviye çivi, kurşuna kalay
çığlık çığığa üç beş kuşun itirazı var
hatıralar... hatıralar...
vazgeçemediğimsin dünya döndükçe
anladım bitmeyecek bu sızı
senle de sensiz de...

Bekir Mutlu Gökçesu

Simitçi

Tanıdık ve muzip bir ses
Yuvarlanır yokuş aşağı
Duvarlarda yankılanır
Isıtır şu buzdan sokağı
Oysa üşümüş elleri
Kızarmış yanakları
Aldığı belli, verdiği belli
Saygı duyarım, severim
Yoktur hiç bir dalaveresi
Yüzüne çakılı neşesi
Bir sesi, bir de tablası
Sanki bütün dünyası
Bir varmış, bir yokmuş gibi
Hem masalsı, hem çok gerçekçi
Birden canım çekti
Şimdi buralardaydı
Nereye gitti bizim simitçi?
Simitçiiiiiiiiiiii!

Bekir Mutlu Gökçesu

Siyah Beyaz

Bir rengi yazmak isterdim
Bir rengi yazmak, kendiliğimden
Yazdıkça koyulaşıp, kabarmalıydı gölgeleri
Sağanak bulutları gibi toplamalı, içmeliydi kederleri
Yüzmeliydi sonra, yüzmeli dilediğince kendi içinde, isterse feri kesilene dek
Ya da isyan etmeliydi, ne bileyim, kendini feda etmeliydi ama kararlı ve gülerek...
Son verip tutsaklığına, fıskırtmak, kaynağı olmak isterdim, yaşamak deli dolu bir rengi
Bir bakışın, sevginin, mutluluğun, bir dokunuşun rengi, en son yansımalarına kadar ta
ki...
Ben o renk olmalıydım, geçtiğim her yer o renk olmalıydı, yazdıklarım da lebalep o renk
Bir sürü şiirler boyamalıydım rengarenk ve kendimce, basit, karmaşık, rasgele, her
neyse...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sokak Lambasının Işığı

Gecenin bir yarısında
Uykularımın en koyusunda
Ansızın yatağımdan fırlayıp da
Pencereme koştum dün gece
Dünya yerli yerinde duruyor mu?
Sokak lambasının ışığı yanıyor mu?
Menekşelerim tomurcuklanıyor mu?
Diye telaşa düştüm dün gece
Geceme dolan o sokak lambasının
Ve gözüm gibi baktığım menekşelerimin
Benim için ne manaya geldiğini
Keşfe çıktım dün gece
İşte koskoca dünyam dediğim
Sokak lambası ve menekşelerim...

Bu alemde minik bir ayrıntı her insan
Bulduysa mutluluk ışığını ve aşkını
Başlı başına bir dünya aslında her insan
Dünya zaten karmaşık, hayat kolay olsun
En iyisi sizde sokak lambası misali
Dünyanızı aydınlatan bir ışık bulun
Ve bir menekşe misali aşık olun

Bekir Mutlu Gökçesu

Sokak Lambasının Yorgun Işığı

Ardı koyu bir gecede
Yitiyor bir umut, bir gülen yüzüm
Önsözüm...
Ardı koyu bir gece
Alıp götürürken yalnızlığımı
Hiç düşünmüyor onsuz ne yapacağımı
Hep yalnızdılar, yalnızdık
Ama tanıştık ve anlaştık gönüllerce, razıydık...
Ardı koyu bir gece
Her gelişinde bir şeyleri götürüyor benden
Ağlamak istiyorum, içim dolu yaş, ağlayamıyorum
Yapma diyor gülen yüzüm...
Umutsuzluk kol geziyor iklimlerimde
Umut gözleri dikiliyor üzerime ve haykırıyor niye?
Bunca anlamsızlıklar içinde sessizce bırakıyor kendini
Sokak lambasının yorgun ışığı
Koşup kaldırmak istiyorum yerden
Elleme diyor, öyle mesut ve huzurlu ki
İhtirassız ve çoktan razı sönmeye...
O an anlıyorum, her şeyi anlıyorum işte
Aklımda ne kadar kar varsa yağıyor omuzlarıma
Nasıl üşüyor ellerim, en güzel düşlerimi ufalıyorum avuçlarımda
Şavruluyor seher kuşlarına...
İnsanca ölüyoruz ya; nefretten uzak ve sevgi dolu
Ardı koyu bir gecede
Yeniden doğmak demek bu
Bin umut, bin gülen yüzüm
Bu sevda bitmez
Sonsözüm...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sol La

Gama dizdim kendiMİ
DO RE mi fa sol la si do
do si LA SOL FA Mİ RE DO
Koy verdim içimdeki seSİ
Açtım ağzımı yumdum gözümü
Dedim kendime geç kendini
SOL LA, SOL LA
Kaldır artık şu resMİ
Git aslına kollarını DO LA
Bozdum kafayı galiba
Sardım notalara
Çınlıyor içimdeki akustiği
Mİ Sİ SOL LA SOL LAAA
Mİ DO LA DO LAAA
Çok saçmaladım biliyorum
Ne olur affoLAAAAA

Bekir Mutlu Gökçesu

Son

Bir daha hiç yazamayacağım sanıyorum
Neye başlasam hep yarım
Bir tek şiirim olsun isterdim
Gerçek bir aşk gibi hani yürekli
Olmayınca olmuyor...

Karşıda bir yol iniyor gökyüzünden iki bina arasına
Ne kadar çok baksam yine bitiyor öndeki başka bir evin çatısında...
Yakınından geçtiğim bir hanımeli kadar bana aitliğin, yetmez mi?
İçim rahat, çünkü tamamlıyorum, kararlıyım ve sonuna geldim şiirin
Çok derin yaşamak bir hayatı, biteviye sorgulamak hani kendince
İfadesizleşmek mi ne bilemiyorum bir mana denizinde?
Her şeyin bir anlamı vardır mutlaka neyse
Yorulduğum ben...

Al bak bunlar bana hissettirdiklerin, sana geri veriyorum
Özlem dolu mevsimleri ömrümün, hepsi senin...

Bir daha hiç yazamayacağım sanıyorum
Yarınlar çok güzel olacak eminim
Sakin üzülme sevdiğim...

Son

Bekir Mutlu Gökçesu

Son Günlerde

Beni hep
Birilerine benzetiyorlar
Son günlerde
Önce gözler, tebessümler
Arkasından sorular
"Karşılaşmış mıydık sizinle
Mesela filanca yerlerde?
Hiç yabancı gelmediniz de"
Sonra alıyor bir düşünce...
Hayatın izleri
İçimizin gizleri belki
Ortak olan yüzlerimizde
Ya da ne bileyim
Düşlerin sıcacık yansıması
Belki de
O an çakışan gözlerimizde...

Dünyamı küçülüyor?
Unutuyor muyuz?
Yoksa bizler çoğalıyor muyuz?
Daha mı çok buluyoruz?
Kendimizi birbirimizde...
Bilemiyorum
Son günlerde...

Bekir Mutlu Gökçesu

Son Kum Tanesi

Karanfil kokusu karıştı ayrılığa
Feryat figan, buram, buram
Boşaldı yağmur iliklerimden aşağılara
Son kum tanesinden önce...
Ve bir sessizliği yaşadı ruhum
Yalnızlıklarım ötesinde
İyice ötesinde ki, üşüyordum
Hiç üşümediğim kadar böyle...
Düşünceler dondu, dudaklarım dondu
Akılsız aklıma çakarak tükenmez sevgini
Kaçıp, kayboldum buralardan iklimlerce
Durdu zaman, durdu... son kum tanesinden önce...

Bekir Mutlu Gökçesu

Son Saklambaç

O gün bilmiyorlardı
Son kez oynuyorlardı
Önüm, arkam, sağım, solum
Saklanmayan ebe, sobe
Ve son kez saklanıyorlardı
Bilmiyorlardı
Saklanan kendileri değil
Çocukluklarıydı
Kimi bir ağaç kovuğunda
Kimi bir taş oyuğunda
Kimi bir iğdenin dalında
Kimi bir kuş yuvasında
Kimi bir uçurtma kuyruğunda
Ötede, beride kalan
Çocukluklarıydı
Oyun bitti, çocukluk elden gitti
Hala bilmiyorlardı
Coşkuyla evlerin yolu tutuldu
Aşksız, ihtirassız ve itirazsız
O gece son kez uyundu

Bekir Mutlu Gökçesu

Soru

Yol geçiyor 6n6mden
Hızlı araçlar, yorgun kamyonlar
Yolcu dolu otob6sler akıyor
Kimi gidiyor, kimi geliyor...
Açık pencereden
Nisan vuruyor y6z6me
Gece gece
Kimi esiyor, kimi duruyor...
Silah sıkıyor birileri
H6z6ns6z6m hayli
Ve acımıyor içim
Diyeceğim ama
Acaba bu hissetmemek mi?
Neden içiyorum durmadan
Bilmiyorum
O kadar da sevmem aslında
Kulaklarımda çınlıyor
"neyi başardın sen baba? "

...
Hiçbir şeyi kızım galiba...

Bekir Mutlu G6kesu

Sözün Bittiği Yerde

Bugün
Griydi gökyüzü
Maviye susadım
Hiçbir yerinden
Bir ışık çıkaramadım
Neşesizdi insanlar
Sevinç alamadım
Umut satamadım
Şiir de yazamadım
Şana ihtiyacım var
Gelebilir misin?
Bekliyorum
Sözün bittiği yerde
Benimle susabilir misin?

Bekir Mutlu Gökçesu

Su

Su olayım ben su
Tasım, tasam olmasın
Doldurmasınlar
Boşaltmasınlar beni
Bıraksınlar kendi halime
Olayım da bir çığ tanesi
Olayım da bir yağmur birikintisi
İster gelip alsın beni bir derecik
İster konup yunsun, içsin beni bir serçecik
Donayım kah, kimi uçayım, akayım
Tekrar, tekrar su olayım
Su olayım ben su
İçi su, dışı su

Bekir Mutlu Gökçesu

Su Yanar, Ateş Ağlar

Su yanar mı?
Ateş ağlar mı?
Düşününce seni
Aklımın icatları
Aklıma sığar mı?
Düşer düşlerim yollarına
Sınır tanımaz
Sorgusuz, sualsiz
Dayanır kapılarına
Sevdam deniz
Sarar çepeçevre ateşini
Yangının düşer
Sevdamın tam ortasına
Bir olunca akıllar
Yakın olunca uzaklar
Ve yıkılınca duvarlar
İşte o zaman sevdiğim
Su yanar, ateş ağlar

Bekir Mutlu Gökçesu

Sureta

Bir mum yaktım
Taze bir de gül vazoya
Bir kadeh yalnızlara
Bir şişe aşklara
Kuruldum masaya
Ne varsa çarptı ikiyle
Karşımda duran ayna
Biri sana, biri bana
Haydi mutluluğa...
Sureta...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sus

Artık ne desen düşer bir hecesi
Kırılır dalları, dizeleri birer ikişer
Sana yazdığım şiirlerin
Artık ne desem boş...
Ne ellerin ne gözlerin
Hayalini de alıp gittin
Benim zavallı sensizliğim
Sen de mi beni terk ettin?

Bekir Mutlu Gökçesu

Suskunluğum Haykırışımdır

İmrenirim yağmura
Yağamam dilediğimce
Suskunluğum haykırışımdır ama
Kim duya, kim bile...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sustum

Daha geceyim geceden
Yanmıyor ayaklarım
Suyuna gittim ben...
Koyverdim kendimi
Akıntılarına
Değişen ısı katmanlarında
Şarındım kat, kat
Ürpertilerimi
Ve geçtim denizinden
Deniz geçti benden...
Edebimle içtim
Huyuna gittim
Ve sustum...
Geceden daha geceyim
Ben...

Bekir Mutlu Gökçesu

Suzinak

duvarlarında gizi
titrek ışığı gözlerimin
perdelerinde harfler gelişigüzel
resitali kederli hecelerini...
bir dize kalmış, devrik
bilmem hangi akşamdan masada
içimde bir his yok, biliyorum
beklemiyorsun beni yan odada
son şarkı olmalı bu suzinak
kimim, kimsem, kimsesizliğim?
derinden ve karışır rutubet kokusuna...
iki gözüm, epeyce hüzün, yüzüm
burada işte yanar yüzüm
hasret, yine hasret dokunuşuna...
ne kış geçmiş, ne bahar gelmiş
zaman uğramamış sanki buraya
vazoda karanfiller kurumuş
guguklu saat de durmuş
hayret ellerin sıcacık hala...

duvarlarında gizi
titrek ışığı gözlerimin
bırakın eşyaları çocuklar hadi gidin
fakruzaruretim, devrisaadetim bu ev benim

...taşınmaktan vazgeçtim...

Bekir Mutlu Gökçesu

Sükünet

Bence
Kuş sesleri hayalinde
Yürüyordu kervanlar
Ki kuştan mana
Uçmaktan değil
Çekilen yükten
Kaçmaktan hiç değil
Suya hasretlik
Çektiklerindendi
Mübareklerin...
Keza
Özgürlüğe tutkundu
Kalemler
Ki özgürlükten mana
Vuruşmak değil
Yengi hiç değil
Kişiyeye özeldi keyfiyet
Ve dahi hassasiyet...
Bence
Aşka, dosta teslimiyet
İyi ve güzeli
Arayıştan ibaretti
Sükünet...

Bekir Mutlu Gökçesu

Şair Oldum

Mevsimleri geçip geldim sana
Yılları, yolları koşup
Kendimden kaçıp geldim sana
Sende tattıklarımı
Bana yaşattıklarını
Alıp geldim sana
Kimi beni benden ettin
Çoğu beni bana verdin
Tebessümlerinde dindi rüzgarlarım
Bakışında parladı yangınlarım
Ben senle yeniden doğdum
Seni severken yeniden yoğruldu
Galiba ben senle tıpkı ben oldum
Şiirsi fakat şiirsiz zamanlarım vardı
Şiire zamanlarım çok dardı
Sen bende şiir
Ben senle şair oldum

Bekir Mutlu Gökçesu

Şair, Şiir Gezerken Bugün

Bugün çalışırken masamda
Geldiler bana dalga, dalga
Baktım hava da nefis dışarıda
Cismi cemalimi bırakıp odamda
Süzüldü ruhum pencereden
Mahveden havaların peşi sıra
Uçtum gittim şairin İstanbul'una
Okudum şiiri, sordum şairi
O şehri İstanbul ki ağlıyor idi
Billur gibi gözyaşları maviydi
Mavi maviyi çekti
Aklımdan usta geçti
Hemen iki şiirlik mesafedeydi
Vardım hasretimle mahpushaneye
Görüş günü değil dediler
İki satır mektup yazıp, bıraktım
Kendisine vereceklerini söylediler
Okudum durdum şiirlerini, masmaviydiler
Dolaşacaktım daha şiir, şiir
Gezecektim şair, şair, kapı, kapı
Tekmelendi, zorlandı benim kapı
Bir de baktım alacaklılar gelmişler
Barut gibi çok öfkeliydiler
Para yok, şiir var dedim
Okudum durdum onlara şiirler
Vallahi güle, oynaya gittiler

Bekir Mutlu Gökçesu

Şaşı Bende İklim, Mevsim

Bakma
Böyle sakin duruşuma
Aldanma suskunluğuma
Sanma ki bu benim
Bir ben bilirim
Patladı patlayacak
Ruhuma dar gelir içim
Taştı taşacak nehirlerim
Bağrış, çığrış, kanat, kanat
Uçtu uçacak yüreğim
Çatır, çatır çatlayacak
Zamansız tomurcuklarım
Çiçek, çiçek açacağım
Don vurmaz da kalırsam kışa
Bu gidişle hevenk, hevenk
Meyve de olacağım
Vakti zaman güz bilirim
Vallahi güze inattan değil bu halim
Şaşı bende iklim, mevsim

Bekir Mutlu Gökçesu

Şehri Şahane

Henüz duyulmamışken bir vapur düdüğü
Ve hiçbir martı takılmamışken daha peşine
Erkenden uyandı bir güzel genç kız
İmgeleriyle tarihler evvelinden
Babaannesinin düşlerine...
Yüzünü yıkadı, saçlarını ıslattı
Okşadı asırlık sandığın oymalarını
BİRER BİRER AÇIP kokladı eski zamanları
Özenle kapatılmış satenden bohçaları
Ve buldu sonunda aradığını
Bir kasnakta yarım kalmış aşkı
Motifleri gibi kanaviçenin;

İ ki yakası bir araya gelmedik
S ırları surları kadar uzak sulara
T ut ki denizsin akşamdan sabaha
A şık nedir bilir misin deniz olmayla?
N asıl bir şehri şahanesin ki sen en gözdesin?
B ilemezsin elbet ermez aklın başka aşklara
U fkunda ne güneşler batır, kavuşmak yok coğrafyanda
L akin aşkın ta kendisisin sen farkında olmasan da...

Penceresini açıp kız şöyle bir baktı şehre
Gözünü aldı bir balığın pulu güneşten önce
Balığın ise hopladı yüreği kızı görünce
Ayluların şadırvanlarından su içiyordu kuşlar
Üç beş sabırsız güvercin havalandı ilkin
Ve uyandı İstanbul her yerinden ezan seslerine
Rahatladı ve esnedi ulu çınarlar fısıldaştılar sevinçle
Bütün kuşlar kanatlarıverdiler pırrrrrrr diye özgürce....

Bekir Mutlu Gökçesu

Şiir

Şiir...

(De ki bu bir şiir
Veya çok sinir
Şiir falan değil
Say ki içi ben de gizli
Say ki içi sende saklı
Ne farkeder
Hissettiğindir şiir
Ben yazdım oldu
Adı şiir
Kendi şiir
Kim bu şiir değil
Diyebilir?)

Bekir Mutlu Gökçesu

Şiir Ağabey

Gelen şiir
Şiir Mim ağabey
Şiir galiba
Gelen şiir
Her saat
Çalan kapımızı
Alan aklımızı...
Canını mı çıkarırım
Yahut gözüne mi çakarım
Artık bilinmez
Ne yazsak
Kabulüm der
Sağ olasıca
Canım şiir...
Ya da
Mutlu'nun dediği gibi
Ne gelen var, ne giden
Gelen de biz, giden de
Hepsi içimizde aslında
Koca yol dururken
İğne deliğinden geçende
Biz aslında...
Neticede şiir sizlersiniz bence
Çok mutlu oluyorum
Şiir görmüş kadar
Şizi görünce...

Bekir Mutlu Gökçesu

Şiir Aklımca

Yazısı aşkın
Alnımın...
İçime işledi
Keder kıvamı
Bakışlarının...
Kızma sakın
Suçu yok
Aynaların...
Sen ki adısın
Sevdanın ve baharın
Ben de hala
Çilek kokar yanağın...
Kalmadıysa takadın
El ayak çekilince
Medet ya şiir der
Düşerim yollara
Şu yarım aklımla
Alıp getiririm
İstanbul'unu sana
Bir şiirlikte olsa...
Çaldığım yılların
Hesabını öderim
Sabaha...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ŗiir Gözlerin

Yazgısı yüreğimi dağlar aşkın
Szcklerine soyunur
Çırılçıplak gözlerim
tanmam ağlamaktan...
Ya ellerim
Ellerim dokunur kırıklarına
Hecelerinin...
Kanamaz biliyormusun
Usanmam okşamaktan
Harfiyen seni
Umudu eker yüreğime
Ağlasa bile
Ŗiir gözlerin...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ŗir Kime?

Ŗirim - Sana
Ŗiirsin - Bana
Ŗiir - Kime?
Ŗiiriz - Size
Ŗiirsiniz - Bize
Ŗiirler - Hepimize

Bekir Mutlu Gökçesu

Şiir Tutulması

Daraldım
Şu geniş zamanlarda
Sabit bakışlarımın
Dar açılarında...
Gecelerin ortasında
Yanıyor tenim
Mevsimsizim
Donuk hislerim...
Bir yıldız ki, en parlak
Her gece peşinde
Gözlerim tutsak...
Gelir girer aramıza
Şiirlerimle
Beni onlardan kopararak...
Kayar gider üstelik
Sorgusuz sualsiz
Beni benden çalarak
Beni ifadesiz
Beni şiirsiz
Ve beni çok sensiz
Bırakarak...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ŗiircik

Yuvarlanırken
Sarıp suskunluğu
Bir zırh gibi bedenime
Ağlamıştım bazı kendi kendime...
Ne zaman bıraksam ellerimi
Hep bir Ŗiircik oldu
Tutun diyen ipime...
Nasıl inkar ederim?
Bir dizeyi, bir heceyi
Tek bir harfi bile...
Olura yiterim diye
Korktu bir Ŗiircik
Çırpındı hep yüreğimde...

Bekir Mutlu Gökęesu

Şiirimsi

Ne yapardım sensiz?
Güneş çekilince
Kuşlar çekilince
El ayak çekilince
Böyle sessiz ve kimsesiz...
Kime dökerdim içimi?
Kim tutardı ellerimi?
Ekmekle su gibi
Paylaştık kağıtla kalemi
Ne bir aşk, ne bir sevgili
Özgürlüğün böylesi
Yok senden gayrisinde esamisi
Oysa sen çoktan aşmıştın
Benim tüm suallerimi
Bu yüzden sen şiirdin
Hislerimin en doğru ifadesi
Bense yanıp sönen ateş böceği misali
Bir şiirimsi...

Bekir Mutlu Gökçesu

Şiirin Adı Veda

Yunarken seni çukurlarında gözlerimin
Uzaklarda ırmaklarına soyunuyordun
Düşerken doruklarından özlemimin
Kıyamazdım sana yine
En masum halini işledim hep yüreğime...
İçimde bir şiir üşürdü seni düşününce
Sensiz bir anım da yoktu ki zaten
Vazgeçemediğimdin, veda ne kelime?
Gün ışığına hasret ve müebbet
Bir şiirdi kaderi neticede...

Yanılmışım...
Uçup gitti güvercinim göklere
Ama özgürlük çok yakıştı şiire...

Bekir Mutlu Gökçesu

Şiirlerce...

Seni yazayım
Beni yaz
Beraber yazalım
SENİ diye başla
SEVIYORUM diyeyim
SANA yazayım
AŞIGIM diye devam et
SENSİZ de
OLAMIYORUM diye bitireyim...
Bana seni yaz
Sana beni yazayım
Sarılalım, yaşayalım
Şiirlerce
Kalalım öylece...

Bekir Mutlu Gökçesu

Şiirlerimiz Olsun

Zaman ölüm fermanını yazarken geçmişin
Daima koşmaya çalıştık güzelliklere
Ve sadece kendi güzelliğimiz ölçüsünde
Kucak açtı güzellikler bize
Yaşamımıza sığan her an
Gitgide uzaklaştıkça
Ardına bakmaksızın koşan zamandan
Hafızalar yorulsa da, silinmez
Sazlar, güzel sözler
Hoş gülüşler, mutlu yüzler
Muhabbetler, tebessümler
Silinmez, tortusu, hazzı kalır
Şiirleşirse hele zamanlar, yaşananlar
Uçmaz, kaçmaz geriye yazı kalır
Şiir güçlüdür, meydan okur zamana
Duygular şiirle akar, yol alır sonsuza
Varsın zaman acımasız olsun
Geçmişe çizik ata ata
Varsın zaman geleceğe koşsun
Yeterki şiirlerimiz olsun

(Sararmış Sayfalardan)

Bekir Mutlu Gökçesu

Şiirsi Sevdim

Coşkunu sevdim
İçtenliğini, doğallığını
Düşlerini sevdim
Hislerim hislerini
Ellerim ellerini
Ben senin sıcaklığını sevdim
Sana çağlayışımı
Bende şiir oluşunu
Geceme doluşunu
Sevdim
Hayalinin bana dokunuşunu
Yüreğimi tutuşunu
Ben seni şiirsi sevdim

Bekir Mutlu Gökçesu

Şimdi Ben

Şimdi ben
Yürüyorum seninle
Bitmeyen bir gökyüzü
Üzerimizde...
Doyuyorum
Şimdi ben yürümeye
Bitmeyen bir düzlükte
Seninle...
Ne sevişmek geçiyor
Aklımdan
Ne korkmak
Yol biterse diye...
Şimdi ben
Şeni bulmuşken
Düşümde
İnadına sensizliğe
Yürümek istiyorum
Sadece...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ŗu Fotoğraflara Bakıyorum da...

Ne güzel insanlarmış
Siyah, beyaz zamanlarda
Bin yıldız pırıltısı taşmış da
Gözlerden
Bin tebessüm sığmış
Adeta dudaklara...
Özenli saçlar
En güzel giysileriyle
Ne de güzel gülmüşler
Hayata
İnsan olmanın tadında...
Mutlu oluyorum, ruh buluyorum
Siyah, beyaz zamanların
Gencecik insanların
Ŗu fotoğraflara bakıyorum da...
Eller, yüzler öpesim
Kahve içesim geliyor
Bir sevinç kaplıyor içimi
Çocukluğumdan kalma
Bayram sabahları tadında...

Bekir Mutlu Gökçesu

Şu Su Sesi Var Ya

Hazırım uçmaya akşamlarına
An meselesi dokunmam sanki
Göz kapaklarına
Şu su sesi var ya
Bakışın gelir aklıma
Ve teması ellerinin suya
Akar içim akar avuçlarına...
Ayaklarımda ıslaklık hissi çimenlerin
Yürümek isterim altından fıskiyelerin
Sırılsıklam olana dek...
Sonra koşmak deniz kokusuna
Ve fırlatmak isterim kendimi
Duru bir denizin ortasına...

...
Şu su sesi var ya
Bakışın gelir aklıma
Ve teması ellerinin suya...

Bekir Mutlu Gökçesu

Tabi

Değil tabi
Kaçırarak senden gözlerimi
Bakmamak değil tabi...
Bilmemen özlediğimi
Özlememek değil tabi...
Saklamak ellerimi
İstememek değil ellerini...
Az geri durmak
Önemsiz olayım diye değil
Değil tabi...
Sen boş ver dediğime bakma
Boş vermeyeceğini
Bildiğimden tabi...

Bekir Mutlu Gökçesu

Tarafımdan

Tam kırk yılda
Öğrendim sandığım
Ey pek mühim adamlık
İyisin, hoşsun, güzelsin de
Yoruyorsun
Elimi yakıyorsun bu gece
Sanki kandırıldım
Avutuldum, unutuldum
Ve hatta uyutuldum
Tarafımdan
Zerre kadar bir ayrıntıyken
Şu koskoca dünyada
Şaşakalmış bakarken olanlara
Sus, gül, okşa, öp, sar
Tart, düşün, çöz, dengele
Çalış, çabala, koş, tut, yakala
Ben neymişim ya!
Ne kadar da abartıldım
Ne kadar da yanıltıldım
Tarafımdan
Nerdeyse istifa edeceğim
Bu adamlıktan

Bekir Mutlu Gökçesu

Taşlar

Ve yorgundu adam
Titiz işçiliğinden...
Dönüp şöyle bir baktı
Ne kadar da uzaklaşmıştı
Başladığı yerden...

Nasıl da taşımıştı sebatla
Nasıl da dizmişti
İyi niyet taşlarını
Birer, birer aşkla...
Her taş biraz o adamdı
O adam biraz her taşı
Hepsinin bir hikayesi vardı...

Pişman değildi adam asla
Hoyrata taş dayanmaz
Uysala ayak, baş dayanmaz
Misali yorgundu sadece...

Örüp öreceğim
Görüp göreceğim bu işte
Dedi adam
Dönüp gitmeden önce
Tekrar şöyle bir baktı
Elindeki taşları oracığa bıraktı...

Bekir Mutlu Gökçesu

Tebessümle

Ben
Debisi artan taşkınlarla
Taşarken sana içimde
Gecelerce
Sevip, okşadın saçlarımı
Ruhumu ve çocuk bakışlarımı
Sen saatlerce...

Ben baş başayken aynada
Puslu suretimle
Ve patlarken volkanlar içimde
Sardın beni sen
Hiç bitmeyen özleminle...

Ben
Mahkum edecekken kendimi
Yüreksiz sensizliğime
Ve hibe edecekken şiirlerimi
Sana dair geceye
Usulca fısıldadın
Bu gece bana şiir yok mu?
Diye
Güldürdün beni yine
Güzel sabahlara
Böyle hep tebessümle...

Bekir Mutlu Gökçesu

Tebessümlerle

Yüreğimiz yanık
Gözlerimiz dolu, dolu
Çevirmekteyiz son sayfasını
İnsanlığın acılarıyla
Kapatıyoruz yine bir yılı...
Yitenlerin uçup gidişi
Ve kalanların
Yitmemeye devinişi...
İşte gündem, işte hayat
Şu dünyada
Kalp kırmaya değer mi?
İnsanız işte neticede
Umut bitmez heybemizde
Karşılıyoruz yine bir yılı
Tebessümlerle...

Bekir Mutlu Gökçesu

Tecessüs

Herkes birbirine sordu
Kimdi?
Yok muydu kimi kimsesi?
Neyin nesiydi?
Filanca bankada
Mutemetmiş dedi biri
Bilemediler gerisini
İfadesizdi, sevgisizdi
Zamansızdı belki
Kim bilir?
İçine kapanıktı ya da
Artık bilinmez
Fakat tuhaf biriydi
Para saymaktan
Belki de
Hayattan muaf biriydi
Bir gün çekip gitti
Tayini çıkmış dedi biri
Yine bilemediler gerisini...
Hemen buldular yenisini...

Bekir Mutlu Gökçesu

Tek Bir Tebessüm İŖte

Zaman, zaman
Düşünürüm
Onca yaşananndan
Sonra bugün
Nedir?
Bize artakalan
Tek bir tebessüm işte
Gözünü kapamadan...
Razıyım yaşamaya
Seninle yeni baştan...

Bekir Mutlu Gökçesu

Tek Gerçek

Ah bizler
İlahi bizler
Çok yaşayalım emi?
Ama bu bir döngü
Hoş tutalım gönülleri...

Özlüyordu
Bekliyordu
Bizi dünya
Boşaldık
Bulutlarca
Akıştık
Irmaklarca
Karıştık
Dünyaya
Can bulduk
Çoğaldık
Paylaştık
Can olduk
Yarıştık
Savaşttık
Candan olduk
Dayandık
Barışttık
Sonunda
Aışttık
Yaşamaya
Hayat olduk
Bizatihi...
Gördük ki
Mutluluklar izafi
Ve dönerken
Geldiğimiz bulutlara
Anladık ki
Tek gerçek
SEVGİ...

Bekir Mutlu Gökçesu

Tekil(ler)

Her gece bu geceydi aslında
İzafi zamanlarda katlandı yalnızlıklar
Ki en kalabalık haliydi bir tekilin
Yalnızlık da yoktu aslında...

Geceyi ve zamanı yutan
Dipsiz kuyudan aynalarımızda
Çoğaltanıydık birbir(ler) imizin
İçimizden biri/leri hep yoktu aslında...

Her gece böyle bir geceydi
Ya yağmur yağar ya ben ağlardım
Ya bir şiir düşerdi tutardım ellerinden
Ya bir düş vurulurdu öperdim gözlerinden...
Bir yıldız mutlaka kayardı her seferinde
Ben uyumadan önce...

İzafi zamanların aldatılanı, azalanlarıydık sözde
Oysa biliyor, hissediyordum çığ gibi çoğaldığımızı
Tanış yüreklerce...

Bekir Mutlu Gökçesu

Tolerans

Sevmişse
Bir insan yüreği
Söylemişse dili
Ve yazmışsa eli
Kabulümdür
Tartışmam
Ne aşkı
Ne de şiiri...

Bekir Mutlu Gökçesu

Tren

Hepimiz biliyoruz
Bilmezden geliyoruz
Doğruyu, eğriyi
Hepimiz biliyoruz
Çığlık çığlığa bir trende
Hayatın feryatlarına
Şağır olmuş kulaklarımız
İnsan, hayvan, ağaç, ...
Belli belirsiz geçtiklerimiz
İstesek bile göremiyoruz
Binmiş bulunduk bir kere
İneceğiz inemiyoruz

Bekir Mutlu Gökçesu

Tut Ellerimden

Aşkı anlat bana
Fısılda şarkısını
Hecelet, öğret...
Tut ellerimden
Götür beni diyarına
Bakışlarım sabit
Baktığımı görmem
Fikrim sabit
Düşündüğümü anlamam
Unuttum ben seni düşünmekten
Götür beni diyarına
Hadi tut ellerimden...

Bekir Mutlu Gökçesu

Tutan mı Var Kardeşim?

Kızsan, kızsan
Ne kadar kızarsın?
Dedi parladı
Hırçın, başıboş bir al at

Coşsan, coşsan
Ne kadar coşarsın?
Benden demi fazla suyun?
Diye haber yolladı Fırat

Olsan, olsan
Ne kadar olabilirsin?
Elin ermez, dilin varmaz ateşe
Deyip gülümsedi kainat...

Bir an boş geldi hayat
Söz birliği edilmişçesine şu alemde
Yüzümüze vurulur biçareliğimiz
Sanki her an, her saat...

Sen misin tutmaz mı deli damarım
(E tutar, tutan mı var kardeşim...)
Al atı çayırdaki yakalarım
(E yakalamam mı iki dudağımın arasında...)
Bindiğim gibi üstüne
(Binerim hiç dinlemem valla...)
Doğruca inerim akarsuyun düzüne
(İnerim şiir bu ya...)
Sessiz sedasız akar Fırat başı önünde
Titrer korkudan beni görünce...
At zaten hiç bakamaz gözüme
Bir de ateş yakarım ellerim içinde
Başlarım beklemeye kainat gelsin diye
İner gece alelacele saklanır alem eteğine
Oldu olacak bir de nara atarım yürüsün namım
Boş oviden yankımın peşince...
Tabii gelen de yok, giden de
Ne kahraman adamımdır ben kimse bilmez
Kendimce...

Bir kalem vardı elimde
(Ki çok tehlikelidir kalem deyip geçme
Bir ucunda gül açar, diğer ucu ateş saçar
Dileyen dilediği yerden tutar
Neyse ki akıl var, izan var...)
Bir kalem vardı elimde
Dünyayı küçülten beynimde
Salıverdim bende yüreğimi elleme...

Bekir Mutlu Gökçesu

Tutsağım

Uzağım
Ne kadar gerçek varsa
Hepsine uzağım
Çıplak bir gecenin koynunda
Tutsağım
Bağlanmış elim, kolum
Susturulmuş dilim
Görülürse iyi halim
Belki sabaha salıverilirim

Bekir Mutlu Gökçesu

Tutsak Gemiler

Sessizim
Çünkü sensizim
Uykusuz geceler boyu
Yalnızlığımın limanlarında
Denizsizim
Ve tutsak gemilerim
Çaresizim
Bu gece zor
Hasretin çöktü içime
Korkular çekti beni içine
Zaman durdu
Aşkım yoruldu mu ne?

Bekir Mutlu Gökçesu

Tutunabilmek

Kırılma noktalarından ferinin
Daha sıkı bağlandıkça hayata
Bir inat, bir murat uğruna
Candan can yürümez mi ışığa?
Gözlerini kapadığın an meselesi
Değil midir kaybetmek?
Mesela vurulmak, dahası yitmek...
Ya sevmek?
Bir ömür boyu sevmek
Günün aydın, gözün aydın yürümek
Aşkla sarılmak değil midir?
Yaşama ilmek, ilmek...
Ve yaşamaktan
Ve çabalamaktan mana
Dokunulması bir kilimde
Özgün bir desende
Rengarenk ve çan cana
Tutunabilmek uğruna
Değil midir?

Bekir Mutlu Gökçesu

Tutundum Sana

Gözlerin
Gözlerin geldi aklıma
Atlayıp sevda kayığıma
Gecenin kara sularında
Bata, çığa açıldım sana
Ruhumda fırtına, ben alabora
Tek bir yıldız vardı semada
Kement atıp tırmandım
Tutundum sana

Bekir Mutlu Gökçesu

Tuz neredeler?

bu Şirin içinden geçen yol
ilerimizden de yani
birbirimize çıkmıyor bir t¸rl¸...

...
Şehrin sosyetik bir mekanında
aklımda sen yanımda birileri
tebess¸me kurulu y¸zler
atal bıçak sesleri, oğle yemeği
selamlaŐıyoruz, filanca beyler
yan masada birkaç g¸zel
içlerinden biri daha işveli, esmer
g¸z g¸ze geldik, tuz neredeler?

...
mahkum ettim seni
beni sevmeye
oldu bir kere diyorum
oldu bir kere...
bahçede g¸ller var birbirinden g¸zel
g¸ller de patlar, fısıldıyorum içimden
g¸ller de patlar işte
isyan gibi d¸nyaya
aymaz insan
varsa yoksa ihtiras
yalan dolan
ne kadar kederliyim anlatamam...

...
ne g¸zel sevdik biz oysa
sonra neden delirdim bilmiyorum?
ayrılığa kurulduysa saatler
zaman çok yakın
diyorsun ki ben çok yalnızım
hala mı akıllanmadın sen kızım?

...
yan masadan g¸l¸Őmeler
g¸z g¸ze geliyoruz, hesap istemeler...

...
bittimi diyorsun Şimdi?
y¸r¸seydik biraz
mor konfetilerine basmadan ağaçların
y¸r¸seydik biraz
bu Şirin içinden geçen yolu
ilerimizden de yani
sussak da olurdu hani...

...
neyse...
m¸mk¸n değil seni anlamam
ne kadar kederliyim anlatamam...

Bekir Mutlu G¸kesu

Tükenir Yağmurlar da...

Bir deli rüzgar esmez bazen
Tükenir yağmurlar da...
Gece susar, sen susarsın
Bir yaprak kıpırdamaz kimi
Tek bir köpek bile havlamaz
Yorgun düşer koca şehir
Tüm ışıklarını açık bırakıp
Yığılıverir sanki kucağına...
İş başa düşer aşkım
Sabah da sabah iş başa
Birer birer söndür ışıkları
Şimdi işin yoksa...

Bekir Mutlu Gökçesu

U/mutluluk

Hadi bir iyilik yap da
Bana acıma sakın ha
Çoluk çocuk mutluyuz burada
Şu perdesiz pencere var ya
Oradadır en güzel geceler
Yattığın yerden yıldızlara bakınca
Yoksulluk mu kalır?
Radyodaki şarkılar şarkıya
Uykular uykuya benzer
Soğan, ekmek bir tasta çorba
Karnımız doyup da uyuyunca
Yoksulluk mu kalır?
Çoğunlukla bulunmaz ama
Ölunca da zeytinin en zeytini
Peynirin en peyniri kahvaltıda
Ya da çaya kuru ekmek
Ne varsa artık şansımıza
Şu gördüğün kapı var ya
Umuda açılır her sabah
Hem de en umutlu umutlara
O kapıdan çıkınca
Yoksulluk mu kalır?

Bekir Mutlu Gökçesu

Umut

her Şey başka bir Şey aslında...
doğru ama
başka bir Şeyler arandıkça
başlıyor paranoya...
denizi hapsetmek bir tabloya
ne kolay...
ya gökyüzü bu kadar mı?
yok mu daha?
yoğrulmak içinde
doğrulmak içinde
ne güzel bir tat
fasittir ama basittir
içten yaşanırsa bir hayat...
çukurlarına kaçmış yorgun
ve kederli gözlerimin ardındaki
umudu çizebilir misin üstat?

Bekir Mutlu Gökçesu

Umut Biter mi?

İçim sıkılınca
Sarıveriyorum kendimi
Sıkı sıkıya umutlarıma
Umutlar pembemsi, şekerli
Yumuşacık pamuk helva gibi
Her şekle giriyor avuçlarımda
Çocuk gibi oluyorum
Tadı kalıyor damağımda
Eriyip gitse de
Sapı da kalsa eninde sonunda
Olsun ne çıkar
Umut biter mi?
Bizim köşe başında
Horoz şeker, elma şeker
Paşa gönlüm ne çeker
Kağıt helva, pamuk helva
Gidiyorum hemen almaya

Bekir Mutlu Gökçesu

Umutlandım

Cumbalı evler
Daracık sokaklarında
Her yaştan hayaller
Kimi yeni açmış
Kimi solmuş, kurumuş
Pencerelerdeki saksılarda
Ve denize çıkmakta
Her sokak eninde sonunda
Yürüdüm, yürüdüm
Tazecik bayram sabahlarında
Soluklandım, kendimi buldum
Havasında, kokusunda
Simidimi paylaştım martılarla
Buğulu kara gözlerinden
Feyiz aldım zeytin ağaçlarının
Tebessümler getirdim
Dallarından gülen ayvanın
Sarıldım, sarmalandım
Umutlandım Marmara'da
Bir sahil kasabasında

Bekir Mutlu Gökçesu

Unutacağım

Kırgınım sana
Bakma öyle yüzüme
Değil aslında
Elimde değil...
Faili meçhul bir aşkın zindanlarında
Hurafeler büyötmekteyim
Bilmem kimden olma!
Değil aslında, bu ben değilim...
Az kaldı mahpusluk az kaldı neyse ki
Kıracağım parmaklıklarını ruhumun
Müebbet sensizliğim başlayacak
Esaretim olacak belki, olsun, eli kulağında...
Unutacağım seni
Hiç benim olmadığın kadar unutacağım
Kırgınım sana...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ustam

Ŗunca zaman
Bunca yaşanan
Diyorsun ustam...
Görüyorum ki
Suskudur layığın
Ve dudağına en yaraşan...
Ben de bu heyecan
Sen durağan...
Gülüyor ve hep susuyorsan
Var var senin bir bildiğin
Var ustam...
Hani diyorum ki
Azcık anlatsan...

Bekir Mutlu Gökçesu

Uyandım Bir Buse Tadında

Bir adam
Yüksekçe bir yerden
Bakıyordu dün gece
Benmişim...
Şıkır, şıkır deniz
Geldi, usulca uzandı
Sağ yanımdan düşüme
Sonra bir kadın
Yalınayak, ışıltılı
Mehtap vurmıştu
Seçemediğim yüzüne
Senmişsin...
Saçlarında gece yıldızlar içinde
Okşarcasına suları
Yürüdün sessizce
Pırıltıları ve yıldızları denizin
Uçuşan eteklerinde...
Sen sergüzeşt, mamur
Ben mest, mahmur, kalakalmışım
Bir serabın yumuşacık çizgilerinde
Güneş vurmuş yüzüme
Uyandım
Bir bakış, bir buse tadında
Tarifi imkansız hislerle...

Bekir Mutlu Gökçesu

Üç Arkadaş

Buluştuk
Eskisi gibi
Oturduk baş başa
Küçük bir masada...
Ben, senin karşında
Sen, benim karşımda
O, yanımızda...
Biz, hepimiz
Siz, ikiniz
Herkes burada
Onlar nerede?

Yürekler genişti ama
Küçüktü masa
Üçümüz anca sığdık
Bir yaşama...

Ne iyi ettik de buluştuk
Eski günlerdeki gibi
Verdik kafa kafaya
Zaten kaç kişi vardık?
Kaç kişi kaldık ki
Şunun şurasında...
Şahi ne oldu onlara?

Bekir Mutlu Gökçesu

Üçüncü perdeden devam

üçüncü perdesinden
bir gökyüzü kaldı yaşamın
herkesin aklında
masmavi ve olabildiğince...
tüm vedaları aşkların
düşleri, umutları insanın
minicik bir tebessümü
dügümlerken dudaklara
kederlerin ve acıların tamamı
kurudu göz pınarlarında
ki hasretti gülmeye insan
güldü, yine güldü unuttukça...
kocaman yaşamlar ki
göz yaşı ve tebessüm kadar yakın
ve bir o kadar imkansızken
unutuldu, her şey unutuldu zamanla...
unutulan hiçbir şey yoktu aslında
kırk yalan vardı insanın çakılı aklına
kırk yolu vardı kalmanın hayatta
...yazıklar olsun...
ne kadar çok yürek tüketildi
bir o kadar umut...
sıcacık duygular...
gizeminde yitti suskunun
çoğu aşklar ve heyecanlar...
hasılı hayat; kendisi zulüm anası zalim
üçüncü perdeden devam
bir gökyüzü, masmavi olabildiğince
bir kaç ukdedir hepi topu kalan içlerimizde
riya da bitti, daha ne olsun, bitti bitmesine
fakat tükendi ömür, vakit dar
dar ziyadesiyle...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ümitçi

Üşümüş simitleri tablasında
Düşlerinin alazı vurmuş yanaklarına
Bir, ki, üç... kaç satacak satsa satsa
Yatakta ölmek vardı şu sabah ayazında...
Kar var, zor var, işler de kesat anasını satayım ama
Serde gençlik, tablada simit var, ümit çok hala...

Bekir Mutlu Gökçesu

Üşüyen Çocuk

Hani takıldım ya
O üşüyen çocuğum hani
Hani biçerim ya
Kendimden 1,5 metre
Üstüne gocuğum ya hani
Çırılçıplak gezmem mi?
Yakmam mı ben bu şehri?

Bekir Mutlu Gökçesu

Üzme Beni

Söyleme böyle
Üzme beni
Yaşa sen
Özgürlüğünce
Çok yaşa
Şiirlerce
Bitmezsin
Eminim
Ama
Sen öyle hissedince
Ne olur
Kaç bana
Var gücünle...

Bekir Mutlu Gökçesu

Üzülme Uslu Gönüm

Üzülme uslu gönüm
Üzülme
Gelip geçer hüsrân
Yeterse ömür
Döner devran
Daha ol gönüm
Sus, daha sus
Eyleme figan
Diyen desin
Sen dinle
Yakışmaz bize feveran

Bekir Mutlu Gökçesu

Varım

Varım
Seviyorum
Varım
Özlüyorum
Varım
Hissediyorum
Varım
Mutluyum

...
Varım
Her şeye varım
Seninle

Bekir Mutlu Gökçesu

Varız

Çok durdum
Dedi adam
Dura, dura duruldum
Gayri dağlar dursun
Toprak dursun
Taş dursun yerinde
Durabiliyorsa
Vurulanla vuruldum
Yitmedim amma
Yaram derinde
Suskundum
Susmaktan yoruldum
Gayri vuran sussun
Biz yoğrulduk
Gayri duran koşsun
Doğrulduk
Varız bundan böyle
Akacağız dedi adam
Akacağız dilediğimizce...

Her zamanki gibi
Söylendi kimileri
Bir ağızdan koro halinde
Fakat kararlıydı adam
Bu sefer aldırmadı
Adam sendelere...

Bekir Mutlu Gökçesu

Varlar Yoklar...

Selam var
Sevgi var
Aşk var
Hava sıcak
Susuyorum
Hararet var
Özlem var
Uykum var
Şiir yok
Mahsuru var mı?

Bekir Mutlu Gökçesu

Varsın Zor Olsun Unutmak Seni

Kendimi alıştırmalıyım sensizliğe
 Önce gözlerini unutmalıyım
 O güzel gözlerindeki pırıltıları
 Sonra sıcaklığını, kokunu, o bahar kokunu
 Unutmalıyım sendeki tüm güzellikleri
 Varsın zor olsun seni unutmak
 Ne yazar, unutmalıyım bir kere
 Bakmamalıyım sana benzer bir yüze
 Gözüm değmemeli seninki gibi bir göze
 Duymamalıyım senden gelecek sesi de
 Unutmalıyım, unutmalıyım işte
 Sadece veda etmek istiyorum sana
 Ne olur girme artık rüyalarım
 Varsın zor olsun unutmak seni
 Kıyamadım yırtmaya, al resmini

(Saramış Sayfalardan)

Bekir Mutlu Gökçesu

Vazo

eski bir vazonun
kesme taşlarından
tavana ve duvarlara
akseden ışıltılı şekiller
sihirli bir rüya gibi
gözümün önünden
gelip geçiverdiler...
ummadığım bir anda
beni çok mutlu ettiler...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ve ıplaktı Ayakların...

Uyak seslerine uyandım dün gece...
Dudaklarında lirik fısıltısı
Eteklerinde pr telaşı aşkın
Bana geldin ve çıplaktı ayakların...

Sımsıkı tuttun ellerimi
Sonra kapayıp gözlerimizi
Salıverdik birbirlerine yüreklerimizi...
Her dokunuşta patladı, yağdı tepemizden
Havai fişekleri ruhlarımızın
Uçmaya durdum dudağından
Omuzlarından...
Gözlerin gözlerim oldu
İçtim aşkı avuçlarından...

Uyak seslerine uyandım dün gece...
Bir kokun var bende, ah... o şiir bakışın...
Bakışın birde...
Bana geldin ve çıplaktı ayakların
Islak topraklara bastık seninle özgürce...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ve Merhaba...

Merhaba
Öncesi yok, sonrası hep sen
Seni, sana, sende, senin, seninle, senden
Kala, kala bir ben...

Mahpus ruhum
Duvar, duvar, demir, demir
Atamam seni içimden...
Beni, bana, bende, benim, benimle, benden
Kala, kala bir sen...

Gitmek mi oluyor bu şimdi?
Nasıl bir veda?
Ben ses etmem ama
Yüreğime anlatamayacağım bir nida, elveda...

Ş sonrası yok artık, öncesi hep sen
Öptüm..., öptüm sonsuz gözlerinden...

Ve merhaba...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ve Umutlarım Hala...

Her gün
Yataktan fırlayınca
Yıkanıp, taranıp
Dalarım sabahların koynuna
Bana bahşedilen hayata
En çapkın bakışımla...
Sonra
Birkaç insan yüzü görmeyim
Endişeler farklı da olsa
İnsan insana benzer
Bulurum kendimi
Toplarım hemen
Sevinci, hüznü, kederi
Başlarım yaşamaya...
Bir tren düdüğü duymayım
Bir kumru hüznü ilişmesin gözüme
Bir grup talebe coşkusu
Okkalı bir kahve tadında
Bir kaç dost kokusu
Ne bileyim herhangi bir şey işte
Yüreğime dokunan
Alıp götürürer beni uzaklara...
Çocukluğum, gençliğim
Hatıralar çağrışır ve umutlarım hala
Bu şehrin her köşe başında...
Hele bir de pusluysa hava
Gebeyse yağmura
Dizelerle oynaşır dilim çoğu
Fısıldarım, haykırırım bazen
İşe gidene kadar yol boyunca
Kimi uçar gider havaya...
Kimi çakılır kalır gün boyu
Aklıma...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ve...

Ve nokta
Gecesini tatmadığım
Şafaklara...
Şokağını arşınlamadığım
Adresini bilmediğim
Sapaklara...
Ve nokta
Bakışına, yanışıma, aşka...
Pişmanlık mı?
Hayır asla...
Yaşanmamış ne varsa
Ve nokta, nokta, nokta...

Bekir Mutlu Gökçesu

Veda

Kapısı gökyüzündedir
Ve
Düşlerin her köşesinde...
Ne kadar da mutlusundur
Tepedeki evde...

Fakat
Saati çoktan gelmiştir
Vedalaşmanın...
Sen geçtirdikçe
Hızlandırır zamanlar
Vuruşlarını
Bitap düşürene dek
Hayallerine...

Bir ateş gibi közler
Yüregini önce
Tırmanır, sarar
Aklını, fikrini
Bu yakan düşünce...
Çeker, koparır seni
Yerin kuvveti
Ruhundan
Gerçeklere...

İnmeye başlamışsındır
Artık merdivenlerini
Son kez birer, birer
İstemeye, istemeye...

Dönemezsin de...

Bekir Mutlu Gökçesu

Vefa

Ben dediğim
Ben değilim
Vallahi
Eğer
Sen olmasaydın
O gün
Bana
O deli yüreğinden
Yürekler vermeseydin
Burada
Bugün
Şu an
Ben olmazdım
Belki de inan
Ama bugün
Burada
Sen yoksun
Bu benim
İçime sinmiyor...

Bekir Mutlu Gökçesu

Veya Sanmak Yalnızca...

İçimizde kimseye şans tanımadığımızı uyanmak bir gün
Ve kendi hikayelerimizin en kahramanı olmaktan usanmak
Bazen daha fazlasına bile inanıp sonra da utanmak...

Çok şanslı ya da çok şanssız hissetmek mesela, sanmak veya yalnızca
Çok sevmek kendimizi, kızmak, küfretmek hatalarımıza kimi...
Mutluluğa yaklaştığımızı düşünmek yakalamak hatta kaç kere
Yahut kaçırmak ellerimizden bile bile...

Kimse görmeden bir gece içmek denizi bir nefeste
Ne bileyim sebepsiz sevinmek, tebessüm etmek kendi kendine
Gülmek hatta istem dışı, ve gülmek, gülmek mesela...

Yanı sıra hüznlerine yapışmak ruhlarımızın sıkı sıkıya
Derken elimizde olmadan ağlamak kimi
En kendiliğinden ve kimseye göstermeden
Eninde sonunda ağlamak, ağlamak, ağlamak gibi...

Yaşamak işte
Hissetmek defalarca ve ilk kez keşfediyormuş gibi her defasında
Ve sarılmak, sarılmak sarıldıkça, veya sanmak yalnızca...
Buna benzer şeyler, hepsi işte, yaşamak yani
Yazmaktan öte, her zaman resmedemediğimiz hani...

Bekir Mutlu Gökçesu

Vicdan

geldik yine kapına usta
söyle evlat diyorsun, söyle
gözlerime baksan, anlasan
yorgunum...
gece diyorsun gece
ruhunda gece
içinde hasret mevsimlerce
çocuksun kinsiz ve öfkesiz
kızamıyorum ki sana düşününce
ve ekliyorsun
hiç mi suçun yok sence?
dedin yine diyeceğini be usta
ne kadar da doğrusun ve acımasız
hep bir soru işareti bırakıyorsun aklıma
işine bak sen ihtiyacım yok aklına...

Bekir Mutlu Gökçesu

Vicdan Muhasebesi

Adam boyu dalgalarında
Yutulur sesler gecenin...
Derinleşir sessizlik
Kıyılarına vurmazdan önce
Uyutursun alemini...
Susmaz içinin sesi
Karşına oturtup
En kendi halini
Yalansız hani
Toplayıp, çıkarırsınız
Üçü, beşi
Ya tutar, ya tutmaz
Vicdan muhasebesi...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ya-lan-cı

senden nefret etmek istiyorum bu gece
ve ilan etmek herkese
ya-lan-cı
hepi topu üç hece
bu yeter ikimize de...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ya Babam Eve Gelmezse?

Ne güzel yağmur yağıyor
Gri bir günün üzerine
Direniyor gökyüzü mavide
Sanki eski zamanlardan alıntı
Çatılarda gümüşü bir parıltı
Zamanla kararıyor gitgide...
Minicik bir evin kocaman penceresinde
Hep çocukluğum gözümün önünde
Nedense böyle günlerde
Ve çocuksu kaygılarım
Ya babam eve gelmezse?

Bekir Mutlu Gökçesu

Ya da Bırak Akışına...

Bırakmak istiyorum kendimi
Olduğum gibi akışına...
Bir esinti kadar dahi yük olmaksızın
Havaya, suya, toprağa...
Hiç abartısız
Bırakmak istiyorum kendimi
Hatırlamaksızın aşkı en çok da sana...
Sıkıca tut beni avuçlarında
Ya da bırak akışına
Sırta kadem basayım seninle
Yüreğinin sıra dağlarında...

Bekir Mutlu Gökçesu

Ya Üşüyorsan?

Ayazdı sabah
Buğusu üstünde
Dudaklarını gördüğüm
En önce
Sen ısıtmaya çalışırken
Üşüyen ellerini...
Dudaklarında hissedince
Gözlerimi
Utanıp saklarcasına
Tuttun nefesini
Aynen benim gibi...
Ani buluştu bakışlarımız
Birbirimizden başka
Her şeye bakmak
İstiyorduk oysa
Kaçıramadık gözlerimizi
Unuttuk ikimizde
O an üşümeyi...
Bembeyazdı sabah
Tıpkı bu gece gibi
Oysa şimdi
Temmuz aylardan
Yanıyorum sana
Ya üşüyorsan?

Bekir Mutlu Gökçesu

Yağmur Ana Sana Bana

Yağmur ana
Birer yavru ağız
Misali tomurcuklar
Emiyorlar analarını
Kana, kana...

Yağmur sana
Benden üç damla
Biri yanağına
Bulansın kokuna
Biri dudağına
Gonca açsın bahara
Bakarken pencereden
Kaysın diğeri camda
Getirsin seni izi sıra
Kiraz ağacının altına...

Yağmur bana
Senden hatıra
Aşktan bihaber
Analarımız kokulu
Nisanlardan kalma
Aşk ötesi sevdalı
Çocuk bakışlarıyla
Gülerek koşardın
Yağmurlarla bana
Beklerken seni ben
Kiraz ağacının altında...

Bekir Mutlu Gökçesu

Yağmur Ellerin

Bir yağmur damlasında geliyorsun
Dudaklarıma bir buse veriyorsun
Usulca saçlarına dokunmak istiyorum
Parmak uçlarımdan kayıveriyorsun
Avucumun çukuruna saklıyorum seni
Bir damladan deniz oluveriyorsun
Seyrederken akıp giden hayalini
Damlalar getiriyor yine binlerce seni
Sağanak olup teslim alıyorsun beni
Dört bir yanıma hayalin sarıyor
Kimi ağaçların yapraklarında takılıyor
Sonra narince kayıveriyor boşluğa
Kimi saçlarımdan arasından şakaklarıma
Ben sırılsıklam, sen ıslık, ıslık, durusun
Ve olabildiğince coşkulu, sevgi dolusun
Aşk bu dolu dizgin göklerden boşanan
Yağmur ellerin beni sevip, okşayan

Bekir Mutlu Gökçesu

Yağmur Öncesi

Görebilir misin bilmem yüzümü
Karanlığındaım gecenin
Ten yok, dokunuş yok
Rüzgarın sesi tek yağmura yakaran...
Yiten telaşlarımın umursamazlığında
Yeni yetme bahar kıpırtıları bir de
Belli belirsiz ruhumu uyaran...

Zamanın kör kuyularında yutulmuş
Haykırışlarca sesi rüzgarın
Yok olmuşlara ağıt gibi...
Ten yok, dokunuş yok
Onca bahardan eser yok
Karanlığındaım gözlerimin
Yağmur öncesi...

Dönümü mevsimin
Bilmem kaçınıcı dönemeci ömrümün
İçime sinmiyor nedense bu bahar
Abartısız, yalansız, adil bir dünyaya
Koşmalıydık çocuklar...
Lakin çürüsem mahzenlerinde
Şu olmaz olası sessizliğimin
Yine de haykıracak yüreğim
Sevgi diye...
Bir yudum sevgi için
Yaşayacağım ölesiye...

Elimden başka bir şey gelmiyor...

Bekir Mutlu Gökçesu

Yağmurlarla Gel Bana

Yağmurlarla gel bana
Gözlerinde çocuksu ışıltılar
Saçlarında bahar kokusu
Haydi çık gel
Sevinçlerimi, ümitlerimi al
Gözlerinden süzülen
Tek bir damla ver bana

Bekir Mutlu Gökçesu

Yalınayak

Bazen diyorum
Çek, çek git buralardan
Her şeyini masanda bırak
Ve arkana bakmadan
Yalınayak

Bekir Mutlu Gökçesu

Yalnızlık

Süzülür eleğinden gökyüzünün yıldızlar
Bir şehir kurulur karşılarda her gece
İçinden bir çocuk meyleder düşünmeden şehre
Akrobatı arar, palyaçoğu sorar gözleri önce...

Işıklarca çoğalırken belirsizlikler gizlerde
Büyüyüverir çocuk bakmışsın sen olmuş ellerinde
Ve erimeye başlar mum misali günbegün sen de sen
Sensizliğin hızla karışırken koyu bir kimsesizliğe...

Bir gün aniden açılır gözlerin bilmem kaçınıcı sahnede
Ta ki o ışıkların bir parçası olduğunu hissettiğinde
Ne kadar çok tanınsan ve ne kadar çok tanısan bile
Kaderindir yalnızlık, değişmez, bu çadır tiyatrosunun herhangi bir yerinde...

Bekir Mutlu Gökçesu

Yapabilir miyim Acaba?

Bir el dokunur gibi oldu
Yaz dedi, gül dedi
Elde var bugün sev dedi
Bir ses dışımdan
Birkaç öpücük kondu yüzüme
Sanki bu sabah
Güneşin dudaklarından
Ve bahar olmam istendi benden
Tam da usanmışken...
Taze bir tohum kıpırtısı
Bir çarpıntıydı sonrası
Hissedebildiğim...
Sevince meyletti yüreğim
Gülmüşüm istemeden
Nasıl olur dedim yapamam ben...

Bekir Mutlu Gökçesu

Yapar mı yapar

Patladı sonunda
Ateş püskürdü
Hayalperestmişim
İlgisizmişim
Dahası
Yalancı şairmişim
Hep kendimi kandırmışmışım
Ona hiç şiir yazmamışmışım
Daha neler, neler...
Havalı, havalı düşünüyordum
Oysa bir edayla
Udunu indirecekmiş
Kaldırıldığı yerden
Bir giydiğini bir daha giymeyecekmiş
Benimle de hiç ilgilenmeyecekmiş
Al başına iş, yapar mı yapar...

Bekir Mutlu Gökçesu

Yarım

Varım
Mevsimplere
Çilelere
Acıya ve kedere
Varlığa, yokluğa
Varım kerdeşliğe
Barışa
Ve aşka
Sevinçlere
Dostluğa
Hoşgörüyeye
Hatalarımı kabule
Af dilemeye
Varım...
Bu uğurda
Gitti canım
Ondan yarım bakarım
Gülüşlerim yarım
Adamlıklar katlandı
Biz seninle kaldık yarım
Olsun adamım
Gel biz seninle
Yarım akıllı şiirler yazalım
Birbirimizi tamamlayalım...

Bekir Mutlu Gökçesu

Yarın Bahar

Makinelerin motor sesleri...
Deliyorlar karanlığı bir ucundan
Zamanın kristal yansımalarında
Manaları sözcüklerine kırılğan
Sizlik bir şey yok, bu ses sizlik
Bir ney soluğu kadar içsel
Ve uzaklaştırır dünyadan...

Makinelerin motor sesleri...
Deliyorlar karanlığı bir ucundan
Hangi kelime dokunabilir ki yüreğime
Hangi dize getirebilir düşlerimi geriye
Sizlik bir şey yok, bu şiir sizlik
Bir tünelin orta yeri kadar ışısız
Ve uzaklaştırır insanı gökyüzüne...

Makinelerin motor sesleri...
Deliyorlar karanlığı bir ucundan
Bir mumun aleviyle söyleştim
Gece boyu hiç konuşmadan
Nerden icap etti bilmiyorum
Yarın bahar diyecektim tam ona
Tükeniverdi inanamadım...
Sizlik bir şey yok, bu sevgi sizlik
Zamanın kristal yansımalarında
Hep bir şeyler eksik...

<http://www.youtube.com/watch?v=AUnCsZeupco>

Bekir Mutlu Gökçesu

Yarın Bugün mü?

Yarın bugün mü baba?
Diye sorduğunda oğlum bana
Gülmüştüm, anlayamamıştım
Sonra, sonra dank etti kafama
Parka çıkmayı, gezmeyi
Koşup oynamayı, gülmeyi
Dondurmayı, anneyi
Hep erteliyorduk yarına
Yarına yavrum yarına
Takılmış plak, tekrar, tekrar başa
Yarına yavrum yarına
Çocukluğuydu ertelenen aslında
Çocukluk hiç kalır mı yarına
Biraz geç oldu ama uyandım
Koştum oğlumun yanına
Yarın bugün oğlum diye haykırdım
Hiç güneş görmemiş haykırışımla
Kaptığım gibi çocuğu, doğru lunaparka
Aldık soluğu dönme dolapta

Bekir Mutlu Gökçesu

Yarın Çok Güzel Bir Gün Olacak

Bu gece uyumayacağım
Oturup tek, tek yıldızları sayacağım
Şaşırırsam başa dönüp yine sayacağım
Uykum gelene kadar, sayabildiğim kadar
Uykum gelmezse güneş doğana kadar
Sayabildiğim kadar
Arada beğendiklerimi uzanıp alacağım
Kimse görmeden cebime saklayacağım
Yarın çok güzel bir gün olacak
Cebimden çıkarıp, çıkarıp yıldızlarıma bakacağım

Bekir Mutlu Gökçesu

Yarın Senin, Sizlerin

Sen bilir misin?
Tıpkı gözlerimiz gibi
Dünyanın yuvarlak
Ve özlediklerimiz kadar
Yıldızların uzak olduğunu...

Sen bilir misin?
Yılları, mevsimleri
Aşkları ve şiirleri
Çaresizliği, çileleri
Hayatın cilvelerini
Öfkeyi, şiddeti ve kini
Anlamsız hileleri...

Sen bilir misin?
Bahçenden ötesini
Başka iklimleri
Okyanusu, denizleri...
Benimki de laf işte
Nereden bileceksin
Yaşayıp göreceksin
Mutluluk uzaklarda değil
Sende
Bir gün öğreneceksin...

Tabi şimdi tek derdin
Baba bana ne getirdin?
Sana gün boyu
Tebessümler topladım
Hiç kırmadım ve kırılmadım
Dahası var umutlarım
İster misin?
Asma hemen yüzünü
Hadi gül bugün senin
Yarın da senin, sizlerin
Nice yıllara oğlum
Al işte bu da benden
Hep istediğin...

03.08.2004

Bekir Mutlu Gökçesu

Yasak bahar

her bahar gelirdiniz
kimi yağmur gözlerinizle
kimi çiçek yüzlerinizle
gelirdiniz...
ağlaşır kimi gülüşürdük
bir yudum sevinci
bir lokma hüznü bölüşürdük
kardeşçe...
an gelir kızar küserdik birbirimize
yolunuzu gözlerdim yine her gece
kabalunüzdüm aklımın erdiği
dilimin döndüğünce, bilirdim
bu mutluluktan işte...
evet yine gelirdiniz, tekrar gelirdiniz
beklediğimi bilirdiniz
kin yoktu ki içimizde...
bana sunduğunuz özgürlük
cesaretiydi esaretimin
ama içimde hep yasak bir bahar
gülemezdim ki içimin sesince...
haklısınız
duymuyorsunuz artık beni
gelmiyorsunuz da
siz şiirsiniz
ben kimsesiz
ve olabildiğimce sessiz...
bir gün herkes sadece kendisiyle
kalacak
bu şüphesiz...
kapatmayalım tüm kapıları
belli mi olur
bu bahar gelmediniz ama
dost kalalım ne olur...

Bekir Mutlu Gökçesu

Yaşamak

Bir şair kadar duyarlı hayata
ve bir şiir kadar içten, onurlu
dimdik durabilmek ayakta...
Yaşamak,
her şeye rağmen yaşamak;
dimdik durabilmek ayakta..

Bekir Mutlu Gökçesu

Yaşarım Mutluluğunu Seni Sevmenin...

Daralır hani yolları
Gecikir kimi şafakları
İçimin
Kulaklarım çınlar hani
Beni çağırır ya nefesin
Fırlarım dışarılara
Gecenin bir vakti
Veya bir seher
Alırım ya hani soluğu
Doğruca şiiir sokağında
Her sefer
Dağılır kasvet tortuları
Durulur huzura suları
İçimin
Kokun sinmiş
Bilirim az önce geçmişsin
Buğusu kalmış dizelerde
Gözlerinin
Yürürken peşi sıra
Ayak izlerinin
Mısra, mısra
Yaşarım mutluluğunu
Seni sevmenin...

Bekir Mutlu Gökçesu

Yaşasın Aşk

Gelip geçer sıcaklığı ellerimin
Gün olur söner ferî yüreğimin
Lakin aşk yaşasın
Işıklarınca gecelerin
Ve sonsuzluğunda dizelerin...

Tozu kadar yitimsiz bir çiçeğin
Yükünce özlem ve umut
Kanatlarında bir kelebeğin
Bir bakış kadar ebedi ve derin
Yaşasın aşk, yaşasın su gibi...

Bekir Mutlu Gökçesu

Yaşıyordum, Ne Güzel...

Bu sabah
Fırlayıp yatağımdan
Koştum balkona
Korkulardan uyanırcasına
Annemin karnındaki
Uykum boyunca
Nefesimi tutmuşumda
Düşmüşüm gibi sanki
Gün ışığının ortasına...
Kimim, nereden geldim?
Nasıl dayandım o karanlığa?
Aklımı toparlayamadan
Başladım derin, derin
Nefes almaya...
Güneşin portakal kıvamı
Sızıyordu sanki gri bir suya
Yaşıyordum, ne güzel...
Başladım aymaya...

Bekir Mutlu Gökçesu

Yaşlanıyor muyum Ne? (Gaip'e Notlar II)

...
Bayılıyorum artık
Eskiden güldüğüm filmlere
Rastlamayım çaresiz birine
Hele, hele mutsuz bir çocuk
İlişmesin gözüme...
Dayanamıyorum, bu yüzden
Abone oldum bihaberlere
Hiç bakamıyorum gazetelere
Çok da kolay ağlıyorum artık
Eskisine göre
Yaşlanıyor muyum ne?

...

Bekir Mutlu Gökçesu

Yazda Kaldım Ben Seninle

Bu günlerde yine gececiyim
Yüreğimde bir telaş, aceleciyim
Sanki bir ileri, iki geriyim
Yazda kaldım ben seninle
Oysa mevsim güze dönmekte
Uzanıp, yıldızları sayıyorduk
Sevdalara dalıyorduk her gece
Sen, ben, ben, sen oluyorduk gizlice
Sabahları doğurup veriyordun ellerime
Hazda kaldım ben seninle
Oysa mevsim hazana dönmekte

Bekir Mutlu Gökçesu

Yazıklar olsun

insan böyle zamanda
ya ölür ya bir şeyler karalar
inanılmaz desem
inanır mısınız?
insan böyle zamanda
şaşıır, sapıtır
deli olur...
ne kadar boş her şey
ve anlamsız
ne kadar değmezmişsin...
bir dünya düşün
içinde sen, dışında sen
hep sana veya senden
yetmedi sığamadın
neden ki, kimsin sen?
yazıklar olsun
dilerim
tüm çiçeklerim sana solsun...

Bekir Mutlu Gökçesu

Yazsan, Yazsan Kaç Yazarsın

Hey koca dünya
Üstüme gelsen
Tüm heybetinle
Ben de sussam
Ve böylece dursam
Sana en layık
Direnişimle
Şu zerre halimle
Yazsan, yazsan
Kaç yazarsın sen bana
Aklımca okurum anca
Ayakların da kocaman
Amma
Bassan, bassan
Kaç basarsın sen bana
Gücün yeter, dışın geçer
Amma
Aklımın bastığı
Cismimin, canımın
Acıdığı kadarına...
Alsan, alsan
Neyim alacaksın
Bir nefesse
İstedik ki özgürce uçsun
Hiç olmazsa şu kafeste
Şahidimdir şiirler
Sana hep sevgi türetmekte
Fakat sen durulmuyorsun
Hep yazıyorsun da
Hiç okumuyorsun
Alışık fırıl, fırıl dönüşüne
Amma
Hasret koyuyorsun gülüşüne
Oysa misafirdik biz sana...
Alsan, alsan
Neyim alacaksın
Bir nefesse
Zaten günbegün tükenmekte
Memnuniyetle...

Bekir Mutlu Gökçesu

Yeniden

Bakışlarıma tutundu karanlık
Ben izine ışıkların sıkı sıkıya
Çıplak ağaçlara sığındı gölgeler
Azı yitti, çoğu kaçıştılar kuytuya...
Bir deli yağmur bir de fırtına
Gök yüzüme baktı, ben göğe
Başladık nefeslerimizi tutmaya
Bozuldu bozulacak dengeler hepten
Şakin ola bir yıldız daha kaymaya...
İpi gözlerimdeydi sanki gecenin
Benmişim gibi suçlusunu her şeyin
Tuzla buz olacaktı ki kırılğan ışıkları
Akıp kirpiklerimden üzerine şehrin
Ne oldu biliyor musunuz?
Kar beyazı bir sabah indi karşı tepeden
Bir selam gibi yeniden yitenlerden...

19/01/2006

Bekir Mutlu Gökçesu

Yenildim

Geceler yalnız
Geceler sessiz
Benim gibi...
Müzik susmuş
Çiçekler solmuş
Geceler soğuk
Geceler karanlık
Dertliler yine dertli
Sarhoşlar yine sarhoş
Kimsesizler kimsesiz
Zaman yine geçmekte
Zaman en güçlü
Ve her şeye galip
Sevgiler sonunda
Ne yazık ki malûp
İçsem içesim var
Uyusam uyuyasım
Sabaha dek
Koşsam koşasım yok
Yorgunum, yenildim...

(Sararmış Sayfalardan)

Bekir Mutlu Gökçesu

Yetişemedim

Kardan adamın gözyaşlarını siliyordum
Bir bahar düştü kabanımın iç cebinden
Geceydi, karanlıktı mısır gibi patladı çiçekler
Nisan yıldızları yağıyordu gökyüzünden
Az gittim uz gittim dere tepe düz gittim
Bir de baktım yazmış ben baharı ararken
Şiir mi yazsam, hayal mi kursam bir bilsem
Yoksa şöyle bir mehtaba mı çıksam derken
Gül yüzünde güzler açmış beni beklerken...

Bekir Mutlu Gökçesu

Yıldız kırıkları

gözlerimde yıldız kırıkları
lanetledim tüm ayrılıkları
yaşamak istiyorum fasılasız
yasakladım uykuları...
ne dayanılmaz bir gece
işliyor adamın içine
üç beş zavallıyız neticede
bakmıyorum kimsenin gözüne
geçtim adamlıktan hadi
karanlık
ve tanımaz kimse beni
bir seni geçemiyorum
geçemiyorum seni
ucunda ölüm var sanki...

Bekir Mutlu Gökçesu

Yıldız Yok

Yok
Uyku yok
Sayacaktık yıldızları ama
Yıldız da yok
Olsun varsın
Kismet değilmiş
Güneş yine doğacak
Yarın güzel bir gün olacak

Bekir Mutlu Gökçesu

Yılmamak

Herkes gibi
Her bitiş
Yıkar beni
Her başlayış
Yeniler...
Yılmamak galiba
Yazgımız
Yılmamak...
Şu her gün
Yeniden doğmak yok mu?
Unutmak dünü
Ve yitenleri...
Hem unutkanlığımız
Hem hatırlayışımız
Bugünü...
Yılmamak
Galiba yazgımız
Tek şansımız
Yılmamak...

Bekir Mutlu Gökçesu

Yine Efkar

Adam düştü
Kadın güldü
Tekmil düşler
Güle üşüştü
Kaçak zamanlarda
Vakitler dar
Elde avuçta
Üç beş dize var
Güvercin taklalarında
Adamın yüreği
Mevsim bahar
Yine efkar, yine efkar...

Bekir Mutlu Gökçesu

Yine Gelecekler...

Ekmek ıslattım kuşlara
Geldiler şiiir, şiiir...
Doydular, sevindiler
Yüreklendiler ve söz verdiler
Yarın yine gelecekler
Sonra uçup gittiler...

Bekir Mutlu Gökçesu

Yitirilenler Sokağı

Yitirilenler sokağına yolum düştü geçende
Özlem akıyordu yokuş aşağı
Hasret kokuyordu buram, buram
Nereden gelir nereye gidersin diye sordular
Diyemedim, ümit satar, sevinç alırım diye
Dilimin ucuna gelmişken tam sözcükler
Tam diyecekken, güzellik arıyorum
Ve soracakken, çocukluğumu gördünüz mü diye
"Hiç deyiverdim, hiç işte, dolaşıyorum"
Yaşlı bir dede, "sevdim seni" dedi
"İyi birine benzersin, lakin yine de garip
Sen buraların adamı değilsin"
Aılıverdim ona ve sözcükler döküldü birer, birer
"Ben yitirilen sevgileri arıyorum
Yarım kalan aşklarımı ve iyi insanları
Biliyorum hepsi bu sokak da
Hadi ne olur götür beni onlara"

Bekir Mutlu Gökçesu

Yok Artık O Dağ

Şu dağ yok mu?
Şu dağ
Aklım sensizlikle vuruşurken
Akşamların ateş dansında
Kaç güneşi yuttu
Işığımı çaldı o dağ
Umutlar adadın mı?
Sen hiç karanlığa...

Şu dağ yok mu?
Şu dağ
Gün geceye kavuşurken
Ve vuslat günbegün
İmkansızlaşırken
Kadeh, kadeh itti
Yalnızlığa
Beni de uyuttu yıllarca
Gözlerimi çaldı o dağ
Kendini aradın mı?
Sen hiç aynalarda...

Şu dağ yok mu?
Şu dağ
Yürüyüp gidiverecektim
Hani olmasa...
Ben o dağı bu yüzden
Hiç sevmedim aslında
Esiri oldum, hep baktım
Sen varsın diye arkasında
Seni çaldı o dağ
Bilir misin sensizliği?
Senden ayrı kaldın mı hiç?
Uzarlarda...

Şu dağ yok mu?
Şu dağ
Yoruldu
Ben bu gece onu vurdu
Yok artık o dağ...

Bekir Mutlu Gökçesu

Yokluğunda... (I)

Sen
Uzak bir diyarda
Perdeleri kapalı
Bir pencerenin ardında
Oluşumumu
Tamamlatıyordun
Belki de bilmeden bana...
Nasıl oluyordu da?
Şelaleleri ruhumun
Duruluyordu
Suskunluğunda...
Ve ben isyanı
Hepten unuttum
Asi ırmaklarımı
Uyuttum
Yokluğunun
Dalgakıranlarında...

Bekir Mutlu Gökçesu

Yokluğunda...(II)

Sensiz bir mevsimin
Manası yitik
Keyfe keder akşamlarında
Bakışlarının
Fısıltılarını hissediyordum
Nasıl oluyordu da?
Nemli bir hüzün
Düşüyordu gözlerinden
Bir sihir gibi avuçlarıma...
Sonra fısıltılar çoğalıyor
Çoğalıyordu şiirselleşerek
Şiirler çoğalıyordu
Geceyi ateşleyerek
Avuçlarımı açıp kapadıkça...

Dudaklarımı bastırıyordum
Hecelerinin alevlerine
Hep sen kokuyordum
Yokluğunda..

Bekir Mutlu Gökçesu

Yokluğunda...(III)

Ellerini görüyordum
Gezinişini saçlarımda
Geleceğim diyordun
Bekle geleceğim...
Kıyamıyordun
Uyutuyordun beni
Sihirli fısıltılarınla
Parmak uçlarında...
Nasıl oluyordu da?
Bebekler kadar masum
Gülümsetebiliyordun beni
Rüyalarımda...

Yokluğun diye bir şey
Yoktu aslında...

Bekir Mutlu Gökçesu

Yoksun

Bir devrandır
Dönüp duruyor işte
Binalar yerli yerinde
İnsanlar yorgun, dalgın
Koşuyorlar evlerine
Bir parça sükûnete...

Hızla süzülüyor bulutlar
Gökyüzü duruyor geceye
Bitiyor oyunları çocukların
Son kuşlar da günü terkte...

Gidecek yeri yok ağaçların
Baharları var görecek en çok
Ve kökleri var zamana direnecek
Duruyorlar tükenmez bir ümitle...

Ben seni kuruyorum
Sana duruyorum fikrimde
Ağaçlar kadar kök salmışsın içime
Sarı, sarı, ışık, ışık yanmış
Bak lambaları sokağın
Vakitler uçup gitmekte
Bildiğin akşam, bir devran
Dönüyor, dönüyor işte...

Bekir Mutlu Gökçesu

Yol

Eskiyen bendim
Eskiyen yüreğim...
Yaşlarıydı gözlerimin
Gecelere hibe ettiğim...
Ki o geceler, sorsanız
Çıkaramazlardı beni
Sabahlara dek
Şiir, şiir, hüzün, hüzün
Susuzluğundan içmeseydim...

Yürüdüm dün gece yine
İncitmeden kaldırımlarını
Şehrin...
Farkında değildim
Tek bir fark edenin...
Bir yol ki içimde
İyi bildiğim
Yürümekle eskitemediğim...

Bekir Mutlu Gökçesu

Yol Alırken İçimde Mevsimlerce

İçim mevsim, mevsim
Odam loş, aynada silüetim
Bakıştık, gülüştük birbirimize
Gözlerimden girdim içeri

İhtiraslar, ihanetler, kalleşlikler
Dünyadan, tarihten utanç örnekleri
Yüzyıllardır insanın insana ettikleri
Buzuldan birer sarkıt diki gibi
Acıyor, üşüyor içimin kuzey kutbu
Görmek, düşünmek ve burada donmak
İstemiyorum, kaçıyorum öte iklimlerime

Ve işte kar yağmış ruhumun tepelerine
Bir köy kokusu, saflığım, eteklerinde
Nisan iniyor yağmur, yağmur derelerime
Çağıl, çağıl çağlayanlar patlıyor hücrelerimde
Hayat veriyor can damarlarıma, nehirlerime
Mayıs yürüyor papatya, papatya yüreğime
Artık aşkım, baharım yemyeşil vadilerimde
Canım feda olasıca sevdalarım, hazlarım
Gonca, gonca açmış gül bahçelerimde

Ve işte yazım, benim alın yazım
Beyazlar giymiş, ıtır kokar kadınım
Beni özlemekte, beni beklemekte
Gönlümün en sıcak memleketlerinde
Köpürüyor deniz uçuşan eteklerinde
Yakarır gibi açmış ellerini gökyüzüne
Döküyor denizi avuçlarından dirseklerine
Yüzüne, dudaklarına ve göğüslerine
Islanmış elbisesi yapışmış tenine
Sarılıyoruz, sevişiyoruz...
Ruhumun en kuytu köşelerinde...

Kalbimin çarpıntısıyla irkiliyorum
Gözlerimden kendime dönüyorum
Böyle yol alırken içimde mevsimlerce
Dışarıda Eylül, hüzünlü bir seremoniyle
Odam loş, baktım aynadaki resmime
Biraz kızarmışım, biraz sararmışım
Eylül bulaşmış ellerime, yüzüme

Bekir Mutlu Gökçesu

Yüreğine Düşen Ezgi

Bir melodi sanki kulaklarında esen
Bir minik busecik dudaklarına teğet geçen
Gecenin bir yarısı gönlünün kapısını çalan
Veya erkenden dokunuşu ile uyandıran
Birer kırmızı balık olduğunda düşlerin
Aklının havuzunda dolanıp duran
Elinden kaçır, bir kuş havalanır ruhundan
Yüreğinden bir şiirin dizeleri taşar diline
Kimse görmeden hemen saklarsın geri yerine
Bakışının bitiminde belirir mavi bir çizgi
Bir beyaz bulut gelip almak ister seni
Sen gidemezsin ama getirir sana denizi
Dilindeki dizeden yüreğine düşen ezgi

Bekir Mutlu Gökçesu

Yürümek Geldi İçimden

Akşam da akşam
Bir kar yağar inceden
Şiirlerce, iyi dileklerle
Kıpladı, tuttu yolları
Dışarıda kar
İçimde göz yaşlarım
Dokununca yüreğime
Ruhumda da başladı kar
Aşar üstümden aşar
Adam boyu duygular
Ne çok yürürdük
Ah o eski kışlarda
Sen ve ben karda
Saçların geldi bak aklıma
Ve kar taneleri
Yıldız, yıldız başında
Ne güzel olurdun sen
Bana gülerken yanımda
Yine yürümek geldi içimden
Nerelerdesin yahu sen?
Yürümek işte öylesine...
Tasadüfen...

Bekir Mutlu Gökçesu

Yürür Gelir Aşk

Yürür gelir aşk
Aldırmadan
Yokluğa
Ve karanlığa
O yokluk ki
Vız gelir aşka
Ve o karanlık ki
Ne aydınlıktır aslında
Hiç uğramaz
İki yüreğe sığan
Bir sevdaya...
Yürür gelir aşk
Korkusuzca
İstem dışı
Ve en doğallığıyla...
Hani işler iliklerine
Alır götürür
Ezgisi, tadı bir başka olur
Kimi şarkının
O mutluluğudur işte yaşatan
Oysa çoğu
Adresi bile yoktur aşkın...

Bekir Mutlu Gökçesu

Yürürüm Ömrümce

Bilemem
Bu açlığım niye?
Sevgiye
Yürüdüm şiirlerce
Bu gece
Yine sevgiliye
Çocuksu sevinçlerle
Biz de bu isteksizlik
Varken yengiye
Hep yürürüm daha
Binlerce gece...
Kendimden aşına
Bir yüreğe
Yengiden çok ala
Gönüllü mağlubiyetlerle...

Bekir Mutlu Gökçesu

Yürüyorum Öylesine...

Havada gri bir hüzün
Aklımda duru mavisi
Gökyüzünün...

Tutkunu, tutsağıydım
İçimde hüküm süren
Sınırsız özgürlüğün...

Bu yüzden kabulümdü
Dokunulmazlığı ellerinin...
Kabulümdü
Çileleri mevsimin
İşıksızlığı, ürpertileri...
Yokluğun bile
Hepsi kabulüm...

Omuzlarımda
Saman sarısı
Kırıntıları kalmış
Güneşin
Bilmem hangi günden?
Sanırım üşümeyişim
Bu yüzden...

Yürüyorum öylesine...
Yağmur öncesi
Burnumda denizlerin kokusu
Hiçbir şey düşünmeden...
Acaba öfkelerimi kimler aldı?
Gülüşlerim kimden?

Bekir Mutlu Gökçesu

Zaman

Dur durak bilmez
Yürü desen yürümez
Ele avuca sığmayan
Haylaz bir çocuktu
Zaman
Ve hep çocuk kalan...
Kasım'dı galiba
Son kez gülmüştü bana
Bir iğde dalından
Bir daha yetişemedim
Ardından...
Dün gece gökyüzüne baktım
Geçilmiyordu yıldızlardan
Görür gibi oldum
Sanki gülümsedi yine
Göz kırptı bana en parlağından
Müjdeler aldım bahardan...

Bekir Mutlu Gökçesu

Zaman, aşk o zaman

Yol bilecek
Uşulünce yürüyüşünden
Ağaç hissedecek gelişini
Ayacağının tedirginliğinden
Hava nefesinden
Toprak incitmek istemeyişinden
Bilecek...
Ben bileceğim seni
Gülüşünden
Sevişimden
Hasretimden...
Kimse bilmeyecek
Zaman sezecek ikimizi
Vazgeçemeyişimizden...

Bekir Mutlu Gökçesu

Zamansız Yitenlerin Anısına

Anılar tozuyor amlardan
Kar taneleri yüzüme çarpıyor
Yıllar sonra soğuk bir kış günü
Sıcacık hatıralar canlanıyor
Azıcık değişmiş buraları biz gideli
Fısıltılarımız, glşmelerimiz
tede, beride eski bir rayiha
Her köşesine sinmişiz sanki
Tanıdık ağaçların arkasında
Saklanıyor ve glyor olmalısın
Gözlerini görebilmek için
O ağaç, bu ağaç gölgenin peşinde
Zikzaklar çizerek koşuyorum
Yuvarlanıyorum karların içine
Ama yoksun, olsun meleğim
Seni, bizi andım ben bu parkta
Yaşadım, görmüş kadar oldum
Dalıp gittiğim şu bankta
Sen de görüyor, duyuyor
Bir yerlerden bakıyor olmalısın
Bu güleç, komik kardan adama
Sen de glyor olmalısın

Bekir Mutlu Gökçesu

Zararsız Olmalı İnsan

Doğal olmalı
Yarardan geçtik
Yararsız da olsa
Önce zararsız olmalı
İnsan
Yararlı olmaya çalışanları
Çok gördük
Gördük amma
Bir fayda göremedik

Bekir Mutlu Gökçesu

Zaviye Farkı

Her gün
Gidip geldiğim
Yollardan
Gördüğüm insanlardan
Ki bir gün
Gitmesem veya gelmesem
Ya da görmesem
Sanki dünyamı duracak?
Her gün baktığım
Bana en yakın ağaç
Ve bana en uzak dağdan
Ki bir gün bakmasam
Sanki ağaç dağa kaçıp
Dağ ağaca benimi soracak?
İbaret değil
Elbette yaşam
Kaldı ki
Onlara bakışım
Hep aynı açıdan
Kim bilir?
Ben nasıl görünüyorumdur
Oralardan...

Bekir Mutlu Gökçesu

Zor

...
lâl akşamlarını içtim
kaybolana dek göklerce
kör karanlığında gecelerin
kandım dudağından suskuya
tam çözecekken sırrını alemin
başkalaştım kendime, sana
başkalaştım da, yandım yıllara...

...
hâyalini taşıyamaz fikrim
dermanı yok ki şiirim
hep seni istemişim
seni özlemişim hep ne yazar
beklemeye sabrı tükettim...
alacağın olsun
bir çıkıp gelivermedin...

...
vâzgeçtim dese yüreğim
inkar etse seni dilim ne yazar
tövbem olmalıydın içince içimde
her şeyim ve hiçbir şeyim yerine
aslında biliyor musun, zorum
seninle değil derdim, kendimle
ne severmişim be ben de sevince...

Bekir Mutlu Gökçesu